

823.01  
62345  
3

การประเมินเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมใจ ชีรติง

20 ส.ค. 2530

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร  
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร  
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต  
กุมภาพันธ์ 2529

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

161725

## ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ปรางค์ ชนะชานันท์ ดร.อำไพ เกียรติชัย  
ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำจนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี และขอกราบ  
ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร วรุตบางกูร และอาจารย์พัฒนา สว่างกล้าจิตต์  
ที่กรุณาให้คำแนะนำทางค่านแบบสอบถาม

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความช่วยเหลือในค่าต่าง ๆ จาก รองศาสตราจารย์  
เสาวณี อินทรภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิการ์ ยุกศิริทัน และอาจารย์-นิตติ ที่  
กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอกราบขอบคุณ และขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

สมใจ ชีรศิริ

## สารบัญ

| บทที่ |                                                                                   | หน้า |
|-------|-----------------------------------------------------------------------------------|------|
| 1     | บทนำ .....                                                                        | 1    |
|       | ภูมิหลัง .....                                                                    | 1    |
|       | ความมุ่งหมายของงานวิจัย .....                                                     | 4    |
|       | ความสำคัญของงานวิจัย .....                                                        | 5    |
|       | ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า .....                                                    | 5    |
|       | นิยามคำศัพท์เฉพาะ .....                                                           | 7    |
|       | วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า .....                                                   | 9    |
|       | ประชากร .....                                                                     | 9    |
|       | วิธีการศึกษาค้นคว้า .....                                                         | 11   |
|       | เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ...                       | 11   |
|       | วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล .....                                               | 15   |
|       | วิธีจัดกระทำข้อมูล .....                                                          | 16   |
| 2     | เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง .....                                              | 18   |
| 3     | การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น<br>(อ้ง. 342) ..... | 28   |
|       | การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Story Teller .....                               | 37   |
|       | การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Ransom of Red Chief ..                           | 43   |
|       | การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Tell-Tale Heart .....                            | 52   |
|       | การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง A Piece of Pie .....                                 | 59   |
|       | การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Ant and the Grasshopper.                         | 66   |
|       | การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Escape .....                                     | 70   |

|                                                                                                                                                           |                                       |     |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------|-----|
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | Mr. Know-All .....                    | 75  |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | The Luncheon .....                    | 83  |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | Going Home .....                      | 87  |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | Eliás .....                           | 91  |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | God Sees the Truth But<br>Waits ..... | 96  |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | The Lady or the Tiger ? .             | 105 |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | Charles .....                         | 111 |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | The Force of .<br>Circumstance.....   | 117 |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | The Voyage .....                      | 133 |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | Fanny and Annie .....                 | 137 |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | The Withered Arm.....                 | 148 |
| การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง                                                                                                                              | The Breakout.....                     | 162 |
| 4 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ที่มีต่อองค์ประกอบ<br>ด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน<br>เรื่องสั้น .....                    |                                       | 170 |
| สรุปผล .....                                                                                                                                              |                                       | 192 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ<br>ประสานมิตร ที่มีต่อองค์ประกอบเรื่องสั้น ในรายวิชานวนิยาย<br>และเรื่องสั้น (อ้ง. 342) ..... |                                       | 192 |

|                                                             |     |
|-------------------------------------------------------------|-----|
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง Mr. Know-All.....                                    | 192 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง The Tell-Tale Heart .....                            | 192 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง Going Home .....                                     | 192 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง The Escape .....                                     | 193 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง Elias .....                                          | 193 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง God Sees the Truth But Waits .....                   | 194 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง The Ransom of Red Chief .....                        | 194 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง A Piece of Pie .....                                 | 195 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง The Ant and the Grasshopper .....                    | 195 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง The Luncheon .....                                   | 195 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง The Story Teller .....                               | 196 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ |     |
| เรื่อง God Sees the Truth But Waits .....                   | 196 |

|                                                                                                                                                                   |     |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ<br>ประสานมิตร ที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียน-การสอน<br>และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น ..... | 202 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ<br>ปทุมวัน ที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียน-การสอน และ<br>ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น .....   | 204 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ<br>บางเขน ที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียน-การสอน และ<br>ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น .....    | 207 |
| 5 สรุป อภิปรายผล เสนอแนะ .....                                                                                                                                    | 210 |
| สรุปผลการศึกษาค้นคว้า .....                                                                                                                                       | 223 |
| อภิปรายผล .....                                                                                                                                                   | 226 |
| ขอเสนอแนะ .....                                                                                                                                                   | 228 |
| บรรณานุกรม .....                                                                                                                                                  | 230 |
| ภาคผนวก .....                                                                                                                                                     | 233 |

|                                                                                                                                                        |     |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ<br>ปทุมวัน ที่มีต่อองค์ประกอบเรื่องสั้นในรายวิชานวนิยายและ<br>เรื่องสั้น ( อัง. 342) ..... | 196 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง God Sees the Truth But Waits .....                                               | 196 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง The Lady or the Tiger ? .....                                                    | 197 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง Charles .....                                                                    | 197 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ<br>บางเขน ที่มีต่อองค์ประกอบเรื่องสั้นในรายวิชานวนิยายและ<br>เรื่องสั้น (อัง. 342) .....   | 198 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง The Withered Arm .....                                                           | 198 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง The Force of Circumstance .....                                                  | 198 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง Fanny and Annie .....                                                            | 199 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง The Voyage .....                                                                 | 200 |
| ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง The Breakout .....                                                               | 201 |

## บัญชีการวาง

| การวาง                                                              | หน้า |
|---------------------------------------------------------------------|------|
| 1 นิสิตเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ                   |      |
| สามวิทยาเขต แยกออกตามรายวิทยาเขต และเพศ .....                       | 10   |
| 2 ผู้สอนรายวิชา อัง. 342 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ              |      |
| สามวิทยาเขต .....                                                   | 10   |
| 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในค่านองค์ประกอบ                     |      |
| การเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน                |      |
| เรื่องสั้น .....                                                    | 14   |
| 4 เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบค่านองค์เรื่อง ( plot ) ....         | 30   |
| 5 เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบค่านองค์ตัวละคร                      |      |
| ( character ) .....                                                 | 32   |
| 6 เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบค่านองค์ฉากและบรรยากาศ               |      |
| ( setting ) .....                                                   | 34   |
| 7 เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบค่านองค์วิธีการดำเนินเรื่อง          |      |
| ( presentation ) .....                                              | 35   |
| 8 เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบค่านองค์แก่นเรื่อง ( theme ) ..      | 36   |
| 9 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง |      |
| Mr. Know All .....                                                  | 170  |
| 10 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ      |      |
| เรื่อง The Tell-Tale Heart .....                                    | 171  |
| 11 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ      |      |
| เรื่อง Going Home .....                                             | 172  |
| 12 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ      |      |
| เรื่อง The Escape .....                                             | 173  |

|    |                                                                                                                                                             |     |
|----|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| 25 | ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง Fanny and Annie .....                                                                 | 186 |
| 26 | ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ<br>เรื่อง The Voyage .....                                                                      | 187 |
| 27 | แสดงความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อ<br>องค์ประกอบเรื่อง The Breakout .....                                                                | 188 |
| 28 | แสดงความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อ<br>องค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับ<br>จากการเรียนเรื่องสั้น (คิดเป็นร้อยละ) ..... | 189 |
| 29 | แสดงความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ที่มีต่อองค์ประกอบ<br>ด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน<br>เรื่องสั้น (คิดเป็นร้อยละ) .....              | 190 |
| 30 | แสดงความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียน<br>การสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น<br>(คิดเป็นร้อยละ) .....               | 191 |
| 31 | แสดงความคิดเห็นที่ตรงกันระหว่างผู้เรียน-ผู้สอนของ<br>มศว ประสานมิตร ที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบ<br>เรื่องสั้น ในรายวิชาอังกฤษ 342 .....                | 214 |
| 32 | แสดงความคิดเห็นที่ตรงกันระหว่างผู้เรียน-ผู้สอนของ มศว ปทุมวัน<br>และผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้น ใน<br>รายวิชาอังกฤษ 342 .....        | 218 |
| 33 | แสดงความคิดเห็นที่ตรงกันระหว่างผู้เรียน-ผู้สอนของ มศว บางเขน<br>และผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้น ใน<br>รายวิชาอังกฤษ 342 .....         | 220 |

## ภูมิหลัง

ในสถาบันการศึกษาทุกแห่งที่มีการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก และ/หรือ วิชาโท มักจะต้องมีการสอนวิชาวรรณคดีด้วย เพราะวรรณคดีอังกฤษเป็นแหล่งสะสม ตัวอย่างการใช้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นคำนำไวยากรณ์และคำศัพท์ การใช้คำและวลี หรือการเรียบเรียงถ้อยความ เป็นต้น นอกจากนี้การศึกษาวรรณคดี ก็กล่าวยังช่วยให้ทราบถึงลักษณะวัฒนธรรมของอังกฤษและอเมริกันซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ อีกส่วนหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ ยิ่งไปกว่านั้นการเรียนวรรณคดีอังกฤษยังช่วย เพิ่มพูนประสบการณ์ อันจะก่อให้เกิดข้อคิดที่น่าสนใจ ตลอดจนสร้างความรื่นรมย์ ให้กับผู้อ่านอีกด้วย (เสวริมจิต สิงหเสนี 2518 : 20)

ดิกคาสัน (Dickason, 1958 : 3 - 4) กล่าวว่าเราสามารถแบ่ง วรรณคดีออกเป็นสองประเภท คือวรรณคดีแห่งความรู้ซึ่งจะให้ความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริง หรือรายละเอียดซึ่งมีคืบคลานต่ออารมณ์ของผู้อ่านแต่ประการใด และวรรณคดีแห่งพลัง ที่สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงแกผู้อ่านทางด้านจิตใจ อารมณ์ หรือทัศนคติ และสามารถที่จะสร้างความประทับใจ ความเห็นอกเห็นใจในความรู้สึกหรืออารมณ์ของ ผู้อ่านได้

เรื่องสั้นเป็นวรรณคดีแห่งพลังประเภทหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะองค์ประกอบคล้าย นวนิยาย หากแต่มีความสั้นกะทัดรัดกว่า และจากความสั้นกะทัดรัดนี้เองที่สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้อ่านในสังคมปัจจุบันที่ต้องทำงานแข่งกับเวลาจนไม่มีเวลาเหลือพอ ที่จะอ่านนวนิยายขนาดยาวได้ เรื่องสั้นจึงได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย เพราะ นอกจากจะใช้เวลาน้อยในการอ่านแล้ว ผู้อ่านยังได้รับรสบันเทิงมากมายหลายรส ในเวลาอันสั้นอีกด้วย (วิไลลักษณ์ เล็กศิริรัตน์ 2522 : 5)

พรทิพย์ ภัทธนาวิก (พรทิพย์ ภัทธนาวิก 2517 : 4) กล่าวถึงเรื่องสั้นว่า เรื่องสั้นเป็นงานที่มีศิลปะการประพันธ์ที่เป็นเอกในตัวของตัวเอง กล่าวคือมีเอกลักษณ์ และคุณค่าเฉพาะตัวที่มีไค้อยู่ไปกว่านวนิยายเลย สำหรับนักการศึกษาอย่าง ดุค (Duke. 1981 : 62) ให้ทัศนะว่าเรื่องสั้นเป็นหนึ่งในวรรณกรรมที่ผู้เรียนพึงพอใจมากที่สุด และผู้สอนต่างเห็นพ้องกันว่าเนื้อเรื่องของเรื่องสั้นที่ตีความง่ายและดึงดูดความสนใจผู้อ่าน ความกะทัดรัดของเรื่องสั้นจะช่วยให้สามารถนำมาอภิปรายในชั้นเรียนโดยที่ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และคุณค่าที่สำคัญที่สุดก็คือผู้เรียนจะศึกษาถึงองค์ประกอบของวรรณกรรมได้ลึกซึ้งในขอบเขตที่กว้างกว่า นอกจากนี้ บราวน์ (Brown. 1982 : 4818 ) ยังได้วิจัยพบว่า ความสั้นของเรื่องสั้นจะช่วยเสริมให้ผู้อ่านเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดต่อรายละเอียดทุกตัวอักษรของเนื้อเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์และรับรู้ถึงงดงามของภาษามากขึ้น และทำให้ผู้อ่านเอาใจใส่การเรียงลำดับขององค์ประกอบที่ผู้แต่งจงใจเรียงในลักษณะพิเศษนั้นด้วย

จากความสำคัญดังกล่าวนี้เองที่ทำให้สถาบันทุกแห่งที่เปิดสอนในสาขาวรรณคดีภาษาอังกฤษ เห็นสมควรจัดเรื่องสั้นให้เป็นหนึ่งในรายวิชาที่นิสิตนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษต้องศึกษา หรือเลือกศึกษาได้

แต่กระนั้นก็ตามอาจเป็นเพราะลักษณะของเรื่องสั้นที่จำเป็นต้องกระชับและมีเป้าหมายเดียว จึงหาเรื่องสั้นที่มีคุณภาพและเหมาะสมที่จะนำมาสอนได้ไม่มากนัก (ดวงมน จิตจำนง 1983 : 39) จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องเลือกเรื่องสั้นที่มีคุณภาพควบคู่ไปกับการพิจารณาถึงความสนใจของผู้เรียน เพราะด้วยเนื้อเรื่องสั้นที่เป็นบทเรียนที่มีคุณภาพประกอบกับความสนใจของผู้เรียนย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการได้

กิมเบิล (Kimball. 1961 : 12) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกสรรวรรณคดีไว้ตั้งแต่ปี 1961 ซึ่งปัจจุบันยังคงความเหมาะสมอยู่ว่า ในการเลือกวรรณคดีประเภทใดก็ตามเพื่อมาใช้สอน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์สองประการคือ

1. จะต้องมีการวิเคราะห์เนื้อเรื่องเพื่อค้นหา และเพื่อให้ทราบถึงชนิด และลักษณะองค์ประกอบของเรื่องที่จะสร้างความเพลิดเพลิน หรือให้ความรู้แก่อ่าน
2. จะต้องมีการหาตัวอย่างที่ดีของวรรณกรรมชนิดนั้น ๆ มาสอนเพื่อที่จะได้พัฒนาความสามารถในการอ่าน และให้ได้คุณประโยชน์จากการเรียนนั้นให้มากที่สุด

แต่ ฮิลลอคส์ (Hillocks, 1980 : 54 - 49) กล่าวว่าความดีของวรรณกรรมต่าง ๆ ย่อมเกิดมาจากการรวมตัวของสองส่วน คือ เนื้อเรื่อง และแก่นเรื่อง ดังนั้นเราจึงควรพิจารณาแก่นเรื่องของวรรณกรรมนั้น ๆ ด้วย เพราะการพิจารณาแก่นเรื่องของงานประพันธ์จะช่วยให้มองเห็นวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้ประพันธ์ในการสร้างสรงานนั้นขึ้นมา ทำให้เรารู้ว่าควรจะหวังอะไรจากงานประพันธ์ชิ้นนั้น และยังทำให้ทราบถึงความต้องการ และ/หรือเจตนาคติของผู้ประพันธ์ที่มีต่อวรรณศิลป์อีกด้วย (วิภา กงกะนันท 2521 : 98 - 100)

นอกจากนี้ ไมล์ และพูลเลย์ (สมพิศ เพียรเลิศ อ้างอิงมาจาก Miles and Poolley 1949 : 53) ได้กล่าวว่า ในการอ่านนวนิยาย (ซึ่งคล้ายคลึงกันมากกับเรื่องสั้น) เพื่อให้ได้ความเข้าใจและความซาบซึ้งนั้นควรที่จะเพ่งเล็งในเรื่องขององค์ประกอบหรือโครงเรื่องอันได้แก่ การวาทภาพ ตัวละคร การดำเนินเรื่อง และภูมิหลังอันได้แก่แนวประเพณีปฏิบัติ ประเพณีและวัฒนธรรม เป็นต้น

นอกจากปัญหาในด้านองค์ประกอบและโครงสร้างของเรื่องสั้นที่จะนำมาใช้สอนแล้ว เพอร์เวส (Furves, 1981 : 82 - 84) ยังได้เสนอแนะว่าในการวางแผนการสอนวรรณกรรมอย่างมีประสิทธิภาพนั้นควรคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียนด้วย เพราะเนื้อเรื่องที่ผู้เรียนสนใจย่อมทำให้ผู้เรียนอยากเรียน ซึ่งจะทำให้การสอนนั้นประสบความสำเร็จ ความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ชูแมน (Shuman, 1972 : 323 - 328) ผู้กล่าวว่า ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงรูปแบบของรายวิชาด้วย เพราะจะทำให้การสอนนั้น

สอดคล้องกับความต้องการและสามารถช่วยตอบคำถามบางอย่างที่อาจเกิดขึ้นในภายหลัง  
ของผู้เรียนอื่นจะมีผลให้ผู้เรียนสามารถกำหนดกฎเกณฑ์และค่านิยมของตัวเองได้

จะเห็นได้ว่าการเลือกเรื่องสั้นเพื่อนำมาใช้สอนนั้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญ  
แก่ความคิดเห็นและความสนใจของผู้เรียน และควรจะมีการวิเคราะห์องค์ประกอบ  
เรื่องสั้นโดยเฉพาะแก่นเรื่อง (Theme) ของเนื้อเรื่องเพื่อให้ทราบว่าเรื่องสั้นนั้น ๆ  
มีคุณค่าแก่ผู้เรียนในด้านใดบ้าง ก่อนที่จะนำเรื่องสั้นเหล่านั้นมาใช้เป็นบทเรียนแก่  
นิสิตนักศึกษา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์เรื่องสั้นในรายวิชานวนิยาย  
และเรื่องสั้น (อิง 342) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามวิทยาเขต  
ในกรุงเทพมหานคร อันได้แก่ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน  
ตามลำดับ ในด้านองค์ประกอบของเนื้อเรื่อง โดยเฉพาะในแก่นเรื่อง  
(Theme) เพื่อให้ทราบว่าเรื่องสั้นที่ผู้สอนนำมาสอนนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร  
มีคุณค่าต่อผู้เรียนในด้านใด และเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ นอกจากนี้ผู้วิจัยจะ  
สำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อเรื่องสั้น  
รวมทั้งการเรียนการสอนในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น และความคิดเห็นของ  
ทั้งสองฝ่ายเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร อันเป็นวิธีหนึ่งที่จะประเมินผลว่า  
การเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวมีข้อดีหรือข้อบกพร่องอันควรแก่การสนับสนุน  
หรือปรับปรุงอย่างใดบ้าง

### ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้นที่ใช้สอนในรายวิชานวนิยาย  
และเรื่องสั้น (อิง 342) อันได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก กลวิธีในการดำเนิน  
เรื่อง และแก่นเรื่อง และศึกษาว่า องค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อแก่นเรื่องอย่างไร

2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนเกี่ยวกับองค์ประกอบของเรื่องสั้น ในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อิง 342) องค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้นในรายวิชาดังกล่าว

#### ความสำคัญของงานวิจัย

1. ทำให้ทราบว่าเรื่องสั้นที่ใช้สอนในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อิง 342) มีองค์ประกอบในด้านโครงสร้าง ตัวละคร ฉาก กลวิธี คำเป็น เรื่อง เรื่องและแก่นเรื่องอย่างไร และองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้มีผลต่อแก่นเรื่องอย่างไรบ้าง

2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้เรียนผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบของเรื่องสั้น องค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้นในรายวิชาดังกล่าว

#### ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้น และการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนผู้สอนในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์และสำรวจความคิดเห็นเฉพาะเรื่องสั้นที่ใช้สอน ผู้เรียนและผู้สอนในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อิง 342) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามวิทยาเขต อันได้แก่ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน ปีการศึกษา 2527 เท่านั้น

2. เรื่องสั้นที่ใช้สอนในรายวิชา อิง 342 ปีการศึกษา 2527 ของแต่ละวิทยาเขต มีรายชื่อดังนี้

วิทยาเขตประสานมิตร

- The Story Teller Saki
- The Ransom of Red Chief O' Henry
- The Tell-Tale Heart Edgar Allan Poe
- A Piece of Pie Damon Runyon
- The Ant and the Grasshopper William S. Maugham
- The Escape William S. Maugham
- Mr. Know All William S. Maugham
- The Luncheon William S. Maugham
- Going Home William Sorayan
- Elias Leo Tolstoy
- God Sees the Truth But Waits Leo Tolstoy

วิทยาเขตปทุมวัน

- God Sees the Truth But Waits Leo Tolstoy
- The Lady or the Tiger ? Frank Stocktion
- Charles Shirley Jackson

วิทยาเขตบางเขน

- The Withered Arm Thomas Hardy
- The Force of Circumstance William S. Maugham
- Fanny and Annie D.H. Lawrence
- The Voyage Katherine Mansfield
- The Breakout Joyce Cary

## นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. เรื่องสั้น (Short Story) หมายถึง เรื่องสั้นที่ผู้สอนรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อิง 342) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน กำหนดให้ผู้เรียนเรียน

2. องค์ประกอบของเรื่องสั้น (Components of the Short Story) หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญของเรื่องสั้น ซึ่งได้แก่ โครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร (Character) ฉาก (Setting) แก่นเรื่อง (Theme) และกลวิธีในการดำเนินเรื่อง (Presentation)

2.1 โครงเรื่อง (Plot) หมายถึง การกำหนดเค้าโครงของเหตุการณ์ หรือพฤติกรรม หรือความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาในเรื่อง ซึ่งมีความผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

2.2 ตัวละคร (Character) คือผู้มีบทบาทในเรื่องอาจเป็นมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิต หรือสิ่งไม่มีชีวิตอื่น ๆ ก็ได้แต่สิ่งเหล่านี้จะต้องมีชีวิตจิตใจ แสดงอารมณ์หรือบทบาท คำพูด และมีปฏิกิริยา เช่น มนุษย์จริง ๆ นอกจากนี้พฤติกรรมดังกล่าวจะต้องมีความเป็นไปได้ด้วย

2.3 ฉาก (Setting) หมายถึง เวลาและสถานที่อันเป็นสภาพแวดล้อมของเรื่องและของตัวละคร สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมทุกด้าน

2.4 แก่นเรื่อง (Theme) หมายถึง ใจความสำคัญหรือความหลักของเนื้อเรื่อง . นอกจากนี้ยังอาจหมายถึงข้อความสำคัญที่ผู้ประพันธ์ต้องการแถลงแก่ผู้อ่าน เช่น จากนิทานเรื่องกระต่ายแข่งกับเต่า ผู้ประพันธ์ต้องการแถลงแก่ผู้อ่านว่าไม่ควรประมาทผู้ที่มีความสามารถน้อยกว่า

2.5 กลวิธีในการดำเนินเรื่อง (Presentation) หมายถึง วิธีที่ผู้ประพันธ์เสนอเนื้อเรื่องแก่ผู้อ่าน

2.5.1 ถ้าผู้ประพันธ์เขียนในทำนองว่าตนได้รู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่นแล้วนำมาเล่าสู่ผู้อ่าน นับได้ว่าเป็นการเสนอเรื่องในลักษณะของ  
First - Person Observer

2.5.2 ถ้าผู้ประพันธ์เขียนในทำนองว่าตนได้จดจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่นแล้วนำมาเล่าสู่ผู้อ่าน เรียกว่าเป็นการเสนอเรื่องในลักษณะของ  
First - Person Participant

2.5.3 ถ้าผู้ประพันธ์เขียนโดยให้ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเป็นผู้เล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ จากทัศนะของตัวละครนั้น เรียกว่าเป็นการเสนอเรื่องจากทัศนะของตัวละครตัวหนึ่ง หรือ A Character Presentation

2.5.4 และถ้าผู้ประพันธ์เขียนโดยไม่แสดงว่าใครเป็นคนเล่าเรื่องและบรรยายสิ่งต่าง ๆ โดยไม่มีขอบเขตจำกัด แม้กระทั่งสิ่งที่เกิดขึ้นในใจของตัวละครต่าง ๆ เรียกว่าเป็นการเสนอเรื่องของผู้นับรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง หรือ Omniscient Author

3. องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน หมายถึง บุคลิกภาพของผู้สอน ความสนใจของผู้เรียน วิธีสอน และกิจกรรมที่ใช้ในการสอน การทดสอบ และประเมินผล ช่วงเวลาและบรรยากาศในการเรียน

3.1 บุคลิกภาพของผู้สอน หมายถึง ท่าทีและการแสดงออกของผู้สอนในขณะที่สอนเรื่องสั้น

3.2 ความสนใจของผู้เรียน หมายถึง ความตั้งใจเรียน และความเอาใจใส่ของผู้เรียนในขณะที่เรียนเรื่องสั้น

3.3 วิธีสอน และกิจกรรม หมายถึง วิธีการที่ผู้สอนใช้ในการดำเนินการเรียนการสอนเรื่องสั้น

3.4 การทดสอบ และประเมินผล หมายถึง วิธีการที่ผู้สอนใช้ในการวัดผลการเรียนการสอนเรื่องสั้น

3.5 ช่วงเวลาการเรียน และบรรยากาศในการเรียนการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้สอน และสภาพความเป็นไปในห้องเรียน

## วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นในรายวิชานวนิยาย และเรื่องสั้น (อิง 342) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามวิทยาเขต อันได้แก่ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังจะสำรวจความคิดเห็นผู้เรียน-ผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบเรื่องสั้น องค์ประกอบด้านการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาเรื่องสั้นในรายวิชาดังกล่าวด้วย

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จะแบ่งออกเป็นสองขั้นตอนคือ

1. วิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้นจำนวน 18 เรื่อง ในด้านโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่อง ตลอดจนศึกษาว่าองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้มีผลต่อแก่นเรื่องอย่างไร
2. สำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบของเรื่องสั้น องค์ประกอบในด้านการเรียนการสอนเรื่องสั้น และประโยชน์จากการเรียนการสอนเรื่องสั้นในรายวิชาดังกล่าว

## ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่

1. นิสิตเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามวิทยาเขต คือ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน จำนวน 96 คน สามารถแยกออกตามรายวิทยาเขตและเพศ ได้ดังนี้

ตาราง 1 นิสิตเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามวิทยาเขต  
แยกออกตามรายวิทยาเขต และเพศ

| วิทยาเขต   | นิสิตชาย | นิสิตหญิง | รวม |
|------------|----------|-----------|-----|
| ประสานมิตร | 5        | 14        | 19  |
| ปทุมวัน    | 4        | 40        | 44  |
| บางเขน     | 10       | 23        | 33  |
| รวม        | 19       | 77        | 96  |

2. ผู้สอนรายวิชา อัง. 342 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
สามวิทยาเขต เช่นกัน จำนวน 4 คน ซึ่งเขียนเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ผู้สอนรายวิชา อัง. 342 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
สามวิทยาเขต

| วิทยาเขต   | อาจารย์ชาย | อาจารย์หญิง | รวม |
|------------|------------|-------------|-----|
| ประสานมิตร | -          | 1           | 1   |
| ปทุมวัน    | -          | 1           | 1   |
| บางเขน     | 1          | 1           | 2   |
| รวม        | 1          | 3           | 4   |

## วิธีการศึกษาคนควา

1. รวบรวมรายชื่อเรื่องสั้นที่ใช้สอนในปีการศึกษา 2527 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามวิทยาเขต คือ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน

2. ศึกษาเกณฑ์การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้น ของสุทธิวงษ์ พงศ์ไพบูลย์ (สุทธิวงษ์ พงศ์ไพบูลย์ 2525 : 47 - 67) รัญจวน อินทรกำแหง (รัญจวน อินทรกำแหง, สมพันธุ์ เลขาพันธุ์, และประทีป วาทิกทินกร 2524 : 34 - 63) คูย์ ชุมสาย (คูย์ ชุมสาย 2516 : 13) Kenny William (Kenny. 1966 : 8 - 102) และ Richard D. Opdahl (Opdahl. 1968 : 5)

จากนั้นรวบรวมเกณฑ์การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นของผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อเป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นในครั้งนี้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม

3. วิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้นในสองลักษณะ

3.1 วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้น

3.2 วิเคราะห์หัวข้อองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้มีผลต่อแก่นเรื่องอย่างไร

## เครื่องมือที่ใช้สำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน

1. แบบสัมภาษณ์ผู้สอน ซึ่งสร้างโดยผู้วิจัย และผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอน

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ผู้สอนรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อ. 342) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามวิทยาเขต เพื่อให้ทราบถึงรายชื่อของเรื่องสั้นที่ใช้สอน จำนวนนิสิตที่เรียน และปัญหาบางประการที่เกิดขึ้นในการสอนรายวิชาดังกล่าว

2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ซึ่งแยกออกเป็นสองฉบับ คือ ฉบับของผู้เรียน และฉบับของผู้สอน แต่ทั้งสองฉบับมีลักษณะคล้ายคลึงกันดังนี้คือ

แบบสอบถามทั้งสองฉบับจะแบ่งออกเป็นสองตอน

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และ โดยเฉพาะในฉบับของผู้เรียนจะมีการถามถึงความคิดเห็นที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนระดับคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่แล้วมาด้วย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนต่อเรื่องต้น และการเรียนการสอนเรื่องต้น ในรายวิชานวนิยายเรื่องต้น (อิง. 342)

ในฉบับของผู้เรียนจะมีการถามในคำถามต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบเรื่องต้นที่เรียน
2. ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน อันได้แก่  
ความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้สอน วิธีการสอนและกิจกรรม การทดสอบ และประเมินผล และช่วงเวลาเรียน และบรรยากาศในการเรียนการสอน
3. ความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องต้นในรายวิชา  
อิง. 342

ในฉบับของผู้สอนจะมีการถามในคำถามต่อไปนี้คือ

1. ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบเรื่องต้นที่สอน
2. ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน อันได้แก่  
ความคิดเห็นของผู้สอนที่มีต่อความสนใจของผู้เรียน วิธีการสอนและกิจกรรม การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอน ช่วงเวลาเรียน และบรรยากาศในการเรียนการสอน
3. ความคิดเห็นต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องต้น ในราย  
วิชาอิง. 342

แบบสอบถามทั้งสองฉบับ มีขั้นตอนในการสร้างและลักษณะดังนี้คือ

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียนผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบและความน่าสนใจของเรื่องสั้น เป็นแบบสอบถามที่สร้างตามหลักของ Likert Scale ตัวอย่างเช่น

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี                     | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ .....            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ .....          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ .....                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ ..... |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ .....           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้ .....                |           |     |         |      |            |

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในค่านองค์ประกอบการสอนและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้น จะเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับวิธีของ เรดดีน (Reddin. nd : unpagged) ซึ่งจะสำรวจความคิดเห็นใน 5 ค่าน ค่านละ 6 ข้อ รวมเป็น 30 ข้อ ดังเขียนเป็นตารางไว้

ตาราง 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในค่านองค์ประกอบการเรียนการสอน  
และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้น

| ตอนที่ | ข้อที่ |   |   |   |   |   | ความคิดเห็นในค่าน                                 |
|--------|--------|---|---|---|---|---|---------------------------------------------------|
|        | 1      | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 |                                                   |
| 2.2    | 1      | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | บุคลิกภาพของผู้สอน<br>หรือ<br>ความสนใจของผู้เรียน |
| 2.3    | 1      | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | วิธีสอนและกิจกรรม                                 |
| 2.4    | 1      | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | การทดสอบและการประเมินผล                           |
| 2.5    | 1      | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | ช่วงเวลาเรียนและบรรยากาศ<br>ในการเรียน            |
| 2.6    | 1      | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน<br>การสอน            |

3. คำถามในข้อ 2 แบ่งออกเป็นข้อย่อย ก และ ข ซึ่งใน ก และ ข  
จะมีข้อหนึ่งเป็นคำถามในเชิงตอบรับ และอีกข้อหนึ่งเป็นคำถามในเชิงปฏิเสธ  
เสมอไป และถ้าผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบข้อที่เป็นเชิงตอบรับ จะให้หนึ่งคะแนน  
แต่ถ้าเลือกตอบในข้อที่เป็นเชิงปฏิเสธก็จะให้ศูนย์คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบพิจารณาแก้ไขเพื่อให้อยู่ในกรอบในเรื่องที่ต้องการจะถาม ตลอดจนพิจารณาถึงความง่ายของภาษาที่ใช้ขึ้นเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) จากนั้นผู้วิจัยแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับนิสิตเอกภาษาอังกฤษปีที่ 4 จำนวน 30 คน และอาจารย์ที่สอนจำนวนสองคนที่กำลังเรียน-สอนรายวิชานวนิยาย และเรื่องสั้น (อิง 342) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

6. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ ให้คะแนน และหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alfa - Coefficient) ของครอมบาค (Crombach. 1970 : 161) ด้วยสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[ 1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right]$$

|       |          |                                           |
|-------|----------|-------------------------------------------|
| เมื่อ | $\alpha$ | แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น       |
|       | $n$      | แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ                 |
|       | $S_i^2$  | แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ            |
|       | $S_t^2$  | แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ |

แล้วปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งก่อนนำแบบสอบถามไปใช้จริง

#### วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อกับอาจารย์ผู้สอนรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อิง. 342) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 วิทยาเขตในกรุงเทพฯ เพื่อขออนุญาตใช้เวลา

ในรายวิชาดังกล่าวให้นักที่เรียนตอบแบบสอบถาม และขอความร่วมมือจากผู้สอนเอง ให้ช่วยตอบแบบสอบถามในฉบับผู้สอนด้วย

2. อธิบายให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบถึงจุดประสงค์ และวิธีตอบแบบสอบถามจนกระทั่งทุกคนเข้าใจดี จึงเริ่มลงมือตอบแบบสอบถามได้

### วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. สำนวความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้
2. ตรวจสอบโดยให้คะแนนคำตอบที่เป็น Likert scale ในข้อที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบและความน่าสนใจของเรื่องสั้นว่า มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ
3. รวมคะแนนของนิสิตทุกคนในคำถามแต่ละข้อในข้อ 2 แล้วหาค่าเฉลี่ย จากนั้นแปลคะแนนเป็นความคิดเห็นโดยใช้เกณฑ์ของเบสต์ (Best, 1964 : 189) ว่า

|             |            |
|-------------|------------|
| 1.00 - 1.50 | น้อยที่สุด |
| 1.51 - 2.50 | น้อย       |
| 2.51 - 3.50 | ปานกลาง    |
| 3.51 - 4.50 | มาก        |
| 4.51 - 5    | มากที่สุด  |

4. ตรวจสอบในส่วนที่เหลือที่เป็นวิธีของ เรดกิน โดยให้คะแนนข้อที่เป็นเชิงยอมรับเป็นหนึ่ง และเชิงปฏิเสธเป็นศูนย์
5. กรอคะแนนที่ได้ในข้อ 4 ลงในตาราง แล้วรวมคะแนนในแต่ละแถว จะได้คะแนนความคิดเห็นในแต่ละด้านของผู้ตอบแบบสอบถาม

6. รวมคะแนนแถวเดียวกันของนิสิต ในแต่ละวิชาเข้าด้วยกัน และ  
คิดคะแนนร้อยละ

7. แปลผลคะแนนที่ได้เป็นความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ที่ต้องการทราบ  
โดยใช้เกณฑ์ของเบสต์ (Best. 1964 : 190)

|                 |                      |
|-----------------|----------------------|
| 1.00 % - 20 %   | ไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง |
| 20.01 % - 40 %  | ไม่พอใจ              |
| 40.01 % - 60 %  | ไม่มีความคิดเห็น     |
| 60.01 % - 80 %  | พอใจ                 |
| 80.01 % - 100 % | พอใจเป็นอย่างยิ่ง    |

## เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เรื่องสั้นเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญดังที่ เอ็ดการ์ อลัน โป กล่าวไว้ในหนังสือ Magazine ว่าเรื่องสั้นเป็นงานที่สูงส่งด้วยศิลปะที่มีอำนาจในตัวของตัวเองอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ พรทิพย์ ภัทรนาวิก ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสั้นว่า เรื่องสั้นเป็นงานที่มีศิลปะการประพันธ์ที่เป็นเอกในตัวเอง กล่าวคือมีเอกลักษณ์ และคุณค่าเฉพาะตัวที่ไม่ค่อยไปกว่านวนิยายเลย (พรทิพย์ ภัทรนาวิก 2517 : 4) การอ่านเรื่องสั้นที่สั้นนั้น นอกเหนือจากความเพลิดเพลินแล้ว ผู้อ่านยังได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่ง ไม่อาจพบเห็นได้ในชีวิตจริง อันจะก่อให้เกิดแนวคิดที่สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ในอนาคต อีกทั้งผู้อ่านยังได้รับความรู้ทางด้านภาษา คติสอนใจ และเป็นแนวทางให้ผู้อ่านเข้าใจวัฒนธรรมของคน เข้าใจธรรมะในศาสนาของคน ทราบถึงขนบธรรมเนียมบางอย่าง ตลอดจนเข้าใจจิตใจของมนุษย์ดีขึ้นด้วย (ม.ล.บุญเหลือ เทพสุวรรณ 2518 : 43) นอกจากนี้ มาร์คเวิร์คท์ (Markwardt. 1978 : 49 - 50) กล่าวว่า ถ้าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองให้ความสำคัญแก่ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแล้ว วิธีที่มีประสิทธิภาพในการศึกษาวัฒนธรรมดังกล่าว คือ การสังเกตการดำเนินชีวิตของผู้นั้นในชาตินั้น ไม่ว่าจะเป็นกริยาหรือปฏิกริยา ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ แต่มีวิธีที่สะดวกที่สุดคือ การสังเกตผ่านตัวละครต่าง ๆ ในวรรณคดีซึ่งสามารถแสดงให้เห็นไม่เพียงเฉพาะแต่กริยาภายนอกเท่านั้น แต่ยังเจาะลึกถึงความคิดและอารมณ์ ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เห็นได้ชัด หรือรูปแบบที่ผ่านการวิเคราะห์โดยผู้ประพันธ์แล้ว

สุภาวคง กำเนิดเพชร กล่าวว่าในบรรดาวรรณคดีประเภทต่าง ๆ นั้น ผู้เรียนจะชอบเรื่องสั้นมากกว่าวรรณคดีประเภทอื่น ๆ เพราะสั้น อ่านจบได้ในเวลาเร็ว และสามารถศึกษาแง่คิดตลอดจนศิลปะการประพันธ์ได้ง่ายกว่า

(สุคตวง กำเนิดเพชร 2524 : 20) ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับความเห็นของ  
 คุก (Duke. 1974 : 68) ที่ว่าเรื่องสั้นเป็นหนึ่งในวรรณกรรมที่ผู้เรียนพึงพอใจ  
 มากที่สุด และผู้สอนเองต่างเห็นพ้องกันว่า เนื้อเรื่องของเรื่องสั้นที่ดีมีความท้าทาย  
 และดึงดูดความสนใจได้ดีกว่าวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ ความกะทัดรัดของเรื่องสั้น  
 ช่วยให้สามารถนำมาอภิปรายในชั้นเรียนโดยที่ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย และ  
 คุณค่าที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือผู้เรียนสามารถศึกษาถึงองค์ประกอบของวรรณกรรม  
 ได้ลึกซึ้งในขอบเขตที่กว้างกว่า ส่วน เลนท์ (Lent. 1981 : 55) ย้ำว่า  
 การศึกษาเรื่องสั้นเป็นวิธีที่ดีที่จะเสนอแนะผู้เรียนในการอ่านอย่างวิพากษ์วิจารณ์  
 และการเรียนคำศัพท์ในวรรณกรรม นอกจากนี้ บราวน์ (Brown. 1982 : 4818  
 A ) ยังวิจัยพบว่าจำนวนคำและปริมาณเนื้อหาในเรื่องจะมีอิทธิพลต่อสิ่งดังต่อไปนี้คือ  
 ระดับความสนใจที่ผู้อ่านที่มีต่อเนื้อเรื่อง ลักษณะของเนื้อหาที่ผู้อ่านจะเอาใจใส่  
 เนื้อความที่ผู้อ่านจะจำได้ และส่วนเชื่อมโยงจากข้อความหนึ่งไปยังอีกข้อความหนึ่ง  
 ยิ่งไปกว่านั้น บราวน์ ยังพบว่าความสั้นของเรื่องสั้นจะช่วยเสริมให้ผู้อ่านเอาใจใส่  
 อย่างใกล้ชิดต่อรายละเอียดทุกตัวอักษรของเนื้อเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์และ  
 รับรู้ความงดงามของภาษามากขึ้น และยังทำให้ผู้อ่านเอาใจใส่ต่อการเรียงลำดับ  
 องค์ประกอบที่ผู้แต่งจงใจเรียงในลักษณะพิถีพิถันด้วย

จากความสำคัญดังกล่าวนี้เองทำให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่ง  
 ที่เปิดการสอนในสาขาวรรณคดีอังกฤษ เห็นสมควรจัดเรื่องสั้นเป็นหนึ่งในรายวิชา  
 ที่นิสิตนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษต้องเรียนหรือเลือกเรียนได้ และขณะเดียวกันทาง  
 สถาบันไคมอบลิตีแก็ทอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้เลือกเนื้อเรื่องที่จะนำมาสอนเอง แต่อาจ  
 เป็นเพราะลักษณะของเรื่องสั้นจำเป็นต้องกระชับและมีเป้าหมายเดียวเราจึงหาเรื่อง  
 สั้นที่มีคุณภาพและเหมาะที่จะนำมาสอนได้ไม่มากนัก (ดวงมน จิตจำนง 1983 :  
 39) จึงเป็นการระบอของผู้สอนที่จะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อนที่จะวางแผนการสอน  
 รายวิชาเรื่องสั้น

อย่างไรก็ตาม ได้มีผู้เสนอแนะแนวทางหรือเกณฑ์ในการเลือกเรื่องสั้นที่น่าสนใจดังนี้คือ

คิมเบล (Kimbell, 1961 : 12) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกสรรวรรณคดีไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1961 ซึ่งปัจจุบันยังคงความเหมาะสมอยู่ว่า ในการเลือกวรรณกรรมประเภทใดก็ตามเพื่อมาใช้อ่าน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่สำคัญสองประการคือ

1. จะต้องมีการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง เพื่อค้นหาและเพื่อให้ทราบถึงชนิดและลักษณะขององค์ประกอบของเรื่องที่จะสร้างความเพลิดเพลิน หรือให้ความรู้แก่ผู้อ่าน

2. จะต้องมีการหาตัวอย่างที่ดีของวรรณกรรมชนิดนั้น ๆ เพื่อที่จะนำมาพัฒนาความสามารถในการอ่าน และให้ได้คุณประโยชน์จากการเรียนมากที่สุด

ส่วน คาวน์ และ เดลเลต์ (Down and Dellet, 1981 : 25, 30) กล่าวว่า ผู้สอนควรเลือกเนื้อเรื่องที่สามารรถชี้แนะให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น และมีเนื้อหาที่แสดงถึงการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องตามท่านองคลองธรรม เช่น เกี่ยวกับความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเสรีภาพ ความเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ความสามัคคี ความรัก ความไว้วางใจ มิตรภาพ ความเคารพนับถือ ความจงรักภักดี และความยุติธรรม

นอกจากนี้ เลนท์ (Lent, 1981 : 50) แนะนำว่า การเลือกหนังสือไม่ว่าจะเพื่อให้ผู้เรียนอ่าน หรือเพื่อเป็นงานสำหรับอภิปราย ผู้สอนจะต้องกระทำดังต่อไปนี้คือ

1. จะต้องคำนึงถึงผู้เรียนว่าจะรู้คำศัพท์วรรณกรรมจากหนังสือมากพอที่จะนำไปใช้ หรือเพื่อนำมาอภิปรายได้หรือไม่

2. จะต้องค้นหาลักษณะรูปแบบของแกนเรื่อง (Theme) และจินตนาการ (Imagination) ของนักประพันธ์ที่จะนำมาศึกษา

3. จะต้องสังเกตถึงทัศนคติของผู้ประพันธ์ที่แสดงในงานประพันธ์ทั้งต่อสังคมและตัวเอง และพิจารณาว่าการแสดงออกดังกล่าวนี้จะมีผลต่อผู้อ่านอย่างไร
4. ควรได้ศึกษาถึงทฤษฎีโดยทั่วไปเกี่ยวกับกำเนิดหรือวิวัฒนาการของวรรณกรรมประเภทนั้น ๆ
5. ในการเลือกหนังสือเพื่อนำมาใช้สอนนั้นผู้สอนควรเลือกหนังสือที่ตรงกับความสามารถขั้นพื้นฐาน

สำหรับ ซับเล็ต (Sublette. 1982 : 33) ได้เสนอแนะว่าเกณฑ์ในการเลือกเรื่องสั้นเพื่อนำมาสอนนั้นผู้สอนควรเลือกโดยพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่จะเอื้อต่อวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ และมีความหลากหลายของรสวรรณคดี

และในปี 1979 ฟารามันด์ปุร์ (Farahmandpur. 1979 : 6595 A) ได้วิจัยพบว่า ในการเลือกเนื้อเรื่องสำหรับอ่านในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นผู้สอนจะต้องคำนึงถึงสิ่งที่สำคัญดังต่อไปนี้คือ ความยากง่ายของคำศัพท์ ลักษณะโครงสร้างของประโยคเนื้อหาของเรื่อง และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สำหรับด้านเนื้อหาของเรื่องนั้น เอลเลียต (Elliot. 1982 : 121 - 129) ได้พบว่า ในชั้นเรียนที่ศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างวรรณคดี ถ้าเนื้อเรื่องจบลงด้วยความโศกเศร้า หรือความไม่สมหวังแล้ว ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกอึดอัดหรือไม่ยอมรับ นอกจากนี้ เอลเลียต ยังพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อตามทฤษฎีของ ชาร์ล คาร์วิน ที่ว่าผู้แข็งแกร่งเท่านั้นที่จะอยู่รอดได้ ดังนั้นจึงมีความคิดว่าสมควรแล้วที่ผู้แพ้จะต้องตายหรือได้รับการถูกลงโทษยับยั้ง เขาก็มีความเห็นว่าควรมีการปลูกฝังความคิดให้กับผู้เรียนใหม่ โดยการสอนเนื้อเรื่องที่เป็นเรื่องโศกนาฏกรรม โดยเฉพาะเนื้อเรื่องที่แสดงถึงอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีไว้เป็นเพียงสิ่งกีดขวางการไปสู่ความสุข หรือความสำเร็จในเรื่องเท่านั้น แต่ยังเป็นอุปสรรคที่อาจพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน และเมื่อบุคคลพบกับความล้มเหลวถึงกล่าวแล้วก็มีจำเป็นที่จะต้องยอมรับสภาพพ่ายแพ้นั้นถอยออกไป หรือต้องได้รับการถูกลงโทษยับยั้งตลอดชีวิต ทั้งนี้ก็เพื่อ

เป็นตัวอย่างให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจต้องเผชิญกับความล้มเหลวหรือความไม่สมหวัง ในอนาคต ซึ่งจะช่วยให้ผู้นั้นสามารถมีชีวิตอยู่ได้และมีกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรค อีกครั้งหนึ่ง

นอกจากนี้ ไมล์ และพูเลย์ (Miles and Pooley, 1949) ได้กล่าวถึงการอ่านนวนิยาย (ซึ่งคล้ายคลึงกับเรื่องสั้น) ว่า ถ้าจะอ่านเพื่อให้ได้ ความเข้าใจและความซาบซึ้งแล้ว ควรจะมีการเพ่งเล็งในเรื่ององค์ประกอบหรือ โครงสร้าง อันได้แก่การวาดภาพตัวละคร การดำเนินเรื่อง และภูมิหลัง อันได้แก่ แนวประเพณีปฏิบัติ ประเพณี และวัฒนธรรม เป็นต้น

ซึ่ง ประทีป เหมือนนิล ได้เสนอแนวคิดเช่นเดียวกันว่า การอ่านนวนิยาย ควรจะได้พิจารณาทั้งทางด้านกลวิธีและเนื้อหา อันได้แก่ แก่นเรื่อง (Theme) เนื้อเรื่อง ตัวละคร อุปนิสัยตัวละคร และฉาก (สมพิศ เพ็ญเลิศ 2521 : 1)

แต่ทั้งนี้แม้ผู้สอนจะให้ความสำคัญแก่องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าจะเป็น ด้านเนื้อหา ตัวละคร ฉาก กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องแล้ว ยังมีสิ่งสำคัญ อีกส่วนหนึ่งที่ผู้สอนจะต้องพิจารณาคบคู่กันไปด้วย นั่นคือความคิดเห็นและความสนใจ ของผู้เรียน เพราะในปัจจุบันนักการศึกษา และนักจิตวิทยาต่างยึดเอาความสนใจ ของผู้เรียนเป็นหลักสำคัญอีกประการหนึ่งในการสอน ดังเช่น รัสโซ ถือว่าการ ให้การศึกษาใด ๆ ก็ตามจะต้องให้สอดคล้องกับความสนใจตามธรรมชาติ (Natural Interest) ของผู้เรียน ส่วน เคอร์ การ์โบ และคุย บำว่า จะต้อง พิจารณาถึงความสนใจของผู้เรียน และใช้ความสนใจของผู้เรียนในการจัดวิชา และ วิธีสอน เพราะความสนใจในตัวผู้เรียนย่อมนำไปสู่ความคิด และการกระทำได้ (นิลทิพย์บุญโทวัฒน์ 2525 : 1)

สำหรับการสอนวรรณคดีนั้น ได้มีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคิดเห็น และ ความสนใจของผู้เรียนดังต่อไปนี้

เพอร์เวส (Purves, 1981 : 82 - 84) กล่าวว่าในการสอน วรรณคดี ผู้สอนควรมีการนำการวิจัยเกี่ยวกับรายวิชาที่สอน ด้วยการจัดคำถาม 4 ประการ คือ

1. ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านคือเพียงใด
2. ผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีอย่างไร
3. ผู้เรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียนคือเพียงใด
4. ผู้สอนทำการสอนได้คือเพียงไร

ซึ่ง เพอร์เวส ได้อภิปรายถึงปัญหาที่สำคัญในข้อ 1 และ 3 ว่าในการอ่านวรรณกรรมประเภทใดก็ตาม นอกเหนือจากข้อเท็จจริงตามเนื้อหาแล้ว ผู้อ่านควรพิจารณาถึงความแตกต่างในค่าน้ำเสียง ความรู้สึก ตลอดจนเจตนาารมณ์ของผู้แต่ง เพราะจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างซาบซึ้งขึ้น แม้จะมีผู้โต้แย้งว่าความแตกต่างในสิ่งเล็กน้อยดังกล่าว ผู้อ่านแต่ละคนจะรับรู้ได้ไม่เหมือนกัน แต่จากการวิจัยของ แฮนสัน (Hanson. : 1973) ดีไวร์ส (Devys. : 1973) และ ออสกู๊ด (Osgood. : 1971) พบว่าการรับรู้ในความแตกต่างเหล่านี้จะมีปทัสถานเหมือนกันในสังคมหนึ่ง ๆ ยิ่งไปกว่านั้นผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องสามารถวิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าเนื้อเรื่องที่อ่านได้ลึกด้วย

สำหรับคำถามในข้อ 3 นั้นค่อนข้างจะเป็นนามธรรม และความสนใจของผู้อ่านในแต่ละรายอาจไม่เหมือนกัน

จากการวิจัยของ แวน นอร์ด (Van Nord. 1980 : 82 - 84) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความสนใจในการอ่านของเด็ก 2 กลุ่ม ที่มาจากโรงเรียนเดียวกัน จากครอบครัวที่มีฐานะทางสังคม และเศรษฐกิจที่เหมือนกัน เพียงแต่เก็บข้อมูลต่างปีกัน โดยครั้งแรกเก็บข้อมูลในปี 1972 และครั้งที่ 2 เก็บข้อมูลในปี 1978 พบว่ารูปแบบของความสนใจในการอ่านแตกต่างกัน และแวน นอร์ด ยังพบอีกด้วยว่า ทั้งเด็กหญิง และเด็กชายมีความสนใจในเรื่องวิทยาศาสตร์ ส่วนเด็กหญิงมีความสนใจมากขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับกีฬา แต่ความสนใจในด้านจริยธรรมของเด็กหญิงกลับน้อยลง

เพอร์เวส (Furves. 1981) กล่าวว่า ในชั้นเรียนวรรณคดีผู้สอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบความสนใจของผู้เรียนเพื่อที่จะนำมาวางแผนการสอน เพราะเนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจจะช่วยให้การเรียนวรรณคดีสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

ส่วน ชูแมน (Shuman, 1973 : 82 - 84) กล่าวว่า ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการปรับรูปแบบของรายวิชาและเนื้อหาวรรณกรรมที่จะเรียน เพราะจะทำให้การเรียนนั้นสอดคล้องกับความต้องการและสามารถช่วยตอบคำถามบางอย่างของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ อันจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำหนดกฎเกณฑ์และค่านิยมของตัวเองได้ในภายหน้า

สำหรับ ฟิลเลียน (Fillion, 1981 : 39 - 45) ได้ให้ทัศนะว่าการเรียนวรรณคดีมิใช่เป็นเพียงการเรียนเรื่องราวเกี่ยวกับวรรณคดีเท่านั้น แต่เป็นการเรียนที่จะใช้วรรณคดีเพื่อเป็นที่เกิดของประสบการณ์ต่าง ๆ และเพื่อเป็นแนวทางในการรอกงามทางความคิดของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นการเรียนวรรณคดีจึงเป็นการเพิ่มสมรรถภาพแก่ผู้เรียนทั้งทางด้านการอ่าน และเพิ่มคุณภาพต่าง ๆ ในตัวผู้เรียน อันเป็นผลจากการเรียนวรรณคดีเรื่องนั้น ๆ

ฟิลเลียนกล่าวว่า สมรรถภาพในการอ่าน และการใฝ่หาซึ่งคุณประโยชน์จากการเรียนวรรณคดีจะเกี่ยวข้องกับความสามารถต่าง ๆ (ซึ่งเป็นหัวใจการเรียนวรรณคดีทุกประเภท) อย่างน้อยสามประการ คือ

#### 1. การอ่านระดับสุนทรีย์

การอ่านระดับสุนทรีย์จะแตกต่างจากการอ่านธรรมดาในแง่ที่ว่า การอ่านอย่างธรรมดานั้นผู้อ่านจะเพ่งความสนใจไปยังส่วนที่อยู่หลังจากอ่านจบ เช่น ความรู้จากรายละเอียดต่าง ๆ การแก้ปัญหาตามหลักความเป็นจริง หรือกระบวนการวิชาต่าง ๆ ที่เสนอแนะให้ปฏิบัติตาม

แต่การอ่านระดับสุนทรีย์นั้น ความสนใจของผู้อ่านจะรวมอยู่กับสิ่งที่พบในขณะที่อ่านอันสามารถที่จะสร้างความประทับใจ หรือเปลี่ยนแปลงความรู้สึกต่าง ๆ ของผู้อ่านภายหลังจากที่อ่านจบแล้ว

การอ่านระดับสุนทรีย์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้อย่าง  
แตกฉาน และมีพื้นฐานประสบการณ์ตลอดจนสามารถเข้าถึงระดับภาษาและแนวคิดของ  
ผู้ประพันธ์ได้

โดยทั่วไปแล้วผู้สอนมักให้ความสนใจอย่างยิ่งยวดต่อการอ่านระดับสุนทรีย์  
(โดยมักตั้งชื่อรายวิชาว่า Appreciating Literature) แต่การสอนกลับกลายเป็น  
ลักษณะตรงกันข้ามเพราะผู้สอนมักกำหนดเนื้อหาที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะอ่านหรือ  
จัดการถาม - ตอบ เฉพาะในรายละเอียดของเนื้อเรื่อง จึงกลายเป็นการวัด  
ความจำของผู้เรียนมากกว่าจะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรือการอ่านอย่าง  
วิจารณ์

พิถเลียนกล่าวว่า การพัฒนาการอ่านระดับสุนทรีย์นั้น เกิดจากความเต็มใจและ  
พอใจที่จะอ่านของผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจึงควรพิจารณาถึงสิ่งนี้ให้มากในการทำการสอนด้วย

## 2. การแสดงความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ได้แก่ความสามารถและความเต็มใจที่ผู้เรียนจะสะท้อนถึงสิ่งต่าง ๆ  
ที่ได้อ่านออกมา ซึ่งผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้อ่านแสดงสิ่งเหล่านี้ได้โดยการใช้สื่อ  
การอ่านที่ผู้เรียนสนใจ และด้วยวิธีการสอนของผู้สอนเอง ซึ่งการสอนดังกล่าวควรเป็น  
ในลักษณะการตั้งคำถามและอภิปรายโดยผู้เรียน ดังนั้นสภาพของการเรียนจึงเป็นไป  
ในสภาพของการสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง แล้วผู้เรียนช่วยกันถามคำถามและช่วยกัน  
หาคำตอบหรืออภิปรายโต้แย้ง

พิถเลียนกล่าวว่าลักษณะของผู้อ่านที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับความเต็มใจที่จะอ่าน  
และความสามารถที่จะพิจารณาหรือคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่าน ตลอดจนรับรู้ผลของการอ่าน  
ที่กระทบต่อตัวของเขาเอง และจากการพัฒนาความสามารถในการแสดงความรู้สึก  
นึกคิดเกี่ยวกับเนื้อเรื่องออกมานี้เองที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้รับผลประโยชน์จากการเรียน  
วรรณคดีมากที่สุด เพราะจากการพิจารณาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่พบในวรรณคดีจะช่วย  
เป็นแนวทางให้ผู้อ่านมีความสามารถที่จะพิจารณาเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเผชิญในอนาคตได้

### 3. การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

การเรียนรู้ที่จะตั้งคำถาม คือการเรียนรู้ที่จะรู้จักและตั้งคำถามจากสามัญสำนึกเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่าน ซึ่งคุณสมบัตินี้เองที่แยกนักอ่านที่ดีจากนักอ่านที่ด้อย และแยกนักวิจารณ์ชั้นอาชีพออกจากผู้อ่านทั่ว ๆ ไป เพราะถ้าผู้อ่านสามารถตั้งคำถาม และหาคำตอบจากเนื้อเรื่องได้แล้ว ก็จะช่วยให้ผู้นั้นเกิดความกระจ่างในเนื้อหาและประสบการณ์ที่อ่านนั่นเอง

การถามคำถามคือขบวนการที่ผู้อ่านจะต้องเป็นนักวิจารณ์ แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่พบในเนื้อเรื่อง ขณะเดียวกันต้องพยายามหาคำตอบพร้อมกับประเมินคำตอบที่ได้ด้วย

การถามคำถามมีลักษณะเช่นเดียวกับการอ่านระดับสุนทรีย์ คือไม่สามารถที่จะสอนกันได้โดยตรง แต่อาจสร้างให้เกิดขึ้นได้ถ้าผู้สอนรู้จักส่งเสริม และรู้จักประยุกต์ตัวอย่างจากเนื้อเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ แต่อาจต้องใช้เวลามากเพราะปัจจุบันผู้เรียนมักเคยชินกับการเป็นผู้ตอบมากกว่าจะเป็นผู้ถาม

นอกจากนี้ เบลเคน (Belden, 1980 : 1067 A) ได้ทำการวิจัยถึงขบวนการที่จะอ่านหนังสือ โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 17 - 18 ปี จำนวน 8 คน เป็นชายหญิงอย่างละเท่า ๆ กัน โดยใช้เกณฑ์การเลือกจากความหลากหลายในด้านอุปนิสัยในการอ่าน ทัศนคติ ความเป็นคนเปิดเผย และความคล่องในการพูด

สำหรับหนังสือที่ใช้ทดลองเป็นเรื่องสั้นสำหรับวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ อย่างละ 2 เล่ม โดยนักประพันธ์ชาย 2 คน และหญิง 2 คน

การทดลองกระทำโดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอ่านหนังสือในใจ ตั้งแต่หน้าแรกจนกระทั่งกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจที่จะอ่านต่อไปหรือจะหยุดอ่าน แล้วจึงมีการสัมภาษณ์ ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อเนื้อเรื่อง เพื่อเป็นการสำรวจความจำ และอภิปรายความรู้สึกที่ได้จากการอ่านหนังสือ ตลอดจนให้ทำนายเนื้อเรื่องล่วงหน้า จากนั้นจึงมีการจัดกลุ่มอีกครั้งตามความยาวของเนื้อเรื่องที่อ่าน

จากการวิเคราะห์การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้อ่านที่จะอ่านเนื้อเรื่องต่อไปหรือไม่ขึ้นอยู่กับตัวละคร ความเกี่ยวข้องกับระหว่างผู้อ่านกับเนื้อเรื่อง โครงสร้างของเนื้อเรื่อง ความสนใจในเนื้อหา เพศของตัวเอก และภาษาที่ใช้

และจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดพอสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการสอนเรื่องสั้นได้ว่า

1. ผู้สอนควรมีหลักการในการเลือกเนื้อเรื่องสั้นก่อนที่จะนำเรื่องเหล่านั้นมาให้ผู้เรียนเรียน ซึ่งควรเป็นในลักษณะการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง เพื่อให้ทราบว่าเนื้อเรื่องนั้น ๆ มีคุณค่าหรือจุดเด่นในแง่ใดที่จะปลูกฝังความนึกคิดอันดีงาม และสร้างประสบการณ์แก่ผู้เรียนได้บ้าง

2. ผู้สอนควรให้ความสำคัญการสำรวจความคิดเห็นตลอดจนความสนใจของผู้เรียน เพราะจะช่วยให้การวางแผนการสอนรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้การสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

3. การดำเนินการสอนรายวิชาดังกล่าวควรเป็นไปในลักษณะการวิพากษ์วิจารณ์ การถามตอบปัญหา และการอภิปรายมากกว่าการถามความจำ หรือการวัดความเข้าใจอย่างผิวเผิน

แต่การเรียนการสอนรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้นในปัจจุบันยังไม่มี การวิเคราะห์ และสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน และผู้สอน อย่างจริงจัง หรืออย่างเป็นแบบแผน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์ และสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน และผู้สอนที่มีต่อเรื่องสั้นในรายวิชานวนิยาย และเรื่องสั้น ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามวิทยาเขตในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน ในปีการศึกษา 2527 นี้

บทที่ 3

การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342

เรื่องสั้นที่ได้อ่านในรายวิชาอังกฤษ 342 (นวนิยายและเรื่องสั้น) ของ  
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน  
มีจำนวน 18 เรื่อง ดังต่อไปนี้

วิทยาเขตประสานมิตร

Mr. Know All

The Tell - Tale Heart

Going Home

The Escape

Elias

God Sees the Truth But Waits

The Ransom of Red Chief

A Piece of Pie

The Ant and the Grasshopper

The Luncheon

The Story Teller

วิทยาเขตปทุมวัน

God Sees the Truth But Waits

The Lady or the Tiger?

Charles

วิทยาเขตบางเขน

The Withered Arm

The Force of Circumstance

Fanny and Annie

The Voyage

The Breakout

### การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้น

ผู้วิจัยวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นโดยใช้เกณฑ์ที่ได้มาจากการศึกษา รวบรวม เกณฑ์การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นของสุทธิวงษ์ พงศ์ไพบูลย์ (สุทธิวงษ์ พงศ์ไพบูลย์. 2525: 47-67) รัญจวน อินทรกำแหง (รัญจวน อินทรกำแหง, สมพันธ์ุ เลขาพันธ์ุ, และประทีป วาทิกทินกร 2524: 34-63) คุ้ม ชุมสาย (คุ้ม ชุมสาย 2526: 13) Kenny William (Kenny 1966: 8-102) และ Richard D. Opdahl (Opdahl 1968 : 5)

ผลการวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์วิเคราะห์ดังกล่าวได้จำแนกตามหัวข้อที่กำหนด แสดงเป็นรูปตารางในตารางที่ 4-8 ซึ่งอยู่ในหน้าถัดไป และหลังจากตารางจะเป็นการวิเคราะห์ภาคพรรณนา











ตาราง 7 เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านกลวิธีด้านเนื้อเรื่อง

|                                                                                 | กลวิธีด้านเนื้อเรื่อง(Presentation) |                         |                     |                |                             |            |              |              |            |       |                              |                              |                        |         |                           |
|---------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------|-------------------------|---------------------|----------------|-----------------------------|------------|--------------|--------------|------------|-------|------------------------------|------------------------------|------------------------|---------|---------------------------|
|                                                                                 | The Story Teller                    | The Ransom of Red Chief | The Tell-Tale Heart | A Piece of Pie | The Ant and the Grasshopper | The Escape | Mr. Know-All | The Luncheon | Going Home | Elias | God Sees the Truth But Waits | God Sees the Truth But Waits | The Lady or the Tiger? | Charles | The Force of Circumstance |
| 1. ทว่าให้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องโดยไม่สับสน                                     | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
| 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด                              | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
| 3. มีการใช้สำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเรื่อง                                        | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
| 4. มีกลวิธีดำเนินเรื่องได้เป็นอย่างดี (ทำให้เรื่องน่าสนใจชวนติดตาม น่าประทับใจ) | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
|                                                                                 | ✓                                   | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         |
| รวมคะแนน                                                                        | 7                                   | 6                       | 5                   | 6              | 5                           | 4          | 5            | 5            | 6          | 6     | 6                            | 6                            | 5                      | 6       | 6                         |
| ค่าเฉลี่ย                                                                       | 4.29                                | 3.57                    | 4.29                | 5.57           | 4.29                        | 3.57       | 5.57         | 5.57         | 4.29       | 4.29  | 4.29                         | 4.29                         | 3.57                   | 5.57    | 4.29                      |
|                                                                                 | มาก                                 | มาก                     | มาก                 | มาก            | มาก                         | มาก        | มาก          | มาก          | มาก        | มาก   | มาก                          | มาก                          | มาก                    | มาก     | มาก                       |

การให้คะแนน 1 มีค่า 2 คะแนน , ข้อ 2 มีค่า 2 คะแนน , ข้อ 3 มีค่า 1 คะแนน , ข้อ 4 มีค่า 2 คะแนน

ตาราง 8 เกณฑ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบตามแกนเรื่อง

| แกนเรื่อง (Theme)                         | The Story Teller | The Ransom of Red Chief | The Tell-Tale Heart | A Piece of Pie | The Ant and the Grasshopper | The Escape | Mr. Know-All | The Luncheon | Going Home | Elias | God Sees the Truth But Waits | God Sees the Truth But Waits | The Lady or the Tiger? | Charles | The Force of Circumstance | The Voyage | Fanny & Annie | The Withered Arm | The Breakout |
|-------------------------------------------|------------------|-------------------------|---------------------|----------------|-----------------------------|------------|--------------|--------------|------------|-------|------------------------------|------------------------------|------------------------|---------|---------------------------|------------|---------------|------------------|--------------|
| 1. ทำให้เข้าใจชีวิต หรือความจริงบางประการ | ✓                | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         | ✓          | ✓             | ✓                | ✓            |
| 2. ก่อให้เกิดความรู้สึกหรือประสบการณ์     | ✓                | ✓                       | ✓                   | ✓              | ✓                           | ✓          | ✓            | ✓            | ✓          | ✓     | ✓                            | ✓                            | ✓                      | ✓       | ✓                         | ✓          | ✓             | ✓                | ✓            |
| การตีความ                                 |                  |                         |                     |                |                             |            |              |              |            |       |                              |                              |                        |         |                           |            |               |                  |              |
| 3. มีคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม การศึกษา     |                  |                         |                     |                |                             |            |              |              |            |       |                              |                              |                        |         |                           |            |               |                  |              |
| 4. ทั้งสิ่งทวนซ้ำกับคิดแยกแยะ             |                  |                         |                     |                |                             |            |              |              |            |       |                              |                              |                        |         |                           |            |               |                  |              |
| รวมคะแนน                                  | 2                | 2                       | 3                   | 2              | 3                           | 2          | 4            | 2            | 2          | 4     | 4                            | 4                            | 5                      | 3       | 3                         | 2          | 2             | 2                | 2            |
| ค่าเฉลี่ย                                 | 2                | 2                       | 3                   | 2              | 3                           | 2          | 4            | 2            | 2          | 4     | 4                            | 4                            | 5                      | 3       | 3                         | 2          | 2             | 2                | 2            |
|                                           | น้อย             | น้อย                    | ปกติ                | น้อย           | ปกติ                        | น้อย       | มาก          | น้อย         | น้อย       | มาก   | มาก                          | มาก                          | มากที่สุด              | ปกติ    | ปกติ                      | น้อย       | น้อย          | น้อย             | น้อย         |

การให้คะแนน ข้อ 1 มีค่า 2 คะแนน , ข้อ 2 มีค่า 2 คะแนน , ข้อ 3 มีค่า 2 คะแนน , ข้อ 4 มีค่า 1 คะแนน

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Story - Teller

### โครงเรื่อง

#### 1. มีการสร้างความสนใจโครง

##### 1.1 บอกใบ้

บอกใบ้ให้ทราบว่าการเล่นิทานของนางสาวไม่น่าสนใจเท่าที่ควร เพราะเมื่อนางสาวเรียกเด็ก ๆ มาฟังนิทาน พวกเขาต่างเดินมาหาหน้าคยพาทางไม่กระตือรือร้นซึ่งเห็นได้ว่าพวกหลาน ๆ คงประเมินความสามารถในการเล่าเรื่องของนางสาวไว้มองสูงนัก

(p. 2) The children moved listlessly towards the aunt's end of the carriage. Evidently her reputation as a story - teller did not rank high in their estimation.

##### 1.3 มีการใช้ข้อความยั่วให้ผู้อ่านเกิดความอยากรู้อยากเห็น

การที่ชายหนุ่มใช้คำว่า 'horrible' รวมกับ 'goodness' ทำให้เด็ก ๆ มีปฏิกิริยาสนองตอบกับเรื่องมากขึ้น เพราะคำดังกล่าวเสนอความแปลกใหม่ซึ่งเป็นความจริงที่พวกเด็ก ๆ ไม่เคยพบในนิทานของนางสาว เป็นการแสดงให้เห็นว่า นิทานที่ชายหนุ่มเล่ามีสิ่งที่น่าสนใจที่แตกต่างไปจากนิทานที่นางสาวเล่า

(p. 4) There was a wave of reaction in favour of this story; The word horrible in connection with goodness was a novelty that commended itself. It seemed to introduce a ring of truth that was absent from the aunt's tale of infant life.

## 2. มีข้อขัดแย้งที่น่าสนใจ

### 2.1 ความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

ความขัดแย้งระหว่างนางสาวกัญหหลาน เพราะนางสาวพยายาม  
ยุติการส่งเสียงดังของหลาน ๆ ในระหว่างการเดินทางแต่เด็ก ๆ กลับไม่สนใจ  
และทำหน้าที่เรื่องที่น่าสาวเล่าให้ฟังเป็นเรื่องราวที่สนุกที่เคยได้ฟังมา

ความขัดแย้งระหว่างนางสาวกัญหหลานกับหนูแปดหน้ โดยนางสาว  
มีความคิดเห็นว่าเรื่องที่เล่าให้เด็กฟังควร เป็นเรื่องที่แสดงถึงการที่ผู้ประพฤติกิ  
ไ้ได้รับผลตอบแทนที่ดี ดังนั้นนางสาวจึงเพียร เล่าเรื่องที่มีลักษณะดังกล่าให้เด็กฟัง  
แต่ชายหนูแปดหน้กลับ เล่าเรื่องที่มีลักษณะตรงกันข้ามคือผู้ประพฤติกิไ้ไ้ได้รับผล  
ตอบแทนที่เลวร้ายให้พวกหลาน ๆ ของเธอฟัง

### 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องและ/หรือระหว่าง บุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันโดยที่เหตุการณ์หนึ่งนำไปสู่อีก  
เหตุการณ์หนึ่ง เช่น การเดินทางในช่วงเวลาที่ร้อนอบอ้าวทำให้นางสาวต้องเล่า  
นิทานให้หลาน ๆ ฟังเพื่อมิให้พวกเด็ก ๆ สงสัยรบกวนชายหนูแปดหน้ที่นั้งอยู่  
ไกล ๆ แต่เพราะการเล่านิทานของนางสาวไม่ไ้ได้รับความสนใจของบรรดาหลาน ๆ  
และชายหนูแปดหน้ไ้ได้ออกความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่านิทานของนางสาว ดังนั้นนางสาวจึง  
ทำกายให้ชายหนูแปดหน้เล่านิทานบ้าง และเมื่อชายหนูแปดหน้พนค้ารบเราของเด็ก ๆ ไ้ไ้ไ้  
เขาจึงเล่านิทานที่มีค่าและขอความแตกต่างไปจากที่นางสาวไ้เล่า ซึ่งเด็ก ๆ ไ้ไ้ไ้  
ความชื่นชมอย่างมากในขณะที่นางสาวแสดงความคิดเห็นว่านิทานของชายหนูแปดหน้ไม่เหมาะสม  
สำหรับหลาน ๆ ของเธอ

นอกจากนี้ตัวละครมีความสัมพันธ์กันคือ ตัวละครทั้งหมดอยู่ในครอบครัว  
ชวบนเดียวกันจึงต้องมีกิจกรรมบางช่วงร่วมกัน เช่นเมื่อเด็ก ๆ สงสัยดังกั้ยไ้จะ  
รบกวนชายหนูแปดหน้ซึ่งนั้งอยู่ไ้เบาะไกล ๆ หรือเมื่อนางสาวเล่านิทานชายหนูแปดหน้ก็ควรรับฟังไปกั้ย

## 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้อ่านเข้าใจถึงแก่นเรื่อง

### 5.1 เหตุการณ์มีความหมายพุ่งไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่องต่างมุ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของลักษณะการเล่าเรื่องของนางสาว และของชายหนุ่ม ตลอดจนปฏิกิริยาของเด็ก ๆ ที่เป็นผู้ฟังพร้อมต่อการเล่าเรื่องของคนทั้งสอง อันเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นว่าการเล่าเรื่องลักษณะใดจะเป็นที่สนใจของเด็กมากกว่ากัน

### ตัวละคร

#### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไป

นางสาวมีความต้องการให้หลาน ๆ เป็นคนดี จึงพยายามเล่าเรื่องที่แสดงถึงการประพฤติดี และการได้รับรางวัลจากการประพฤติดี เพื่อเป็นการอบรมสั่งสอนไปในตัว แต่หลาน ๆ ยังเป็นเด็กเล็ก ๆ จึงต้องการฟังเรื่องที่สนุกสนานเพลิดเพลินจึงไม่สนใจเรื่องราวที่นางสาวเล่าให้ฟังนัก

#### 4. มีบทสนทนาที่ช่วยในการดำเนินเรื่อง

บทสนทนายะหว่างนางสาวและหลาน ๆ และบทสนทนายะหว่างนางสาวกับชายหนุ่ม และระหว่างชายหนุ่มกับเด็ก ๆ มีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่องดังนี้คือ

## 6. มีบทสนทนาที่ช่วยให้เรื่องน่าอ่าน น่าสนใจ และมีชีวิตชีวา

บทสนทนาของซิริล และหลานสาวเล็ก ๆ อีกสองคนที่พูดกับนางสาว และชายหนุ่มแสดงให้เห็นถึงความเฉลียวฉลาด และความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นลักษณะของเด็กเล็ก ๆ ซึ่งบางครั้งถึงกับทำให้นางสาวจนคำตอบไป เช่น เมื่อถามนางสาวว่าทำไมหนูในแปลงอินจึงดีกว่าหนูในแปลงที่เห็นอยู่ หรือถามว่าถ้าเด็กหญิงในเรื่องที่นางสาวเล่าไม่เป็นคนดีก็จะไม่มีคนมาช่วยให้พ้นจากขวับ้าหรือ นอกจากนี้คำถามของพวกเขาเล็ก ๆ ที่ถามในขณะที่ชายหนุ่มกำลังเล่าเรื่องแสดงให้เห็นถึงความใคร่เคียงสา และความสนใจในเนื้อเรื่องเช่นการถามถึงสาเหตุที่ไม่มีแกะหรือคอกไม้ในส่วนของเขาชาย การถามถึงนิสัยของหนูและสุนัขป่า และการแสดงความคิดเห็นเมื่อชายหนุ่มเล่าเรื่องจบแล้ว ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเอ็นดู และอยากติดตามปฏิบัติการต่าง ๆ ของเด็กที่ฟังต่อเรื่องที่ชายหนุ่มเล่า

นอกจากนี้บทสนทนาของชายหนุ่มกับเด็ก ๆ ยังเสียดสีถึงผู้กระทำ ความถึงจนเกินไป เช่นกล่าววว่า คืออย่างร้ายกาจ (horribly good) ซึ่งเป็นคำขยายเป็นเชิงประชดประชันมากกว่าชื่นชม

## ๘. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) เอื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

ตัวละคร อันโตแก เด็กเล็กซึ่งอยู่ในวัยช่างซักช่างถาม และนางสาวซึ่งเป็นชาวบ้านธรรมดาซึ่งมักคำนึงถึงความถูกต้องและความเหมาะสมของสิ่งที่เด็กควรจะทราบมากกว่าความสนใจของเด็ก จึงทำให้เด็กชายถามคำถามซ้ำ ๆ จนชายหนุ่มรู้สึกรำคาญ จึงทำให้นางสาวต้องเล่านิทานเพื่อดึงดูดความสนใจแต่ไม่ประสบความสำเร็จ ชายหนุ่มจึงต้องเล่าเรื่องบางจึงทำให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างการเล่าเรื่องของคนทั้งสองและปฏิบัติการจากเด็ก ๆ ซึ่งเป็นผู้ฟัง

## ฉากและบรรยากาศ

### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่พบในเนื้อเรื่อง คือ ภาพยนตร์ไฟรั่วและยานทุ้งหญ้าในวันที่มีอากาศร้อนอบอ้าว ซึ่งเข้ากับเนื้อเรื่องซึ่งตัวละครทุกตัวต่างรอคอยเพื่อไปถึงจุดหมายปลายทาง การที่รถไฟและยานทุ้งหญ้าตลอดทางและสภาพอากาศร้อนอบอ้าวไม่สบายคงไม่สร้างปัญหาอะไรกับผู้โดยสารที่เป็นผู้ใหญ่ แต่สำหรับเด็ก ๆ หลายคน คงไม่อาจอยู่ทนได้โดยไม่ส่งเสียงดังไ้จึงทำให้นางสาวทองหาทางจูงใจเพื่อไม่ให้เด็ก ๆ ส่งเสียงรบกวนชายหนุ่มซึ่งมีท่าทีไม่พอใจนัก

## กลวิธีในการดำเนินเรื่อง

### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์ใช้กลวิธีการเล่าเรื่องแบบผู้รอบรู้ทุกอย่าง (Omniscient Author) ซึ่งบรรยายถึงสิ่งต่าง ๆ เช่น บทสนทนาหรืออากัปกิริยาของตัวละคร ซึ่งช่วยแสดงให้เห็นถึงความคิดและความรู้สึกของตัวละครต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น ความรู้สึกของนางสาวที่มีต่อหลาน ๆ ความรู้สึกของนางสาวที่มีต่อชายหนุ่ม ตลอดจนความคิดเห็นและปฏิกิริยาต่าง ๆ ของเด็ก ๆ ที่มีต่อเรื่องที่นางสาวและพี่ชายหนุ่มเล่า ซึ่งทำให้ทราบได้ว่าพวกเขาเด็ก ๆ ให้ความสนใจและพอใจในเรื่องลักษณะใดมากกว่ากัน นอกจากนี้การเรียงลำดับของเรื่องก็เป็นไปตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงทำให้สามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้

### 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องซึ่งช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

ผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นถึงปฏิกิริยาของพวกเขาเด็ก ๆ ซึ่งมีต่อเรื่องทั้งที่นางสาวเล่าและพี่ชายหนุ่มเล่า โดยกล่าวถึงเรื่องที่นางสาวเล่าอย่างรวบรัดโดยแสดงให้เห็นว่าเรื่องที่ "เหมาะสมและน่าเป็นที่น่าสนใจ" ของเด็กวัยดังกล่าวนั้นจริง ๆ แล้วเด็กมีปฏิกิริยาอย่างไร กับเรื่องที่ชายหนุ่มเล่า อันเป็นเรื่องที่นางสาว

กล่าวหาว่า "เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม" และ "ได้ทำลายสิ่งต่าง ๆ ที่เธอฝากเพียร  
สอนมาหลายปี" ใ้รับปฏิกริยาตอบสนองจากเด็กอย่างไร ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบ  
ให้เห็นว่าผู้เล่าเรื่องควรจะคำนึงถึงสิ่งใ้มางในการที่จะเสนอเรื่องแต่ละเรื่องออกมา

#### 4. มีกลวิธีดำเนินเรื่องใดเป็นอย่างไร

การที่ผู้ประพันธ์การบรรยายถึงนิทานที่น่าสาวเล่า และบรรยาย  
เรื่องที่ชายหนุ่มเล่าอย่างละเอียดพอควรทำให้เรื่องกะทัดรัด เพราะอย่างไรก็ตาม  
ผู้อ่านก็สามารถคาดคะเนได้ว่า เรื่องที่เสนอแต่คุณความดี และคำนึงถึงความ  
เหมาะสมของผู้ฟังควรมีลักษณะอย่างไร และยังสมารถตัดสินใจจากคำพูดของเด็ก ๆ  
เมื่อนาสาวเล่าเรื่องจบแล้ว นอกจากนั้นการแสดงให้เห็นถึงการพูดโต้ตอบของเด็ก ๆ  
กับชายหนุ่มยังช่วยให้ผู้อ่านรู้สึกว่าได้ใกล้ชิดกับตัวละคร และคำพูดของเด็ก ๆ  
นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความเฉลียวฉลาดของผู้พูดแล้วยังช่วยให้เกิดความรู้สึก  
เอ็นดูผู้พูดอีกด้วย

#### แกนเรื่อง

#### 2. ก่อให้เกิดความรู้หรือประสบการณ์

แกนของเรื่องได้ให้ ประสบการณ์ที่น่าสนใจว่า การเป็น "นักเล่าเรื่อง"  
ที่ประสบความสำเร็จนั้น ผู้เล่าจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ธรรมชาติของ  
ความสนใจของผู้ฟัง และจุดมุ่งหมายในการเล่าเรื่องนั้น ๆ นอกจากนั้นผู้เล่ายังควร  
คำนึงถึงภาษาที่จะใช้ และหาหนทางในการจูงใจผู้ฟังให้ติดตามเรื่องโดยตลอด  
มีฉะนั้นก็อาจพบกับความล้มเหลวอย่างที่น่าสาวในเรื่องพบมาแล้วได้

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Ransom of Red Chief -

### โครงเรื่อง

#### 1. มีการสร้างความสนใจใคร่รู้

##### 1.1 บอกใบ้

มีการกล่าวว่า ความคิดที่จะจับเด็กเพื่อเรียกค่าไถ่ของแซมและบิลล์ น่าจะเป็นความคิดที่ดี แต่ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้นเพราะบิลล์กล่าวว่า คงมีเหตุการณ์ผิดปกติทางสมองชั่วคราว จึงเกิดความคิดที่จะจับเด็กเพื่อเรียกค่าไถ่ครั้งนี้ขึ้นมาได้

เป็นการบอกใบ้ว่าการจับเด็กเพื่อเรียกค่าไถ่ของแซมและบิลล์ไม่เป็นไปตามแผนการที่วางไว้

(p. 8) It looked like a good thing : but wait till I tell you. We were down South in Alabama - Bill Driscoll and myself - when this kidnapping idea struck us. It was, as Bill afterwards expressed it "during a moment of temporary mental apparition" but we didn't find that till later.

##### 1.2 มีการใช้ข้อความยั่วยู่ให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น

บิลล์กล่าวว่า ความคิดในการลักพาตัวเด็กเพื่อเรียกค่าไถ่คงเกิดในขณะที่มีอาการผิดปกติทางสมองชั่วคราว แต่ทั้งบิลล์และแซมไม่อาจทราบได้จนกระทั่งภายหลังจากเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว

เป็นการสร้างความรู้สึกอยากทราบว่าเหตุการณ์ในการจับเด็ก  
เพื่อเรียกค่าไถ่มีลักษณะเป็นอย่างไร บิลล์จึงกล่าววาทาสติสัมปชัญญะปกติแล้ว  
ความคิดถึงกล่าวคงไม่เกิดขึ้นแน่นอน

(p. 8) It was, as Bill afterwards expressed it  
"during a moment of temporary mental apparition" but  
we didn't find that till later.

## 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้อ่านสนใจ

### 2.1 ความขัดแย้งกับผู้อื่น

แซมและบิลล์มีความขัดแย้งกับจอห์นนี่ ด้วยเหตุที่ว่าแซมและ  
บิลล์ต้องการลักพาตัวจอห์นนี่เพื่อเรียกค่าไถ่ แต่จอห์นนี่เป็นเด็กซุกซน เกเรมาก  
จนทำให้แซมและบิลล์ไม่สามารถได้เงินค่าไถ่ที่ต้องการและกลับเป็นฝ่ายเสียเงินให้กับ  
นายคอร์เซ็ทเพื่อให้นายคอร์เซ็ทช่วยรับตัวจอห์นนี่กลับคืนไป

### 2.2 ความขัดแย้งในใจตนเอง

แซมและบิลล์จับตัวจอห์นนี่เพื่อเรียกค่าไถ่ แต่กลับเป็นฝ่าย  
กลัวจอห์นนี่เสียเอง

## 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ในเรื่องและ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ทั้งหมดเป็นคำบอกเล่าของแซมเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เขาและ  
บิลล์จับตัวจอห์นนี่เพื่อเรียกค่าไถ่จากนายคอร์เซ็ท ผู้เป็นพ่อ โดยเริ่มจากการ  
ตระเตรียมสถานที่ การจับตัวจอห์นนี่จากยาน เหตุการณ์ขณะจอห์นนี่พักอยู่ในถ้ำ  
กับแซมและบิลล์ขณะคอยค่าคอมจากนายคอร์เซ็ท และการที่แซมและบิลล์พาจอห์นนี่  
ไปส่งคืน ดังนั้นเหตุการณ์ดังกล่าวจึงมีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ตัวละครต่าง ๆ  
ก็มีความสัมพันธ์กันเช่นกัน โดยแซมและบิลล์เป็นโจรจับเด็กเพื่อเรียกค่าไถ่ จอห์นนี่  
คือเหยื่อที่โจรทั้งสองเลือก ส่วนนายคอร์เซ็ทเป็นพ่อจอห์นนี่ซึ่งโจรทั้งสองหวังว่า  
จะเป็นผู้จ่ายเงินเพื่อแลกกับตัวของลูกชาย

#### 4. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าถึงแก่นเรื่อง

##### 4.1 เหตุการณ์ที่มีความหมายพุ่งไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ เน้นให้เห็นถึงความแกนแแก้วของจอห์นซึ่งทำให้ผู้ใหญ่สองคนอย่างแรมและบิลล์เกิดความกลัวและเกิดความระอาใจ จนต้องพาตัวกลับไปส่งบ้านพร้อมกับจ่ายเงินให้พ่อของเด็กเพื่อให้ช่วยรับตัวลูกชายกลับคืนไปแทนที่จะเป็นฝ่ายไต่เงินตามที่ไต่วางแผนไว้

#### ตัวละคร

##### 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตนเอง

##### จอห์นนี่

จอห์นนี่เป็นเด็กมุกขม เกเร และเฉลียวฉลาด ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อแรมและบิลล์ไปจับตัวเขานั้น จอห์นนี่กำลังใช้หินขว้างแมวอยู่ และเมื่อบิลล์หักท่ายเขาก็โดนขว้างควยหินที่หน้าผากอย่างแม่นยำ และตลอดเวลาที่พักอยู่กับแรมและบิลล์ จอห์นนี่ก็มีความเกรงกลัวชายแปลกหน้าแต่อย่างใดโดยมีชักชวนให้ชายทั้งสองเล่นเกมต่าง ๆ ที่ตนอยากเล่น นอกจากนี้จอห์นนี่ยังทำสิ่งต่าง ๆ จนบิลล์ขวัญเสียถึงกับหัวข้องอย่างผู้หญิง และเกือบมีอาการฉีกปกติทางสมองไป เช่นการนั่งคลอมหน้าอกบิลล์และแสดงอาการราวกับว่าจะฉีกหนังศีรษะของบิลล์ หรือการวางมันฝรั่งร้อน ๆ บนหลังของบิลล์แล้วใช้เท้าขยี้ ฯลฯ และยังเห็นได้ว่าจอห์นนี่เป็นเด็กช่างสังเกต ช่างซักช่างถาม และยังรู้จักขนานนามแรมว่า Snake eye, the Spy ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่า จอห์นนี่ชอบเล่นเป็นผู้นำ เช่น เล่นเป็นหัวหน้าอินเดียนแดง หรือเล่นเป็นลูกเรือไปแจ้งข่าวแก่คนในค่าย เป็นต้น

### แซม

แซมแซมจะไม่มีลักษณะของการเป็นโจรอย่างแท้จริงเพราะเขาไม่ก่อทำร้าย  
เด็ก เมื่อเด็กเกรงไม่เชื่อฟังและถึงกับบางครั้งกลบเป็นฝ่ายกลัวเด็ก แซมแซมก็มี  
ลักษณะเป็นผู้ใหญ่และฉลาดกว่าบิลล์ ถึงแม้จะเห็นว่าแซมเป็นคู่แค้นทาง ๆ ให้กับ  
บิลล์ เมื่อบิลล์มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ตลอดจนคอยปลอมโยนบิลล์ให้กลายเป็นความกลัว  
และความวิตกกังวล โดยกระทำตามที่บิลล์ขอร้อง เช่น ขอมลค่าไถ่ลง 500 เหรียญ  
เพื่อให้บิลล์สบายใจ หรือเมื่อบิลล์เกิดความท้อแท้ใจที่จอห์นนี่ไม่ยอมกลับบ้านอย่างที่  
เขาคิด แซมแซมก็ปลอมโยนว่าไม่ต้องกังวลเพราะกำลังจะไต่เงินจากนายคอร์เร็ท  
ในไม่ช้า ซึ่งหมายความว่า จอห์นนี่กำลังจะกลับไปอยู่บ้านเสียที นอกจากนี้แซม  
ยังมีความฉลาดโดยมักจะอ้างว่าเขาเล่นเกมต่าง ๆ ไม่เป็น บิลล์จึงเป็นฝ่ายทนเล่น  
กับจอห์นนี่ และต้องเจ็บตัวอยู่บ่อย ๆ

### บิลล์

บิลล์เป็นคนฉลาด ไม่ฉลาด ไม่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ และไม่มี  
ความเป็นโจรอย่างแท้จริง ถึงแม้จะเห็นว่า เมื่อบิลล์เล่นกับจอห์นนี่เขาเป็นฝ่าย  
เสียเปรียบจอห์นนี่ตลอดเวลา และบิลล์ยังถูกจอห์นนี่รังแกอยู่เสมอบางครั้งถึงต้อง  
กรี๊ดร้องเหมือนผู้หญิงที่กรี๊ดร้องเวลาเห็นผีหรือเห็นสิ่งที่น่าขยะแขยง และท้ายสุด  
ถึงกับทำท่าท้อแท้หมดหวังราวกับกระต่ายที่ถูกภัยคุกคามของนายพราน ซึ่งถ้าบิลล์มี  
ความฉลาดบ้างก็คงไม่ต้องเป็นฝ่ายอยู่กับจอห์นนี่ตลอดเวลา เพราะแซมมักจะอ้าง  
เสมอว่า เขาเล่นไม่เป็น หรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จอห์นนี่จะเล่นและบอกให้  
จอห์นนี่เล่นกับบิลล์แทน นอกจากนี้บิลล์ยังต้องเป็นฝ่ายขอความเห็นใจจากบิลล์อยู่  
ตลอดเวลา ถึงแม้จะร้องไห้บิลล์ลดจำนวนเงินค่าไถ่โดยยอมเป็นฝ่ายรับผิดชอบเงิน  
ส่วนที่ขาดเอง ร้องไห้ให้แซมรีบกลับมาเพื่อที่เขาจะไม่ต้องอยู่กับจอห์นนี่ตามลำพัง

หรือขอร้องให้แซมเห็นด้วยกับการที่จะพาจอห์นนี่ไปส่งคืนที่บ้านพร้อมกับจ่ายเงินจำนวน 250 เหรียญ แก่นายคอร์เซทแทนที่จะได้เงินจากคอร์เซทเพื่อเป็นค่าไถ่ตัวจอห์นนี่

### 3. มีบทสนทนาที่สอดคล้องกับฐานะและลักษณะนิสัยของตัวละคร

#### จอห์นนี่

จอห์นนี่มักใช้คำพูดที่แสดงให้เห็นถึงความซุกซนอยากรู้ อยากเห็น และ ฉลาด ดังจะเห็นได้ว่า จอห์นนี่มักกล่าวถึงการ เล่นต่าง ๆ มีการขนานนามตัวเองว่า เป็นหัวหน้าเผ่าอินเดียนแดง เรียกบิลด์ว่า "Old Hank" และเรียกแซมว่า "Snake Eye-The Spy" และเมื่อเมื่อที่จะเป็นอินเดียนแดงก็กล่าวชวนให้เล่น เป็นลูกเสือ โดยต้องการให้บิลด์คลานเป็นม้าให้เขาขี่ซึ่งสร้างความอึดหนาระอาใจ แก่บิลด์เป็นอย่างมาก นอกจากนี้บิลด์ยังเล่าให้แซมฟังว่า จอห์นนี่ใช้มันฝรั่งร่อนจัดวาง บนหลังเขาแล้วใช้เท้าขยี ซึ่งเมื่อจอห์นนี่ได้ฟังดังนั้นก็ขนอสาจะรักษาให้ และ จอห์นนี่ยังมักแสดงถึงความพึงพอใจที่ได้ออกมาอยู่กับแซมและหอมทั้ง ๆ ที่เขาอยู่ใน ฐานะของตัวประกันเพื่อแลกกับค่าไถ่ เขากลับไม่ยอมกลับบ้านเมื่อบิลด์เปิดโอกาสให้ และแซมก็ค้นำข้อนี้มาขู่เสมอเมื่อเขาประพฤติตัวไม่ดี ยิ่งไปกว่านั้นจอห์นนี่ยังแสดง ความอยากรู้อยากเห็นโดยชอบซักไซ้ถึงสิ่งรอบ ๆ ตัว เช่น ถามว่ามีอินเดียนจริง ๆ อาศัยอยู่บริเวณที่พวกเขาพักอยู่หรือไม่ ถามว่าทำไมสัมผัสถึงกลม หรือถามว่าทำไม ถนนจึงวิ่งได้สองทาง นอกจากนี้เขายังเล่าให้แซมและบิลด์ฟังว่า เขาไม่ชอบ โรงเรียน ไม่ชอบเด็กผู้หญิง และท้ายสุดเขาก็รู้จักพูดเอาใจแซม เมื่อเห็นว่าแซม ไม่พอใจที่เขาทำให้บิลด์เจ็บและรู้ว่าเขาจะพาเขากลับไปส่งบ้าน จอห์นนี่จึงบอกว่าเขา จะเป็นเด็กดี แต่แซมต้องเล่นกับเขา ซึ่งแซมก็ตกลงและให้บิลด์เล่นแทน

#### แซม

คำพูดของแซมแสดงให้เห็นว่าเขามีความฉลาดและใจเย็นพอสมควร ดังจะเห็นได้ว่า เขาสังเกตเห็นว่าจอห์นนี่ไม่ใช่เด็กติดบ้าน ดังนั้นจึงไม่ต้องกลัวว่า

จอห์นนี่จะหลบหนีไปและเขายังสามารถใช้จุดนี้จู่จอห์นนี่เมื่อเห็นว่าจอห์นนี่เกรงเกิน  
ขอบเขต ว่าเขาจะพากลับไปส่งบ้านถ้าจอห์นนี่ไม่ทำตัวให้ดี นอกจากนี้เขายังมัก  
อ้างว่าเขาไม่รู้จักเกม หรือเล่นเกม ที่จอห์นนี่ต้องการเล่นไม่เป็นและเสนอให้บิลล์  
เป็นคนเล่นแทน ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อแซมไปติดตามข่าวความเคลื่อนไหวเรื่องการหายตัว  
ไปของจอห์นนี่ในเมืองก็ไม่มีพบปฏิกริยาใด ๆ จากผู้คนที่นี่ แซมก็ไม่ไ้แสดงอาการ  
หงุดหงิดหรือไม่พอใจ เขากลับปลอมใจตัวเองว่านั่นอาจเป็นเพราะเขายังอาจไม่  
ทราบว่จอห์นนี่หายไปถึงไหน และขณะที่กลับมาที่เก่าและจอห์นนี่เล่นสนุกกันต่าง ๆ นานา  
เขาก็ไม่ไ้แสดงอาการ ไม่พอใจหรือหุบตี่จอห์นนี่ เขาเพียรพยายามให้จอห์นนี่กับบิลล์  
ปรับความเข้าใจกัน และเมื่อเขาโกรธจัดเมื่อเห็นจอห์นนี่ทำจนบิลล์เจ็บตัวเขาก็เพียง  
แค้จับจอห์นนี่เขย่าวและตู่ว่าจะพาตัวไปส่งที่ขาน

### บิลล์

ตลอดเวลาบิลล์มักพูดให้เห็นถึงความฉลาด และความขบถที่จะเล่นกับ  
จอห์นนี่ หรืออยู่กับจอห์นนี่ตามลำพัง เพราะเขามักเล่ถึงความร้ายกาจของจอห์นนี่  
ที่ไ้กระทำได้ เขาขณะทีเล่นด้วยกันและยังอ่อนวอนแซมว่าอย่าปล่อยให้เขาต้องอยู่กับ  
จอห์นนี่ตามลำพัง นอกจากนี้บิลล์ยังขอร้องให้แซมลดเงินค่าไ้ลงโดยอ้างถึงความรัก  
ที่พ่อแม่มีต่อลูกและความมีมนุษยธรรมทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วเขากลัวว่าพ่อไ้จะไม่ยอม  
แลกเงินเพื่อเอาตัวจอห์นนี่กลับไ้มากกว่า และในที่สุดเมื่อบิลล์ต้องทนเล่นเป็นเฒ่า  
ให้จอห์นนี่ บิลล์ก็หมดความอดทนยอมเลิกเล่นที่จะรอค่าไ้จากนายคอร์ทเซย์ เขาจึง  
พาจอห์นนี่ไปปล่อยไ้กลับบ้านเอง นอกจากนี้เมื่อนายคอร์ทเซย์กลับเป็นฝ่ายเรียกร้อง  
เงินจากแซมและบิลล์เพื่อแลกกับการรับตัวจอห์นนี่กลับคืนไป บิลล์ก็รับพูดให้แซมยอมรับ  
เงื่อนไขแต่โดยดีเพราะเขาบอกว่าถ้าต้องอยู่กับจอห์นนี่อีกเพียงคืนเดียวเขาจะต้อง  
เป็นเฒ่าแน่นอน

### 3. ตัวละคร (ภูมิหลังตัวละคร) เนื้อหาการดำเนินเรื่อง ไปยังแก่นเรื่อง

การที่บิลและแซมเป็นคนที่มาจากเมืองอื่นทำให้ไม่ทราบประวัติอัน  
 ปรากฏของจอห์นที่มีความซุกซนจนเป็นที่เอือมระอาของชาวบ้าน เขาจึงวางแผน  
 จับจอห์นนี้เพื่อเรียกค่าไถ่และโค่นล้มความแค้นแค้นซุกซนของเด็กชายจนต้องกลับ  
 เป็นฝ่ายเสียเงินให้กับพ่อของจอห์นแทน นอกจากนี้การที่นายคอร์เซ็ทเป็นผู้รับจ้างของ  
 ทัตของผู้นั้นและมีความตระหนี่มาก ก็ทำให้เขาต้องตรึกตรองอย่างหนักในการที่จะ  
 เสียเงินจำนวนมาก ๆ และเมื่อเขารู้จักนิสัยของลูกชายเป็นอย่างดีว่าคงไม่มีใครทน  
 อยู่ควยได้นาน เขาก็กลับเป็นฝ่ายเรียกเงินจากคนทั้งสองแทน

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่พบในเรื่องเป็นฉากในเมืองซัมมิต รัฐอลาแบมา ซึ่งเป็นชนบท  
 ที่สงบสุข และพลเมืองส่วนใหญ่มีอาชีพชาวนา และไกลจากเมืองออกไปประมาณ  
 สองไมล์เป็นภูเขาเล็ก ๆ ซึ่งปกคลุมไปด้วยต้นซีคาร์ และยังมีถ้ำเล็ก ๆ อยู่ด้านหลัง  
 ของภูเขาอีกด้วย ซึ่งสภาพดังกล่าวตรงกับความต้องการของแซมและบิลที่จะลงมือจับ  
 เด็กเพื่อเรียกค่าไถ่ในเมืองที่ยังไม่เจริญ เพื่อให้รอดพ้นจากบรรดานักล่าหัวที่จะออก  
 ล่าชาว และประโคนขาวจนเป็นที่สนใจของคนทั่วไป นอกจากนี้การบรรยาย  
 บรรยากาศขณะที่แซมออกไปติดตามชาวเพื่อให้ทราบปฏิกิริยาจากการที่จอห์นหนีหายไป  
 ปรากฏว่าสิ่งที่เขาพบคือสภาพภูมิประเทศที่สงบสุขมีเพียงชาวนาคนเดียวที่ออกมาไถนา  
 ด้วยลาเชื่อง ๆ ตัวหนึ่ง บรรยากาศทั่วไปมีเพียงแต่ซึมเซาปกคลุมไปทั่วบริเวณที่  
 เข็มไปด้วยต้นไม้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทุกสิ่งยังคงดำเนินไปตามปกติ

### กลวิธีดำเนินเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องโดยผ่านการเล่าเรื่องย้อนหลัง (flash-back) ของแรม(A Character Presentation) ถึงการดำเนินการจับตัวจอห์นนี่เพื่อเรียกค่าไถ่—ซึ่งเขากล่าวว่ามันไม่ได้ผลอย่างที่คาดไว้ จากนั้นเขาจึงเล่าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามลำดับก่อนหลัง ทั้งแต่การวางแผนเพื่อจับตัวจอห์นนี่เพื่อเรียกค่าไถ่ เหตุการณ์ระออคอยคำคมจากนายคอร์เซ็ทพอของจอห์นนี่ และผลของการจับตัวเพื่อเรียกค่าไถ่ และได้แสดงให้เห็นสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือความคาดคิดของโจทั้งสองคือความเกรงอย่างร้ายกาจของจอห์นนี่ ซึ่งทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่าทำไมเรื่องจึงจบอย่างพลิกความคาดหมาย คือโจเรียกค่าไถ่ทั้งสองต้องกลับเป็นฝ่ายจ่ายเงินให้กับพอของจอห์นนี่แทนที่จะได้รับเงินตามที่หวังเอาไว้

## 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ทำให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

ข้อความที่ผู้ประพันธ์เสนอส่วนใหญ่จะเน้นให้เห็นถึงความซุกซน เกร และความเฉลียวฉลาดของจอห์นนี่ ควบคู่ไปกับความกดดันในใจที่เพิ่มขึ้นตามลำดับของบิลล์และแรมจนกระทั่งทั้งบิลล์และแรมต่างตกลงใจที่จะจ่ายเงินให้แก่นายคอร์เซ็ทตามที่นายคอร์เซ็ทเรียกร้อง และรับหนีไปไกลที่สุด ดังนั้นการเสนอเรื่องควยวิธีนี้จึงทำให้ผู้อ่านเห็นได้ชัดถึงความซุกซนเกร เกินขนาดของเจ้าอาชญากรคนหนึ่งที่แม้แต่โจที่เป็นผู้ใหญ่สองคนยังยอมแพ้ และกลับยอมเป็นฝ่ายเสียเงินเพื่อแลกอิสรภาพจากคุก

## 3. มีการใช้สำนวนที่เหมาะสมกับเรื่อง

เรื่องของผู้ประพันธ์เสนอเป็นเรื่องราวที่จบอย่างพลิกความคาดหมาย ดังนั้นผู้ประพันธ์จึงใช้ข้อความหลายตอนที่แสดงถึงอารมณ์ขัน เช่น การตั้งชื่อเมืองที่มีลักษณะราบเรียบเหมือนขนมเค้กหายอดสูงสุดของภูเขา (Summit) และมีการให้บิลล์และแรมซึ่งมีการศึกษาไม่สูงนักพยายามพูดคุยการใช้ศัพท์สูงเกินธรรมดา เช่น เมื่อ

ต้องการพูดถึงความผิดปกติทางสมอง ซึ่งศัพท์ถูกต้องคือ aberration แต่บิลล์กลับใช้คำว่า apparition ซึ่งแปลว่า ปิศาจ

นอกจากนี้ยังมีการใช้คำเปรียบเทียบให้เห็นภาพของความซุกซนอย่างร้ายกาจของจอห์นนี่ โดยเปรียบเทียบว่า จอห์นนี่ก็สู้กับบิลล์หรือแซมอย่างสุดความสามารถ เมื่อจะถูกจับตัวในตอนแรกด้วยการใช้คำว่า จอห์นนี่ต่อสู้เหมือนกับคนที่ถูกทากายเครื่องเทศ a welterweight cinnamon bear หรือเปรียบเทียบว่า จอห์นนี่มีความซุกซนมากเหมือนกับตุ๊กตาสองขา two-legged skyrocket หรือเหมือนแมวป่าที่ตกกระ freckle wild cat และยังเปรียบเทียบเสียงหัวเราะของบิลล์ซึ่งช่วยให้เห็นว่าบิลล์มีความกล้ามากกว่าเหมือนกับเสียงกริคร้องของงูที่เห็น

Just as daybreak, I was awakened by a series of awful scream from Bill. ...they were simply indecent, terrifying, humiliating screams, such as women emit when they see ghosts or caterpillars.

#### แก่นเรื่อง

#### 2. ก่อให้เกิดความทุกข์หรือประสบการณ์

ช่วยให้ทราบว่าถ้าเราไม่มีความสามารถในการทำสิ่งนั้น ๆ อย่างแท้จริงแล้ว จงอย่าทำ ดังเช่น บิลล์และแซม ต่างไม่มีความสามารถในการเป็นโจร เพราะเขาไม่กล้าทำร้ายเด็กเมื่อเด็กเกรงไม่เชื่อฟัง และในที่สุดกลับเป็นฝ่ายกลัวเด็ก โดยเฉพาะบิลล์ถูกจอห์นนี่รังแกอยู่ตลอดเวลา ต้องเก็บกอดอารมณ์จนเกือบจะเป็นโรคจิต ยิ่งไปกว่านั้นทั้งบิลล์และแซมต้องเป็นฝ่ายเสียเงินให้นายคอร์เซ็ท แทนที่จะเป็นฝ่ายได้รับเงินเหมือนโจรอื่น ๆ

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Tell - Tale Heart

### โครงเรื่อง

#### 1. มีการสร้างความสนใจใคร่รู้

##### 1.1 บอกใบ้

มีการบอกใบ้ว่าชายชราจะต้องตายในคืนที่แปด เพราะชายผู้เล่าเรื่องบอกว่สิ่งต่าง ๆ ที่ชายชราพยายามอ้างขึ้นปลอบใจตนเองนั้นไม่มีประโยชน์อันใด เพราะความตายได้มาถึงชายชราและเงาคำของความตายได้ห่อหุ้มเขาไว้แล้ว

(p. 19 - 20) All in vain, because Death, in approaching him, had stalked with his black shadow before him and enveloped his victim.

##### 1.3 มีการไขข้อความขั้วไขใหญ่อันอยากรู้อยากเห็น

ชายผู้เล่าเรื่องยอมรับว่าตัวเองมีอาการทางประสาทอย่างมาก แต่ก็ไม่ยอมรับว่าตนเองบ้า เขากล่าวว่าโรคทำให้ประสาทของเขาบิดเบี้ยวสิ่งต่าง ๆ ได้ไขว้เขวให้เขาได้ลบล้างมันแม้นแต่น้อย นอกจากนี้เขายังสามารถได้ยินเสียงต่าง ๆ ในโลกรวมทั้งเสียงจากนรก

เป็นการไขขั้วไขใหญ่อยากทราบว่าเขามีประสาทสำหรับฟังพิเศษจริงหรือไม่อย่างไร เหตุใดจึงสามารถได้ยินเสียงต่าง ๆ ที่คนธรรมดาไม่อาจได้ยินกัน

(p. 18) True! -nervous-very, very dreadfully nervous I had been and am; but why will you say that

I am mad? The disease had sharpened my senses not destroyed, not dulled them. Above all was the sense of hearing in the earth. I heard many things in hell. ....

ชายผู้เล่าเรื่องบอกว่าไคลยดูชายชราในเวลาเที่ยงคืนเป็นเวลาถึงเจ็ดคืน แต่ทุกคืนชายชรานอนหลับ เขาจึงไม่ไคลยดูชายชรา เพราะสิ่งที่ทำให้เขาเกิดความโกรธมิใช่เป็นท้าวหากแต่เป็นตาของชายชราทางหาก

เป็นการสร้างความรู้สึกสงสัยว่าผู้เล่าเรื่องมีสิ่งผิดปกติหรือไม่ เพราะสิ่งที่จะทำให้คนปกติไม่พอใจหรือเกิดความรำคาญน่าจะเป็นพฤติกรรมของคณินไซ้เป็นเพียงอวัยวะเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง

(p. 18) And this I did for seven long nights every night just at midnight but I found the eyes always closed; and so it was impossible to do the work, for it was not the old man who vexed me, but his Evil eye.

ชายผู้เล่าเรื่องเล่าว่า เขารักชายชราเพราะชายชราไม่เคยทำสิ่งไม่ดีหรือดูถูกเขา และตัวผู้เล่าเรื่องก็ไม่มี ความปรารถนาในทองของชายชรา แต่ที่เขาไม่พอใจชายชรา ก็เพราะที่ตาของชายชรา มีผ้าปิดอยู่ เมื่อไรก็ตามที่ตานี้มองเขา เขารู้สึกว่าเลือกในกายเขายื่นขึ้น ๆ เขาจึงตัดสินใจที่จะปลิดชีวิตชายชราเพื่อที่จะไม่ต้องพบกับตาควงนั้นอีก

เป็นการสร้างความสงสัยว่าผู้เล่าเรื่องน่าจะมีอาการผิดปกติ หรือเขาอาจเป็นคนปกติที่มีจิตใจโหดร้าย เพราะเขาไม่มีความโกรธเคืองในตัวของเขาเพียงแต่ไม่พอใจตาของเขานั่นที่จะหลบหลีกเพื่อที่จะไม่ต้องพบเห็นกัน แต่เขากลับเลือกวิธีรุนแรงถึงกับฆ่าทิ้ง เพื่อที่ตนเองจะไม่ต้องพบสิ่งที่ตนไม่พอใจตลอดชีวิต

(p. 18) I loved the old man. He had never wronged me. He had never given me insult. For his gold I had no desire. I think it was his eye! Yes, it was this! He had the eye of a vulture a pale blue eye, with a film over it. Whenever it fell upon me, my blood ran cold; and so by degrees very gradually I made up my mind to take the life of the old man, and thus rid myself of the eye forever.

## 2. มีความขัดแย้งที่ชวนให้อ่านสนใจ

### 2.2 มีความขัดแย้งในใจตนเอง

ชายผู้เล่าเรื่องรักชายชราแต่ต้องการฆ่าชายชราเพราะตาของชายชราทำให้เขารู้สึกโกรธ

## 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

แม้ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องโดยการเล่าเรื่องย้อนหลัง (flash back) แต่ก็ได้แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตตามลำดับก่อนหลังโดยเริ่มตั้งแต่ ผู้เล่าเรื่องมีความคิดที่จะฆ่าชายชรา การลงมือฆ่า การกำจัดและการซ่อนเร้นศพ รวมทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อตำรวจมาสืบหาต้นเหตุของเสียงร้องที่ชาวบ้านได้ยิน

จนกระทั่งผู้เล่าเรื่องยอมรับสารภาพว่าเป็นผู้ฆ่าชายชรา ดังนั้นเหตุการณ์ทั้งหมดจึงมีความสัมพันธ์กัน และตัวละคร ก็มีความสัมพันธ์กันโดยผู้เล่าเรื่องเป็นฆาตกรชายชราเป็นเหยื่อที่ถูกฆาตกรรม และตำรวจทั้งหมดเป็นผู้ที่หักหลังกฎหมายที่องเกี่ยวของกับคดีอาชญากรรมโดยตรง

#### 4. มีกลวิธีสำคัญเรื่องที่ช่วยให้เรื่องกระจ่าง

ผู้ประพันธ์เสนอเรื่องของชายคนหนึ่ง ซึ่งกล่าวว่าตนไม่ฆ่า แต่จากการเล่าเรื่องของเขาแสดงให้เห็นถึงความผิดปกติทางความคิดและการกระทำ เช่น ต้องการฆ่าชายชราเพียงเพราะไม่พอใจตาของชายชรา การลอบเข้าไปในห้องชายชราถึงเจ็ดคืน แต่ไม่ไดฆ่าชายชราเพราะชายชรานอนหลับจึงไม่สามารถเห็นตาที่เขาเกลียดชังได้ ลักษณะการเคลื่อนไหวที่ระมัดระวังเพื่อลอบมองชายชรา การได้ยินเสียงหัวใจของชายชราเดินดัง และกลัวว่าชาวบ้านจะได้ยินเสียงนั้นด้วย การได้ยินเสียงเดินของหัวใจชายชราทั้ง ๆ ที่ชายชราตายไปแล้ว และคิดว่าตำรวจคงได้ยินเสียงเต้นของหัวใจเช่นกัน แต่แสร้งทำเป็นไม่ได้ยิน จึงสารภาพความจริงว่าตนได้ฆ่าชายชรา ซึ่งการลำดับเรื่องในลักษณะดังกล่าวทำให้เห็นชัดว่าผู้เล่าเรื่องเป็นคนฆ่า

#### 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแก่นเรื่อง

##### 5.2 เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้แก่นเรื่องถกเถียงกัน

เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้ประพันธ์เสนอโดยผ่านการเล่าของผู้เล่าเรื่องจะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสงสัยในพฤติกรรมของผู้เล่าเรื่องที่ละเอียดละคาย ซึ่งในที่สุดเหตุการณ์ทั้งหมดก็จะช่วยสรุปให้ทราบว่าผู้เล่าเรื่องเป็นคนที่หักหลังกฎหมายนั่นเอง

### ตัวละคร

#### 1. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตน

ผู้เล่าเรื่องเป็นคนบ้า ดังนั้นสิ่งที่เขากระทำจึงผิดจากคนปกติทั่วไป เช่น การตัดสินใจฆ่าชายชราเพราะตาของชายชราทำให้เขารู้สึกโกรธทุกครั้งที่ได้เห็น การลอบเข้าไปดูชายชราในห้องโดยใช้เวลาดังหนึ่งชั่วโมงเต็มในการยื่นศีรษะเข้าไปในห้องให้มากพอที่จะเห็นชายชราได้ การเปิดตะเกียงให้เพียงลำแสงเคี้ยวท้องตาของชายชรา ตลอดจนอาการสับสนและหวั่นไหวขณะที่อยู่กับตำรวจ นอกจากนี้เขายังคิดว่าตนเองมีประสาทรับฟังที่พิเศษกว่าผู้อื่น โดยการได้ยินเสียงจากนรก รวมทั้งเสียงหัวใจของชายชราทั้ง ๆ ที่ชายชราตายแล้ว ซึ่งสิ่งนี้เองเป็นการกระทำของคนบ้านั่นเอง

#### 8. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) เชื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

ตัวละครซึ่งเป็นผู้เล่าเรื่องเป็นคนบ้า ดังนั้นแม้ผู้ประพันธ์จะดำเนินเรื่องโดยการอำพรางในตอนแรกว่าผู้เล่าเรื่องเป็นคนปกติ แต่ในที่สุดพฤติกรรมต่าง ๆ ตลอดจนความคิดก็จะพ้องให้เห็นถึงสภาพที่แท้จริงของเจ้าของว่าเป็นผู้มีสภาพจิตไม่ปกติ อันเป็นสิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการแสดงในเรื่องนี้

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากแทบทั้งหมดเป็นบ้านเก่าแก่ของชายชราในเวลาเที่ยงคืน ทุกส่วนของห้องจะปกคลุมไปด้วยความมืดจะมีเพียงแสงริบหรี่จากตะเกียง ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อเรื่องอันเป็นเรื่องราวของคนบ้าที่ก่อคดีฆาตกรรม เพราะความมืดและกลางคืนเป็นสัญลักษณ์ของความตาย นอกจากนี้แสงสว่างจากตะเกียงเพียงริบหรี่ยังช่วยสร้างบรรยากาศลึกลับน่าสยองขวัญ ยิ่งไปกว่านั้นการบรรยายถึงซึ่งผู้เล่าเรื่องกล่าวว่า เป็นเสียงเต้นของหัวใจของชายชรายังช่วยสร้างความระทึกใจอีกด้วย

## กลวิธีคำเป็นเรื่อง

### 1. ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องโดยไม่สับสน

การที่ผู้ประพันธ์คำเป็นเรื่องโดยให้ผู้เล่าเรื่องเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นย้อนหลัง (flash back) ตามสิ่งที่เกิดขึ้นจริงตามลำดับ ในลักษณะของการพูดคนเดียวตลอดเรื่อง มีการย้ำคิดย้ำทำตลอดจนแสดงให้เห็นความคิดและการกระทำที่ผิดไปจากปกติ จะช่วยชักนำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ว่าเหตุการณ์ทั้งหมดเป็นพฤติกรรมของคนบ้า

### 2. มีกลวิธีคำเป็นเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

การที่ผู้ประพันธ์คำเป็นเรื่องควรมีวิธีให้ตัวละครสำคัญของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่อง (First - Person Participation) คือ ให้ผู้เล่าเรื่องเป็นผู้บรรยายถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น จะช่วยให้ผู้อ่านสังเกตลักษณะของผู้เล่าได้โดยตรง โดยเฉพาะการให้ผู้เล่าเรื่องพูดถึงการกระทำของตนแต่ผู้เดียว การเพิ่มระดับของโทษ และการกระทำทั้งหมดซึ่งผิดธรรมดาจะช่วยสรุปลักษณะที่เป็นจริงของผู้เล่าเรื่องได้เป็นอย่างดี

### 4. มีกลวิธีคำเป็นเรื่องได้เป็นอย่างดี (ทำให้เรื่องน่าสนใจ ชวนติดตามน่าประทับใจ)

การที่ผู้ประพันธ์ให้ตัวละครสำคัญเป็นผู้เล่าเรื่อง ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเรื่องเป็นจริงจัง และน่าเชื่อถือว่าคุณเล่าเรื่องเป็นบุคคลที่อยู่ในสภาพปกติจริง จึงเป็นที่น่าสงสัยว่า เมื่อเขาเป็นคนปกติทำไมคนจึงกล่าวหาว่าเขาเป็นบ้า นอกจากนี้การเสนอเหตุการณ์ต่าง ๆ มากขึ้นตามลำดับ จะทำให้ความรู้สึกที่มั่นใจแต่แรกว่าคุณเล่าเรื่องปกติเริ่มคลอนแคลน เพราะเขามีพฤติกรรมที่แปลกไปจากธรรมดา ผู้อ่านจึงเกิดความรู้สึกอยากติดตามว่าคุณเล่าเรื่องจะบ้าหรือไม่ ซึ่งจะมีแสดงให้เห็นได้ชัดเจนในตอนจบ การดำเนินเรื่องด้วยวิธีนี้จึงเป็นที่น่าสนใจและชวนติดตามมาก

## แก่นเรื่อง

### 1. ก่อให้เกิดความรู้หรือประสบการณ์

ช่วยให้ทราบว่าคนบางคนไม่คิดว่าตนเองมีความผิดปกติ แต่มักเชื่อว่าตนเองมีความเฉลียวฉลาด และมีสิ่งพิเศษเหนือผู้อื่น นอกจากนี้คนบางคนยังสามารถทำสิ่งรุนแรงหรือทำร้ายคนอื่นด้วยสาเหตุเพียงเล็กน้อยหรืออาจจะทำโดยไม่มีสาเหตุเลยก็ได้

### 2. หิ้งสิ่งที่น่าขบคิดแก่ผู้อื่น

แก่นเรื่องได้ให้ข้อคิดที่น่าสนใจว่า คนบางคนมีหลักการในการทำสิ่งต่าง ๆ เช่นเดียวกับคนปกติ ดังเช่นผู้เล่าเรื่องรู้จักสร้างความรู้สึกละแวกใจแก่ชายชราเพื่อให้ชายชราไม่เกิดความรู้สึกระแวกในสิ่งต่าง ๆ รู้จักเตรียมการในการจัดการข้อพิพาทชายชราจนปราศจากรอยพิรุณ และสามารถให้เหตุผลในการที่ไม่มีชายชราอยู่ในบ้าน ซึ่งถ้าผู้เล่าเรื่องไม่เกิดความชื่นชมในผลงานของตนเองจนเกินขนาดจนถึงกับเชิญตำรวจมานั่งในบ้านแล้วตำรวจก็คงยังไม่สามารถสืบทราบได้ว่าชายชราถูกฆ่าตาย และถูกฆอนศพไว้ในบ้านนั้น

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง A Piece of Pie

### โครงเรื่อง

#### 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ

##### 2.1 ความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

ชายชาวบอสตันและฮอสซี่ ต่างมีความขัดแย้งในค่านิยมความคิดเกี่ยวกับว่าใครจะเป็นนักกินที่สามารถกินจุกว่ากันโดยชายชาวบอสตันคิดว่าควรจะเป็นโจเอล คัพเฟิล ส่วนฮอสซี่คิดว่าน่าจะเป็นไนซ์ลี - ไนซ์ลี ดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนกินและแข่งขันกัน

ฮิลดา สโลคัม มีความคิดขัดแย้งกับฮอสซี่ในการที่จะอนุญาตให้ ไนซ์ลี - ไนซ์ลี เลิกควบคุมอาหารเพื่อไปแข่งขันรับประทานกับโจเอล แต่เมื่อเธอถูกบังคับโดยบรรณาธิการหนังสือที่เธอสังกัดอยู่ เธอจึงแนะนำไวโอเล็ต ฮัมเบอร์เกอร์ ให้ไปแข่งขันแทน

#### 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง และ/หรือระหว่างตัวละครในเรื่อง

เหตุการณ์ในเรื่องมีความสัมพันธ์กัน โดยเหตุการณ์หนึ่งก่อให้เกิดอีกเหตุการณ์หนึ่งตามมาเช่น เมื่อฮอสซี่ทำพนันกับชายชาวบอสตันเขาจึงเดินทางมาพบไนซ์ลี - ไนซ์ลี แต่ ไนซ์ลี - ไนซ์ลี อยู่ภายใต้การควบคุมอาหารของฮิลดาซึ่งปฏิเสธให้เขาแข่งขัน บังเอิญฮอสซี่ไปพบเจ้านายของฮิลดาซึ่งช่วยบีบบังคับฮิลดาจึงได้ตัวไวโอเล็ตมาแทน และให้ไนซ์ลี - ไนซ์ลี เป็นพี่เลี้ยง ซึ่งจากไหวพริบของไนซ์ลีนี้เองทำให้ไวโอเล็ตชนะการแข่งขันอย่างหวุดหวิด

นอกจากนี้ตัวละครก็มีความสัมพันธ์กันโดยฮอสซี่เป็นผู้ทำพนัน ชายชาวบอสตันเป็นผู้รับคำทำพนัน ไนซ์ลี - ไนซ์ลี เป็นผู้ที่ถูกหมายตาว่าจะเป็นผู้ลงแข่งขันฝ่ายฮอสซี่ โจเอลเป็นผู้จะแข่งขันกับไนซ์ลี - ไนซ์ลี ฮิลดาเป็นคู่หมั้นของไนซ์ลี - ไนซ์ลี และแมกเบอร์เกิดเป็นเจ้านายของฮิลดา

## 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าถึงแก่นเรื่อง

### 5.1 เหตุการณ์มีความหมายพุ่งตรงไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ทางมุ่งไปยังการแข่งขันการกินอาหารระหว่าง ไนซ์ลี - ไนซ์ลี โจนส์ ซึ่งตอนหลังเปลี่ยนเป็นไวโอเล็ตแทน กับโจเอล ซึ่งแสดงให้เห็นทั้งการตกลงทำสัญญาเดิมพัน อุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และผลของการแข่งขัน ตลอดจนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังการแข่งขัน

### ตัวละคร

## 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตน

### ฮอสซี่

ฮอสซี่เป็นผู้ที่รักการพนันเป็นชีวิตจิตใจ ถึงแม้ว่าเขาจะพบเขาได้ ตามสถานที่ที่มีการพนัน เช่น สนามแข่งม้าเมืองซีฟอล์ค คาวนีย์ ที่แข่งขันกระโดด ส่วนเขลมอนต์ หรือแม้แต่ขณะรับประทานอาหารที่ถนนบอยสตัน เมืองบอสตัน เมื่อเขาได้ขึ้นชาวบอสตันพูดถึงการพนันแข่งขันรับประทานอาหาร เขาก็ยังอดสงสัยเข้าไป สอบถามและทำพนันในวงเงินถึงหนึ่งหมื่นเหรียญ นอกจากนี้ยังดูเหมือนว่าเขามีความเชี่ยวชาญในเรื่องการแข่งขันต่าง ๆ ซึ่งทำให้เขาได้เปรียบในการพนัน และยังสามารถสร้างความศรัทธาให้กับแมกเบอร์เกิลซึ่งเป็นผู้ที่สามารถช่วยเหลือเขาได้เมื่อ จนหนทาง เพราะฮิลดาไม่ยอมให้ไนซ์ลี - ไนซ์ลี ลงแข่งขันรับประทานอาหารกับ โจเอล คัพเฟิล ยิ่งไปกว่านั้นเรายังเห็นได้ว่าฮอสซี่เป็นคนเชื่อเพื่อ เมื่อเขามี โชคก็จากการพนันแข่งขันเขาก็มักเลี้ยงอาหารเพื่อนฝูง และเมื่อเขาทราบว่ามีการพนัน โค้ดที่มีสิทธิชนะ เขาก็มักจะบอกให้เพื่อน ๆ หรือคนที่รู้จักได้ทราบเพื่อจะได้มีโอกาส ชนะนั้นด้วย หรือแม้แต่เมื่อคนแปลกหน้าอย่างแมกเบอร์เกิลมาขอความเห็นเขาก็ แสดงความคิดเห็นอย่างจริงจังใจยังผลให้แมกเบอร์เกิลเกิดความประทับใจในตัวเขามาก

### ไนซ์ลี-ไนซ์ลี โจนส์

ไนซ์ลี-ไนซ์ลี เป็นนักพนันม้าแข่งโดยอาชีพ และดูเหมือนว่าเขาจะรักการพนันชนิดอื่น ๆ ด้วย เพราะเขาออกส่าห้ยืมเงินผู้อื่น 2-3 เหรียญเพื่อพนันข้างไวโอเล็ตด้วย

นอกจากนี้เขายังเป็นนักกินที่ทุกคนยอมรับ เพราะเมื่อทุกคนทราบว่าไนซ์ลี-ไนซ์ลีจะเป็นผู้ลงแข่งขัน ก็ยอมพนันเงินจนหมดตัว ซึ่งผู้เล่าเรื่องยังแน่ใจว่าไนซ์ลี-ไนซ์ลีจะสามารถกินชนะสัตว์สองเท้าทุกประเภท หรือสัตว์สี่เท้าอย่างข้างอาจชนะไนซ์ลี-ไนซ์ลีได้ก็ตามแต่ก็ต้องตัดสินกันด้วยภาพถ่ายที่เคียว และเราก็กังพบว่าไนซ์ลี-ไนซ์ลีเป็นผู้มีไหวพริบดี เพราะเมื่อไวโอเล็ตกระซิบบอกว่าเธอรับประทานพายไม่ลงแม้แต่อีกคำเคียว แต่เขากลับบอกกรรมการว่าไวโอเล็ตขอพายเพิ่มอีกหนึ่งชิ้น ทำให้ไวโอเล็ตเป็นฝ่ายชนะการแข่งขัน ทั้ง ๆ ที่ใจเธอรับประทานพายพักทอง เหลืออีกกึ่งเพียงสองคำเท่านั้น

### ฮิลดา สโลคัม

ฮิลดา เป็นนักโภชนาการที่เชี่ยวชาญ ดังนั้นเธอจึงต้องการให้ไนซ์ลี-ไนซ์ลีลดน้ำหนักให้ได้อ่อนจะยอมแต่งงานด้วย เธอควบคุมอาหารของเขาอย่างเข้มงวดจนไนซ์ลี-ไนซ์ลี โจนส์ ลดน้ำหนักได้ถึงแปดสิบสามปอนด์ภายในสองเดือน ด้วยเหตุนี้เมื่อฮอสซี่และผู้เล่าเรื่องไปขอร้องให้ไนซ์ลี-ไนซ์ลี โจนส์ แข่งขันรับประทานอาหาร เธอจึงไม่ยินยอม แม้เธอจะถูกแมคเบอร์เกิลผู้เป็นเจ้านายบีบบังคับ เธอก็เสนอไวโอเล็ตแทน และถึงแม้แมคเบอร์เกิลจะยื่นคำขาดให้ไนซ์ลี-ไนซ์ลีเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่ไวโอเล็ตในการแข่งขันรับประทานอาหาร เธอก็ยังกวักชวนไนซ์ลี-ไนซ์ลีด้วยการกลมกล่อมใจของเขาเพื่อตรวจตราดูว่าเขาแอบรับประทานอะไรขณะอยู่นอกบ้านหรือไม่

### แมคเบอร์เกิล

แมคเบอร์เกิลชอบการพนัน ดังนั้นเมื่อเขาได้เงินจากการพนัน ด้วยความช่วยเหลือของฮอสซี่ เขาจึงมีความรู้สึกพอใจฮอสซี่ และเมื่อฮอสซี่ได้เสนอโอกาสที่จะได้เงินจากการพนันแข่งกับประธานอาหารอีก เขาจึงสนใจเพราะมีความศรัทธาฮอสซี่เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว เขาจึงพยายามบีบบังคับฮิลดาให้ยินยอมให้ไนซ์ลี-ไนซ์ลีลงแข่งกับโจเอล และรู้สึกโกรธมากที่ฮิลดาไม่ยอมทำตามคำขอร้อง กลับเสนอไวโอเล็ตลงแทน จึงบังคับอย่างเด็ดขาดให้ไนซ์ลี-ไนซ์ลีเป็นพี่เลี้ยงไวโอเล็ตในการแข่งขัน

### 3. มีบทสนทนาที่สอดคล้องกับฐานะและลักษณะนิสัยของตัวละคร

#### ไนซ์ลี-ไนซ์ลี โจนส์

ไนซ์ลี-ไนซ์ลี เป็นนักกินอาหาร เพราะบทสนทนาของเขากับฮอสซี่ และผู้เล่าเรื่องแสดงให้เห็นถึงความอหังการในอาหารที่ถูกฮิลดาห้ามรับประทานถึงกับกล่าวว่า การที่ฮอสซี่พูดถึงอาหารต่าง ๆ ทำให้หัวใจของเขาสลาย นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงการเป็นนักพนัน เพราะถึงแม้ตนจะไม่มีเงินก็ยังอุตสาหะขโมยเงินมาพนันข้างไวโอเล็ต

#### ฮิลดา สโลคัม

ฮิลดา เป็นนักโภชนาการทั้งชีวิตจิตใจ เพราะเธอจะกล่าวถึงความอ่อนแออย่างเกลียดชัง และเธอจะปฏิเสธอย่างเด็ดขาดในการที่จะให้ไนซ์ลี-ไนซ์ลีเข้าแข่งขันรับประทานอาหาร แต่อย่างไรก็ตามเธอเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้คำพูดสมกับเป็นนักเขียนคอลัมน์ในหนังสือ เพราะเธอสามารถพูดเพื่อมิให้ตัวเองเสียหน้าเมื่อถูกแมคเบอร์เกิลบังคับให้อนุญาตไนซ์ลี-ไนซ์ลีลงแข่งขัน โดยการกล่าวกับฮอสซี่ว่าเพื่อเป็นการทำให้ไนซ์ลี-ไนซ์ลีสบายใจ เธอจึงขอเสนอไวโอเล็ต

เพื่อนของเธอลงแข่งขันแทน และเมื่อเธอจะเลิกคูนน้ำหนักเธอก็ให้ข้อแก้ตัวว่า เพราะเธอกำลังไปรคปรานการเต้นรำ เธอจึงต้องเพิ่มเนื้อหนังของตนเองเพื่อ เป็นการเอาใจแมคเบอร์เกิลที่อาสาจะพาเธอไปเต้นรำ

### ชายชาวบอสตัน

คำพูดของชายชาวบอสตันแสดงให้เห็นความหึงในศักดิ์ศรีของตนเอง ถึงแม้จะเห็นได้ว่าเมื่อเขาตอบคำถามของฮอสซี่ว่าความจริงเขามีได้ตั้งใจจะพนันเรื่องการแข่งขันรับประทานอาหาร แต่ก็รับว่าได้พูดและพร้อมที่จะพนันเพราะ ไม่ต้องการให้เสียคำพูด

8. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) เชื้อต่อการดำเนินไปยังแก่นเรื่อง  
ฮอสซี่ซึ่งเป็นนักพนันตัวฉกาจ ดังนั้นเขาจึงพยายามหาโอกาสที่จะพนัน เมื่อได้ยินชายชาวบอสตันพูดถึงการแข่งขันรับประทานอาหารด้วยเงินถึงหนึ่งหมื่นดอลลาร์ และเห็นว่าตัวเองมีคู่แข่งที่มีโอกาสที่จะชนะ เพราะมีคู่แข่งคือไนซ์ลี-ไนซ์ลี นักกินที่มีความสามารถ เขาจึงรีบวางเดิมพัน และการที่ชายชาวบอสตันเป็นผู้ที่รักษาคำพูดเขาจึงต้องรับพนันนั้น ทั้ง ๆ ที่คำพูดดังกล่าวเป็นการกล่าวอย่างไม่เจตนา ดังนั้นจึงมีการแข่งขันรับประทานอาหารครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์เกิดขึ้น

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

เนื่องจากเนื้อเรื่องเป็นการแข่งขันรับประทานอาหาร ดังนั้นฉากที่พบส่วนใหญ่ที่พบคือ สถานที่ขายอาหาร โดยเริ่มแรกที่ร้านแถวถนนบอยสตัน เมืองบอสตัน รัฐแมสซาชูเซต ซึ่งฮอสซี่ได้วางเดิมพันกับชายชาวบอสตันจำนวนหนึ่งหมื่นดอลลาร์ และฉากกตาคารมินดี้ ในรัฐนิวยอร์ก ซึ่งใช้เป็นที่พักเวลาการกินของ

ไวโอลีตและใช้เป็นเวทีแข่งขัน นอกจากนี้ชื่อและปริมาณอาหารที่ใช้สำหรับแข่งขัน และลักษณะการรับประทานที่นุ่มนวลของโจเอล และการเคี้ยวอย่างเอร็ดอร่อยของไวโอลีต ตลอดจนการกระซิบกระซาบของผู้ชมประมาณ 100 คน ยังช่วยสร้างบรรยากาศของความเร้าใจและการเอาจริงเอาจังของการแข่งขันอีกด้วย

### กลวิธีคำเนิรื่อง

#### 1. ช่วยให้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องไคไม่สับสน

การที่ผู้ประพันธ์คำเนิรื่องโดยให้ผู้เล่าเรื่อง (A Character Presentation) เล่าเรื่องที่เกิเกิดขึ้นตามลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์ และทัศนะของเขาที่มีต่อตัวละครสำคัญจะช่วยให้สามารถทราบได้ว่าตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะเป็นอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่าการที่ตัวละครมีการกระทำเช่นนั้นเป็นเพราะเหตุไค ทำไมจึงทำสิ่งนั้น ๆ ขึ้นมา ซึ่งสิ่งดังกล่าวทั้งหมดสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องไคไค

#### 2. มีกลวิธีคำเนิรื่องที่ช่วยให้อ่านเห็นแก่นเรื่อง

ผู้เล่าเรื่องไคแสดงให้อ่านถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันรับประทานอาหาร โดยเฉพาะเหตุการณ์ขณะการแข่งขันรับประทานอาหารระหว่างไวโอลีตกับโจเอล โดยมีการบอกชื่ออาหารรวมทั้งปริมาณ และมีแสดงให้อ่านท่าทีของผู้แข่งขันขณะแข่งขัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและมองเห็นถึงสิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการแสดงไค

#### 3. มีการใช้สำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเรื่อง

เนื่องจากเนื้อเรื่องเป็นเรื่องเบาสมอง ผู้เล่าเรื่องจึงใช้ข้อความที่แสดงถึงอารมณ์ขัน เช่นการบรรยายถึงที่มาของชื่อฮอสซี่ หรือลักษณะรูปร่างของไนซ์ลี-ไนซ์ลี และไวโอลีต รวมทั้งวิธีพบรักและขอความรักที่แปลกประหลาดของ

ไนซ์ลี-ไนซ์ลี ตลอดทั้งรายชื่ออาหารและปริมาณที่มากจนผู้อ่านรู้สึกว่ามันน่ากลัว นอกจากนี้ยังมีการใช้คำพูดของไนซ์ลี-ไนซ์ลีท้ายเรื่อง ซึ่งช่วยผลการแข่งขัน ในตอนจบมันจะทำให้ผู้อ่านต้องหัวเราะและชื่นชมในไหวพริบอันชาญฉลาดของ ไนซ์ลี-ไนซ์ลี

### แก่นเรื่อง

#### 1. ทำให้เข้าใจวิถีชีวิตหรือความจริงบางประการ

ทำให้ทราบความจริงว่าเมื่อคนมีนิสัยชอบรับประทานอาหารก็ยากที่จะไปบังคับให้เลิกนิสัยอันนี้ได้ ดังเช่นกรณีของไนซ์ลี-ไนซ์ลีซึ่งเป็นนักกิน แม้จะพยายามงดรับประทานอาหารเพราะความรักที่มีต่อฮิลดา แต่ในที่สุดเขาก็เปลี่ยนใจไปอยู่กับไวโอเล็ตแทนเพราะจะทำให้เขาสามารถรับประทานอาหารซึ่งเป็นสิ่งที่เขาโปรดปรานได้

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Ant and the Grasshopper

### โครงเรื่อง

#### 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ

##### 2.1 มีความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

จอร์จ แรมเซย์ มีความขัดแย้งกับทอม แรมเซย์ ผู้เป็นน้องชาย เพราะทอมทำตัวเสเพลและใช้จ่ายเงินอย่างฟุ่มเฟือยทั้ง ๆ ที่ไม่มีอาชีพ นอกจากนี้ทอมยังทราบจุคอนของพี่ชายตนเองว่าเป็นคนรักชื่อเสียงของตนเอง และศักดิ์ศรีของวงศ์ตระกูลมาก เขาจึงใช้สิ่งดังกล่าวเป็นข้อต่อรองในการเรียกเงินจากพี่ชายเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้จอร์จมีความรู้สึกโกรธแค้นเป็นอย่างมาก

##### 2.2 มีความขัดแย้งในใจตนเอง

จอร์จ แรมเซย์ มีความขัดแย้งในใจ เมื่อเห็นว่าทอมได้รับทรัพย์สินมรดกจำนวนมากจากคุณหมั้นชรา แทนที่จะได้รับความทุกข์ยากที่คู่ควรกับความประพฤติที่เหลวไหลเสเพลมาตลอดมา

#### 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องมีความสัมพันธ์กันโดยพฤติกรรมของตัวละคร ตัวหนึ่งมีผลต่อความคิดและความต้องการของตัวละครอีกตัวหนึ่ง นั่นคือพฤติกรรมที่เหลวไหลของทอม สร้างความรู้สึกเบื่อหน่ายและโกรธแค้นให้กับจอร์จ ซึ่งพยายามแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ให้กับน้องชายของตนมาโดยตลอด จนในที่สุดเขาจึงวางมือและเฝ้าดู ว่าน้องชายของตนเองจะได้รับผลตอบแทนอย่างไรจากพฤติกรรมที่เสเพลนั้น และตัวละครทั้งหมดก็มีความสัมพันธ์กันโดยจอร์จและทอมเป็นพี่น้องกัน และผู้เล่าเรื่องก็มีความคุ้นเคยกับตัวละครทั้งสองเป็นอย่างดี

#### 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแก่นเรื่อง

##### 5.1 เหตุการณ์มีความหมายพุ่งตรงไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ค้างเนิ่นให้เห็นถึงพฤติกรรมที่เหลวไหลเสเพล และไม่  
รับนิโคชอบของทอม แกล้งได้รับผลตอบแทนที่ดี แทนที่จะประสบความสำเร็จทุกซำกตาม  
คติสอนใจที่ว่า หากได้รางวัล เกียรติคุณถูกลงโทษ

### ตัวละคร

#### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนโดยทั่วไป

ผู้เล่าเรื่อง

ผู้เล่าเรื่องมีความต้องการที่จะทราบความทุกข์ใจและแสดงความเห็นอก  
เห็นใจต่อบุคคลที่ตนรู้จัก นอกจากนี้เนื่องจากเขาเป็นบุุคคลธรรมดาจึงมีความต้องการ  
ที่จะสังสรรค์ กับผู้ที่มีความสนุกสนานเพื่อที่ตนจะได้มีความสุขใจไปด้วย

จอร์จ แรมเซย์

จอร์จ มีความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงทั้งของตนเองและของ  
วงศ์ตระกูล และเขายังมีความต้องการที่จะเห็นทอมน้องชายได้รับความเดือดร้อน  
ทุกข์ยากให้สาสมกับพฤติกรรมที่เหลวไหลเสเพลอย่างไม่มีสิ้นสุดนั้นบ้าง

ทอม แรมเซย์

ทอมมีความต้องการที่จะใช้ชีวิตอย่างสะควสสบายและต้องการที่จะมี  
เงินจำนวนมากเพื่อที่จะซื้อความสุขให้แก่ตนเองอย่างสม่ำเสมอ

#### 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตนเอง

ผู้เล่าเรื่อง

ผู้เล่าเรื่องเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ดังนั้นเมื่อเขาพบ  
จอร์จกำลังแสดงท่าทางว่ากำลังมีความทุกข์อย่างใหญ่หลวงเขาจึงเข้าไปสอบถามและ  
แสดงความรู้สึกเห็นใจทั้งความคิดและคำพูด แต่ขณะเดียวกันเขาก็ยังเป็นบุคคลที่รัก  
ความสนุกสนาน ดังนั้นเขาจึงคบหากับทอมซึ่งมักทำคนประหนึ่งว่าไม่รู้จักรักความทุกข์  
และรับคำเชิญของทอมไปรับประทานอาหารในกลาง ๆ

### จอร์จ แรมเซย์

จอร์จ มีความรักในชื่อเสียงของตนเองและของวงศ์ตระกูลมาก ดังนั้นเมื่อเห็นว่าพฤติกรรมของทอมจะนำความเสื่อมเสียมาสู่ทั้งตนเองและวงศ์ตระกูล เขาจึงพยายามปกป้องด้วยการช่วยแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ของน้องชายอยู่เสมอ แต่เมื่อเห็นว่าทอมไม่มีทางจะเปลี่ยนแปลงความประพฤติไปในทางที่ดีได้แล้ว เขาจึงมุ่งหวังที่จะเห็นทอมต้องประสบความทุกข์ยากเพื่อเป็นการลงโทษบ้าง

### ทอม แรมเซย์

ทอม เป็นบุคคลที่รักความสนุกสนาน ดังนั้นเขาจึงลาออกจากงานและเดินทางไปพำนักอยู่ในสถานที่ต่าง ๆ ที่หรูหราฟุ่มเฟือย ทอมเลี้ยงชีพด้วยการหยิบยืมเงินจากเพื่อนฝูงรวมทั้งใช้ดูบายต่าง ๆ เพื่อหลอกลวงเงินจำนวนมากจากพี่ชาย ยิ่งไปกว่านั้นเขายังถึงกับยอมหมั้นกับหญิงชราแก่ครวแม่ที่ร่ำรวยเพื่อให้ตนมีเงินมากพอที่จะซื้อความสนุกสนานได้ตลอดไป

8. ตัวละคร (ภูมิหลังตัวละคร) เชื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง การที่มีตัวละคร 2 ตัวที่มีความคิดและความประพฤติที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงคือจอร์จ และทอม ทำให้สามารถเปรียบเทียบพฤติกรรมและคาดการณ์ผลที่ตัวละครแต่ละตัวจะได้รับได้ว่าควรจะเป็นอย่างไร เช่น ทอมที่เป็นคนเลวเสเพล มาตลอดควรจะได้รับผลตอบแทนคือความทุกข์ยากความเดือดร้อนต่าง ๆ แต่เมื่อทอมกลับได้รับความมั่งคั่ง จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า คนที่ไม่ดีก็อาจได้รับผลตอบแทนที่ดีได้

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่พบคือการกล่าวถึงเมืองหลวงของประเทศต่าง ๆ ในยุโรป และสถานที่เล่นการพนันเช่น มอนติคาโล เป็นการสร้างบรรยากาศหรูหราฟุ่มเฟือย ซึ่ง

สอดคล้องกับการใช้ชีวิตของทอม แรมเซย์ ผู้ซึ่งรักความหรูหราสะกดสบาย

### กลวิธีดำเนินเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่เหลวไหลของทอม ความคู่ไปกับพฤติกรรมที่ดีของจอร์จ ตลอดจนความรู้สึกของจอร์จ ที่มีต่อการกระทำของทอม ซึ่งช่วยให้ทราบว่าทำไมจอร์จจึงต้องการเห็นน้องชายคนเถียวของตนได้รับความเดือดร้อน และทำไมเขาจึงมีความรู้สึกโกรธแค้นเป็นอย่างยิ่งเมื่อทอมได้รับทรัพย์สินจำนวนมหาศาลนั้น

#### 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

ผู้ประพันธ์เล่าเรื่องโดยผ่านตัวละครตัวหนึ่ง (A Character Presentation) และเริ่มเรื่องด้วยการกล่าวถึงนิทานเรื่องมดกับตั๊กแตนซึ่งมีคติสอนใจว่า ผู้ที่ทำงานหนักจะได้รับรางวัล ในขณะที่ผู้เกียจคร้านจะถูกลงโทษ แต่แล้วก็เสนอถึงเรื่องราวที่มีลักษณะตรงกันข้าม คือเรื่องราวของจอร์จและทอม ซึ่งฝ่ายที่มีความพากเพียรอุทิศสละกลับได้รับผลตอบแทนไม่ด้อยไปกว่าฝ่ายที่เป็นคนเกียจคร้านเสเพล

### แก่นเรื่อง

#### 1. ทำให้เข้าใจชีวิต และความจริงบางประการ

ทำให้ทราบความจริงว่า คนที่ทำอะไรก็อาจได้รับผลตอบแทนที่ดีได้

#### 4. ถึงสิ่งที่น่าขบคิดแก่ผู้อ่าน

มีสิ่งที่น่าคิดว่า แม้คนบางคนจะมีความประพฤติไม่ดี แต่อาจมีความสุขสบายว่าเรingers เป็นนิจ ก็สามารถใช้เป็นบุคคลที่สังคมยอมรับ และมีผู้น้อยอยากจะคบหาสมาคมด้วย

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Escape

### โครงเรื่อง

#### 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้อ่านสนใจ

##### 2.1 มีความขัดแย้งกับผู้อื่น

โรเจอร์ แชริง มีความขัดแย้งกับ รัส บาร์โลว กวายนเพวว่า โรเจอร์โกเปลี่ยนความตั้งใจที่จะแต่งงานกับรัส ในขณะที่รัสยังคงมีความต้องการที่จะแต่งงานกับโรเจอร์ ดังนั้นโรเจอร์จึงต้องหาทางทำให้รัสเลิกมีความตั้งใจที่จะแต่งงานกับเขา

##### 2.2 มีความขัดแย้งในใจตนเอง

โรเจอร์ ไม่ต้องการที่จะแต่งงานกับรัส แต่เขายังคงต้องแสดงท่าทีว่ารักใคร่กับรัสเหมือนเดิม เพราะกลัวว่าถ้าบอกรัสตามความเป็นจริงแล้ว รัสก็จะทอดความยุ่งยากให้กับเขา และตัวเขาเองก็อาจถูกตำหนิจากสังคมได้

#### 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องมีความสัมพันธ์กัน โดยเหตุการณ์หนึ่งโยงไปสู่อีกเหตุการณ์หนึ่ง โดยเมื่อโรเจอร์ตัดสินใจที่จะไม่แต่งงานกับรัส เขาจึงวางแผนการที่จะทำให้เขาเป็นผู้เลิกมีความตั้งใจที่จะแต่งงานกับเขา เมื่อวางแผนการแล้ว เขาจึงพารัสออกไปดูบ้านที่เหมาะสมกับชีวิตแต่งงานของเขาทั้งสอง บ้านแล้วบ้านเล่าโดยไม่มีที่หาที่จะถูกใจแม้แต่สักหลังเดียว จนเวลาล่วงเลยไปถึงสองปีรัสจึงเป็นฝ่ายเกิดความเบื่อหน่ายและแต่งงานกับชายอื่นแทน

นอกจากนี้ตัวละครต่าง ๆ ก็มีความสัมพันธ์กันก็ โดยผู้เล่าเรื่องเป็นเพื่อนของโรเจอร์ และโรเจอร์ก็เป็นคู่รักของรัส

### 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจแก่นเรื่อง

#### 5.1 เหตุการณ์ที่มีความหมายพุ่งตรงไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ทุกอย่างทางมุ่งแสดงให้เห็นถึงวิธีที่โรเจอร์ปฏิบัติต่อรัฐ เพื่อให้เธอเลิกล้มความตั้งใจที่จะแต่งงานกับเขา ด้วยวิธีที่แนบเนียนซึ่งแม้จะใช้เวลา นานถึงสองปีก็สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้

#### ตัวละคร

#### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนโดยทั่วไป

##### โรเจอร์ แฮริง

โรเจอร์ ต้องการแสดงความเป็นผู้หาพบผู้ช่วยการคิดที่จะแต่งงานกับรัฐ เพราะเข้าใจว่ารัฐมีความทุกข์ยากและพบกับความโศกเศร้าอยู่ตลอดเวลา และแม้จะ เลิกล้มความตั้งใจที่จะแต่งงานกับรัฐ เขาก็ต้องการให้ตนเองไม่ถูกสังคมนับถือ จึง วางแผนการอย่างแนบเนียนเพื่อให้รัฐเป็นฝ่ายเลิกล้มความตั้งใจเอง

##### รัฐ บาร์โลว์

รัฐ มีความต้องการที่จะเรียกร้องความเห็นใจจากผู้พบเห็น และ ต้องการที่จะแต่งงานกับผู้ชายที่ร่ำรวยอย่างโรเจอร์ แต่เมื่อเธอเห็นว่าการแต่งงาน ระหว่างเธอกับโรเจอร์จะยืดเยื้อออกไป เธอจึงรีบแต่งงานกับชายอื่นทันทีเมื่อมีโอกาส

#### 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตนเอง

##### โรเจอร์ แฮริง

โรเจอร์ เป็นผู้หาพบผู้ช่วยที่เฉลียวฉลาด เมื่อเขาเห็นว่ารัฐอยู่ในสภาพ ที่น่าสงสารเห็นใจ เขาก็ตกลงใจที่จะแต่งงานด้วย แต่ในไม่ช้าเขาก็สามารถที่จะทราบ ชาติแท้ของรัฐได้ แต่แม้กระนั้นเขาก็คงคิดว่ารัฐจะดีไพล่พิหาย ซึ่งจะทำให้เขาถูกสังคม

คำหนีได้ โรเจอร์จึงวางแผนการอย่างแนบเนียนด้วยยังแสดงท่าทีว่ายังรักรุฐเหมือนเดิม  
แต่ก็ขี้อายหมายกำหนดการแต่งงานออกไป ด้วยการอ้างว่ายังหาบ้านที่เหมาะสมไม่ได้  
จนรุฐเกิดความเบื่อหน่ายและเป็นฝ่ายเลิกราไปเอง

### รุฐ บารโธโลว์

รุฐ เป็นคนเจ้ามารยา ดังนั้นเธอจึงแสดงท่าทางว่าน้ำตาของเธอจะหยาดอยู่  
เสมอ และทุกสิ่งในโลกนี้ช่างโหดร้ายต่อเธอ จนแม้ชายที่ฉลาดอย่างโรเจอร์ยังหลงกล  
จะแต่งงานด้วย และด้วยความกลัวว่าเธอจะเลาความจริงเกี่ยวกับเธอให้โรเจอร์  
ทราบ เธอจึงกล่าวหาว่าเธอเลาเรื่องไม่ชอบเธอ แต่เมื่อเธอเห็นว่าหมายกำหนดการ  
แต่งงานระหว่างเธอกับโรเจอร์ก็ขี้อายออกไปทุกขณะ เธอจึงแต่งงานกับชายอื่นแทน

### 8. ตัวละคร (ภูมิหลังตัวละคร) ข้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

การที่รุฐ เคยเป็นแม่มาดถึง 2 ครั้ง เป็นการสร้างความรู้สึกน่าเห็นใจ  
ให้แก่ตัวรุฐว่าไฉนเหตุการณ์ร้าย ๆ มามากพอและสมควรที่จะได้รับความสงสารเห็นใจ  
ซึ่งโรเจอร์มีความคิดดังกล่าว และต้องการที่จะแต่งงานกับเธอเพื่อให้เธอมีความสุข  
บ้าง แต่จากการที่โรเจอร์เป็นชายที่ฉลาด ผ่านโลกมามาก จึงทำให้เขาสามารถ  
เห็นถึงลักษณะที่แท้จริงของรุฐและเปลี่ยนใจที่จะแต่งงานกับรุฐ ดังนั้นเขาจึงวางแผน  
อย่างแนบเนียนจนรุฐต้องเป็นฝ่ายเลิกล้มความคิดที่จะแต่งงานกับเขา ซึ่งเป็นกลวิธีใน  
การปฏิเสธการแต่งงานกับหญิงที่ใคร่ล่อลวงวิธีหนึ่ง

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่พบในเรื่องคือสถานที่ที่โรเจอร์พารุฐไปพบกับเพื่อน ๆ และฉาก  
บ้านจำนวนมากมายที่โรเจอร์พารุฐไปชม ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องโดยฉากในตอนแรกแสดง  
ให้เห็นถึงการที่โรเจอร์ต้องการให้เพื่อน ๆ ได้พบและรู้จักรุฐในฐานะคนที่ตนจะแต่งงานด้วย

แต่ฉากหลังแสดงให้เห็นถึงความซ้ำซากอย่างไม่รู้จักจบสิ้นของบ้านที่โรเจอร์ตั้งใจพารูธไปเลือกชมเพื่อสร้างความรู้สึกเบื่อหน่ายให้แก่วรรุธ

### กลวิธีในการดำเนินเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์ได้เสนอวิธีที่จะทำให้ผู้อ่านหลีกเลี่ยงความคิดที่จะแต่งงานด้วย อย่างตรงไปตรงมาตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเมื่อเขาพบว่าวิธีแรกไม่ได้ผล เขาจึงเสนอวิธีที่สองซึ่งเพื่อนที่ชื่อโรเจอร์ได้ทดลองใช้ไ้ก่อนแล้วอย่างละเอียด ซึ่งการเสนอเรื่องด้วยวิธีดังกล่าวก่อทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ดี

#### 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

ผู้ประพันธ์ได้เสนอวิธีที่จะหลีกเลี่ยงการแต่งงานกับผู้อ่านที่มุ่งมั่นจะแต่งงานด้วย 2 วิธีที่ตรงข้ามกัน คือหลีกเลี่ยงไปให้ไกล และวิธีที่ยังคงความใกล้ชิดไว้เช่นเดิม แต่พยายามยืดหมายกำหนดการแต่งงานออกไปจนฝ่ายหนึ่งเกิดความเบื่อหน่ายไปเอง ซึ่งวิธีหลังเป็นวิธีที่ค่อนข้างแปลก เพราะปกติคนเรามักพยายามอยู่ในทางสิ่งที่ไม่ชอบหรือไม่ปรารถนา แต่การที่ผู้ประพันธ์เสนอเหตุผลส่วนตัวละครชื่อโรเจอร์ (First-Person Participation) ซึ่งมีความเป็นสุภาพบุรุษผู้ถ่วงการดำเนินจากสังคม และกลัวว่ารูธฝ่ายหนึ่งจะตีโพยตีพาย ทำให้มีน้ำหนักมากพอที่จะดำเนินแผนตามวิธีที่ 2 ได้

#### 3. มีการใช้สำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเรื่อง

มีการใช้สำนวนโวหารเสียคือที่เหมาะสมกับท่าทางของรูธว่าเป็นคนเสแสร้งเจ้ามายา โดยกล่าวว่าเธอมีวิธีที่จะทำให้คนสงสารเพราะเธอมีน้ำตาตลอดจนจะหยดเสมอทั้ง ๆ ที่จริงแล้วเธอเป็นคนแข็งแรงราวตะปูเหล็ก หรือมีการประชดประชันว่าถ้าจะมีการดูหมิ่นเพื่อเรียกร้องความเห็นใจแล้ว เขาก็ควรจะเป็นฝ่ายดูหมิ่น หรือเป็นฝ่ายร้องไห้มากกว่าเพราะรูธเคยทำให้เขาเสียเงินจำนวนมากในการเล่นไพ่ และรูธยังไม่ได้ใช้เงินเพราะเล่นไพ่เป็นหุ้นส่วนกับเขาในครั้งนั้นเลย หรือมีการแสดงถึงการแสดง

ความหวังดีและความจริงใจในเจตนาอันดีสุดท้ายของโรเจอร์ซึ่งมีถึงรู้ว่า แม้การ  
แต่งงานของรูธจะทำให้เขารู้สึกว่าแตกสลาย แต่เขาจะคำนึงถึงความสุขของรูธก่อน  
สิ่งใดทั้งหมด พร้อมใจส่งแบบบ้านมาให้รูธดูเพราะบางทีรูธอาจพบบ้านที่ถูกใจก็ได้ ซึ่ง  
ขอความทั้งหมดนั้นนอกจากจะให้ความหมายตามที่ต้องการแล้วยังมีอารมณ์อันที่ เหมาะสมกับ  
เรื่องอีกด้วย

### แก่นเรื่อง

#### 2. ก่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์

มีการแสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ในการที่ผู้ชายจะทำให้ผู้หญิงเปลี่ยน  
ความตั้งใจที่จะแต่งงานด้วย อีกประการหนึ่ง คือแทนที่จะหลบหนีไปไกล กลับเป็น  
การให้ความใกล้ชิดตามปกติ แต่พยายามทำความหวังที่จะแต่งงานคลอนแคลน จน  
ในที่สุดเมื่อเธอหมดความอดทนที่จะรอคอยเธอก็จะเป็นฝ่ายจากไปเอง

นอกจากนี้ยังได้รับประสบการณ์ว่าแม้คนเฉลียวฉลาด บางครั้งก็อาจ  
ตัดสินใจผิดพลาดได้ อย่างเช่นกรณีของโรเจอร์ แรริง แต่ในที่สุดเมื่อเขาทราบ  
ความจริง ความเฉลียวฉลาดของเขาก็สามารถพาตัวให้รอดพ้นได้

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง Mr. Know - All

### โครงเรื่อง

#### 1. มีการสร้างความสนใจโครง

##### 1.1 มีการบอกใบ้

เมื่อนายแรมเซย์บอกให้ภรรยาของเขาออกสร้อยให้เคลาดาคูเธอสังเก  
และบอกว่าดอกไม้ออก ทุกอย่างให้แล้วแต่เคลาดาคิดสนใจเองว่าจะเชื่อหรือไม่  
ซึ่งผู้เล่าเรื่องกล่าวว่าเขาสงสัยว่ามีสิ่งไม่คาดคิดจะเกิดขึ้น แต่ก็ไม่ทราบว่า  
อะไร

เป็นการบอกใบ้ว่าคงมีสิ่งผิดปกติทางประการเกี่ยวกับสร้อยไข่มุกเส้นนั้น

(p. 52) Mrs. Ramsay hesitated a moment. She put  
her hands to the clasp. "I can't undo it," she said.  
"Mr. Kelada will just have to take my word for it."

I had sudden suspicious that something unfortunate  
was about to occur, but I could think of nothing  
to say.

เมื่อผู้เล่าเรื่องถามเคลาดาคูว่าสร้อยไข่มุกของแรมเซย์เป็นของแท้หรือไม่  
เคลาดาคกลับตอบว่า ถ้าเขามีภรรยาที่น่ารักอย่างนางแรมเซย์แล้ว เขาจะไม่  
ยอมปล่อยให้เธออยู่นิวยอร์กเป็นเวลานานถึงหนึ่งปีในขณะที่เขาอยู่โกเบ

นับเป็นการบอกใบ้ให้ทราบว่าสร้อยของนางแรมเซย์เป็นของแท้และดี ซึ่ง  
เธอได้มาจากชายอื่นที่มีโชสามีของเธอ

( p.53 ) " Were the pearl real ? "

" If I had a pretty little wife I shouldn't let her spend a year in New York while I stay at Kobe, " said he.

### 1.3 มีการขู่โยให้ผู้นานอยากหรือยากเห็น

เมื่อเคลาคาใช้แว่นขยายส่องดูไข่มุก เขาก็ยิ้มอย่างผู้มีชัยชนะ แต่เมื่อเขาส่งสร้อยคืนนางแรมเซย์และกำส้งจะพูด พลันเขาก็เห็นว่าหน้าของนางแรมเซย์ขาวซีดราวกับว่ากำส้งจะเป็นลม เขोजองมองเขาค่อยๆทวงตาอันเบิกกว้างและกดหัวเขาทั้งสองอยู่ในสภาพเข้ตาจน เคลาคาอำปากกว้าง หน้าแดงเข้ม ลังเกตเห็นไควว่าเขายพยายามควบคุมตัวเองอย่างเต็มความสามารถ

เป็นการขู่โยให้ยากทราบว่า เกิดอะไรขึ้นกับนางแรมเซย์ ทำไมเธอจึงต้องตกใจมากเมื่อเคลาคาจะพูดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับไข่มุก และสร้อยไข่มุกนั้นเป็นของแท้หรือไม่

( p.52 ) The Levantine took a magnifying glass from his pocket and closely examined it . A smile of triumph spread over his smooth and swarthy face. He handed back the chain. He was about to speak. Suddenly he caught sight of Mrs. Ramsay's face. It was so white that she looked as though she were about to faint. She was staring at him with wide and terrifying eyes. They held a desperate appeal ; It was so clear that I wonder why her husband did not see it.

## 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ

### 2.1 มีความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

ความขัดแย้งระหว่างเคลาดากับผู้โดยสารอื่น ๆ บนเรือรวมทั้งผู้เล่าเรื่อง เนื่องจากเขาเป็นคนชอบเสนอความคิดและเจ้ากี้เจ้าการ จนกระทั่งเป็นที่ไม่พอใจคนโดยทั่วไปและโดยเฉพาะนายแรมเซย์ซึ่งมีการปะทะคารมกันหลายครั้ง จนกลายเป็นเรื่องราวขึ้นมาในที่สุด

### 2.2 มีความขัดแย้งในใจตนเอง

เป็นการขัดแย้งในใจของเคลาดา เพราะเขาชอบแสดงความรู้รอบรู้ในสิ่งต่าง ๆ แต่เมื่อเห็นว่านางแรมเซย์ตกใจมากจนเกือบเป็นลม เขาจึงเกิดความอึดอัดใจเพราะถ้าไม่พูดความจริงนั้น เขาก็จะเสียหน้าอย่างใหญ่หลวง แต่ถ้าเขาพูดก็จะทำให้นางแรมเซย์ตกที่นั่งลำบาก

## 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ทั้งหมดเป็นเรื่องราวบนเรือโดยสารที่เดินทางจากซานฟรานซิสโกไปยังโกเบและตัวละครทุกตัวเป็นผู้โดยสารในเรือลำดังกล่าว ซึ่งในบรรดาตัวละครทั้งหมดมีตัวละครที่ชื่อเคลาดาซึ่งทำตัวเป็นผู้รอบรู้และเจ้ากี้เจ้าการ จนกระทั่งผู้โดยสารคนอื่น ๆ ไม่ชอบหน้า และพาดพิงกันว่า "นายอวดรู้" เหตุการณ์ทั้งหมดต่างเน้นให้เห็นถึงการเป็นคนที่ยอมยุ่งเกี่ยวในทุกเรื่องและชอบทำตัวเป็นผู้นำของเคลาดา จนในที่สุดเคลาดามีเรื่องขัดแย้งกับนายแรมเซย์ในเรื่องไข่มุก ซึ่งเหตุการณ์นี้เองที่ช่วยให้เราดูเห็นความเป็นคนมีน้ำใจของเขาปรากฏชัดออกมา ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องชอบเคลาดาขึ้นมาบ้าง

จะเห็นว่าเหตุการณ์ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี และตัวละครก็มีความสัมพันธ์กันด้วย

## 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแก่นเรื่อง

### 5.1 เหตุการณ์ที่มีความหมายพุ่งไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ต่างมุ่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของเคลาดา ซึ่งถูกขนานนามว่า "นายอวตาร" ว่าเขาทำอย่างไร พูดอย่างไร ถึงถูกเสียดสีจากผู้อื่นโดยสารคนอื่นด้วยการกึ่งขบขันกล่าว นอกจากนั้นผู้เล่าเรื่องก็ยังเน้นตลอดเวลาว่าว่าค่าเคลาดา แต่ในท้ายสุดเมื่อเกิดการพิพาทระหว่างนายแรมเซย์กับเคลาดา เรื่องสรวอยไข่มุกซึ่งเกือบเกิดวิวาทขึ้นกับนางแรมเซย์ซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นว่าเคลาดาเป็นคนมีน้ำใจยอมเสียหน้าอย่างมาก และยอมเป็นฝ่ายถูกเยาะเย้ยเพื่อปกป้องนางแรมเซย์

### ตัวละคร

#### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไป

##### ผู้เล่าเรื่อง

ผู้เล่าเรื่องต้องการที่จะพัวพันกับพวกที่เป็นฝ่ายช่วยกันมากกว่ากับคนต่างชาติ และไม่ต้องการให้คนอื่นมายุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวมากนัก และเมื่อมีเหตุการณ์พิพาทเกี่ยวกับสรวอยไข่มุกระหว่างเคลาดา กับนายแรมเซย์ และเขาเห็นปฏิกริยาระหว่างเคลาดา กับนางแรมเซย์ เขาก็เกิดความต้องการทราบว่าความจริงเกี่ยวกับสรวอยไข่มุกเป็นอย่างไร

##### แม็กซ์ เคลาดา

เคลาดา ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมของคนทั่วไป แต่เมื่อเขาเห็นว่า การที่เขาเป็นฝ่ายชนะการถกเถียงเรื่องสรวอยไข่มุกกับนายแรมเซย์จะสร้างปัญหาให้กับผู้อื่นอย่างนางแรมเซย์ เขาก็ไม่ต้องการชัยชนะเช่นนั้น และยอมเป็นฝ่ายเสียหน้าเสียเงินเพื่อปกป้องนางแรมเซย์

### นายแรมเซย์

นายแรมเซย์ไม่ชอบหน้าเคลาคา เขาจึงต้องการทำให้เคลาคาเสียหน้าหรือได้รับความอับอาย และเมื่อเขาสบโอกาสเขาจึงพุดจาหับถมพันที่

### นางแรมเซย์

นางแรมเซย์ต้องการความสุขและของสวย ๆ งาม ๆ เช่นผู้หญิงทั่วไป เธอจึงสกลอบมีชู้ขณะที่สามีไม่อยู่

## 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของชน

### แม็กซ์ เคลาคา

เคลาคา เป็นผู้ที่ชอบโอ้อวดและเป็นที่สนใจของคนทั่วไป ดังนั้นเขาจึงชอบพุดจาแสดงถึงความรอบรู้ของตนและจะไม่ยอมหยุดพุดจนกว่าคนอื่นจะคล้อยตามความคิดของเขา นอกจากนี้เขามักแสดงตนว่าเป็นผู้นำโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ บนเรือโดยสาร โดยหารู้ไม่ว่าการกระทำดังกล่าวจะสร้างความเกลียดชังให้กับผู้อื่นมากกว่าความพึงพอใจ

### นายแรมเซย์

นายแรมเซย์ เป็นคนถึงคั้นและชอบขัดแย้ง ดังนั้นเขาจึงทนไม่ได้ที่เห็นเคลาคาแสดงท่าทีโอ้อวดและเจ้ากี้เจ้าการ ด้วยเหตุนี้เขาจึงมักพุดจาขัดแย้งเคลาคาจนมักกลายเป็นการโต้แย้งอยู่เบื้อง ๆ และแม้ถึงเขาจะไม่มีความรู้เรื่องไข่มุกเท่าใดนัก แต่เมื่อเห็นเคลาคาแสดงท่าทีว่ารอบรู้เกี่ยวกับสิ่งดังกล่าว เขาก็พยายามพุดโต้แย้ง และในที่สุดเมื่อเห็นโอกาสที่จะทำให้เคลาคาได้อายเนื่องจากเขาทราบมาว่าสร้อยไข่มุกของภรรยา มีราคาเพียงสิบแปดกอลดาร์ ในขณะที่เคลาคากล่าวว่ามันมีราคาหมื่นห้าพันถึงสามหมื่นกอลดาร์ เขาจึงทำพนัน และเมื่อได้โอกาส เขาก็พุดจาหับถมเคลาคาทันที

## 8. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) เอื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

การที่มีตัวละครนายและนางแรมเซย์ ทำให้เรื่องดำเนินไปได้เห็นถึงอุปนิสัยอันแท้จริงของเคลาคาไค เพราะการที่ผู้โดยสารอื่น ๆ รวมทั้งผู้เล่าเรื่องต่างจำใจเห็นพ้องหรือเพิกเฉยต่อการแสดงออกของเคลาคา ทำให้มองเห็นเขาในลักษณะเดียวคือเป็นคนเจ้ากี้เจ้าการและคุ้ยโต้อวด แต่การที่นายแรมเซย์พยายามหาเรื่องขัดแย้งกับเคลาคา ทุกครั้งที่มีโอกาสจนกระทั่งเหตุการณ์ดำเนินไปถึงการโต้แย้งเกี่ยวกับสร้อยไข่มุกของนางแรมเซย์ ซึ่งเคลาคาไคแสดงความเป็นสุภาพบุรุษยอมเสียหน้าและยอมเสียเงินจำนวนหนึ่งร้อยดอลลาร์ เมื่อเห็นว่าคำพูดของตนจะทำให้นางแรมเซย์ตกที่นั่งลำบาก นับเป็นการแสดงให้เห็นถึงบุคลิกอีกด้านหนึ่งของเคลาคาว่าเป็นคนมีน้ำใจ

## ฉากและบรรยากาศ

### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่พบเป็นฉากบนเรือซึ่งสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับการเดินทางทางทะเล และการรอนแรมด้วยกันในเรือเป็นเวลานานถึงสิบสี่วัน ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องรู้จักกันระหว่างผู้โดยสารทั้งหมด จึงเป็นโอกาสที่เคลาคาจะเรียกร้องความสนใจและแสดงความเป็นเจ้ากี้เจ้าการไค เพราะการเดินทางไกลในเวลา  
นาน ๆ ย่อมจำเป็นต้องมีกิจกรรมเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย เขาจึงแสดงตัวเป็นผู้นำด้วยการจัดเกมต่าง ๆ รวมทั้งแสดงตัวว่ารู้ในเรื่องต่าง ๆ และจะไม่ยอมหยุคพูดจนกว่าทุกคนจะเห็นคล้อยตามความคิดของเขา จนผู้โดยสารทุกคนรำคาญเขามากที่สุดและเรียกเขาว่า "นายอวรุ" ทั้งต่อหน้าและลับหลัง

## กลวิธีดำเนินเรื่อง

### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องไคไม่สับสน

ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องตามลำดับอย่างตรงไปตรงมาด้วยการใช้คำบรรยาย และบทสนทนาของตัวละคร รวมทั้งมีการเน้นให้เห็นการกระทำของเคลาคา

ว่าทำอะไรจึงสร้างความไม่พอใจแก่ผู้โดยสารอื่น ๆ แต่ในท้ายที่สุดกลับใช้เหตุการณ์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นคนดีของเคลาคา และใช้คำพูดอย่างเป็นนัยของเคลาคา เองในการคลี่คลายความจริงของสร้อยไข่มุกตลอดจนที่มาของมัน ซึ่งการดำเนินเรื่อง ดังกล่าวทำให้สามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

## 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

การดำเนินเรื่องด้วยการเล่าเรื่องของตัวละครตัวหนึ่ง (A Character Presentation) คือผู้เล่าเรื่อง ทำให้เหตุการณ์ที่จริงจริง ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึก ไม่พอใจ ของผู้เล่าเรื่องที่มีต่อเคลาคา รวมทั้งคำพูด และการกระทำของเคลาคา ที่สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นคนอวดรู้และชอบทำตัวเป็นจุดเด่นของเขา ซึ่งช่วยทำให้ ทราบว่าทำไมเขาจึงเป็นที่รำคาญของผู้โดยสารทุกคน ถึงกระนั้นการบรรยายถึงท่าที ของเขาเมื่อเห็นดวงตาและใบหน้าอันขาวซีดของนางแรมเซย์เมื่อเห็นว่าเขาจะกล่าว ขึ้นันราคาของสร้อยไข่มุก รวมทั้งคำพูดของเขาในวันรุ่งขึ้นได้แสดงความเป็นสุภาพบุรุษ และความมีน้ำใจของเคลาคาค้วย

## 3. มีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเรื่อง

ตลอดเวลาผู้เล่าเรื่องจะกล่าวถึงเคลาคาค้วยข้อความที่แสดงการ เลียดสีเยาะเย้ยประชดประชัน เช่น การกล่าวถึงความซัดเซงของลักษณะของเคลาคา กับสัญชาติ หรือ การแสดงความเป็นคนอวดรู้ และเจ้ากี้เจ้าการของเคลาคาจนกระทั่ง ได้รับฉายาว่า "นายอวดรู้" ซึ่งเคลาคากลับฟังพอใจราวกับว่าฉายานี้เป็นการยกย่อง เขา และการที่เคลาคาพยายามที่จะทำตัวเป็นจุดเด่นในขณะรับประทานอาหารกลางวัน ด้วยการพาราวกับว่าทุกคนกำลังได้รับความกรุณาจากเขาอยู่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับ ความรู้สึกไม่พอใจของผู้เล่าเรื่องที่มีต่อเคลาคา แต่เมื่อผู้เล่าเรื่องได้เห็นเหตุการณ์ ของเคลาคาขณะที่ยอมเป็นฝ่ายแพ้เพราะเห็นแก่นางแรมเซย์ เขาก็ใช้คำพูดที่กลาง ๆ ซึ่งแฝงไว้ด้วยความเป็นมิตรมากขึ้น

## แกนเรื่อง

### 1. ทำให้เข้าใจวิถีชีวิต หรือความจริงบางประการ

ทำให้ทราบความจริงว่าเราไม่อาจตัดสินคนจากลักษณะภายนอก หรือจากการกระทำเท่านั้นได้ เพราะบางทีคนที่มีลักษณะภายนอกที่ไม่ดี หรือมีการกระทำที่ไม่ถูกใจเราอาจมีความคิดหรือจิตใจที่งดงามน่าสรรเสริญก็ได้

### 2. ก่อให้เกิดความรู้ หรือประสบการณ์

ทำให้เกิดประสบการณ์ว่าคนที่ทำตัวเป็นผู้รอบรู้ หรือเจ้านิเจ้าการ จนเกินไปย่อมเป็นที่ไม่พอใจและสร้างความรำคาญให้แก่ผู้อื่นได้

นอกจากนี้ยังช่วยให้ทราบว่าสามีภรรยาไม่ควรจะแยกกันอยู่นานเกินไป เพราะฝ่ายหนึ่งอาจเบื่อหน่ายในสิ่งที่ไม่ถูกต้องได้

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Luncheon

### ใจความเรื่อง

## 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ

### 2.1 ความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

เป็นความขัดแย้งระหว่างชายหนุ่มกับหญิงซึ่งเป็นแขกที่เขาพาไปรับประทานอาหารโดยที่ชายหนุ่มมีเงินอยู่ไม่มาก แต่หญิงผู้นั้นก็สั่งอาหารราคาแพงมากจนแล้วจนเล่าจนชายหนุ่มต้องนั่งคำนวณเงินอยู่ตลอดเวลา และในที่สุดเขาต้องจ่ายเงินทั้งหมดที่มีอยู่เป็นค่าอาหารกลางวันนั้น

## 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวที่ผู้เล่าเรื่องเล่าถึงการพาแขกผู้หญิงไปรับประทานอาหารโดยมีเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นท่าทีของแขกขณะสั่งอาหารและรับประทานอาหาร ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของผู้เล่าเรื่อง ตั้งแต่เริ่มรับประทานจนกระทั่งรับประทานอาหารเสร็จ และมีการโยงเหตุการณ์มายังปัจจุบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพอใจของผู้เล่าเรื่องที่เห็นว่าแขกผู้หญิงคนนั้นอ้วนมาก ดังนั้นเหตุการณ์ทั้งหมดจึงมีความสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ตัวละครก็มีความสัมพันธ์กันคือ ชายหนุ่มเป็นนักแต่งหนังสือซึ่งยังไม่มีชื่อเสียงนัก ในขณะที่ผู้หญิงอ้างตัวว่าเคยอ่านหนังสือที่ชายหนุ่มแต่ง จึงทำให้ชายหนุ่มเกิดความปลาบปลื้มและยอมพาผู้หญิงนี้ไปรับประทานอาหารในบ้านหรืออย่างร้าน Fogot

## 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแก่นเรื่อง

### 5.1 เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้แก่นเรื่องค่อย ๆ เติบโต

พฤติกรรมของผู้หญิงขณะรับประทานอาหาร และการสั่งอาหารของเธอทำให้ผู้อ่านค่อย ๆ เห็นถึงนิสัยใจคอของเธอก็คือเป็นคนเห็นแก่กิน โดยเลือกสั่งอาหารราคาแพงจนแล้วจนเล่าโดยที่ไม่มีความเกรงใจชายหนุ่มซึ่งเป็นเจ้าภาพเลย

### ตัวละคร

#### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไป

##### ผู้เล่าเรื่อง

ผู้เล่าเรื่องมีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่ว ๆ ไป นั่นคือชอบคำยกยอ และอยากเป็นเจ้าภาพที่ดี ดังนั้นเมื่อมีผู้หญิงเขียนจดหมายมาบอกว่าเคยอ่านหนังสือที่เขาแต่งและต้องการให้เขาพาไปรับประทานอาหารที่ภัตตาคารหรูหราก็ยังเกิดความปลื้มใจและรับที่จะเป็นเจ้าภาพทั้ง ๆ ที่เขาก็คงทราบว่าภัตตาคารดังกล่าวขายอาหารราคาแพงมาก นอกจากนี้ เมื่อเห็นว่าแขกของเขาแสดงความเกรงใจไม่กล้าสั่งอาหารในคอนแรก เขาก็พยายามจะยื่นเคาะขอให้เขาสั่งอาหาร แต่เมื่อเห็นว่าผู้หญิงคนนี้เลือกสั่งอาหารแพง ๆ อย่างไม่เกรงอกเกรงใจ คำพูดที่แสดงถึงไมตรีจิตของเขาจึงเริ่มห้วนและน้อยลงตามลำดับ

##### ผู้หญิง

เธอมีความต้องการที่จะรับประทานอาหารราคาแพงโดยไม่ต้องจ่ายเงิน ดังนั้นเธอจึงออกอุบายมาเขียนเขียนขายหนุ่ม และขอร้องให้เขาเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารแก่เธอ

#### 3. มีบทสนทนาที่สอดคล้องกับฐานะและลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่อง

บทสนทนาของผู้หญิงซึ่งเป็นแขกแสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่เงิน และมีความฉลาดในการพูดซึ่งสามารถพูดให้การกระทำของตนเองดูไม่น่าเกลียด ขณะเดียวกันก็สั่งอาหารแพง ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยที่เจ้าภาพไม่สามารถปฏิเสธได้

#### 8. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) อื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

การที่ผู้เล่าเรื่องเป็นนักประพันธ์หนุ่ม (ขณะที่พาผู้หญิงไปทานอาหารที่ซึ่งมักมีความปลื้มใจเมื่อมีผู้สนใจในงานประพันธ์ของคนโดยเฉพาะเมื่อผู้อ่านนั้นเป็นผู้หญิง จึงมีความต้องการที่จะเอาอกเอาใจเป็นพิเศษ ดังนั้นเธอจึง

ยอมพาแขกผู้หญิงไปทานอาหารในภัตตาคารหรูหราช้าง ๆ ที่เขามีเงินอยู่ไม่มากนัก และการให้ตัวละครผู้หญิงเป็นผู้มีอาวุโสพอควร ขณะเดียวกันก็เป็นคนเห็นแก่เงินและเป็นคนฉลาดพูด จึงสามารถใช้อุบายให้ชายหนุ่มพาไปรับประทานอาหารที่ภัตตาคาร Fogot อันเป็นสถานที่คนในสังคมชั้นสูง ไปรับประทานอาหารกันได้สำเร็จ และรับประทานอาหารจนชายหนุ่มไม่มีเงินเหลือแม้แต่แฟรงค์เคียว

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

การใช้ฉากภัตตาคาร Fogot ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้สมาชิกไปรับประทานอาหารนั้นแสดงให้เห็นว่าเป็นสถานที่หรูหราและขายอาหารราคาแพงมาก นอกจากนี้รายชื่ออาหารที่แขกผู้หญิงสั่ง เช่น ปลาแซลมอนซึ่งเป็นรุ่นแรกของปี ไช้ปลาเคียวรี แฮมแปะ หน่อไม้ฝรั่งขนาดใหญ่ ผลพิชชอกฤดูกาล ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเห็นแก่เงิน และความไม่เกรงอกเกรงใจของผู้สั่งอีกด้วย

### กลวิธีดำเนินเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

แม้ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องในลักษณะของการเล่าเหตุการณ์ย้อนหลัง (flash back) แต่ก็ได้เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นตามลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่เริ่มรับประทานอาหารจนรับประทานอาหารเสร็จ ซึ่งจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นและจากบทสนทนาช่วยเปิดเผยให้เห็นลักษณะแท้จริงของหญิงสาวควบคู่ไปกับการรู้สึกของชายหนุ่ม ซึ่งทั้งสองสิ่งช่วยสรุปเรื่องในตอนท้ายเรื่อง ได้ว่าเหตุใดผู้หญิงคนนี้จึงมีน้ำหนักมากถึงยี่สิบเอ็ดสโตน (ประมาณ 133 กิโลกรัม) และเหตุใดชายหนุ่มจึงมีความรู้สึกพอใจและรู้สึกว่าตนเองได้แก่แล้ว

## 2. มีกลวิธีควาเป็นเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่อง ได้ชัด

การเสนอเรื่องด้วยการเล่าเรื่องของตัวละครเอก ( A Character Presentation ) ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกว่ายู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ นอกจากนี้ การใช้บทสนทนาของผู้หญิงในการสั่งอาหารทุกครั้ง เป็นการเน้นโดยตรงให้เห็นถึงนิสัยใจคอของผู้สั่งว่าเป็นคนเห็นแก่กิน และไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการแสดงให้เห็น

## 3. มีการใช้สำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเรื่อง

คำพูดของแซกผู้หญิงมักจะเริ่มต้นด้วยการปฏิเสธว่า เธอไม่เคยรับประทานอาหารมื้อกลางวัน เธอไม่เคยรับประทานอาหารมากกว่าหนึ่งอย่าง หรือเธอไม่หิว แต่แล้วเธอก็สั่งอาหารราคาแพงอย่าง ไม่หยุดยั้ง ทำให้เห็นว่าเธอเป็นคนที่มีคำพูดและการกระทำไม่ตรงกัน และเธอยังเป็นคนเห็นแก่กิน ตลอดจนไม่มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นอีกด้วย

## แก่นเรื่อง

### 2. ทำให้เกิดความรู้ หรือประสบการณ์บางประการ

ทำให้เห็นว่าคนเราชอบให้คนอื่นเป็นที่ชื่นชมของคนอื่น ดังเช่นนักประพันธ์หนุ่มมีความปลื้มปิติที่มีผู้อ่านหนังสือมาขอพบ จึงตกเป็นเหยื่อของผู้หญิงคนนั้นอย่างง่ายดาย และเมื่อคน ๆ หนึ่งทำอะไรไว้ก็ย่อมได้รับผลตอบแทนอย่างนั้น ดังเช่นแซกผู้หญิงซึ่งเป็นคนชอบรับประทานจนในที่สุดก็มีน้ำหนักมากถึงยี่สิบเอ็ดสโตน หรือประมาณหนึ่งร้อยสามสิบสามกิโลกรัม

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง Going Home

### โครงเรื่อง

#### 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้อ่านสนใจ

##### 2.1 ข้อขัดแย้งในใจตนเอง

เด็กหนุ่มมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะกลับมาพบหน้าพ่อแม่พี่น้อง แต่เมื่อเข้ามาใกล้บ้านจริง ๆ เขากลับเกิดความกลัวที่จะเข้าไปในบ้าน เพราะความรู้สึกเกลียดชังภาพชีวิตความเป็นอยู่ทั้งของครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่เคยลืมไ้กลับมาอยู่ในความทรงจำของเขานีก เขาจึงต้องจากบ้านไปอีกครั้งหนึ่งด้วยความขมขื่นใจ

#### 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องและ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงสภาพอารมณ์ของเด็กหนุ่มตามลำดับ โดยเริ่มจากความปิติที่ไ้กลับมายังบ้านเกิด ความรู้สึกขัดแย้งใจในการที่จะเข้าไปในบ้าน และเกิดความรู้สึกเกลียดชังสภาพบ้านและสิ่งแวดล้อม จนทนไม่ไ้ที่จะต้องกลับมาอยู่กับครอบครัวอีกครั้ง ดังนั้นเหตุการณ์จึงมีความสัมพันธ์กัน

นอกจากนี้ตัวละครทุกตัวก็มีความสัมพันธ์กัน เพราะเป็นบุคคลในครอบครัวซึ่งเด็กหนุ่มต้องการพบ ส่วนโหนดก็เป็นเพื่อนเก่าที่เคยเรียนและทำกิจกรรมร่วมกันมาก่อน

#### 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าถึงแก่นเรื่อง

##### 5.1 เหตุการณ์มีความหมายพุ่งตรงไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ต่างมุ่งตรงไปยังเรื่องราวของเด็กหนุ่มที่เดินทางกลับมายังบ้านเกิด ตั้งแต่เริ่มย่างเท้าเข้ามาในเมืองที่เคยอยู่ และขณะที่เดินใกล้บ้านเข้าไปทุกที จนเมื่ออยู่ในระยะที่สามารถมองเห็นบ้านอย่างชัดเจน ขณะเดียวกันก็มีการเผยถึงอารมณ์เปลี่ยนแปลงของเด็กหนุ่ม ซึ่งในที่สุดจะทำให้ทราบว่าเด็กหนุ่มมีความรู้สึกเช่นใดเมื่อได้มาถึงบ้านที่ตนหวัดหวาดอยู่ตลอดเวลา

### ตัวละคร

#### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไป

เด็กหนุ่มในเรื่องจากบ้านไปถึง 2 ปี จึงรู้สึกคิดถึงบ้านและต้องการกลับมาพบหน้าพ่อแม่พี่น้อง และสภาพแวดล้อมเก่า ๆ ที่เคยชิน แต่เมื่อเขาระลึกถึงชีวิตที่ปราศจากความสุขหรือความหวังในอดีต เขาก็เกิดความต้องการที่จะหนีไปยังที่อื่นอีกครั้ง

8. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) เชื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง  
ตัวละครเอกในเรื่องเป็นเด็กในวัยหนุ่ม ดังนั้นเขาจึงรักความเป็นอิสระ และมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงไต่กาย เมื่อเขามีความคิดถึงพ่อแม่พี่น้องเขาก็เดินทางกลับมาเพื่อที่จะพบ แต่เมื่อระลึกถึงความรู้สึกจำใจและปราศจากความหวังในอดีตขึ้นมา เขาก็หนีจากไปโดยมิได้พบปะพูดคุยกับพ่อแม่พี่น้องตามที่ได้อ้างไว้

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

การใช้ฉากตอนเย็นท่ามกลางทุ่งไม้ก่าดังเจริญเติบโต และเห็นควันไฟจากการปรุงหาอาหาร ทำให้เกิดความรู้สึกสดชื่นและแสดงให้เห็นถึงชีวิต นอกจากนี้บรรยากาศในตอนเย็นยังทำให้เกิดอารมณ์คิดถึงบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับความรู้สึกของเด็กหนุ่มในขณะนั้น แต่ครั้นเมื่อเด็กหนุ่มเข้าไปใกล้บ้านก็เป็นเวลาพลบค่ำซึ่งมีสภาพอากาศหมุกหมัวจนมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างเป็นสีเดียวกันหมด และการใช้ฉากบ้านที่ทรุดโทรมตลอดจนภาพสวนครัวซึ่งมีกลิ่นฉุนฉียวนาคร่าหมองยังช่วยสร้างบรรยากาศน่าหดหู่และปราศจากความหวัง

#### 2. ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกภายในตัวละคร

ในฉากที่ชายหนุ่มพบเห็นทุกสิ่งทุกอย่างน่าพึงพอใจ ไม่ว่าจะเป็นกลิ่นดิน, กลิ่นอาหารที่กำลังถูกปรุง, กลิ่นลมในหุบเขาซึ่งเจือด้วยกลิ่นของตนไม่และเงาของไม้ก่าดัง

เจริญเติบโต, กลืนลูกพีชสุก ฯลฯ หรือสภาพที่กลืนใหม่ซึ่งช่วยให้เห็นว่าเมืองกำลังเจริญเติบโต เหล่านี้เป็นต้น ได้แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกยินดี และเป็นสุขใจของเด็กหนุ่มที่โตกลับมายังบ้านเกิดอีกครั้ง แต่ในฉากพลบค่ำซึ่งเขามายืนอยู่ใกล้บ้านซึ่งร้างแล้ว ได้เห็นบรรยากาศในเมืองสงบนิ่งปราศจากสีสัน หรือไคล้ฉุนเฉียว ไม่น่ารื่นรมย์ของพืชผักสวนครัวของแม่ที่ปลูกไว้ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกเศร้าหมองและปราศจากความหวังของเด็กหนุ่ม

### กลวิธีคำเนิ่นเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์คำเนิ่นเรื่องโดยการแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ของเด็กหนุ่มที่ละลักษณะ โดยเริ่มจากความยินดีที่โตกลับมายังบ้านเกิด พร้อมกับรู้สึกสำนึกผิดที่ไ้หนีออกจากบ้านไป แต่แล้วอารมณ์ก็คลาไคลกลับกลายเป็นความขมขื่นและคับแค้นใจที่เห็นว่าบ้านของตนอยู่ในสภาพทรุดโทรมท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ปราศจากความหวัง พร้อมกันนั้นก็มีการเสนอเรื่องราวที่เป็นสาเหตุให้เขาหนีออกจากบ้านในคราวแรก ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ว่า เหตุใดเด็กหนุ่มจึงไม่ยอมเข้าไปพบหน้าพ่อแม่พี่น้องตามที่ตั้งใจไว้

#### 2. มีกลวิธีคำเนิ่นเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

การที่ผู้ประพันธ์คำเนิ่นเรื่องโดยผ่านความคิดและความรู้สึกของเด็กหนุ่ม ซึ่งเป็นตัวละครเอกของเรื่อง (First-Person Participation) ทำให้ผู้อ่านสามารถเห็นถึงเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ของเด็กหนุ่มในขณะที่เพิ่งมาถึงเมืองที่เคยอยู่และเดินต่อไปยังบ้านไ้โดยตรง ซึ่งทำให้สามารถมองเห็นได้ว่าเวลาสองปีที่ไกลบ้านทำให้เด็กหนุ่มลืมความรู้สึกที่ไม่ดีต่าง ๆ เกี่ยวกับบ้านและสภาพแวดล้อมที่เคยอาศัย และจำแต่สิ่งที่เป็นความสุขใจเท่านั้น แต่ครั้นเมื่ออยู่ใกล้บ้านที่เคยหวาดหวั่น ๆ ก็กลับระลึกถึงความทุกข์ใจต่าง ๆ ที่เคยได้รับจนไม่สามารถที่จะทนอยู่ต่อไปได้

4. มีกลวิธีดำเนินเรื่องได้เป็นอย่างดี (ทำให้เรื่องน่าสนใจ ชวนติดตาม  
น่าประทับใจ)

การที่ผู้ประพันธ์เริ่มเรื่องโดยใช้เหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึก  
เป็นสุขของเด็กหนุ่มเมื่อได้กลับมาพบสภาพแวดล้อมที่ตนเคยอยู่ และมีความรู้สึกว่า  
ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นดูงามไปหมด จะช่วยให้ผู้อ่านพลอยรู้สึกเบิกบานไปด้วยและอยากติดตาม  
ว่าเด็กหนุ่มไปถึงบ้านและได้พบกับพ่อแม่พี่น้องแล้ว เด็กหนุ่มพร้อมกับพ่อแม่พี่น้องจะ  
รู้สึกดีใจมากเพียงใด แต่เมื่อมีการเสนอเหตุการณ์ที่พลิกความคาดหมายคือ เด็กหนุ่ม  
กลับไม่กล้าเข้าไปในบ้านพร้อมกับแสดงความรู้สึกขมขื่นหมกหมุ่น เมื่อได้เห็นบ้านของตนเอง  
ก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกของเขา และรู้สึกสงสารเด็กหนุ่มที่ไม่สามารถแก้ไขอะไร  
ให้ดีขึ้น จึงต้องจากบ้านไปเผชิญโลกตามลำพังอีกครั้ง

#### แก่นเรื่อง

1. ทำให้เข้าใจวิถีชีวิตหรือความจริงบางประการ :

เมื่อคนเราอยู่ไกลจากสิ่งใดก็ตาม ก็มักจะระลึกถึงแต่ความกังวลหรือ  
ความสุขใจต่าง ๆ ที่เคยได้รับจากสิ่งนั้น แต่เมื่อเวลาอยู่ใกล้จริง ๆ เขาก็จะพบแต่  
สิ่งบกพร่อง ซึ่งจะนำมาซึ่งความไม่พอใจ หรือทุกข์ใจ

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง Elias

### โครงเรื่อง

#### 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ

##### 2.3 ความขัดแย้งกับโชคชะตาพรหมลิขิต

เอลเลียส และภรรยา เซม เซมมากี มีความขัดแย้งกับโชคชะตาที่แน่นอนทำให้เขาต้องเปลี่ยนแปลงฐานะจากเศรษฐีมาเป็นยาก และต้องใช้ชีวิตในบั้นปลายเป็นกรรมกรรับใช้ในบ้านของมูอาเหม็ด ซาห์ เพื่อนบ้านของเขา

#### 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องมีความสัมพันธ์กัน โดยเหตุการณ์หนึ่งเป็นต้นเหตุให้อีกเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น เช่นความอหังการของเอลเลียสและภรรยา ทำให้เขามีฐานะถึงขั้นเป็นเศรษฐี แต่เพราะเขาเป็นกษัตริย์จึงต้องเสียอาหารอย่างคาวีแก่ผู้มาเยือนจำนวนมากมาย และเพราะกษัตริย์ทำให้ทรัพย์สินของเอลเลียสทยอยหรือลงจนถึงกับหมดสิ้นไปในที่สุด และเมื่อมูอาเหม็ด ซาห์ มาพบเอลเลียสและภรรยาซึ่งอยู่ในวัยชรายู่ในสภาพเชื่องช้า เขาจึงรับอุปการะผู้เฒ่าทั้งสองนั้นโดยให้ทั้งสองคนทำงานเท่าที่จะทำได้เป็นการตอบแทน

นอกจากนี้ตัวละครสำคัญทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันโดยเอลเลียส และเซม เซมมากี เป็นสามีภรรยากัน ในขณะที่ มูอาเหม็ด ซาห์ เป็นเพื่อนบ้านของคนทั้งสอง

#### 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าถึงแก่นเรื่อง

##### 5.1 เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้แก่นเรื่องค่อย ๆ เค้นขุด

เหตุการณ์ต่าง ๆ ค่อยแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงฐานะของเอลเลียส จากผู้ร่ำรวยมหาศาลกลายมาเป็นยากเชื่องช้า แต่ผู้ประพันธ์เสนอ

เหตุการณ์ที่เป็นใจความสำคัญโดยผ่านคำพูดของเอลเลียตและแซม ซามากิ ในตอนท้ายเรื่องว่า ในยามยากเขากลับมีความสุขมากกว่าในยามร่ำรวย

### ตัวละคร

#### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนโดยทั่วไป

##### เอลเลียต

เอลเลียต เมื่ออยู่ในฐานะร่ำรวย เขามีความต้องการที่เพิ่มพูนทรัพย์สินให้มากยิ่งขึ้นและต้องการที่จะให้คนพูดถึงเขาในแง่ดี แต่เมื่อเขาอยู่ในฐานะกรรมกรรับใช้ในบ้านมูซาเหม็ก ซาห์ เขาก็มีความต้องการรับใช้และพิทักษ์ผลประโยชน์ของเจ้านายอย่างเต็มที่

##### แซม ซามากิ

แซม ซามากิ มีความต้องการรับใช้สามีอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ และยังมีความต้องการรับใช้และพิทักษ์ผลประโยชน์ของเจ้านายอย่างเต็มที่เช่นเดียวกับสามี

##### มูซาเหม็ก ซาห์

มูซาเหม็ก ซาห์ มีความต้องการที่จะช่วยเหลือคนด้อยกว่าที่กำลังได้รับความลำบากยากเข็ญ ให้มีชีวิตที่ดีขึ้นบ้าง

#### 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะของตน

##### เอลเลียต

เอลเลียต เป็นผู้ที่ไม่มีจิตใจกว้างขวาง ดังนั้นเขาจึงรับรองผู้ที่มาเยี่ยมเยียนด้วยอาหารและเครื่องดื่มอย่างไม่จำกัดจำนวนจนเป็นที่รู้กันอย่างแพร่หลาย

นอกจากนี้เขายังเป็นคนมีความสุขุมเมื่อเขาพบกับความโชคร้ายของสูญเสียทรัพย์สินที่มีไปจนหมด เขาก็สติไม่ตกเศร้ามากนัก กลับเข้ารับใช้มูซาหมัด ซาห์ อย่างเต็มใจ และเพิ่มความสามารถ และมีความสุขใจในการดำเนินชีวิตในลักษณะใหม่นี้

### เชม เชมมากี

เชม เชมมากี เป็นหญิงซื่อสัตย์และขยันขันแข็ง จะเห็นได้ว่า เธอทำงานหนักมากตลอดชีวิตเพื่อรับใช้สามี และเมื่อสามีตกทุกข์ได้ยากเธอก็ยังเคียงคู่อย่างมีความสุขโดยไม่ท้อพ่ายต่อโชคชะตาที่เกิดขึ้น นอกจากนี้เมื่อฐานะของเธอตกต่ำลงมาเป็นเพียงคนรับใช้รักคนมาในบ้านของมูซาหมัด ซาห์ เธอก็ทำงานอย่างเต็มความสามารถเพื่อจะช่วยรักษาดุลประโยชน์ของเจ้านาย

### มูซาหมัด ซาห์

มูซาหมัด ซาห์ เป็นคนมีเมตตาและสุขุมรอบคอบ เมื่อเขาเห็นว่าเอลเลียสและภรรยาตกทุกข์ได้ยาก เขาก็นำมือเข้ามาช่วยเหลือโดยยอมให้คนธราทั้งสองทำงานเท่าที่สามารถจะทำได้และให้ถึงจำเป็นในการดำรงชีวิตเป็นการตอบแทน และเขายังมีความรู้สึกเสียใจต่อโชคชะตาของคนทั้งสองเป็นอย่างมาก เมื่อญาติของเขาจะมาพบเขาก็เล่าถึงประวัติอันยิ่งใหญ่ของเอลเลียสให้ฟัง และเมื่อเอลเลียสและภรรยาเล่าถึงความรู้สึกในยามยากให้ฟังซึ่งกล่าวว่า ขบขันมากกว่าน่าเชื่อถือเขาก็สามารถทราบถึงความเป็นจริง และกล่าวจนญาติ ๆ ต้องคิดตามบ้าง

### 4. มีบทสนทนาที่ช่วยในการดำเนินเรื่อง

บทสนทนายาวระหว่างเชม เชมมากีและเอลเลียส กับมูซาหมัด ซาห์ และบรรดาญาติ ๆ ของเขา ช่วยให้เราถึงความรู้สึกของเอลเลียสและภรรยา ในขณะที่ย่ำแย่และในขณะที่ยากจน ตลอดจนความห่วงกังวลและความทุกข์ต่าง ๆ เมื่อยังเป็นเศรษฐีอยู่ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าในความร่ำรวยซึ่งใคร ๆ คิดว่าพวกเขาจะมีความสุขนั้นเป็นการคาดคิดที่ผิดเพราะพวกเขาก็ต้องคอยเอาใจใส่ดูแลแขกหรือ

ที่หลังไหลเข้ามาเยี่ยมเยียนด้วยกลัวว่าถ้าต้อนรับไม่ดีก็อาจถูกกลืนนำไปว่าลับหลัง ความห่วงกังวลในสมบัติต่าง ๆ โอกาสที่จะมีความแตกต่างในความคิดเห็นของ เชม เชมมากิ และสามิ และหน้าที่การงานที่รักตัวจนเขางงสองไม่สามารถที่จะ พบปะพูดคุยกับสามิ-ภรรยาได้ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ล้วนทำลายความสุขที่ควรจะมี แต่ใน ยามยากจนพวกเขาได้พบความสุขที่แสงหามาตลอดหาได้มี เพราะพวกเขาจะทำงาน เหน็ดเหนื่อยจะอ่อนวัย พบกับความห่วงกังวลในทรัพย์สิน และมีโอกาสพูดคุยเมื่อเลิกงาน รวมทั้งมีอาหารให้รับประทาน ดังนั้นพวกเขาจึงมีความสุขในยามยากจนมากกว่าในยาม ร่ำรวย

8. ตัวละคร (ภูมิหลังตัวละคร) ข้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง  
การที่เอลเลียสและเชม เชมมากิ ผู้ภรรยา ต้องพบกับความผันผวน ในฐานะจากมหาเศรษฐีมาเป็นคนยากจน จึงทำให้สามารถเปรียบเทียบสภาพความ เป็นอยู่และความสุขที่ได้รับได้ จึงเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่าการเป็นคนจนมีความสุข มากกว่าคนร่ำรวย เพราะคนจนไม่มีห่วงกังวลมากมาย ขณะที่เศรษฐีก็มีความ ห่วงกังวลในทรัพย์สินและความมีหน้าตาของตนเองจนความห่วงกังวลต่าง ๆ เขามาทำลาย ความสุขที่นั่นจะมีน่าจะเป็นไปหมด

### กลวิธีดำเนินเรื่อง

1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน  
ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องโดยการแสดงให้เห็นถึงที่มาและการสูญเสียความ มั่งคั่งของเอลเลียส และได้ให้เอลเลียสและเชม เชมมากิ บรรยายถึงความรู้สึก ในขณะที่ยากจนและยากจน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีความสุขในยามยากจนมากกว่า ขณะที่ยากจน การดำเนินเรื่องดังกล่าวช่วยให้ทราบถึงเรื่องราวทั้งหมดตลอดจนเหตุผล ในการมีความสุขและทุกข์ในยามยากจนและร่ำรวย จึงทำให้สามารถเข้าใจเรื่องได้

วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง God Sees the Truth But Waits

โครงเรื่อง

1. มีการสร้างความสนใจใคร่รู้

1.1 บอกใบ้

มีการบอกใบ้ว่าอิวาน อาคสิโอนอฟจะประสบเหตุร้าย โดยการที่ภรรยาของเขาฝันว่าผมของเขาได้เปลี่ยนเป็นสีเทา

(p. 71) His wife replied; I do not know what I am afraid of; all I know is that I had a bad dream. I dreamt you returned from the town, and when you took of your cap I saw that your hair was quite grey.

1.3 มีการไขข้อความยั่วยู่ให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น

เมื่อเพื่อนนักโทษเล่าถึงสาเหตุที่อิวาน อาคสิโอนอฟถูกเนรเทศให้มาทำงานหนักที่ไซบีเรีย มาการ เซมโยนิค มองดูอาคสิโอนอฟ คอบเข่าและอุทานว่ามหัศจรรย์ที่ต้องมาพบกันอีก ซึ่งทำให้เป็นน่าสงสัยว่ามาการ เซมโยนิคคงเคยพบหรือรู้เรื่องราวเกี่ยวกับอิวาน อาคสิโอนอฟมาก่อน

(p. 77) When Magar Semyonich heard this he looked at Aksionov, slapped his own knee, and exclaimed, Well, this is wonderful! Really wonderful! But how old are you Grandad?... It's wonderful that we would meet here lads?

เมื่อออกสืบนอพลามาการร์ เข็มโยนคิดว่าทราบหรือไม่ว่าใครเป็นคนฆ่าพ่อค้า  
มาการร์ เข็มโยนตอบว่า ก็ต้องเป็นคนที่ถูกจับและเป็นเจ้าของถุงที่มีมืออยู่ เพราะ  
จะมีใครสามารถใส่มีดลงในถึงขณะที่เจ้าของนอนหนุนถุงนั้นอยู่ เพราะถ้าทำคังนั้นเจ้า  
ของถุงก็จะต้องตื่นแน่นอน ทำให้เกิดความสงสัยว่ามาการร์ เข็มโยนคิดว่าใคร  
ว่าถุงอยู่ในลักษณะกั๊งกล่าว

(p. 78) Magar Semyonich laughed and replied: It must have  
been him in whose bag the knife was found! If someone else hid  
the knife there, 'He's not a thief till he's caught,' as the saying  
is. How could anyone put a knife into your bag while it was  
under your head? It would surely have woke you up."

เมื่อมีการสอบถามนักโทษใหม่ว่าแต่ละคนหาความผิดอะไร มาการร์ เข็มโยน  
กล่าวว่า เขาถูกกล่าวหาว่าขโมยเงิน ซึ่งจริง ๆ แล้วเขาเพียงแต่ต้องการพินัย  
กลับถึงบ้านให้เร็วขึ้น และเจ้าของน้ำก็เป็นเพื่อนของเขา และเขายังปลั่งปากพูด  
ออกมาอีกว่า เขาน่าจะนอนอยู่ในไซบีเรียมานานแล้ว แต่ครั้งนั้นเขาไม่ถูกจับ แต่ขณะนี้  
เขากลับถูกส่งตัวมาไซบีเรียโดยไม่มีโทษความผิดอะไรเลย ซึ่งเป็นสิ่งน่าสงสัยว่า  
มาการร์ เข็มโยนคงหาสิ่งผิดกฎหมายมาบอก

(p. 77) "I only took a horse that was tied to a sledge, and  
I was arrested and accused of stealing. I said I had only taken  
it to get home quicker, and had then let it go. Besides, the  
driver was a personal friend of mine... But how or when I stole  
it they could not say. I once really did something wrong, and  
ought by rights to have come here long ago, but that time I was  
not found out. Now I have been sent here for nothing at all..."

## 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ

### 2.1 มีความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

อาคสิโอนอฟ ถูก เช็มโยนิค นำมิกเป็อนเสือกซุกซอนไว้ในคุก  
ดังนั้น อาคสิโอนอฟ จึงถูกจับและจำคุกหลักฐานว่าเป็นฆาตรกรฆ่าพ่อค้า

### 2.2 มีความขัดแย้งในใจตนเอง

เมื่อ อาคสิโอนอฟ พังคำพูดของ เช็มโยนิค และแน่ใจว่า  
เช็มโยนิค นี่เองที่เป็นฆาตรกรฆ่าพ่อค้า และบิดความผิดให้เขา เขาจึงมีความรู้สึก  
อยากแก้แค้น แต่เมื่อเจ้าหน้าที่สอบถามถึงผู้ที่ลอบซุกใส่กำแพงคุก อาคสิโอนอฟ เห็นว่า  
ถ้าเขาบอกว่า เช็มโยนิค เป็นคนซุก เช็มโยนิค ก็จะถูกลงโทษถึงตายโดยเขาไม่ได้  
ประโยชน์อะไรจากการลงโทษดังกล่าวเลย เขาจึงไม่ยอมบอกความจริงแก่เจ้าหน้าที่

### 2.3 มีความขัดแย้งกับโชคชะตาพรหมลิขิต

อาคสิโอนอฟ เป็นคนดี ประกอบอาชีพโดยสุจริต แต่ต้องรับเคราะห์  
กรรมต้องพลัดพรากจากครอบครัว ถูกเขียนชื่อ และต้องทำงานหนักที่ไซบีเรีย เป็นเวลา  
ถึงยี่สิบหกปีโดยมิได้ทำความผิดอันใดเลย แต่ถึงกระนั้นเขายังมีความศรัทธาในพระเจ้า  
สวกมนต์ และประพฤติกรรมอย่างดีจนทุกคนในคุกเรียกเขาว่า "ปู่" หรือ "นักบุญ" และ  
เมื่อทุกคนทราบ ถึงความเป็นผู้บริสุทธิ์ของเขา และชื่นชมอิสรภาพให้ อาคสิโอนอฟก็  
เหลือเฟือเพียงแต่ร่างที่ปราศจากวิญญาณเสียแล้ว

## 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง และ/หรือระหว่าง บุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันโดยที่เหตุการณ์หนึ่งเป็นสาเหตุให้เกิด  
อีกเหตุการณ์หนึ่งโดย อาคสิโอนอฟ ไม่ยอมเชื่อคำตักเตือนของ ภรรยา ที่ไม่ให้ออกเดินทาง  
ไปค้าขาย ดังนั้นเขาจึงออกไปค้าขายและถูกกล่าวหาว่าเป็นฆาตรกรฆ่าพ่อค้าที่กำแบม  
ในโรงเตี๊ยมเดียวกัน และถูกลงโทษด้วยการส่งไปทำงานหนักที่ไซบีเรีย แต่ด้วยความ  
เป็นคนดีที่ช่วยปกป้อง เช็มโยนิคจากการถูกลงโทษเพราะซุกใส่กำแพงคุก

ทำให้มีการ เชื่อมโยนิกซึ่งเป็นฆาตรกรตัวจริงเกิดความสำนึกผิด และยอมรับสารภาพ  
ว่าเป็นผู้ฆ่าพ่อค้าเมื่อปีสิบหกปี เป็นเหตุให้ทางการคืนอิสระภาพให้แก่อาคสิโอนอฟ  
แต่เขาตายเสียก่อน

นอกจากนี้ตัวละครทุกตัวมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี โดยมี อาคสิโอนอฟ  
และภรรยา มาจากครอบครัวเดียวกับ เชื่อมโยนิก เป็นฆาตรกรตัวจริงแต่  
ป้ายความผิดให้กับอาคสิโอนอฟ ซึ่งทำให้เขาต้องโทษว่าฆ่าคนตาย และต้องถูกส่งไป  
ร่วมกับนักโทษอื่น ๆ ที่ไซบีเรีย

## 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านเข้าถึงแก่นเรื่อง

### 5.1. เหตุการณ์ทำให้แก่นเรื่องค่อย ๆ เค้นขุด

เหตุการณ์ต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนดี และความศรัทธา  
ในพระเจ้าของ อาคสิโอนอฟ ควบคู่กับการค่อย ๆ เปิดตัวฆาตรกรตัวจริงที่ฆ่าพ่อค้า  
คือ เชื่อมโยนิก แล้วจึงมาบรรจบในตอนท้ายเรื่องด้วยการที่ เชื่อมโยนิก พ่ายแพ้ต่อ  
ความดีของ อาคสิโอนอฟ ยอมรับสารภาพว่าเป็นผู้ฆ่าพ่อค้าเป็นการล้างมลทินที่ติดตัว  
อาคสิโอนอฟมาตั้งแต่ปีสิบหกปี อันเป็นการแสดงว่าถ้าทำความดีและมีศรัทธาในพระเจ้า  
ไม่ช้าหรือเร็วจะต้องได้รับผลตอบแทนที่ดี

## ตัวละคร

### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนโดยทั่วไป

#### อิวาน อากลิโอนอฟ

อากลิโอนอฟ มีความต้องการให้ครอบครัวของตนเองมีความสุข ดังนั้น เขาจึงเลิกดื่มเหล้าและเที่ยวเตร่ หันมาทำการค้าขายอย่างจริงจัง แต่เมื่อเขาถูกลงโทษ ด้วยการเขียนตี และส่งตัวไปทำงานหนักที่ไซบีเรียทั้ง ๆ ที่ไม่ได้กระทำความผิดเขาก็พยายามสวทมนต์ และระลึกถึงพระเจ้าเพราะต้องการพระเจ้าเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ และเมื่อเขาทราบว่าเช็มโยนิคนั้นเองที่เป็นคนฆ่าพ่อค้า และทำให้เขาต้องทนทุกข์ทรมานถึง 26 ปี เขาก็ต้องการที่จะแก้แค้นเช็มโยนิค

#### มาการ์ เช็มโยนิค

เช็มโยนิค มีความต้องการทรัพย์สินสมบัติของพ่อค้า ดังนั้นเขาจึงฆ่าพ่อค้าเพื่อชิงทรัพย์ และเมื่อเขาเห็นอากลิโอนอฟ อยู่ในที่เกิดเหตุด้วยเขาก็ต้องการฆ่าอากลิโอนอฟ แต่โอกาสไม่อำนวยเขาจึงเอาไม้คองกลางซ่อนในถุงของอากลิโอนอฟ เพื่อปกปิดความผิดให้พ้นตัว นอกจากนี้เมื่อเช็มโยนิคถูกลงโทษด้วยการส่งตัวไปไซบีเรีย เขาก็มีความต้องการที่จะหลบหนีด้วยการขุดหลุมไม้กว้าแพงคุก และเมื่อเขาเห็นว่าอากลิโอนอฟได้ปกป้องเขาจากการถูกลงโทษฐานที่พยายามขุดหลุมเพื่อหลบหนี เขาก็เกิดสำนึกผิด และต้องการให้อากลิโอนอฟยกโทษความผิดทั้งหมดที่เคยได้กระทำต่ออากลิโอนอฟ

### 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตน

#### อิวาน อากลิโอนอฟ

ในวัยหนุ่มอากลิโอนอฟ รักความสนุกสนานร่าเริง เขาจึงชอบดื่มเหล้า และร้องเพลง ครั้นเมื่อเขามีครอบครัวก็มีความรับผิดชอบมากขึ้นจึงเลิกดื่มเหล้าหันมา

ท่าการค้าขายอย่างขยันขันแข็ง และอาคิลีโอนอฟเป็นคนไม่เคยทำผิด เมื่อเขาถูก  
เจ้าหน้าที่สอบสวน เขาก็เกิดความตกใจกลัวจนเสียวสัน และหน้าซีด ทำให้ทุกคน  
เข้าใจว่าเขาได้ทำความผิดจริง นอกจากนี้อาคิลีโอนอฟยังเป็นผู้มีศรัทธาในพระเจ้า  
จึงจะเห็นได้ว่าแม้เขาจะถูกลงโทษอย่างหนักทั้ง ๆ ที่ปราศจากความผิด เขาก็ยัง  
ประพฤติตนเป็นคนดี และสวดมนต์อยู่เป็นนิจ ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อเขามีโอกาสที่จะแก้แค้น  
แฉิมโยนิคผู้ซึ่งเป็นคนฆ่าพ่อค้าตัวจริง เขากลับพยายามปกป้อง เพราะเห็นว่าเขาไม่ได้  
ประโยชน์อะไรจากการที่แฉิมโยนิคถูกเขียนดี

### มาร์ก แฉิมโยนิค

แฉิมโยนิคเป็นชายโดยสันดาน จึงจะเห็นได้ว่าเขาสละทรัพย์ของพ่อค้า  
และฆ่าพ่อค้าอย่างโหดเหี้ยม เมื่อเขาเห็นอาคิลีโอนอฟ เขาก็ยังมีความคิดที่จะฆ่าเพื่อ  
บิภักดิ์ด้วย นอกจากนี้เมื่อเขาถูกส่งตัวไปโซบิเรีย เขาก็พยายามที่จะหลบหนีด้วยการ  
ขุดหลุมใต้กำแพงคุก และเมื่ออาคิลีโอนอฟพาพบเขาขณะขุดหลุมนั้น เขาก็รู้ว่าเขา  
อาคิลีโอนอฟ ถ้านำความไปบอกเจ้าหน้าที่ก็ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อเจ้าหน้าที่สอบถามถึง  
ผู้ขุดหลุม เขาก็ทำสีหน้าไม่รับรู้ราวกับว่าไม่มีใครรู้เรื่องราวดังกล่าว

3. มีบทสนทนาที่สมจริงสอดคล้องกับฐานะและลักษณะนิสัยของตัวละครใน  
เนื้อเรื่อง

### อิวาน อาคิลีโอนอฟ

อาคิลีโอนอฟ เป็นคนที่สนุกสนานเมื่อภรรยาของเขาห้ามไปค้าขายที่  
เมืองนิซซี แพร่ เพราะเขอดันร้าย อาคิลีโอนอฟก็หัวเราะและหยอกล้อเธอว่าคงกลัว  
เขาจะดื่มเหล้ามากแต่เมื่อเขาถูกจับตัวและลงโทษโดยปราศจากความผิด เขาก็ปลงตก  
โดยพยายามกล่าวว่ามันเป็นเคราะห์กรรมของเขาเอง และเมื่อแฉิมโยนิคร้องไห้ด้วย  
ความสำนึกผิดพร้อมขอให้เขายกโทษให้ เขาก็ยอมยกโทษให้พร้อมกับกล่าวว่าถามคนว่า  
บางทีเขาเองอาจจะเร็วกว่าแฉิมโยนิคร้อยเท่า



ให้รับทราบถึงเป็นยะเยือก และความยากลำบากของบรรดานักโทษที่ถูกทำโทษให้ทำงานหนักในเมืองเกสโลโค

### กลวิธีคำเป็นเรื่อง

#### 1. ทำให้สามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

การที่ผู้ประพันธ์เสนอเหตุการณ์อย่างตรงไปตรงมาตามลำดับ เรื่องราวที่เกิดขึ้น ตลอดจนความรู้สึกของตัวละครแต่ละตัวซึ่งได้แก่อาคิลีโอนอฟ และ เซมโบนิก ทำให้ผู้อ่านสามารถติดตามเรื่องได้ และเข้าใจได้ว่าอาคิลีโอนอฟมีความรู้สึกอย่างไรกับการถูกลงโทษโดยปราศจากความผิด และเมื่อเขาทราบว่าเซมโบนิกเป็นผู้ที่ทำให้เขาต้องรับเคราะห์กรรมดังกล่าว ทำไมเขากลับช่วยปกป้อง และยอมยกโทษให้

#### 2. มีกลวิธีคำเป็นเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

การที่ผู้ประพันธ์คำเป็นเรื่องด้วยวิธีของผู้รอบรู้ทุกอย่าง (Omniscient Author) ทำให้ทราบถึงเรื่องราวทั้งหมด รวมทั้งความคิดของตัวละคร ซึ่งช่วยให้เห็นได้ว่าอาคิลีโอนอฟเป็นคนที่มีความศรัทธาอย่างสูงในพระเจ้า ดังนั้นแม้จะถูกโทษชะตา กลับแล้งมาเป็นเวลาถึง 26 ปี ความบริสุทธิ์ของเขาก็ยังเปิดเผยให้ทราบได้ในที่สุด

#### 4. มีกลวิธีคำเป็นเรื่องได้เป็นอย่างดี (ทำให้เรื่องน่าสนใจ ชวนติดตาม น่าประทับใจ)

การที่คำเป็นเรื่องโดยเสนอเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงคนที่ถูกลงโทษ แต่กลับปลงตก และประพาศิตนเป็นคนที่ทำให้เกิดความสนใจติดตามว่าความดีจะตอบสนองเขาได้อย่างไร และเมื่ออาคิลีโอนอฟทำความดีจนเซมโบนิก ผู้ที่เป็นนักโทษฝ่ายแพ้แสดงความดี และยอมรับสารภาพก็เป็นที่น่าทึ่งว่าอาคิลีโอนอฟจะได้รับ

อิสรภาพเสียที แต่เรื่องกลับกลายเป็นว่าอาคิโอนอฟเหลือแต่ร่างที่ปราศจากชีวิต  
ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกประหลาดใจและสงสัยว่าอาคิโอนอฟ

### แก่นเรื่อง

#### 1. ทำให้เข้าใจวิถีชีวิต หรือความจริงบางประการ

ทำให้ทราบว่าบางครั้งคนเราไม่ได้ทำความผิด แต่ต้องรับโทษเพราะจน  
ต่อหลักฐานได้ และ เมื่ออยู่ในภาวะทุกข์ยาก ถ้าเราสามารถเห็นด้วยจิตใจได้ก็จะ  
ทำให้สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้

#### 3. มีคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม การศึกษา

ทำให้ทราบว่า ถ้าทำความดี และมีศรัทธาในพระเจ้า ก็จะได้รับผล  
ตอบแทนที่ดีแน่นอน แม้จะต้องใช้เวลารอคอยนานมากก็ตาม

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Lady or the Tiger?

### โครงเรื่อง

#### 1. มีการสร้างความสนใจใคร่รู้

##### 1.3 มีการขั้วใหญ่ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็น

ทหารมหาดเล็กซึ่งเป็นคนรักของเจ้าหญิงทราบถึงนิสัยของเจ้าหญิงดีว่าจะต้อง  
สืบหาความจริงให้ได้ว่าประตูใดมีผู้หญิงสาวสวย และประตูใดมีเสือร้าย  
ดังนั้นเมื่อพระองค์ทำสัญญาให้เปิดประตูขวา เขาจึงเดินอย่างปราศจากความ  
ลังเลไปทางประตูด้านขวามือ และเปิดประตุนั้น

เป็นการขั้วใหญ่ให้เกิดความอยากทราบว่าเมื่อเจ้าหญิงทราบความลับของสิ่งที่อยู่  
หลังประตุมาก่อนแล้ว ประตูที่ทหารมหาดเล็กเปิดจะมีหญิงสาวหรือเสือร้าย

He had expected her to know it, he understood her nature,  
and his soul was assured that she would never rest until she  
had made plain to herself this thing,...Her right arm lay on  
the cushioned parapet before her. She raised her hand, and  
made a slight, quick movement toward the right... Without  
the slightest hesitation, he went to the door on the right and open it

#### 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้อ่านสนใจ

##### 2.1 มีความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

เป็นความขัดแย้งระหว่างพระราชากับทหารมหาดเล็ก เพราะ  
พระองค์ไม่พอพระทัยที่ทหารมหาดเล็กรักกับพระราชธิดาของพระองค์ พระองค์จึงหา  
ทางกำจัดทหารมหาดเล็กจากพระราชธิดาด้วยการให้เลือกเปิดประตูในสนามศักดิ์สิทธิ์  
เพราะไม่ว่าจะออกอย่างไร ทหารมหาดเล็กก็ไม่มีทางแต่งงานกับเจ้าหญิงได้

## 2.2 ความขัดแย้งในใจตนเอง

เจ้าหญิงไม่ต้องการให้ชายคนรักเสียชีวิตเพราะถูกเสือกัก แต่ขณะเดียวกันก็ไม่อยากให้แต่งงานกับผู้หญิงสาวที่อยู่ในประตู

3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ในเรื่อง และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง  
เหตุการณ์ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันโดยเหตุการณ์หนึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดอีกเหตุการณ์หนึ่ง คือพระราชินีพอพระทัยทหารมหาดเล็กที่รักกับพระราชินีจึงให้ทหารมหาดเล็กเลือกประตูในสนามกอล์ฟ และเมื่อทหารมหาดเล็กเป็นคนรักของเจ้าหญิง เจ้าหญิงจึงต้องเกิดร้อนใจ ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับชาย และทราบความลับว่าประตูใดมีเสือกัก ประตูใดมีหญิงสาวสวย แต่เพราะเจ้าหญิงเกลียดชังทางหญิงสาวที่ถูกจับกับคนรักของพระองค์ และพระองค์ไม่ต้องการให้ทหารมหาดเล็กถูกเสือกักตาย จึงโยนไปถึงปัญหาให้คิดว่า ประตูที่ทหารมหาดเล็กเปิดจะมีเสือกัก หรือหญิงสาวสวย

นอกจากนี้ตัวละครสำคัญที่มีความสัมพันธ์กันคือ พระราชาเป็นพระราชบิดาของเจ้าหญิง และทหารมหาดเล็กเป็นคนรักของเจ้าหญิง

## 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าถึงแก่นเรื่อง

### 5.1 เหตุการณ์ที่มีความหมายมุ่งไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ทั้งหมดต่างมุ่งไปยังการตัดสินใจของเจ้าหญิง ซึ่งจะต้องเลือกระหว่างการสูญเสียคนรักเพราะถูกเสือกักตาย หรือสูญเสียคนรักให้หญิงอื่น โดยมีการแสดงให้เห็นถึงลักษณะนิสัยของเจ้าหญิง ความรู้สึกของเจ้าหญิงที่มีต่อหญิงสาวที่ถูกจับให้อยู่ในอีกประตูหนึ่ง และการตัดสินใจอย่างหนักของเจ้าหญิงก่อนวันตัดสินคดี อันจะเป็นแนวทางให้ผู้อ่านพิจารณาว่าเจ้าหญิงจะเลือกการสูญเสียคนรักด้วยวิธีใด

### ตัวละคร

#### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไป

##### พระราชา

พระราชาต้องการให้พระราชธิดาแต่งงานกับชายที่มีฐานะทัดเทียมกัน  
ดังนั้นเมื่อทราบว่าพระราชธิดารักอยู่กับทหารมหาดเล็กก็ไม่พอพระทัย จึงต้องการ  
กำจัดทหารมหาดเล็กผู้นั้นเสีย

##### พระราชธิดา

พระราชธิดา มีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกันกับผู้หญิงส่วนใหญ่ คือ  
พึงพอใจชายที่สง่างามและมีความกล้าหาญ จึงรักใคร่หลงใหลทหารมหาดเล็ก  
แต่เมื่อทหารมหาดเล็กคนรักของพระองค์จะต้องเลือกประมุขในสนามศักดิ์สิทธิ์  
พระองค์ก็ต้องตัดสินใจอย่างหนัก เพราะใจหนึ่งก็ไม่ต้องการให้คนรักถูกเลือกตก  
แต่ขณะเดียวกันก็ไม่ต้องการให้ชายคนรักแต่งงานกับผู้หญิงอื่น

##### ทหารมหาดเล็กคนรักของเจ้าหญิง

ทหารมหาดเล็กต้องการที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป ดังนั้นเมื่อเขาถูกลงโทษ  
ด้วยการเปิดประตูในสนามศักดิ์สิทธิ์ก็หวังใจว่าเจ้าหญิงซึ่งเป็นคนรักจะทราบความลับ  
ในประตู และให้ความช่วยเหลือคน กวายนี่เมื่อได้รับสัญญาจากเจ้าหญิงให้  
เปิดประตูทางขวามือ เขาจึงทำตามทันที

#### 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตนเอง

##### พระราชา

พระราชาเป็นผู้มีความคิดผ้นและนิสัยร้าย พระองค์จึงสร้างสนาม  
ศักดิ์สิทธิ์ตามความคิดของพระองค์ เพื่อให้พระองค์จะได้เห็นภาพผู้ต้องหากถูกเลือกร้าย

กักกันต่อหน้าต่อตาหรือไล่ให้พ้นผู้ต้องหาแต่งงานกับผู้หญิงที่จับไว้ให้ โดยมีสิ่งใดจะมาหักทานได้ นอกจากนี้เมื่อทราบว่าพระราชธิดาของพระองค์รักใคร่อยู่กับทหารมหาดเล็ก พระองค์ก็ให้ทหารมหาดเล็กเลือกประมุขในสนามศักดิ์สิทธิ์ทันที เพราะไม่ว่าผลออกมาเป็นอย่างไร ทหารมหาดเล็กก็หมดโอกาสที่จะได้แต่งงานกับเจ้าหญิงแน่ ๆ

### พระราชธิดา

พระราชธิดาเป็นคนที่มีความตั้งใจเข้มแข็งและเอาแต่ใจตนเอง เพราะเมื่อพระองค์อยากทำอะไรก็จะทำได้เช่นเมื่ออยากทราบความจริงว่าประมุขใดมีเชื้อ ประมุขใดมีผู้หญิง พระองค์ก็พยายามสืบเสาะจนทราบความจริง นอกจากนี้ในสนามศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นที่ ๆ ผู้หญิงไม่ควรจะไปเพราะอาจมีเหตุการณ์สยดสยองเกิดขึ้นได้ถ้าผู้ต้องหาเปิดพบเลือดราบ แต่พระองค์ทรงไปนั่งชมอยู่ด้วย เพราะอยากทราบผลการพิพากษาคดีของคนที่รัก และพระองค์ยังส่งสัญญาณให้คนรักเมื่อมีโอกาสอีกด้วย

### 8. ตัวละคร (ภูมิหลังตัวละคร) เชื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

การที่พระราชธิดาเป็นคนที่ช่างคิด และมีนิสัยร้าย พระองค์จึงสร้างสนามศักดิ์สิทธิ์อันเป็นสิ่งที่แสดงความโหดร้ายสนองความต้องการของพระองค์ และการที่พระองค์เป็นพระราชธิดาทำให้สามารถทำสิ่งที่พระองค์ต้องการได้ แม้แต่การบงการให้คนต้องเลือกระหว่างความเป็นความตายก็ตาม และการที่สร้างตัวละครเจ้าหญิงให้เป็นคนที่มีจิตใจแข็งแกร่งร้าย จึงทำให้โอกาสที่จะส่งสัญญาณให้ชายหนุ่มเปิดประตูที่มีเลือดราบหรือหญิงสาวสวยเป็นไปได้เท่า ๆ กัน

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และช่วยสร้างบรรยากาศ

การใช้ฉากสนามกว้างเพื่อตัดสินความผิดของผู้ต้องหา แสดงให้เห็นว่าพระราชธิดาเป็นคนที่โหดเหี้ยม เพราะถึงแม้พระองค์จะให้โอกาสผู้ต้องหาเปิดพบหญิงสาวสวย

เท่า ๆ กับเปิดพบสื่อที่คุร้าย แต่ภาพของคนเป็น ๆ ถูกสื่อร้ายกักกั้นไปต่อหน้าต่อตา ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงความป่าเถื่อนของผู้ชม และเสียงระฆังเหล็กที่ถูกตีเพื่อบอก สัญญาณ และเสียงร้องไห้คร่ำครวญของพนักงานย่อมทำให้เกิดความสลดทอนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ฉากที่ทหารมหาดเล็กคนรักของเจ้าหญิงที่เลือกประทุพม์กลางสายตาของคน จำนวนมากที่จ้องมองอย่างไม่กระพริบ รวมทั้งเสียงร้องเบา ๆ เมื่อได้เห็นชายหนุ่ม ยังช่วยสร้างความระทึกใจอีกด้วย ยิ่งไปกว่านี้ การบอกให้ทราบว่ามีการเลือกสื่อ ตัวที่คุร้ายที่สุด และเลือกหญิงสาวที่สวยงามที่จะเหมาะสมกับทหารมหาดเล็กยังแสดงให้เห็นถึงความจงใจที่จะกีดกันชายหนุ่มออกจากพระราชธิดาของพระราชา

### กลวิธีคำเนนเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

การที่ผู้ประพันธ์คำเนนเรื่องอย่างตรงไปตรงมาและแสดงให้เห็นถึงพื้นอุปนิสัยของพระราชาว่ามีความคุร้าย และมีความรักในพระราชธิดามาก ทำให้ผู้อ่านทราบได้ว่าเหตุไฉนพระองค์จึงสร้างสนามศักดิ์สิทธิ์ และเหตุไฉนพระองค์จึงโกรธทหารมหาดเล็กคนรักของเจ้าหญิงจนถึงกับจับใส่คุก แล้วให้เลือกประทุพม์ในสนามศักดิ์สิทธิ์นั้น นอกจากนี้การบรรยายให้ทราบถึงอุปนิสัยของเจ้าหญิงตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อผู้หญิงที่ยืนอยู่หลังประตูอีกบานหนึ่ง ทำให้เกิดคล้อยตามความรักที่เจ้าหญิงมีต่อทหารมหาดเล็ก ซึ่งจะทำให้โอกาสที่ชายหนุ่มเปิดประตูพบสื่อหรือผู้หญิงเป็นไปได้เท่า ๆ กัน ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้ประพันธ์สามารถช่วยให้อ่านเข้าใจเรื่องได้

#### 2. มีกลวิธีคำเนนเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

การที่ผู้ประพันธ์คำเนนเรื่องแบบผู้รอบรู้ทุกอย่าง (Omniscient Author)

ด้วยการแสดงให้เห็นถึงลักษณะอารมณ์อันคุร้ายของพระราชธิดา ความลำบากในการตัดสินใจของพระองค์เกี่ยวกับกรณีทหารมหาดเล็กคนรัก และความหึงหวงที่มีต่อหญิงสาวที่อยู่ในประตู ช่วยให้อ่านเห็นถึงโอกาสที่เป็นไปได้เท่า ๆ กัน ระหว่างการที่ชายหนุ่มจะเปิดประตูพบสื่อหรือผู้หญิงอันเป็นปมที่ผู้ประพันธ์ต้องการทิ้งไว้ให้คิด

### 3. มีการใช้สำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเรื่อง

เนื่องจากเนื้อเรื่องเป็นทำนองนิทานที่มีกษัตริย์และเจ้าหญิงในสมัยโบราณ ผู้เล่าเรื่องจึงได้ใช้สำนวนที่แสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่และความมีอำนาจ เค็ดชาคของพระราช และยังมีการใช้ถ้อยคำเสียสละความคึกการกระทำของพระราช ซึ่งมักอ้างว่ามีความยุติธรรม และเป็นสิ่งที่ดีงาม ทั้ง ๆ ที่ความจริงมิได้เป็นเช่นนั้นเลย

### แก่นเรื่อง

#### 1. ทำให้เข้าใจชีวิต หรือความจริงบางประการ

ทำให้ทราบถึงความรู้สึกของผู้หญิงซึ่งกำลังมีความรักว่ามักมีความหึงหวง และความหึงหวงนี้เป็นเหตุให้เกิดความระแวง และความวิตกกังวล และสิ่งเหล่านี้เองที่จะนำไปสู่ความไม่พอใจเพศตรงข้ามที่เข้ามาใกล้ชิดคนรักของตน

#### 2. ก่อให้เกิดความรู้ หรือประสบการณ์

ทำให้ทราบถึงลักษณะของผู้ปกครองบ้านเมืองในสมัยโบราณว่ามีอำนาจ เค็ดชาคในการปกครองประเทศ ซึ่งสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ตามความประสงค์ของพระองค์ แม้สิ่งนั้นจะเกี่ยวกับความเป็นความตายของพลเมืองก็มีผู้ใดจะคัดค้านได้ นอกจากนี้ พลเมืองยังมักคล้อยตามความคิดและคำพูดของผู้ปกครองบ้านเมือง แม้ความจริงจะมีได้ เป็นอย่างที่ยุ้ปกครองบ้านเมืองคิดหรือกล่าวก็ตาม

#### 4. หึงสิ่งที่น่าขบคิดแก่ผู้อ่าน

มีการหึงสิ่งที่น่าขบคิดแก่ผู้อ่านวาระหว่างความรักความอาลัย กับความริษยาหึงหวงนั้นสิ่งใดจะมีอิทธิพลมากกว่ากัน เพราะผู้หญิงที่เป็นพระราชธิดาในเรื่องได้ใช้เวลาขบคิดเป็นเวลานานว่าจะช่วยให้คนรักรอดตายแล้วแต่งงานกับผู้หญิงที่อยู่ในประตู หรือให้ผู้หญิงที่อยู่ในประตูหมดหวังที่จะได้ครอบครองทหารมหาดเล็กเหมือนพระองค์ ดังนั้นผู้หญิงที่มีอารมณ์ร้ายและเอาแต่ใจตนเองอย่างเจ้าหญิงน่าจะเลือกตกดินใจประการใด

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง Charles

### โครงเรื่อง

#### 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้อ่านสนใจ

##### 2.1 ความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

ความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ลอรีกับลอรี เพราะความเปลี่ยนแปลงในค่านิยมของพฤติกรรมของลอรีภายหลังจากเข้าเรียนหนังสือชั้นอนุบาล ทำให้พ่อแม่เกิดความหวงใยและวิตกกังวลเป็นอย่างมาก

#### 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นเรื่องราวภายในเวลา 4 สัปดาห์ที่เล็กเล็ก ๆ ชื่อลอรีเข้าเรียนชั้นอนุบาล โดยมีการเสนอเรื่องตามลำดับตั้งแต่สัปดาห์แรกถึงสัปดาห์ที่ 4 ว่าลอรีซึ่งอยู่ในภาคของ "ชาร์ลส์" ได้ทำอะไรบ้างขณะที่อยู่ในโรงเรียน และลอรีได้เล่าเรื่อง "ชาร์ลส์" ให้พ่อ-แม่ฟังที่บ้านอย่างไร จนกระทั่งเปิดเผยความจริงว่าลอรีก็คือ "ชาร์ลส์" นั่นเอง ดังนั้นเหตุการณ์ทั้งหมด

โดยตลอดจนกระทั่งแม่ได้พบกับครูประจำชั้นของลอรีในตอนท้ายเรื่อง จึงมีเหตุการณ์คลี่คลายออกมาว่า ลอรีและ "ชาร์ลส์" เป็นคนเดียวกัน ซึ่งเป็นการสรุปให้เห็นว่านอกจากลอรีจะเป็นเด็กฉลาดแล้ว ยังมีจินตนาการสูงอีกด้วย

### ตัวละคร

#### 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของ

##### ลอรี

ลอรีเป็นเด็กเฉลียวฉลาดขณะเดียวกันก็เกเรก้าวร้าว จะเห็นได้ว่า เขาสามารถแต่งเรื่องของ "ชาร์ลส์" ได้อย่างแนบเนียนเป็นเวลานานถึงสี่สัปดาห์ จนแม้แต่พ่อแม่ของเขาเองยังเชื่ออย่างสนิทใจและต้องการเห็นตัวแม่ของ "ชาร์ลส์" ว่ามีลักษณะอย่างไร นอกจากนี้ในช่วงสองสัปดาห์แรกของการเรียน ลอรีก็เล่าเรื่องจนถูกครูทำโทษทุกวัน และเมื่อกลับมาบ้านก็แสดงท่าเยโสวาทดี และใช้คำพูดที่เป็นผู้ใหญ่เกินตัว จนพ่อแม่ต้องเฝ้ามองดูอย่างไม่สบายใจ

##### พ่อแม่

พ่อแม่มีความรักและห่วงใยลูกชาย เมื่อเห็นลูกชายมีความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ดีจึงพยายามสอบถามถึงเหตุการณ์ความเป็นไปที่โรงเรียนจากลอรี จนในที่สุดพ่อถึงกับบอกให้แม่เชิญแม่ของ "ชาร์ลส์" มาดื่มน้ำชาที่บ้านเพื่อที่ตนจะได้เห็นหน้าตาว่าเป็นอย่างไร และแม่ไปถึงงานพบปะกันระหว่างผู้ปกครองและครู ก็พยายามมองหาหน้าผู้หญิงที่จะเป็นแม่ของ "ชาร์ลส์" เมื่อไม่พบจึงพยายามที่จะพูดคุยกับครูประจำชั้นของลอรีแทน จึงได้ทราบความจริงในที่สุด

#### 3. มีบทสนทนาที่ช่วยในการดำเนินเรื่อง

บทสนทนายระหว่างลอรีกับพ่อแม่ และระหว่างพ่อกับแม่เอง ทำให้ทราบถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องดังเช่น บทสนทนายระหว่างลอรีกับพ่อแม่ ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมก้าวร้าวเกเรของ "ชาร์ลส์" (หรือของลอรีเอง) ที่โรงเรียน

วิธีการลงโทษของครู และวิธีที่ครูใช้ในการแก้ไขความประพฤติของ "ชาร์ลส์" และยังสะท้อนให้เห็นถึงความฉลาดและ "แกแแตก" ของลอรี นอกจากนี้บทสนทาระหว่างพ่อและแม่ช่วยให้เห็นถึงความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อพฤติกรรมของ "ชาร์ลส์" และความกระตือรือร้นที่อยากจะเห็นหน้าและพูดคุยกับแม่ของ "ชาร์ลส์" ยิ่งไปกว่านั้นบทสนทาระหว่างครูประจำชั้นและแม่ของลอรีในตอนท้ายช่วยให้ทราบความจริงเกี่ยวกับ "ชาร์ลส์" ที่ลอรีเล่าให้พ่อแม่ฟังเป็นเวลาถึง 4 สัปดาห์

#### 6. มีบทสนทนาที่ช่วยให้เรื่องน่าอ่าน น่าสนใจ และมีชีวิตชีวา

บทสนทาระหว่างลอรีและพ่อแม่ แสดงให้เห็นถึงความซุกซน เกเร และฉลาดเกินวัยของลอรี ซึ่งนอกจากจะชวนให้เรื่องน่าอ่านแล้ว ยังทำให้เกิดความมีชีวิตชีวา เพราะผู้ใหญ่มีความพอใจในคำพูดของเด็กเล็ก ๆ ที่ได้เรื่องราวและแสดงให้เห็นถึงความฉลาด

#### 8. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) เชื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

การที่ผู้ประพันธ์ใช้ตัวละครเป็นเด็กเล็ก ๆ อย่างลอรี ทำให้สามารถจูงใจผู้อ่านให้เชื่อว่าเรื่องของ "ชาร์ลส์" ที่เล่าให้พ่อแม่เป็นความจริง และพฤติกรรมของลอรีก็คงได้รับอิทธิพลมาจาก "ชาร์ลส์" แน่แน่นอน แต่เมื่อเรื่องคลี่คลายออกมาว่า "ชาร์ลส์" เป็นเพียงชื่อที่ลอรีปั้นขึ้นมาเอง ผู้อ่านก็จะสามารถทราบได้ว่าพฤติกรรมทั้งหมดของ "ชาร์ลส์" คือ พฤติกรรมของลอรี และยังสะท้อนให้เห็นว่าลอรีเป็นเด็กฉลาดและ "แกแแตก" อีกด้วย

#### ฉากและบรรยากาศ

##### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่พบในเรื่องคือ โรงเรียนและบ้านของลอรี นั้นสอดคล้องกับเรื่องเพราะลอรีมีกิจกรรมประจำวันเกี่ยวข้องกับสถานที่สองแห่งเท่านั้น นอกจากนี้

การบรรยายให้เห็นถึงสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนอันได้แก่ กระดานดำ เครื่องเล่น หรือการกล่าวถึงเวลาพัก และวิธีทำโทษของครู ได้ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียน การสอนจริง ๆ

### กลวิธีคำเป็นเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์คำเป็นเรื่องโดยเสนอเหตุการณ์สองเหตุการณ์ขนานกันใน ช่วงสี่สัปดาห์แรกที่ลอรีเริ่มเรียนหนังสือชั้นอนุบาล โดยให้ตัวละครผู้เป็นแม่เล่าเรื่อง ถึงความประพฤติของลอรีซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากปกติ และขณะเดียวกันก็จะทราบถึง ความประพฤติของตัวละคร "ชาร์ลส์" จากการสนทนาของลอรีกับพ่อแม่ ซึ่งพ่อแม่ และผู้อ่านสามารถสรุปได้ว่า "ชาร์ลส์" อาจเป็นสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวของ ลอรี เพราะลอรีมีความชื่นชมในตัวของ "ชาร์ลส์" มาก แต่ในที่สุดผู้ประพันธ์ก็ คลี่คลายเหตุการณ์ด้วยการเปิดเผยความจริงเกี่ยวกับ "ชาร์ลส์" ด้วยการพบประ ะหว่างแม่ของลอรีและครูประจำชั้นในตอนท้ายเรื่อง ซึ่งทำให้ทราบว่าแท้จริง "ชาร์ลส์" ก็คือลอรีนั่นเอง ซึ่งจากเหตุการณ์ดังกล่าวสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลอรี ว่าเป็นเด็กเกเร ก้าวร้าว แต่ขณะเดียวกันก็มีความเฉลียวฉลาดและมีจินตนาการ สูง ซึ่งวิธีการเสนอเรื่องดังนี้ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้

#### 2. มีกลวิธีคำเป็นเรื่องซึ่งช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

ผู้ประพันธ์คำเป็นเรื่องด้วยการเน้นให้เห็นถึง ความก้าวร้าว และ ความฉลาดเกินวัยของลอรี ทั้งจากการบรรยายของแม่ (A Character Presentation) และด้วยบทสนทนาระหว่างลอรีกับพ่อ-แม่ โดยเริ่มตั้งแต่สัปดาห์แรกของการไป โรงเรียน จนถึงสัปดาห์ที่สี่ ซึ่งในตอนแรกผู้อ่านจะมองลอรีในลักษณะของผู้ที่มี ความสามารถในการถ่ายทอดเหตุการณ์เกี่ยวกับ "ชาร์ลส์" ได้เป็นอย่างดีคือช่วย คำพูดประกอบกับท่าทาง แต่เมื่อ "ชาร์ลส์" กลายเป็นผู้ไม่มีตัวตน เรื่องก็จะยิ่ง

เน้นถึงความสามารถของลอรีเพิ่มขึ้นมาอีกอย่างหนึ่งคือเป็นเด็กที่มีจินตนาการ สามารถสร้างตัวละคร "ชาร์ลส์" จนพ่อ-แม่เชื่ออย่างสนิทใจ และลอรียังเป็นเด็กเกเรอย่างร้ายกาจอีกด้วย ซึ่งลักษณะของลอรีในแง่มุมต่าง ๆ นี้เอง เป็นแก่นเรื่องที่ผู้ประพันธ์ต้องการแสดงออกมาให้เห็น

### 3. มีสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเรื่อง

เรื่องราวที่เสนอเป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กที่ซุกซน ก้าวร้าวและฉลาด ดังนั้นผู้ประพันธ์ได้ใช้สำนวนที่แสดงให้เห็นถึง "ความแกล้งแสด" และแก่นแก้ว เช่น การพูดด้วยเสียงแหบห้าวเมื่อกลับมาถึงบ้าน หรือการตอบคำถามของพ่อแม่อย่าง ยะโสวคคี หรือการใช้คำพูดที่เป็นผู้ใหญ่เกินวัย รวมทั้งการบรรยายท่าทีของลอรี ขณะเล่าเรื่อง "ชาร์ลส์" นอกจากนี้การบรรยายความเปลี่ยนแปลงของลอรีเมื่อเริ่ม เข้าเรียนชั้นอนุบาลว่าเปลี่ยนจากการใส่เสื้อยืมนุ่งกางเกงยีนส์ขาววาดค้ำซัด หรือจากเด็กน้อยที่เคยพูดเสียงเจื้อยแจ้วมาแสดงท่าทียะโสโอหังที่ลืมแม่แต่จะโบกมือ ลาแม่ก่อนไปโรงเรียน ซึ่งทั้งหมดนี้จึงเป็นสำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเรื่อง

### แก่นเรื่อง

#### 2. ก่อให้เกิดความรู้ หรือประสบการณ์

ทำให้ทราบถึงความคิดและความรู้สึกของพ่อแม่ซึ่งมักจะรับฟังคำพูด ของลูกโดยมิได้เฉลียวใจ และมักจะเชื่อว่าลูกมีพฤติกรรมที่ปัญหาอันเพราะสาเหตุ จากผู้อื่น ดังนั้นจึงมุ่งแก้ไขที่จุดอื่นมากกว่าที่ลูกของตนเอง

นอกจากนี้ยังได้เห็นถึงวิธีการแก้ไขพฤติกรรมของเด็กที่มีปัญหา โดยการให้ความสำคัญหรือให้มืบทบาทในห้องเรียน ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งซึ่งจะแก้ไข หรือบรรเทาอาการก้าวร้าวลงได้บ้าง

#### 4. ทิ้งสิ่งขบคิดแก่ผู้อ่าน

มีสิ่งที่น่าสนใจว่าพฤติกรรมของลอรีที่ทุกคนไม่พึงพอใจนั้น แท้ที่จริงก็มาจากพ่อ-แม่ ครอบครัวยุติธรรมและบุคคลที่อยู่ในแวดล้อมลอรีนั่นเอง เพราะเด็กชานาลอรีจะทำได้ก็แค่การเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลต่าง ๆ ที่ได้พบ เพียงแต่ว่าสิ่งที่เขานำมานั้นไม่เหมาะสมกับวัยหรือไม่ถูกต้องตามกาลเทศะเท่านั้น ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะต้องชี้แนะให้เด็กทราบว่าสิ่งใดเหมาะสมที่จะแสดงออก และสิ่งใดไม่เหมาะสมควรจะเลิกเสีย

วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง The Force of Circumstance

โครงเรื่อง

1. มีการสร้างความสนใจใคร่รู้

1.1 มีการบอกใบ้

(หน้า 132) มีการบอกใบ้ให้ทราบว่า ภายมีอาการผิดปกติเมื่อทราบถึงการปรากฏตัวของหญิงมาเลย์ในบ้านพักของเขาจากการบอกเล่าของคอวิส

(p. 132) He smiled, but Doris, with the quick perception of a woman in love, noticed that he smiled only with his lips, not as usual with his eyes also, and wondered what it was that troubled him.

(หน้า 136) มีการบอกใบ้ว่ามีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับกายภายหลังการปรากฏตัวของหญิงมาเลย์ โดยกายแสดงความรักต่อคอวิส ด้วยการจูบที่ปาก ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยแสดงอาการเช่นนี้ในตอนกลางวันมาก่อน ซึ่งสร้างความประหลาดใจแก่คอวิส

(p. 136) They finished luncheon and he threw himself into a long chair to have a sleep. She went towards her room. She was a little surprised that he drew her to him as she passed and, making her bend down, kissed her lips. They were not in habit of exchanging embraces at odd hours of the days.

(หน้า 141) มีการบอกไม่ถึงเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้น

คอริสและกายนั่งอยู่ที่ระเบียงบ้านและเพื่อไม่ให้เป็นที่ดึงดูดแมลงจึงวางตะเกียงไว้ในห้องนั่งเล่นใต้เบื้องเท้าของคนทั้งสองคือความเงิบเหงาที่น่าสพึงกลัว แม่น้ำที่ลึกลับเต็มไปด้วยความตายไหลผ่านไปอย่างเงิบกริบ ในสายน้ำนั้นเต็มไปด้วยความจงใจ และความไม่สามารถหลีกเลี่ยงโชคชะตาได้

(p. 141) They sat on the veranda. In order not to attract insects they had put out the lamp in the sitting room. At their feet, with a mighty, formidable sulggishness, silent, mysterious, and fatal, flowed the river. It had the terrible deliberation and the relentlessness of destiny

### 1.3 มีการขู่ขู่ให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็น

มีการขู่ขู่ให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นว่ากายและหญิงมาเลย์นั้นมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพียงไร เพราะการแสดงออกของหญิงมาเลย์ที่มีต่อคอริสและปฏิกิริยาของกายที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ล้วนชวนให้สงสัยทั้งสิ้น เช่น

(หน้า 136 - 137) เมื่อคอริสและกายออกจากบ้านเพื่อไปเล่นเทนนิสและบังเอิญพบหญิงมาเลย์คนนั้นระหว่างทาง คอริสจึงขู่ให้หญิงมาเลย์แก่เธอไม่ยอมตอบกลับจึงคอริสอย่างไม่วางท่า ขณะเดียวกันกายก็เดินผ่านไปโดยทำเป็นไม่เห็นหญิงมาเลย์นั้นแต่หน้าของกายกับชาวสีก็อย่างน่าตกใจ

(p. 136-137) They passed her. She was slight and small, with the large, dark, starry eyes of her race and a mass of raven hair. She did not stir as they went by, but

stared at them strangely...She held a small child in her arms. Doris smiled a little as she saw it, but no answering smile moved the woman's lips. Her face remained impassive. She did not look at Guy, she looked only at Doris, and he walked on as though he did not see her. Doris turned to him...She was puzzled by the look of his face. It was deathly white.

(หน้า 137) การเล่นเทนนิสนั้นปกติกายจะเป๋ฝ่ายชนะคอริส และมักส่งเสียงดังแค้นนั้นกายกับเล่นไต่ไม้ดี และเจียมเหนงนิกปกติ

( p. 137) He played very badly. Generally he gave her fifteen and beat her, but today she won easily. And he played silently. Generally he was a noisy player, shouting all the time, cursing his foolishness when he missed a ball and chaffing her when he placed one out of her reach.

(หน้า 138) เมื่อกายและคอริสกลับจากเล่นเทนนิส แล้วนั่งพักก่อนที่ระเบียงบ้านท่ามกลางบรรยากาศน่าสบาย แต่คอริสกลับไต่ไม้เสียกายถอนหายใจ ซึ่งทำให้เธอไม่สบายใจเพราะปกติชายหนุ่มมักว่าเริงอยู่เสมอ

(หน้า 138) มีการเปลี่ยนแปลงในตัวของกายซึ่งมักว่าเริงอยู่ตลอดเวลา แต่กลายเป็นชายที่เต็มไปด้วยความวิตกกังวล

( p. 138) If Doris had not been so absorbed she might have noticed that there was a change in Guy. She would have found it hard to describe and harder still to explain. There was in his eyes a sort of watchfulness and in his mouth a slight droop of anxiety.

(หน้า 140) เมื่อคอริสเล่าให้กายฟังถึงการที่เด็กวัย 2 คน ช่วยกันผลักหญิงสาวมาเลยออกไปจากที่พักทั้ง ๆ ที่หญิงนั้นกำลังอุ้มเด็กทารกอยู่ จนกระทั่งเธอล้มลงแทนที่กายจะสงสารหรือเห็นใจ กลับแสดงอาการไม่รับรู้อย่างไรเลย และบอกว่าเด็กนั้นอายุสามขวบแล้วมิใช่เด็กทารกอย่างที่คอริสเข้าใจ

( p. 140) "It was horrible to see a woman treated like that. She had a baby in her arms."

"Hardly a baby. It's three years old."

## 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ

### 2.1 มีความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

ความขัดแย้งระหว่างกายและหญิงสาวมาเลย

กายพยายามปกปิดความลับที่เคยอยู่กับหญิงสาวมาเลยจนมีผู้ถึง 3 คน แต่หญิงคนนั้นพยายามเปิดเผยตนเอง จนคอริสสงสัยและกายต้องเล่าความจริงให้ฟังในที่สุด

### 2.2 มีข้อขัดแย้งในใจตนเอง

คอริสรักกายมากแต่ขณะเดียวกันก็มีความรู้สึกรังเกียจขยะแขยงเขา เพราะกายเคยมีความสัมพันธ์กับหญิงสาวมาเลย ดังนั้นเธอจึงไม่อาจใช้ชีวิตร่วมกับเขาต่อไปได้อีก

คอริสมีความรู้สึกสงสารเห็นใจชาวพื้นเมือง โดยเฉพาะหญิงชาวมาเลย์คนนั้น แต่ขณะเดียวกันก็มีความรู้สึกถูกเหยียดหยามผิวอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ เพราะคอริสทนไม่ได้เมื่อนึกถึงภาพที่หญิงมาเลย์เคยโอบกอดกาย หรือนอนแนบเตียงเกี่ยวกับที่หญิงมาเลย์เคยใช้คลอคลุก

ตลอดเวลารายรักคอริสมาก แต่ครั้งเมื่อคอริสโกรธและไม่ยอมอยู่กับเขาฉันท์สามีภรรยาตามปกติ เขาก็ไม่เคยเข้าไปปลอบโยน และเมื่อคอริสจากไปยังไม่หันขวับกลับ กายก็ให้หญิงมาเลย์และบุตรกลับเข้ามาอยู่ในบ้านตามเดิม

### 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ จะเกี่ยวเนื่องระหว่างตัวละครสามตัวคือ กาย คอริสและหญิงมาเลย์ โดยเริ่มจากการที่หญิงมาเลย์แสดงตัวเพื่อเรียกร้องความสนใจจากคอริส จนในที่สุดกายต้องสวภาพความจริงกับคอริสว่ากายอยู่กับหญิงมาเลย์มันถึงสิบปี ซึ่งทำให้ชีวิตสมรสระหว่างกายและคอริสเกิดความว่างแฉกและต้องแยกทางกัน และกายก็กลับไปอยู่กับหญิงมาเลย์นั้นตามเดิม

### 4. มีกลวิธีสำคัญเรื่องที่ช่วยให้เรื่องกระจ่าง

ผู้ประพันธ์เริ่มเรื่องจากการแสดงถึงชีวิตสมรสที่เป็นสุขของคอริสและกาย แล้วจึงค่อยเปิดศั้วหญิงมาเลย์ซึ่งแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่น่าสงสัย ซึ่งกายก็แสดงอาการนิคปกติไปคืบเมื่อไคพบเธอ จากนั้นจึงเปิดเผยถึงความจริงต่าง ๆ จากปากคำของกาย ซึ่งช่วยให้เข้าใจเรื่องไค และจากการแสดงให้เห็นถึงความรักของคอริสที่มีต่อกวนในตอนแรกนั้นเองทำให้สามารถเข้าใจ

ถึงเหตุผลที่คอริสพยายามที่จะเอาชนะความรังเกียจขยะแขยงที่กายเคยมี  
เพศสัมพันธ์กับหญิงมาเลย์ ซึ่งคอริสก็ไม่สามารถเอาชนะความรู้สึกดังกล่าว  
ได้ เธอจึงต้องแยกทางกับกายในที่สุด

## 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจแก่นเรื่อง

### 5.2 เหตุการณ์ย่อย ๆ ทำให้แก่นเรื่องเด่นชัด

เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องค่อยแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดของกาย  
ซึ่งเป็นชาวผิวขาวที่มาดำรงชีวิตในมาเลเซียซึ่งเป็นสังคมของชาวตะวันออก  
นานร่วมสิบปีจนมีค่านิยมในเรื่องชีวิตคู่ตามแบบฉบับของคนขาวในสังคมนั้น กับ  
คอริสซึ่งเดิมเคยในสังคมตะวันตกที่มีความนึกคิดในเรื่องชีวิตคู่ในอีกแบบหนึ่ง  
ซึ่งแตกต่างกันออกไป จึงทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างกายและ  
คอริส อันเป็นแก่นเรื่องได้

## ตัวละคร

### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไป

#### กาย

กายมาอยู่ที่มาเลเซียเมื่ออายุเพียงสิบเก้าปีเศษและถูกส่งไปยังเมืองเซบูซึ่งเป็นเมืองที่ห่างไกลจากความเจริญความลำพังจึงเกิดความเหงาและว้าเหว่มาก ดังนั้นเมื่อมีผู้เสนอหญิงสาวให้มาอยู่ด้วย ด้วยการแลกกับเงินเพียงเล็กน้อย กายจึงรับข้อเสนอนั้นไว้และได้อยู่กินกับหญิงนั้นเป็นเวลานานถึงสิบปี และมีบุตรด้วยกันถึงสามคน และเมื่อกายมีความเห็นว่าตนควรจะแต่งงานให้เป็นกิจลักษณะเสียที จึงจัดการให้หญิงมาเลย์นั้นออกจากบ้านพักไป เมื่อกายแต่งงานกับคอริสก็พยายามปกปิดความจริงที่เคยมีความสัมพันธ์กับหญิงมาเลย์ เพื่อไม่ให้คอริสไต่ถาม อย่างไรก็ตามเมื่อกายพบว่าคอริสเริ่มสงสัยในการปรากฏตัวของหญิงมาเลย์ กายจึงจำต้องสารภาพความจริงกับคอริสโดยหวังว่าคอริสจะเข้าใจและยกโทษให้และเพื่อให้พ้นจากการข่มขู่ของหญิงมาเลย์นั้น แต่ปรากฏว่าคอริสมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวต่างไปจากกาย ซึ่งทำให้กายและคอริสต้องแยกห่างกันที่สุดในที่สุด

#### คอริส

แม้คอริสจะมีความรู้สึกเห็นอกเห็นใจสภาพความเป็นอยู่ของชาวพื้นเมืองและหญิงมาเลย์ แต่เมื่อทราบว่ากายเคยมีความสัมพันธ์กับหญิงมาเลย์ คอริสก็มีความรู้สึกรังเกียจขยะแขยงเพราะอย่างไรก็ตามเธอก็มีความรู้สึกว่าคุณเหล่านี้นั้นเป็นคนชั้นต่ำมาก นอกจากนี้ความจริงดังกล่าวยังทำลายความรู้สึกภูมิใจว่ากายรักเธอเมื่อแรกพบจนทนไม่ไหวที่จะขาดเธอ เพราะกายสารภาพความจริงว่าเมื่อเขา

ให้หญิงมาเลย์ออกจากบ้าน เขาก็มีความตั้งใจว่าจะแต่งงานกับหญิงผิวขาวให้ได้  
 ดังนั้นแม้อริส จะรักกายมากเพียงใด เขาก็ไม่สามารถชนะความรู้สึกรังเกียจ  
 ขยะแขยงดังกล่าวได้ เธอจึงต้องแยกทางกับกายในที่สุด

### หญิงมาเลย์

หญิงมาเลย์มีฐานะยากจน ดังนั้นเธอจึงยอมขายตัวเพื่อแลกกับเงิน  
 จำนวนไม่มาก แต่เมื่ออยู่กับกายนานถึงสิบปี และมีบุตรด้วยกันถึงสามคนก็มี  
 ความรู้สึกเป็นเจ้าของกายและเมื่อกาย แต่งงานคอริสแล้ว ฐานะความเป็นอยู่  
 ของตนเองก็ต้องเปลี่ยนแปลงไป เธอจึงพยายามทุกวิถีทางที่จะแสดงตัวให้  
 คอริสทราบว่าเธอเคยมีความสัมพันธ์กับกายอย่างไรจนท้ายสุดความพยายามนั้น  
 ก็บรรลุผล เพราะกายยอมให้เธอและบุตรกลับมาอยู่ด้วยเหมือนเดิม

## 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของ กาย

### กาย

กายมักแสดงอาการของคนที่ยังไม่ยอมโต เช่น สิ่งเลี้ยวคัง ถอดเสื้อผ้า  
 ที่เปลี่ยนออกทิ้งไว้ไม่เป็นที่ทาง หรือเคินเลี้ยวคัง นอกจากนี้กายยังมักเข้าข้าง  
 ตนเองและขาดความรับผิดชอบ . เมื่อมีการพูดถึงปัญหาที่ เคยมีความสัมพันธ์กับ  
 หญิงมาเลย์ กายก็มักจะแก้ตัวว่า เพราะในช่วงนั้นเขายังมีอายุน้อย หนความ  
 ว่าเหวไม่ได้และสิ่งที่เขาทำก็ไม่ใช่อะไรผิด เนื่องจากผู้ชายผิวขาวอื่น ๆ ทำจากหก  
 คนก็มักจะทำกัน นอกจากนี้กายยังกล่าวว่าไม่เคยมีความรู้สึกผูกพันกับลูกตนเอง  
 ด้วยว่าเด็กเหล่านั้นไม่มีผิวขาวเหมือนเขา

### คอรিস

คอริสเป็นหญิงสาวที่มีความสุขทั้งที่เธอเคยบอกกายว่าเธอไม่เคยรู้จักกับความว่าเหมามาก่อนในช่วงที่เธออยู่กับมารดาของเธอ ดังนั้นคอริสจึงมองโลกในแง่ดี และเธอมั่นใจว่ากายรักเธอมากจึงได้ขอแต่งงานกับเธอทั้ง ๆ ที่พบและรู้จักกันได้เพียงเดือนเดียว นอกจากนี้คอริสยังรู้สึกว่าเป็นการไม่ยุติธรรมที่คนผิวขาวจะนำหญิงมาเลี้ยงมาอยู่กับตัวคราวจนกระทั่งคิดจะแต่งงานเป็นกิจลักษณะจึงได้เลิกกันไป ดังนั้นเมื่อคอริสทราบความจริงว่ากายก็เคยอยู่กับหญิงมาเลี้ยงจนมีลูกถึงสามคนเธอจึงรู้สึกว่ากายก็ไม่ได้แตกต่างไปจากผู้ชายผิวขาวคนอื่น และเธอก็มีความรู้สึกขยะแขยงที่กายอยู่กับหญิงพื้นเมืองเป็นเวลานานทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีความรักใคร่และความมั่นใจว่ากายรักเธอก็คลอนแคลนไปเพราะกายบอกว่าเขามีความตั้งใจว่าจะต้องแต่งงานให้ไกลก่อนที่จะพบเธอ ดังนั้นแม้คอริสจะรักกายมากเพียงไร เธอก็จำต้องแยกทางกับกายในที่สุด

#### 4. มีบทสนทนาที่ช่วยในการดำเนินเรื่อง

จากบทสนทณาระหว่างกายและคอริสทำให้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคอริสและกายในช่วงก่อนและหลังแต่งงาน สาเหตุที่กายจำต้องอยู่กับหญิงมาเลี้ยงและเหตุการณ์เมื่อกายเลิกกับเธอ นอกจากนี้ยังช่วยให้ทราบอีกว่ากายมีความคิดอย่างไรต่อการที่ชายผิวขาวปฏิบัติต่อเมียชาวพื้นเมืองหรือลูกที่เกิดขึ้นมา ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของคอริสที่ได้พบเด็กลูกครึ่งที่ถูกปล่อยปละละเลย และเมื่อได้พบกับหญิงมาเลี้ยงที่เคยอยู่กับกายมาก่อนในช่วงแรก ๆ

### 5. มีบทสนทนาที่ช่วยให้รู้จักตัวละครทั้งรูปร่างและนิสัยใจคอ

จากบทสนทนาของคอรินทำให้มองเห็นรูปร่างของกายว่าค่อนข้างตัวไม่หล่อเหลา ไม่สูง แต่เป็นคนที่มีความมั่นใจ และจากคำพูดของกายทำให้ทราบว่าหญิงมาเลย์ มีรูปร่างเล็กบอบบาง และน่ารัก นอกจากนี้จากบทสนทนายระหว่างคอรินและกายยังทำให้ทราบอุปนิสัยใจคอทั้งของกายและคอรินได้ว่า ทั้งสองคนเป็นคนชอบสนุกมักพูดจาหยอกล้อกัน และยังทราบได้อีกว่ากายเป็นคนเห็นแก่ตัว ไม่รับผิดชอบกับสิ่งที่ตนได้ทำลงไป โดยมักแก้ตัวสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นแล้วเกิดจากสถานการณ์บังคับและตนก็จะได้รับการอภัยเพราะตนอายุน้อย ขณะเดียวกันก็บดบังความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับลูกเล็ก ๆ สามคนได้ลงคอ ส่วนคอรินก็มีอารมณ์อ่อนไหว เธอรู้สึกสงสารเด็กลูกครึ่งที่ได้พบในกำบังที่ถูกพ่อทอดทิ้ง เธอชื่นชมกับเครื่องแต่งกายของหญิงมาเลย์ และเธอมักแสดงความรักที่มีต่อกายให้กายทราบ และเมื่อกายสามารถถึงความสัมพันธ์ที่เคยมีกับหญิงมาเลย์ เธอก็ทนรับสภาพไม่ได้ เธอรู้สึกรังเกียจขยะแขยงกายที่เคยโอบกอดหญิงมาเลย์และลูกตลอดจนรู้สึกผิดทุกครั้งเมื่อเธอพบหญิงมาเลย์ในระหว่างทาง ซึ่งแม้คอรินจะรักกายมากเธอก็ไม่สามารถเอาชนะความรู้สึกดังกล่าวได้ เธอจึงต้องแยกทางกับกาย

### 7. มีบทสนทนาที่ช่วยให้เห็นสภาพสังคม ประเพณี การเมือง การปกครอง ฯลฯ ในเนื้อเรื่อง

จากบทสนทนาของตัวละครให้เห็นสังคมของมาเลเซียในสมัยก่อนได้ว่า มีการปกครองด้วยระบบสุลต่านและมีเจ้าหน้าที่ที่เป็นชาวดิวิชาว และสุลต่านมักแนะนำให้ชนดิวิชาอยู่กินกับชาวพื้นเมือง เพราะยังมีชนดิวิชาในมาเลเซียเป็นจำนวนไม่มาก นอกจากนี้ยังช่วยให้ทราบอีกว่าชนพื้นเมืองมีความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ และมีฐานะค่อนข้างยากจน และในครอบครัวที่ยากจนมักจะส่งลูกสาวมาอยู่กินกับคนดิวิชาโดยเรียกค่าตอบแทนสูงมาก

## 8. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) เชื้อทอดการดำเนินเรื่องไปยัง แกนเรื่อง

การที่กายเป็นคนผิวขาวแต่มาเติบโตท่ามกลางอารยธรรมของคนตะวันออก ทำให้เขามีความคิดและความรู้สึกที่ต่างไปจากคอริสซึ่งเกิดและโตในสังคมตะวันตก ซึ่งความแตกต่างนี้เองที่นำไปสู่ความร้าวฉานในชีวิตสมรสของคนทั้งสอง

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

การใช้ฉากธรรมชาติ เช่น แม่น้ำกว้างใหญ่ซึ่งริมฝั่งแม่น้ำทั้งสองข้างเต็มไปด้วยต้นโกกงและปาล์มนิปา ถัดออกไปด้านหลังเป็นป่าทึบสีเขียวสด และที่ไกลออกไปลิบ ๆ นั้นเป็นเพือกเขาสีน้ำเงินเข้มเพือกแล้วเพือกเล่าเรียงรายไปจนสุดสายตานั่นสอดคล้องกับบรรยากาศของเรื่อง ซึ่งเกิดในประเทศเขตร้อน คือมาเลเซีย ซึ่งดูสวยงามในเวลากลางวัน แต่ก็ทำให้กายรู้สึกว้าเหวเปล่าเปลี่ยวในยามค่ำคืน และเมื่อเปรียบเทียบกับฉากในเมืองที่สนุกสนานที่มีการคิซซิ่ง หรือจุดพลุไฟสวยงาม ( หน้า 142) ก็ยังทำให้ผู้อยู่โยงโนในที่ห้อมล้อมไปด้วยป่าเขาค้นเดี่ยวอย่างกายรู้สึกหงุดหงิดเหงาหงอยมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

(P. 134) On each bank of the river were mangroves and nipah palms, and behind them the dense green of forest. In the distance stretched blue mountains, range upon range, as far as the eyes could see.

(P. 142) Over in the kampong I heard the sound of a gong or fire - crackers. They were having a food time, they weren't so far away, but I had to stay where I was.

นอกจากนี้การใช้เสียงนกกลางคืนซึ่งมีเสียงแหบอย่างน่ากลัว  
ในคืนที่กายกำลังเจ็บไข้ที่คอริสจากไป ช่วยย้ำถึงความเจ็บปวดว่าแท้  
จริงรู้สึกว่ามันส่งเสียงเพื่อเบาะเบียดเขากระนั้น

(P. 155) The chick - chaok was noisy that night and its hoarse and sudden cry seemed to mock him. You could hardly believe that this reverberating sound come from so small a throat.

## 2. ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงอารมณ์และความรู้สึกภายในของตัวละคร

เมื่อคอริสและกายเดินทางกลับมาถึงเซมบูลู (Sembulu)  
บรรยากาศเต็มไปด้วยความไม่สงบและธรรมชาติที่สดชื่น แม้แต่กลิ่นเหม็นบนท้องฟ้าก็ดู  
เหมือนนางระบำบัลเลต์ ซึ่งแต่งกายด้วยชุดสีขาวสะอาด ทุกนางต่างเรียง  
รอเวลาที่มันจะเผยออกเพื่อจะไต่ออกไปเรียงระบำที่หน้าเวที

เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสุขใจของคอริสภายหลังการแต่งงาน  
กับกาย และเดินทางมาอยู่ด้วยกันที่เซมบูลูประเทศมาเลเชีย

(P. 134 - 135) On each bank of river were mangroves and nipah palms, and behind them the dense green of forest. In the distance stretched blue mountains, range upon range, as far as the eyes could see... On the horizon, over there on the other side of the broad and turbid river, beyond the jungle, was a row of little white clouds, the only clouds in the sky, and they looked like a row of ballet - girls, dressed in white, waiting at the back of the stage, alert and merry, for the curtain to go up.

จากพายุลมและสายฝนที่กระหน่ำลงมาอย่างไม่ขาดสายจนกายและคอริสไม่สามารถออกไปเล่นเทนนิสตามปกติได้ และจากขณะที่คอริสและกายนั่งอยู่ที่ระเบียงบ้านหลังจากที่ฝนหยุดตกแล้วบรรยากาศของแม่น้ำที่อยู่ใต้ระเบียงนั้นเงียบกริบอย่างน่าสยดสยอง (หน้า 141) ทำให้ทราบถึงความวุ่นและกังวลใจของกายในการเปิดเผยความสัมพันธ์ที่เคยมีกับหญิงมาเลย์ให้คอริสทราบ

(P. 141) The rain was falling when she awoke and it was impossible to go out.

(P. 141) The rain had ceased and the night was starry. They sat on the veranda. In order not to attract insects they had put out the lamp in the sitting room. At their feet, with a mighty, formidable sluggishness, silent, mysterious, and fatal, flowed the river.

เมื่อกายมาส่งคอริสที่เรือ ท่ามกลางบรรยากาศหมกมัว ความมืด  
จางลงไปมากและแม่น้ำนั้นก็ดูน้ำกลว มันมีไช่กลางวัน แต่ทว่าก็มีไช่กลางคืนอีกต่อไปแล้ว

- แสดงให้เห็นถึงความเศร้าหมองและความเสียใจของกายและคอริสที่  
จะต้องแยกจากกัน

(P. 154) The darkness thinned away and the  
river was ghostly. It was not yet day, but it  
was no longer night

#### 4. ช่วยให้ทราบความจริงตามสภาพภูมิศาสตร์

ทำให้ทราบว่าเมืองเซมบูตของมาเดเชียเป็นเมืองที่ยังไม่เจริญนัก  
ห้อมล้อมด้วยป่าเขา การเดินทางจะต้องอาศัยเรือ และผู้คนส่วนใหญ่เป็นชนชาว  
พื้นเมือง และพวกคอกที่ร้ายเคยล่าหัวพวกมนุษย์ด้วยกัน

#### กลวิธีในการดำเนินเรื่อง

##### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องอย่างตรงไปตรงมา โดยเริ่มจากชีวิตสมรส  
ที่เป็นสุขของคอริสและกาย การปรากฏตัวและพฤติกรรมที่น่าสงสัยของหญิงมาเลย์  
กายสารภาพถึงความสัมพันธ์นั้นรู้สาวที่เคยมีกับหญิงมาเลย์นั้น และปฏิกิริยาของคอริส  
หลังจากที่ได้ทราบความจริงจากกายและการแยกทางของกายและคอริสในตอนท้ายสุด

แต่ละตอนมีการบรรยายให้ทราบถึงพฤติกรรม ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด  
ของตัวละครเอก เช่น คอริส, กาย และหญิงมาเลย์ ตลอดจนรายละเอียดบางประการ  
จากบทสนทนาของตัวละครเอง ซึ่งช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

## 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

การที่ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องโดยการบรรยายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร ช่วยให้เห็นถึงความแตกต่างถึงความรู้สึกนึกคิดของคนผิวขาวที่มาอยู่ในสังคมตะวันออกเป็นเวลานานจนได้รับค่านิยมของคนในสังคมตะวันออกอย่างกาย กับคนที่เติบโตในสังคมตะวันตกอย่างคอริสที่มีต่อชีวิต และแสดงให้เห็นอีกด้วยว่าบางครั้งความแตกต่างในค่านิยมคิดเห็นดังกล่าวก็สามารถทำให้ชีวิตแต่งงานอับปางลงได้

## 4. มีกลวิธีดำเนินเรื่องได้เป็นอย่างดี (ทำให้เรื่องน่าสนใจ ขวนคิดตาม น่าประทับใจ)

การที่ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องโดยการให้คนขาวไปดำเนินชีวิตท่ามกลางคนพื้นเมือง ซึ่งเป็นคนต่างชาติ ศาสนา นับเป็นการเริ่มต้นที่น่าสนใจ นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังดึงดูดความสนใจผู้อ่านโดยใช้การปรากฏตัวของหญิงมาเลย์ต่อหน้าคอริส ซึ่งทำให้เกิดความสงสัยว่าหญิงมาเลย์นั้นมีจุดประสงค์อย่างไร แม้กระทั่งคอริสทราบความจริงจากกายก็ยังคงชวนให้ติดตามอีกว่าคอริสจะตัดสินใจอย่างไรกับความขัดแย้งในใจของตนเอง เพราะเธอรักกายมาก ขณะเดียวกันก็มีความรังเกียจที่กายเคยมีความสัมพันธ์กับคนชั้นต่ำอย่างหญิงมาเลย์ จนกระทั่งเมื่อคอริสตัดสินใจสับขังภรรยาเรื่องก็ยังพลิกความคาดหมายอีกโดยกายรับหญิงมาเลย์กลับมาอยู่กินด้วยอีกในวันที่คอริสจากไปนั้นเอง ทั้ง ๆ ที่กายก็ยังโศกเศร้าจากการจากไปของคอริสอยู่

## แก่นเรื่อง

### 1. ทำให้เข้าใจถึงวิถีชีวิตหรือความจริงบางประการ

แก่นเรื่องทำให้ทราบถึงความจริงที่ว่าความแตกต่างในด้านความคิดตลอดจนวัฒนธรรมบางครั้งก็อาจทำให้วิถีชีวิตสมรสของคนเราล้มเหลวลงได้

### 4. ทั้งสิ่งที่น่าขบคิดแก่ผู้อ่าน

แก่นเรื่องก่อให้เกิดข้อขบคิดหลายประการเช่นว่า กายนิคหรือไม่ ในเมื่อการมีความสัมพันธ์กับหญิงมาเดย์นั้นเกิดขึ้นก่อนที่จะได้พบกับคอริส และสิ่งดังกล่าวก็เป็นที่ยอมรับในสังคมที่เขาอยู่ และถ้าเขาเล่าความจริงให้คอริสทราบ คอริสย่อมไม่ยอมแต่งงานด้วยแน่ ๆ นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่น่าคิดในแง่ของคอริสอีกว่าการที่คอริสมีปฏิกิริยาเมื่อได้ทราบความจริงจากกายนิคทำรุนแรงไปหรือไม่ หรือว่าเหมาะสมแล้ว เพราะสิ่งที่กายนิคทำเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจในสังคมของคอริส และการที่กายนิคไม่ยอมบอกความจริงตั้งแต่ที่ได้พบกันครั้งแรกเป็นสิ่งที่ไม่ยุติธรรมสำหรับคอริส เพราะเธอไม่มีโอกาสได้ตัดสินใจเลย

## วิเคราะห์โครงเรื่อง The Voyage

### โครงเรื่อง

3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง  
เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการเดินทางของ  
ฟิเนลลา ตั้งแต่เริ่มเดินทาง เหตุการณ์ระหว่างการเดินทาง และภายหลังจากที่  
เดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางแล้ว นอกจากนี้ตัวละครในเรื่องก็มีความเกี่ยวพันกัน  
ทางสายเลือด โดยฟิเนลลาเป็นลูกของแฟรงค์ และแฟรงค์ก็เป็นบุตรชายของแมรี  
(ย่า) และวอลเทอร์ (ปู่)

### ตัวละคร

2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตน

#### แมรี (ย่า)

แมรีเป็นหญิงชราหัวโบราณและประหยัด ดังจะเห็นได้ว่านางเป็นคนที่  
เคร่งศาสนาและศรัทธาในพระเจ้ามาก นางจะสวดมนต์แทบทุกครั้งเมื่อมีความวิตกกังวล  
และยังกำชับให้ฟิเนลลาสวดมนต์ด้วย โดยให้เหตุผลว่าพระเจ้าจะอยู่ใกล้ชิดกับเรา  
เมื่ออยู่ในทะเลมากกว่าอยู่บนบก นอกจากนี้ นางรู้สึกอายจนหน้าแดงเมื่อจะต้อง  
ถอดเสื้อผ้าชั้นในต่อหน้าหลานสาวตัวน้อย เมื่ออยู่ลี้ภัยในห้องพัก ยิ่งไปกว่านั้นเราจะ  
พบว่าแมรีเป็นคนประหยัด โดยนางจะเตรียมอาหารบางส่วนสำหรับฟิเนลลามารับประทาน  
และนางมีความรู้สึกทกใจมากเมื่อทราบว่าแซนดรีชบนเรือมีราคาอันละสองเพนนี ตลอดจน  
ปฏิเสธบริการน้ำจากพนักงานบนเรืออย่างสิ้นเชิง

### ฟิเนลลา

ฟิเนลลา เป็นเด็กหญิงเล็ก ๆ ที่เพิ่งสูญเสียมารดา เธอจึงมีความแค้นขริบมากกว่าปกติ แต่ถึงอย่างไรก็ตามเธอก็ยังแสดงออกอย่างไร้เดียงสาเหมือนเด็กทั่วไป เช่น แม่เธอจะรับปากว่าจะถือร่มของย่าอย่างระมัดระวัง แต่เมื่อต้องรีบร้อนลงบันไดที่สูงชันเพื่อตามย่าให้ทัน เธอก็ลืมร่มที่ถือนั้นอย่างสิ้นเชิง หรือเมื่อเรือโคลง ฟิเนลลาก็เชื่อว่าความบนท้องฟ้าที่คงโคลงตามเรือไปด้วย และเมื่อฟิเนลลาอยู่ในห้องโดยสารกับย่าตามลำพัง เธอก็รู้สึกอายนี่จะท้องเปลี่ยนเสื้อผ้าต่อหน้าย่าในห้องแคบแคบนั้น นอกจากนี้เมื่อเดินทางมาถึงบ้านปู่ย่า ซึ่งเป็นเวลาเช้าตรู่อากาศเยือกเย็น ฟิเนลลาก็ยังไม่วายที่จะเอามือไปแตะบนรั้วไม้จนหยาดน้ำค้างเม็ดโตซึมเข้าไปในถุงมือจนเปียกชุ่ม และเมื่อเธอพบแมวสีขาวยุ้ยในบ้านเธอก็ยิ้มอย่างเอียงอายพร้อมกับเอามือซุกไว้ในขนอันอบอุ่นนั้น

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่พบในเรื่องได้แก่ฉากท่าเรือ ฉากบนเรือพิศตัน และบ้านปู่ย่าของฟิเนลลา ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการเดินทาง อันจะเห็นได้ว่าฉากดังกล่าวสอดคล้องกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นการเดินทางทางเรือของเด็กหญิงเล็ก ๆ คือฟิเนลลานั้นเอง นอกจากนี้ฉากต่าง ๆ ยังช่วยสร้างบรรยากาศอีก เช่น ฉากท่าเรือในคืนมืดสนิทที่มีเพียงแสงดวงดาวจากท้องฟ้าเท่านั้น จึงทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างค่าสนิทรากับแกะสลักออกมาจากความมืด ซึ่งทำให้เกิดความวิตกกังวลและเกิดความรู้สึกระส่ำระลังในการที่จะจากกัน เพราะเมื่ออยู่ท่ามกลางความมืดในยามที่มืดมิดอย่างนั้นก็น่าที่เด็กหญิงเล็ก ๆ จะได้รับการปกป้องหรือความอบอุ่นจากพ่อแม่มากกว่าจะต้องเดินทางไปในทะเลเยือกเย็น นอกจากนี้ฉากบนเรือพิศตันซึ่งมีพนักงานมากมายทั้งชายหญิง และฉากใน

ห้องอาหารที่มีตะกร้าใส่แซนวิชไว้ใหญ่ และเต็มไปด้วยเสียงกระแทกกันของช้อน และส้อมทำให้เกิดความรู้สึกพลุกพล่าน สับสน น่าหวั่นใจ ซึ่งเป็นความรู้สึกของ ฟิเนลลาซึ่งเพิ่งเดินทางเป็นครั้งแรก และในฉากสุดท้ายในบ้านวอลเทอร์และแมรี ปู่ย่าของฟิเนลลาซึ่งเป็นบ้านชนาคะทัดรัด แม็คคอกไม้ในบริเวณย่านจะล้มเอนไป เพราะน้ำค้าง แดกกลิ่นหอมของมันทำให้เกิดความรู้สึกสดชื่น และชนสีขาวของ เจ้าแมวในบ้าน ตลอดจนรอยยิ้มของปู่ ซึ่งมีใบหน้าแดงคัดกับหนวดสีขาวเงิน ก็ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและเป็นมิตรแก่ฟิเนลลาเด็กน้อยกำพร้าเป็นอย่างยิ่ง

### กลวิธีในการดำเนินเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องไปตามลำดับเวลา คือเริ่มต้นในตอนกลางคืน เวลาประมาณ 23.30 น. ของคืนวันหนึ่ง และไปจบในตอนเช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังใช้วิธีเล่าเรื่องแบบผู้รอบรู้ทุกอย่าง (Omniscient Author) ซึ่งทำให้ทราบเหตุการณ์ต่าง ๆ แม้กระทั่งความรู้สึกนึกคิดของตัวละครอย่างฟิเนลลา ที่มีต่อการสูญเสียมารดา การเดินทาง และปู่ที่ไต่พบ จึงทำให้สามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

#### 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องซึ่งช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

สิ่งที่ผู้ประพันธ์ต้องการแสดง คือการเปลี่ยนแปลงของชีวิตของตัวละคร เล็กเล้ก ๆ คนหนึ่ง ซึ่งก็คือฟิเนลลานั้นเอง โดยเริ่มจากการเศร้าโศกจากการสูญเสียแม่ และต้องจากพ่อไปอย่างไม่มีกำหนด การเดินทางไปในทะเลอันหนาวเหน็บ กับเรือโดยสารที่เต็มไปด้วยผู้คนแปลกหน้า จนถึงจุดหมายปลายทางคือบ้านของปู่และ ย่าอันอบอุ่น ซึ่งการเรียงลำดับเหตุการณ์ดังกล่าวจะช่วยให้เห็นถึงการดำเนินชีวิต ของคนที่จะต้องมีการต่อสู้หาฟันกับอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง อันเป็นแก่นเรื่อง

## แก่นเรื่อง

### 1. ทำให้เข้าใจวิถีชีวิต หรือความจริงบางประการ

แก่นเรื่องของ The Voyage แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตว่าชีวิตจะมีการเปลี่ยนแปลง จะต้องพบทั้งความเศร้าหมอง และความสุข เหมือนการเดินก้าวเรือ ที่จะต้องฝ่าฟันคลื่นลม เพื่อไปถึงจุดหมายปลายทางในที่สุด

## วิเคราะห์องค์ประกอบเรื่อง Fanny and Annie

### วิเคราะห์โครงเรื่อง

#### 1. มีการสร้างความสนใจใคร่รู้

##### 1.1 บอกใบ้

มีการบอกใบ้ถึงการที่แฮร์รี่ได้ทำความผิดบางอย่างไว้ โดยการที่นางนิคสันได้ตะโกนจากฝั่งตรงข้ามมายังร้านของน้าลิซซี่ ซึ่งแฮร์รี่และเพื่อนเป็นอยู่วางจะทำให้แฮร์รี่ได้ฉายาตะเคียวกันแฟนนี้ก็สังเกตเห็นว่าแฮร์รี่มีท่าทางไม่เป็นสุขนัก

(P. 212) And the moment she stood in the doorway, she heard a woman's **virtuperative voice** crying from the darkness of the opposite side of the road : "Tha'rt theer, are ter? I'll shame thee, Mester. I'll shame thee, see if I dunna."

(P. 213) Yet he did not look happy. She remember his face in the fire - glow : something haunted, abstract about it.

##### 1.2 มีการขั้วยุให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น

มีการขั้วยุให้ผู้อ่านอยากรู้อยากเห็น โดยกล่าวว่าแฮร์รี่มีเสน่ห์เป็นที่สนใจของบรรดาสาว ๆ แต่แฟนนี้รู้ว่าแฮร์รี่มีข้อจำกัดบางอย่าง ซึ่งแก้ไขได้ยาก ซึ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้แฟนนี้โกรธมาก

(P. 213) He had a charm, too, particularly  
for women, with his blondness and his sensitiveness...  
But Fanny knew him, knew the peculiar obstinate  
limitness of him, that would nearly send her mad.

ขณะที่แฮร์รี่ร้องเพลงสวดในซังที่สองอยู่นั้น นางนิคสันก็ตะโกนแทรก  
ขึ้นมาว่า นางต้องการทำให้แฮร์รี่ได้ขาย และนางต้องการเปิดเผยให้ผู้หญิงที่มา  
กับแฮร์รี่ได้ทราบว่า แฮร์รี่เป็นคนเหลวไหลไม่ยอมรับผิดในสิ่งที่ตนได้กระทำลงไป  
ซึ่งทำให้เธออยากทราบว่าแฮร์รี่จะทำอะไรผิด

(P. 218) 'You look well, don't you, standing  
there singing solos in God's holy house, you,  
Goodall. But I said I would shame you. You  
look well, bring your young woman here with you,  
don't you? I'll let her know who she's dealing  
with. A scamp as won't take the consequences of  
what he's done "

## 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้สนใจ

### 2.1 ความขัดแย้งกับบุคคลอื่น

แฮร์รี่ต้องการปกปิดแฟนนี้เรื่องที่ เคยมีความสัมพันธ์กับแอนนี่  
แต่นางนิคสันก็พยายามเปิดเผยเรื่องราวดังกล่าวให้แฟนนี้ทราบโดยการประจาน  
แฮร์รี่ในโบสถ์

## 2.2 มีความขัดแย้งในใจตนเอง

- แฟนนี้กลับมาแต่งงานกับแอรีเพราะเห็นว่าเธอมีอายุมาก และการแต่งงานกับแอรีก็เป็นโอกาสสุดท้ายที่เหลืออยู่ แต่ขณะเดียวกันเธอก็มีความขัดแย้งตลอดเวลากว่า แอรีเป็นคนชั้นต่ำไม่มีความทะเยอทะยาน และไม่ยอมแก้ไขสำเนียงการพูดจากภาษาถิ่นมาเป็นภาษากลาง ซึ่งแฟนนี้มีความรู้ลึกกว่าเป็นภาษาของพวกผู้ดี

- นางูกออลมีความไม่พอใจแฟนนี้เพราะปล่อยให้ลูกชายเธอรอกอย แต่ขณะเดียวกันเธอก็มีความชื่นชมว่าแฟนนี้เป็นคนแข็งไม่ยอมใคร เหมาะสมที่จะเป็นคู่ปรับของนาง และแฟนนี้ มีเงินที่ได้รับจากน้ำเธอประมาณ 200 ปอนด์

## 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ และระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ในเรื่องเป็นเรื่องราวของแฟนนี้ซึ่งเดินทางกลับมาแต่งงานกับแอรีชายคนรักคนแรก โดยเหตุการณ์เริ่มจากการที่แอรีมารับแฟนนี้ที่สถานีรถไฟ และพาไปบ้านน้ำลิซซี และแฟนนี้ได้พบกับครอบครัวของแอรีเพื่อกำหนดวันแต่งงาน ขณะที่ทุกคนพยายามที่จะให้งานแต่งงานเกิดขึ้นนั้น นางนิกสันซึ่งเป็นมารดาเลี้ยงของแอนนี่ก็พยายามที่จะทำลายความสัมพันธ์ของแอรีกับแฟนนี้ โดยประจานแอรีว่าเป็นคนเหลวไหลไม่ยอมรับนิคชอบในการที่ทำให้แอนนี่ท้อง แต่ก็ไม่สามารถเปลี่ยนความตั้งใจของแฟนนี้ที่จะแต่งงานกับแอรีได้

นอกจากนี้ตัวละครในเรื่องก็มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี โดยส่วนใหญ่เป็นเครือญาติของตัวเอกของเรื่อง คือเป็นบุคคลในครอบครัวของแอรี น้ำลิซซีน้าของแฟนนี้ และนางนิกสันแม่เลี้ยงของแอนนี่ ซึ่งเคยมีความสัมพันธ์ทางชู้สาวกับแอรี

## 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าถึงแก่นเรื่อง

### 5.1 เหตุการณ์ที่มีความหมายมุ่งตรงไปยังแก่นเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ต่างมุ่งแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของแฟนนี่ที่จะแต่งงานกับแฮร์รี่ โดยมีการเสนอเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกไม่เบิกบานของแฟนนี่ขณะเดินทางกลับบ้านเพื่อมาพบแฮร์รี่ รวมทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในโบสถ์ ซึ่งทำให้ภาพพจน์ของแฮร์รี่เสียมากขึ้น แต่ทั้ง ๆ ที่แฟนนี่เห็นว่าแฮร์รี่ไม่มีอะไรที่น่าชื่นชม เธอก็ยังคงความตั้งใจที่จะแต่งงานกับเขา

## ตัวละคร

### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไป

#### แฟนนี่

แฟนนี่มีความต้องการเช่นเดียวกับหญิงสาวโดยทั่วไป คือ แต่งงานกับชายหนุ่มที่มีการศึกษาคดี ฉลาด และรักความก้าวหน้า ดังนั้นเธอจึงมองข้ามแฮร์รี่ ซึ่งเป็นเพียงคนงานในโรงงานหล่อเหล็กที่คอยการศึกษาและไม่ความทะเยอทะยาน แต่เมื่อพลาดหวังจากชายที่เธอหลงรักครั้งแล้วครั้งเล่า และเธอเองก็มีอายุมากขึ้น จึงหันกลับมาแต่งงานกับแฮร์รี่ชายที่เธอคุ้นเคยอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้แฟนนี่ยังรักความหรูหราสะดวกสบาย เพราะที่เธอไปทำงานก็เป็นเพียงคนใช้ของพวกผู้ดี แต่เธอก็คิดนึ้ถึงการแต่งตัวหรูหรา จึงถูกหมั้นคนที่อยู่ในระดับเดียวกับเธอ และพยายามเรียกร้องหาความสะดวกสบายต่าง ๆ นา ๆ ซึ่งเธอก็รู้อยู่เต็มอกว่าจะหาไม่ได้ในเมืองเล็ก ๆ เช่นรถรับจ้าง เป็นต้น

#### แฮร์รี่

แฮร์รี่มีความต้องการที่จะเป็นที่สนใจและได้รับความยกย่องชมเชยจากผู้อื่น ดังนั้น แฮร์รี่จึงร่วมร้องเพลงในโบสถ์ในงานพิธีต่าง ๆ ด้วยความภาคภูมิใจว่าตนเองมีน้ำเสียงดี โดยไม่ยอมแก่การออกเสียงอย่างภาษาถิ่น ซึ่งทำให้เสียงแปร่ง และมักเลือกเพลงที่ผิดกาละเทศะ ทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์มากกว่าได้รับความชื่นชม นอกจากนั้นแฮร์รี่ยังมีความประพฤติเหมือนผู้ชายทั่วไป คือ เมื่อแอนนี่มาทอดตัวสนิทสนม แฮร์รี่เลยมีความสัมพันธ์กับแอนนี่จนแอนนี่ท้อง ซึ่งทำให้ถูกนางนิกสันประจานในโบสถ์ดังกล่าว

### นางกุ๊กออล

นางไม่ค่อยพอใจแฟนนี้สัก แต่นางก็เล็งเห็นว่าแฟนนี้เป็นคนที่ไม่สิ้นไร  
ไม่ตอมีเงินสะสมอยู่พอสมควร ดังนั้นนางจึงสนับสนุนให้แฮรี่แต่งงานกับแฟนนี้

### นาลิซซี่

นาลิซซี่เห็นว่าแฟนนี้เป็นผู้หญิงสวยและฉลาด จึงไม่เป็นการคู่ควรเลย  
ที่จะแต่งงานกับแฮรี่ซึ่งเป็นเพียงคนงานธรรมดา ซึ่งแฟนนี้จะเป็นฝ่ายเสีย  
ผลประโยชน์มากกว่า นอกจากนี้ นาลิซซี่ยังได้รับบทเรียนที่ไม่ดีจากการแต่งงาน  
นางจึงไม่ต้องการให้แฟนนี้ได้พบกับสิ่งที่นางเคยพบ แต่นางก็ไม่สามารถเปลี่ยน  
แปลงความคิดของแฟนนี้ได้ นางจึงได้แต่โศกเศร้าอยู่ในใจ

### นางนิกลัน

นางนิกลันเข้าใจว่าแฮรี่ทำให้ลูกสาวของนางท้อง เมื่อพบว่าแฮรี่  
กำลังจะแต่งงานกับแฟนนี้ นางจึงพยายามขัดขวางทุกวิถีทางด้วยการประจาน  
แฮรี่ในที่ต่าง ๆ แม้กระทั่งในโบสถ์

### 3. มีบทสนทนาที่สมจริงสอดคล้องกับฐานะและลักษณะนิสัยของตัวละคร ในเรื่อง

ตัวละครในเรื่องเป็นคนที่อยู่ในสังคมระดับชาวบ้านในชนบท ดังนั้น  
คำพูดที่ใช้จึงเรียบง่ายตรงไปตรงมา มีการใช้ภาษาถิ่นในบางโอกาส และยังสอดคล้อง  
กับลักษณะนิสัยของตัวละคร เช่น

### แฮรี่

เป็นคนงานในโรงงานซึ่งชื่อตรงไม่มีเล่ห์เหลี่ยม ไม่กระตือรือร้นในสิ่งต่าง ๆ จึงพูดจาห้วนและตรง ๆ เช่น เมื่อน้ำลิสซี่แสดงความเห็นใจว่าแฮรี่ได้แบกกระเป๋าหนัก ๆ มาเป็นระยะทางไกล แฮรี่ก็ตอบว่าเขาก็ไม่เสียใจที่จะได้วางกระเป๋าลงเสียที หรือเมื่อบาทหลวงเอนเคอร์บีกล่าวว่า ท่านไม่เข้าใจว่าทำไมนางนิคสันจึงมาประจานแฮรี่ท่ามกลางชุมชน แฮรี่ก็สารภาพในทันทีว่าเป็นเพราะลูกสาวนางนิคสันห้องและนางกล่าวหาว่า แฮรี่เป็นพ่อของเด็ก ซึ่งความจริงแล้วเด็กนั้นไม่ได้เป็นลูกเขามากไปกว่าเป็นลูกคนอื่น ๆ ค่ะ นอกจากนี้แฮรี่ยังเล่าถึงพฤติกรรมของแอนนี่ ซึ่งทำให้บาทหลวงสันติธรรมช่วยความอ่อนใจ

### แฟนนี่

แฟนนี่เป็นผู้หญิงธรรมดาที่เคยไปเป็นสาวใช้ของพวกผู้ดี ดังนั้นทัศนียภาพความรักความทรนาคะตักสลาย นอกจากนี้อะไรที่เธอคิดถึงหลักแหลมทันคน ซึ่งเป็นคุณสมบัติหนึ่ง ซึ่งนางกล่อล่อพอใจ ดังจะเห็นได้จากเมื่อแฟนนี่เดินทางมาพบกับแฮรี่ก็ถามถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น พนักงานขนของ หรือรถรับจ้าง ซึ่งเธอก็แน่ใจอยู่แล้วว่าไม่มี นอกจากนี้จากคำพูดจาของแฟนนี่กับน้ำลิสซี่ แฟนนี่ได้ใช้คำพูดให้เหตุผลที่น่าฟังกับน้ำลิสซี่ถึงคุณสมบัติต่าง ๆ ของแฮรี่ ซึ่งช่วยแสดงให้เห็นว่าแฮรี่เป็นคนไม่รู้จักยอมตน เช่น บอกว่าแฮรี่ไม่เคยคิดเลยว่าพระราชนิจะสูงส่งกว่าตนถ้าแฮรี่มีความพอใจแล้วละก็ หรือเมื่อน้ำลิสซี่กล่าวว่าแฮรี่ไม่มีความกระตือรือร้น แฟนนี่ก็แก้ว่าเธอคงทนไม่ได้ถ้าแฮรี่เป็นคนกระตือรือร้น เพราะเธอสามารถทำอะไรได้อีกหลายอย่างเมื่อแฮรี่เป็นอย่างปัจจุบัน และเมื่อแฮรี่กล่าวว่าเด็กในห้องของแอนนี่ไม่ได้เป็นลูกของเขามากไปกว่าคนอื่นเลย แฟนนี่ก็ย้อนกลับไ้ว่าเด็กในห้องเป็นลูกของแฮรี่เท่ากับของชายอื่น ๆ เช่นกัน

### นางกุศออธ

นางกุศออธเป็นคนหัวโบราณ และยังคงพูดจาด้วยภาษาถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม นางเป็นคนพูดตรงไปตรงมาคืออย่างไรก็พูดออกมาอย่างนั้น เช่น นางบอกกับแฟนนี่ว่า นางไ้สอนแะรีลูกชายของนางว่าให้ปล่อยแฟนนี่เป็นฝ่ายกลับมาหาแะรีเอง เพราะ แฟนนี่ก็อายุมากแล้ว แต่แะรีก็ไม่ยอมเชื่อฟังรับตอบจดหมาย ของแฟนนี่ ซึ่งทำให้ตัวเองเป็นฝ่ายเสียเปรียบ และเมื่อสามีและบุตรสาวของนางกำลังเล่าพฤติกรรมอันร้ายกาจของนางนิกสันให้แฟนนี่ฟัง นางก็แย้งถึงข้อดีของนางนิกสันว่าความจริงแล้วนางนิกสันก็เป็นคนสะอาดสะอาด และน่านับถือเสียอย่างเดียว คือปากมาก และไม่ยอมให้ใครเข้าใกล้บ้านตลอดจนไม่ยอมเป็นมิตรกับเพื่อนบ้าน แม้แต่คนเดียว

### 6. มีบทสนทนาที่ช่วยให้เรื่องน่าอ่าน น่าสนใจ มีชีวิตชีวา

บทสนทนาของตัวละครสำคัญของเรื่อง คือ แฟนนี่ แะรี เป็นบทสนทนาที่คมคาย น่าสนใจ และบทสนทนาของแะรีและนางกุศออธ ผู้เป็นชาวบ้านในชนบทมักเป็นภาษาถิ่นและมีการออกเสียงคำไม่ถูกต้องนักทำให้ดูสมจริงและมีชีวิตชีวา ซึ่งการใช้บทสนทนาของตัวละครในลักษณะเช่นนี้จะทำให้เรื่องน่าอ่านและน่าสนใจ

### 8. ตัวละคร (หรือภูมิหลังตัวละคร) เชื้อต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

การที่ภูมิหลังของตัวละครที่สำคัญของเรื่อง เช่น แฟนนี่กับแะรี เคยเป็นคู่รักกันแต่ห่างเหินกันไป โดยที่แฟนนี่ไปรับใช้อยู่ในกลุ่มชนชั้นสูง จึงได้รับค่านิยมและความรู้สึกนึกคิดต่างไปจากที่เคยมีขณะที่อยู่ในสังคมเดิม ขณะที่แะรี

ยังคงอยู่ในสังคมเดิม ซึ่งเป็นสังคมของชนชั้นกรรมาชีพ มีความพอใจในความ  
เป็นอยู่อย่างง่าย ๆ จึงทำให้สัมพันธภาพของสองคนกลับมาประสานกันไต่ยากขึ้น  
เพราะแฟนนี้มักรังเกียจท่าทางและการแต่งกายของแอริว่าเป็นคนชั้นต่ำ แม้แฟนนี้  
จะปลอบใจตนเองว่าตนสามารถทำใจกับสิ่งต่าง ๆ ได้แล้ว แต่ความตั้งใจที่จะกลับ  
มาแต่งงาน ซึ่งเป็นโอกาสสุดท้ายแล้วของสาววัยสามสิบอย่างแฟนนี้ก็ยังคงเลื่อน  
อยู่เรื่อย ๆ จนน่าแปลกใจเมื่อแฟนนี้ยังคงจะแต่งงานกับแอริทั้ง ๆ ที่แอริเคยมี  
ความประพฤติเหลวไหลมาก่อน

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่พบในเนื้อเรื่อง อันได้แก่ ภาพของโรงงานหล่อเหล็กในยาม  
พลบค่ำ ซึ่งมีแสงไฟจากปล่องไฟของโรงงานเท่านั้นที่ขับไล่มืดมนในบริเวณนั้น  
และแสงไฟดังกล่าวก่อให้เกิดเงาของคณงานที่เดินกันอย่างพลุกพล่านตามทางเดิน  
ภาพเมืองเล็ก ๆ ที่ไม่สวยงามซึ่งจะไปถึง ได้ด้วยการเดินทางไปตามลาคเขา  
ค้วยเท่านั้น เมืองเล็ก ๆ ที่คนต้องเข้าแถวยาวเหยียดเพื่อซื้อบัตรชมภาพยนตร์  
หรือสภาพภายในโบสถ์ที่ร้อนอบอ้าวเพราะแออัดไปด้วยผู้คน โบสถ์ซึ่งมีการตกแต่ง  
ภายในที่ไม่ได้แตกต่างไปจากเมื่อสิบปีที่ผ่านมา ซึ่งฉากทุกฉากที่พบส่วนสอดคล้อง  
กับเนื้อเรื่อง ซึ่งเกี่ยวกับคนในสังคมชนบทเล็ก ๆ ซึ่งชาวคราวต่าง ๆ เผยแพร่  
ได้อย่างรวดเร็ว โบสถ์ยังเป็นศูนย์รวมของกิจกรรมในสังคม นอกจากนี้แอริซึ่งเป็น  
ตัวเอกของเรื่องก็เป็นคณงานในโรงงาน ภาพแอริท่ามกลางฝูงคณงานภายใต้  
แสงขมุกขมัว ทั้งให้เกิดความรู้สึกไม่น่าภาคภูมิใจ แสงไฟจากปล่องไฟพร้อมกับ  
เสียงกิ้ง ๆ จากโรงงานทำให้เกิดความรู้สึกไม่น่าสบายไม่เป็นที่เจริญหูเจริญตา  
ซึ่งทุกอย่างล้วนช่วยย้ำความรู้สึกที่ไม่เบิกบานของแฟนนี้ซึ่งเดินทางมาจากที่ซึ่ง  
เจริญกว่าค้วยความไม่เต็มใจนัก นอกจากนี้ภาพของคนจำนวนมากที่เข้าแถวยาวเหยียด

ที่หันมาจ้องมองแฟนนี้เป็นตาเดียว และมีคนบางคนตกทายแฮรี่ทำให้แฟนนี้รู้สึกอึดอัด และรู้สึกว่าตนเองเป็นเพียงคนแปลกหน้าไป ยิ่งไปกว่านั้นการที่ตกแต่งโบสถ์ใน เทศกาลเกี่ยวกับพิธีผลที่มีได้แตกต่างจากหลายปีที่ผ่านมา ทำให้รู้สึกว่าสังคมนี้ยังเป็น สังคมเก่าแก่อ้างอิงสอดคล้องกับสภาพความจริงที่ว่ายังมีคนบางกลุ่มพูดภาษาถิ่นซึ่งเป็นภาษา ซึ่งพูดกันเฉพาะคนกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น

### กลวิธีดำเนินเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

แม้จะมีการเล่าเหตุการณ์ย้อนหลัง (flash back) บ้างใน บางตอนก็เป็นไปเพื่อการให้รายละเอียดตัวละครสำคัญของเรื่องคือแฟนนี้ ซึ่งได้แก่ การแสดงความสัมพันธ์ในอดีตระหว่างแฟนนี้กับแฮรี่ และตัวละครชายบางตัวที่เธอเคย หลงรัก ซึ่งช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การเรียงลำดับเหตุการณ์ ของเรื่องส่วนใหญ่ก็เป็นไปตามลำดับของเรื่องราวที่เกิดขึ้นและมีการบรรยายไว้พอควร อันจะช่วยให้อ่านพอเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

#### 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

เหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่องล้วนแต่ทวีความรุนแรงมากขึ้นตามลำดับ ของสิ่งต่าง ๆ ที่ท้าทายความอดทนหรือความอดกลั้นของแฟนนี้พยายามมองข้าม จุกบดพร่องของแฮรี่ชายที่เธอจำใจจะแต่งงานด้วย ซึ่งหลาย ๆ ครั้งที่ทำให้เธอโกรธ และตัดสินใจที่จะตัดความสัมพันธ์กับแฮรี่ แต่ในท้ายที่สุดด้วยความรักของเธอก็ทำให้เธอยินยอมการความคิดเดิมที่จะแต่งงานอย่างน่าประหลาดใจ

#### 4. มีกลวิธีดำเนินเรื่องได้เป็นอย่างดี(ทำให้ผู้อ่านใจหายติดตาม น่าประหลาดใจ)

ผู้ประพันธ์ใช้กลวิธีดำเนินเรื่องด้วยการมองสิ่งต่าง ๆ ด้วยสายตาของ ตัวละครตัวหนึ่ง( A Character participant ) คือจากสายตาของแฟนนี้จึงทำให้

สามารถทราบได้ว่าเธอมีความรู้สึกต่อเฮนรีและบุคคลต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นบ้านเดิมของเธออย่างไร นอกจากนี้ยังมีบทสนทนาด้วยภาษาถิ่นซึ่งสอดคล้องกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นสังคมของชาวชนบท และทำให้ตัวละครมีชีวิต มีลักษณะ **สมจริง** มากขึ้น และมีการจบเรื่องอย่างพลิกความคาดหมาย ซึ่งสร้างความแปลกใจแก่ผู้อ่าน เพราะทุกคนคิดว่าเมื่อแฟนนี้พบกับสิ่งไม่ดีในตัวเฮนรีมากขึ้น ก็น่าจะเลิกติดต่อกับเฮนรี แต่เธอกลับคงความตั้งใจแต่งงานด้วย ซึ่งทำให้สงสัยว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

แก่นเรื่อง

#### 1. ทำให้เข้าใจวิถีชีวิต หรือความจริงบางประการ

จากแก่นเรื่องชี้ให้เห็นว่า โลกของความฝัน และโลกในความเป็นจริง อาจไม่เหมือนกัน หญิงสาวมักเฝ้ามองถึงการมีสามีที่น่าภาคภูมิใจ การมีชีวิตหรูหรา สะดวกสบาย และการได้รับการยกย่องเอาใจ แต่สิ่งที่พบจริง ๆ อาจตรงกันข้าม ซึ่งทำให้เธอต้องละความเฝ้ามองทั้งหมดกลับมาเลือกหรือกระทำสิ่งที่บางครั้งก็ยากที่จะเข้าใจหรือให้เหตุผลได้

วิเคราะห์องค์ประกอบของ The Withered Arm

โครงเรื่อง

1. มีการสร้างความสนใจใคร่รู้

1.1 มีการบอกใบ้

มีการบอกใบ้ถึงความไม่ยั่งยืนของความสุขของเจ้าสาว คนใหม่ของลอร์ดจอร์จ มีความสดใสเหมือนใบหน้าของลอร์ดจอร์จ หากแต่มีคุณภาพที่แตกต่างออกไป คือ อ่อนและคงอยู่ได้เพียงชั่วคราวเหมือนแสงภายใต้กองกลีบกุหลาบ

(P. 27) 'Her face too was fresh in colour, but

it was of a totally different quality - soft and

evanescent, like the light under a heap of rose - petals."

(หน้า 34 - 35) มีการบอกใบ้ถึงความเป็นไปได้ว่าโรคาอาจเป็นผู้ทำให้เกอร์ทรูดมีอาการผิดปกติ เมื่อโรคาทราบว่าเกอร์ทรูดมีอาการผิดปกติที่แขนซ้ายในคืนและเวลาเดียวกันที่เธอฝันถึงเกอร์ทรูด โรคาก็นึกย้อนไปถึงเหตุการณ์ในอดีตที่เธอเคยถูกเรียกว่าแม่มด โดยไม่ทราบสาเหตุ และโรคาเองก็ไม่มั่นใจว่าตนเองมีอำนาจพิเศษอย่างนั้นจริง ๆ หรือไม่

มีการบอกใบ้ว่าเทรนเกิดอาจสัมผัสถึง - "อำนาจพิเศษในตัวของโรคา ด้วยการบอกว่า เทรนเกิดมีหนวดสีเทา และใบหน้าแดงเรื่อ เขามองโรคาก้วย สายตาประหลาด เมื่อเห็นโรคาในครั้งแรก

(P. 40) "He (Trendle) was a grey - bearded man,

with reddish face, and he looked singularly at Rhoda

the first moment he beheld her."

มีการบอกไปถึงเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้นแก่ตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง

(P. 39) "It was a long walk; thick clouds made the atmosphere dark, though it was as yet only early afternoon; and the wind howled dismally over the slopes of the heath not improbably the same heath which had witnessed the agony of the Wessex King Ina, presented to after - ages as Lear."

## 1.2 มีการปิดเรื่องที่ผู้อ่านต้องการทราบไว้ก่อน

- เมื่อเทรนเคลให้เกอร์ทรูดมองใบหน้าที่ปรากฏในถ้วยแก้ว แล้วถามว่าใบหน้านั้นเหมือนใคร เกอร์ทรูดก็ตอบด้วยเสียงเบามากจนโรดาเองก็ไม่ทราบว่าเป็นใบหน้าที่ของใคร แต่พอเกอร์ทรูดกลับออกมาก็มีสีหน้าซีดเซียว และมีอาการหมองเม่นอย่างเห็นได้ชัด

## 1.3 มีการยั่วให้ผู้อ่านอยากรู้อยากเห็น

- คนแฉวนคอบอกเกอร์ทรูดว่านักโทษอายุเพียงย่างสิบแปดปี และอยู่ในที่เกิดเหตุโดยบังเอิญ ที่จริงข่าวเปลือกที่ถูกเผามีจำนวนไม่มาก แต่ทางการก็ต้องการทำโทษเป็นตัวอย่าง เพราะระยะนี้เกิดไฟไหม้ทรัพย์สินอยู่บ่อย ๆ

- นักโทษมีอายุใกล้เคียงกับบุตรชายของโรดาซึ่งซัดเซพเนจรไปกับแม่ ดังนั้นนักโทษดังกล่าวอาจเป็นบุตรชายของโรดากับลอคจ์ไค์หรือไม่

(P. 50) คนแซวนคอ (Davies) กล่าวว่า "Well, - hee, hee! - as a matter of business, so do I! But still if ever a young fellow deserved to be let off, this one does; only just turned eighteen, and only present by chance when the rick was fired. Howsomever, there's not much rick of it, as they are obliged to make an example of him, there having been so much destruction of property that way lately."

## 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้อ่านสนใจ

### 2.2 ความขัดแย้งในใจตนเอง

#### โรคา บรูก

1. โรคาไม่พอใจกรรบาใหม่ของตัวเองที่มาแทนที่ตนเอง แต่ก็อยากรู้ถึงรูปร่างลักษณะว่าเป็นอย่างไร จนถึงกับส่งลูกชายไปกัดดูเจ้าสาวคนใหม่ถึงสองครั้ง
2. โรคาไม่เต็มใจที่จะพาเกอร์ทรุกไปพบเทรนเคิล แต่ก็ต้องป็นใจพาไป เพราะเสียค่าถอนถอนของเกอร์ทรุกไม่ได้

#### เกอร์ทรุก

เกอร์ทรุกพยายามเชื่อฟังสามีที่สั่งให้เลิกรักษาแขนด้วยเวทย์มนต์คาถาหรือด้วยสิ่งเหนือธรรมชาติ เพราะกลัวว่าสามีจะโกรธ แต่เมื่อได้รับคำแนะนำจากเทรนเคิล เกร์ทรุกก็จำใจฟังคำสั่งของสามีเพราะอยากให้แขนหายแล้วสามีจะได้กลับมารักตนเองอีกครั้ง

## 2.3 ความขัดแย้งกับโชคชะตาพรหมลิขิต

### โรคา

ความจริงแล้วโรคามิได้มีเจตนารายต่อเกอรุทรุคแต่สิ่งที่เกิดขึ้นกับเกอรุทรุคเป็นสิ่งที่เหนือธรรมชาติที่โรคาไม่อาจจะควบคุมได้ และยังเมื่อเกอรุทรุคทราบว่าโรคาเป็นต้นเหตุของความผิดปกติที่แขนเธอ-จากเหินเคี้ยวแล้วก็ยากยิ่งที่โรคาจะปฏิเสธหรือให้เหตุผลใด ๆ ได้ โรคาจึงต้องหลบหนีไปพร้อมบุตรชาย และสูญเสียบุตรชายคนเดียวไปในที่สุด

### เกอรุทรุค

เกอรุทรุคเป็นสาวน้อยที่อ่อนหวาน และมีจิตใจดีงาม เมื่อแต่งงานกับชาวนาลอจซึ่งว่ารวกนั้นน่าจะมีความสุข แต่โชคชะตาทำให้เธอมีอาการผิดปกติที่แขนซ้ายจนกระทั่งพิการในที่สุด โดยไม่อาจจะรักษาได้เลย ซึ่งความผิดปกตินี้เองที่ทำให้ลอคจรักเธออย่างลึกซึ้ง ทั้งที่แต่งงานกันได้เพียงไม่กี่เดือน และสิ่งนี้เองที่ทำให้เธอคิดมั่นที่จะรักษาแขนจนพบจุดจบของชีวิตอย่างน่าสงสาร

## 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี โดยเหตุการณ์หนึ่งก่อให้เกิดเหตุการณ์อื่นเหตุการณ์หนึ่งขึ้นมา เช่น การที่โรคาได้ฟังการบอกเล่าถึงรูปร่างหน้าตาของเกอรุทรุคจากบุตรชาย ก็เก็บไปคิดคำนึงและอาจเป็นเพราะกระแสน้ำซึ่งมีอำนาจพิเศษกว่าคนปกติของโรคาจึงเป็นเหตุให้เกอรุทรุคมีอาการผิดปกติในตำแหน่งเดียวกับที่โรคาฝันถึง จากการที่เกอรุทรุคพยายามหาทางรักษาแขนทำให้ทราบว่าโรคาเป็นต้นเหตุของอาการผิดปกติดังกล่าว ทำให้โรคาตกที่นั่งลำบากต้องพาบุตรชายหลบหนีไป และเมื่อเหินเคี้ยวมาถึงวิธีรักษาแขนให้เกอรุทรุค เกอรุทรุคก็คิดว่าตนจะปฏิบัติตามจนต้องพบกับความตายในที่สุด

#### 4. มีกลวิธีลำดับเรื่องที่ทำให้เรื่องกระชับ

การลำดับเรื่องเป็นไปตามลำดับเวลา นอกจากนี้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น  
ก่อนยังเป็นสาเหตุให้เกิดอีกเหตุการณ์ต่อไป จึงทำให้เรื่องกระชับ และเข้าใจ  
ได้ง่าย

#### 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในโครงเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแก่นเรื่อง

##### 5.1 เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้แก่นเรื่องค่อย ๆ กระชับ

เหตุการณ์ต่าง ๆ ค่อยแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของตัวละครสำคัญ ๆ  
คือ โรคา เกอร์ทรูด ชวานาลอคซ์ และลูกชายของโรคา ที่ต้องพบกับการสูญเสีย  
หรือต้องจบชีวิตอย่างน่าอนาถ อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ทั้งที่คนเหล่านี้มิได้  
กระทำความผิดเลย

#### ตัวละคร

##### 1. มีความต้องการเช่นเดียวกับคนทั่วไป

##### โรคา บรูก

1. โรคามีความรู้สึกอยากรู้ อยากเห็นเช่นเดียวกับคนทั่ว ๆ ไป โดยเฉพาะ  
อย่างยิ่ง เมื่อสามีแต่งงานใหม่ก็อยากทราบว่าผู้หญิงคนนั้นมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร  
แม้จะออกตัวกับลูกชายว่า ถ้าเกอร์ทรูดมานมากก็จะไม่ยอมมองแต่กลับส่งลูกชายให้ไป  
ตักดูตัวถึงสองครั้ง

2. เมื่อเกอร์ทรูดขอร้องให้โรคาพาไปพบเทรนเกล็นั้น โรคาไม่อยากไป  
เพราะกลัวว่าเทรนเกล็นจะบอกเกอร์ทรูดว่า เธอเป็นผู้ทำให้เกอร์ทรูดมีอาการผิดปกติ  
แต่ก็ใจหนึ่งโรคาก็ต้องการทราบว่าตนเองมีอำนาจพิเศษเหนือคนอื่น ๆ หรือไม่

(P. 39) By the next afternoon Rhoda would have done anything to escape this inquiry. But she had promised to go. Moreover, there was a horrid fascination at times in becoming instrumental in throwing such possible light on her own character as would reveal her to be something greater in the occult world than she had ever herself suspected.

### เกอร์ทรูด

ปกติเกอร์ทรูดเป็นคนซื่อๆ แต่เพื่อจะทำให้สามีกลับมารักตนเองอีกครั้งหนึ่ง เกร์ทรูดจึงจำต้องเดินทางไป แคทเทอเบอรีตามลำพัง เพื่อรักษาแขนซึ่งพิการด้วยการเอาแขนนั้นแตะที่คอศพนักโทษที่ถูกแขวนคอ

### ลอคจ์

1. ลอคจ์มีความต้องการเช่นเดียวกับผู้ชายทั่วๆ ไป คือมีภรรยาที่สวยงามและน่ารักๆ จึงทิ้งโรคมานำงานใหม่กับเกอร์ทรูด แต่เมื่อเกอร์ทรูดมีแขนขาพิการโดยไม่ทราบสาเหตุ ลอคจ์ก็รู้สึกเบื่อหน่ายและเอาใจใส่เกอร์ทรูดน้อยลง
2. เมื่อลอคจ์สูญเสียบุตรชายและเกอร์ทรูดไป ก็เริ่มสนใจในสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไป จึงคิดได้บายด้วยการยกทรัพย์สินที่มีอยู่ให้แก่โรงเรียนคัลสันตัน และยังกันเงินส่วนหนึ่งให้เป็นเงินเลี้ยงดูโรค

## 2. มีการกระทำที่สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของตน

### โรคา บรุษ

โรคา เป็นเพียงหญิงวัยหนุ่มว่ ฐานะยากจน ถูกสามีทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง กับบุตรชายและเรื่องระหว่างเธอกับสามีก็เป็นที่ยอมรับ และซุบซิบนินทาของเพื่อนร่วมงาน ดังนั้นโรคาจึงแยกตัวออกมาทำงานอยู่ทางหากไม่ยุ่งสิ่งกับใคร อย่างไรก็ตามเมื่อรู้ว่าสามีแต่งงานใหม่ ก็อยากทราบว่าผู้หญิงที่สามีแต่งงานครั้งนี้เป็นรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร จึงส่งบุตรชายไปสังเกตการณ์

นอกจากนี้โรคายังเป็นคนที่ดี ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อเกอร์ทรูดแสดงความมั่นใจให้กับบุตรชายของตน โรคาก็พร้อมที่จะเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อเธอ และยุติความไม่พอใจที่เกอร์ทรูดมาแต่งงานกับลอคจ์ ยิ่งไปกว่านั้นตลอดเวลาที่เกอร์ทรูดมีอาการผิดปกติที่แขนและรู้สึกเจ็บปวดโรคาก็มีความวิตกกังวลระคนกับความรู้สึกผิดทั้ง ๆ ที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่นอน และเมื่อเกอร์ทรูดขอร้องให้พาไปพบเทรนเคิล แม้ทราบว่าอาจทำให้ตนเองตกที่นั่งลำบาก โรคาก็ยังพาเกอร์ทรูดไปพบเพราะไม่ต้องการเสียค่าพูดคุย ได้รับปากเกอร์ทรูดไว้ก่อนหน้านี้แล้ว

### เกอร์ทรูด

เกอร์ทรูดเป็นสาวน้อยที่อ่อนโยน และมีเมตตา เมื่อเธอพบบุตรชายของโรคาซึ่งถือห่อของ ซึ่งหนักมากในขณะที่เธอเดินทางมายังบ้านของลอคจ์ก็เกิดความสงสารอยากช่วยเหลือ จนกระทั่งพบเด็กชายอีกครั้งหนึ่งก็เสนอที่จะหารองเท้าคู่มือใหม่ให้เพราะรองเท้าคู่นี้เก่ามาก นอกจากนี้เกอร์ทรูดยังได้แวะเยี่ยมเยียน แจกสิ่งของแก่ชาวบ้านใกล้เคียงที่ยากจน และเมื่อทราบจากเทรนเคิลว่าโรคาอาจเป็นต้นเหตุของความผิดปกติของเธอ ก็ได้แสดงอาการโกรธเกรี้ยวใส่โรคาอย่างคนที่มีฐานะเหนือกว่าแต่ประการใด

### ลอคจ

ลอคจเป็นผู้ชายที่ขาดความรับผิดชอบ หอคั่งโรคาและบุตรชายให้ตกกระกำลำบากทั้ง ๆ ที่ตนเองมีฐานะดี และเมื่อพบบุตรชายที่โตก็ไม่เคยแสดงความมีเชื้อใยมียอมพุดควยหรือแม่แถมองคฺู นอกจากนี้แม่แต่กับเกอร์ทรูด เมื่อพบว่าแขนซ้ายของเธอเริ่มพิการก็แสดงอาการหนายแหนดจนเกอร์ทรูดสังเกตเห็นและรู้สึกเสียใจจนต้องค้นรรักษาทุกวิถีทางจนพบจุดจบในที่สุค

### 3. มีบทสนทนาที่สมจริงที่สอดคล้องกับฐานะและลักษณะนิสัยของตัวละครในเรื่อง

#### โรคา บรูก

โรคา บรูก เป็นหญิงรึคนมั่วว ซึ่งต้องทำงานหนักทุกวัน จึงคั่งแ่งว่าภรรยาใหม่ของลอคจจะต้องเป็นคนจับจกทำงานไม่เป็น หรือไม่สามารถทำงานไค้เท่าคน โดยโรคาว่าซบิให้บุตรชายคอยสังเกตว่า เกอร์ทรูดมีท่าทางเป็นสุภาพสตรีหรือไม่ มีมือที่ผานการทำงานหนักหรือไม่ หรือมีมือที่ไม่เคยทำงาน มีความสูงเท่าไค้ เท่ากับคนหรือไม่ และแสดงถึงพอใจเมื่อทราบว่าเกอร์ทรูดมีท่าทางเป็นสุภาพสตรีและไม่สูง เพราะลอคจจะไค้ผู้หญิงซึ่งไม่สามารถทำงานในฟาร์มไค้ไค้เท่ากับคน

แต่เมื่อโรคารู้จักคุ้นเคยกับเกอร์ทรูด คำพูดของโรคาก็แสดงถึงการให้เกียรติและความเห็นอกเห็นใจ แก่เกอร์ทรูด

#### เกอร์ทรูด

บทสนทนาของเกอร์ทรูดแสดงให้เห็นถึงความอ่อนโยน และความมีน้ำใจ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นของเกอร์ทรูด เช่นในตอนทีเกอร์ทรูดพบบุตรชายของโรคา คือห่อของซึ่งมีน้ำหนักมาก ก็รู้สึกสงสารหรือเมื่อเกอร์ทรูดพบเด็กชายดึกครั้งก็เสนอตัวที่จะหยิบยื่นรองเท้าที่มีสภาพดีกว่าให้

นอกจากนี้คำพูดของเกอร์ทรูดยังแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงความคิดในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งในตอนแรกเกอร์ทรูดไม่มีความเชื่อในเรื่องดังกล่าว แต่เมื่อหมดหนทางที่จะรักษาแขนจริง ๆ ก็หันไปพึ่งอำนาจเวทย์มนต์คาถาจนท้ายสุดถึงกับเดินทางไปยังแคทเทโดเบอรี เพื่อสัมผัสลอสกอนท์โทเซที่ถูกแขวนคอโดยล่าพิ้ง

### เทรนเกลิล

คำพูดของเทรนเกลิลแสดงให้เห็นถึงความถ่อมตนและไม่โอ้อวด จะเห็นได้ว่าเทรนเกลิลมักออกตัวว่าตนเองไม่มีความสามารถ และเมื่อรักษาหายก็มักพูดว่าเป็นเหตุบังเอิญแต่อย่างไรก็ตามก็มักจะช่วยให้ผู้ที่ไปพบได้ทราบสิ่งที่ต้องการทราบ โดยที่ไม่ได้เรียกร้องถึงค่าตอบแทนใด ๆ

### 4. บทสนทนามีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่อง

บทสนทนาของตัวละครในเรื่องมีส่วนทำให้เนื้อเรื่องคืบหน้า เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างโรคากับลอคซ์ การพบปะระหว่างเด็กชายกับเกอร์ทรูด ซึ่งทำให้เกอร์ทรูดและโรคาได้พบกัน ช่วงเวลาในคืนที่โรคาฝันถึงเกอร์ทรูดอาการที่แขนซ้ายของเกอร์ทรูด ตลอดจนความสงสัยของนางงานของเกอร์ทรูดที่มีต่อโรคา ไครุจิกเทรนเกลิล ความเปลี่ยนแปลงในค่านิยมของเกอร์ทรูดที่มีต่อสิ่งเหนือธรรมชาติ และทราบถึงนักโทษและลักษณะของความผิดที่ทำให้ต้องโทษขึ้นแขวนคอ ฯลฯ

### 5. มีบทสนทนาที่ช่วยให้อ่านรู้จักรูปร่างและนิสัยใจคอ

บทสนทนาของตัวละครทำให้รู้จักรูปร่างและนิสัยใจคอ โดยเฉพาะเกอร์ทรูด เพราะตัวละครต่าง ๆ ต่างพูดถึงความสวยงาม ความน่ารัก ตลอดจนลักษณะรูปร่างของเกอร์ทรูด และจากคำพูดของเด็กชายบุตรของโรคา และ

ของเกอร์ทรูดเอง ก็ช่วยให้ทราบถึงความมีน้ำใจ และความอ่อนโยนในตัวของเธอ นอกจากนั้นบทสนทนาของตัวละครยังช่วยให้ทราบถึงนิสัยของตัวละครอื่น ๆ เช่น โรคา สิ่งลูกชายไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับลอคจ์แต่ละเคสเดี๋ยวกันก็ยังคงอยากทราบว่า ภรรยาใหม่ของสามีมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร และโรคายังมีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับสภาพความเป็นจริง เมื่อเกอร์ทรูดมีน้ำใจต่อบุตรชายและต่อตัวเธอเอง เธอก็ยอมรับไมตรีและมอบความเป็นมิตรให้อย่างจริงจัง หรือเมื่อเกอร์ทรูดทราบความจริง บางประการจากเทรนเคิล เธอก็กล่าวเผชิญหน้ากับความจริงอันนั้น โดยบอกกับเกอร์ทรูด ว่าเธอไม่เสียใจที่ได้พบเกอร์ทรูดไปพบเทรนเคิล ทุกอย่างควรจะต้องมีการพิจารณา ยิ่งไปกว่านั้นเรายังรู้จักลอคจ์ว่าลอคจ์เป็นคนไม่มีน้ำใจและไม่มีความรับผิดชอบ ลอคจ์ไม่เคยคิดส่งเสียเลี้ยงดูบุตรชายหรือเมื่อพบเด็กชายซึ่งเป็นลูกชายของคนที่ไม่เคยให้ความสนใจ นอกจากนั้นลอคจ์ยังเป็นคนที่ชอบคนที่รูปร่างหน้าตา ลอคจ์รักเกอร์ทรูด ที่ความสวยงามภายนอก เมื่อเกอร์ทรูดมีชนชาติพิการ ลอคจ์ก็แสดงอาการเมื่อหน้าอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เรารู้จักเทรนเคิลว่า เป็นคนมีจิตใจดี ถ่อมตนไม่โอ้อวด และยังทราบอีกด้วยว่า เคอัสเป็นคนแก่ที่ซื่อซื่อและเห็นแก่รายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ

#### 7. บทสนทนาทำให้ทราบถึงสภาพสังคม และวัฒนธรรมในสมัยนั้น ๆ

จากบทสนทนาทำให้ทราบว่าสังคมในช่วงศตวรรษดังกล่าวเป็นสังคม เกษตรกรรม มีการทำนา และเลี้ยงโคนม การคมนาคมยังไม่เจริญนัก มักเดินทาง ค่ายรถม้า และรถไฟ การติดต่อสื่อสาร ก็ยังไม่ก้าวหน้า ยังส่งข่าวกันด้วยปากต่อปาก แม้จะมีหนังสือพิมพ์จำหน่ายแล้วก็ไม่แพร่หลายเท่าที่ควร นอกจากนั้นมีความเชื่อถือ ในเรื่องแม่มดและเวทมนต์คำดำ และการลงโทษชั้นหนักสุด ยังคงเป็นการลงโทษ ด้วยการแขวนคอ

## 8. ตัวละคร (ภูมิหลัง ตัวละคร) เลื่อนต่อการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

การที่โรคา บรูคเคยเป็นภรรยาของลอคซ์ และเคยถูกกล่าวหาว่าเป็นแม่มก ทำให้เรื่องสามารถดำเนินไปยังแก่นเรื่องได้ เพราะการที่เธอเป็นอดีตภรรยาของลอคซ์ ทำให้ทุกคนเชื่อว่า เธอคงลึกลับลึกลับ เกอร์ทรูด ซึ่งมีหน้าที่เธอและลอคซ์ที่มีคนเชื่อว่า เธอมีอำนาจพิเศษเหนือคนอื่น ทำให้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ทำให้แขนซ้ายของเกอร์ทรูดพิการ

### ฉากและบรรยากาศ

#### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากที่ใช้ในเรื่องเป็นฉากชนบทของสังคมเกษตรกรรมในราวต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งยังต้องใช้แรงงานของมนุษย์และสัตว์อยู่ นอกจากนั้นการคมนาคม การติดต่อสื่อสารยังไม่เจริญ ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ซึ่งมีสิ่งลึกลับเหนือธรรมชาติ และทำให้รู้สึกว่าเรื่องของอำนาจจิต เวทมนต์คาถา เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ การกำหนดให้บ้านของเทรนเกิดอยู่ในที่ห่างไกล ต้องเก็บกวาดด้วยความทุลักทุเล ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเทรนเกิดมีความสามารถจริง ยิ่งไปกว่านั้นลอคซ์ใช้ฉากที่เกอร์ทรูดไปพบเคอัสที่บ้านในตอนกลางคืน ท่ามกลางเสียงกังวล์ของน้ำจากเขื่อน และสภาพคุุณที่สลับซับซ้อน และมีคดลัว ทำให้เกิดบรรยากาศของความน่าสยองกลัว และความตาย

#### 2. ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงสภาพอารมณ์ และความรู้สึกภายในของตัวละคร

2.1- ขณะที่ลอคซ์พาเกอร์ทรูดกับโธมัสโตด ในตอนเย็นที่แสงแดดยังเจิดจ้า ฉากของรถม้าสีเหลืองล่อลึงแสง สีของใบหน้าของชายหญิง ชวนนำทางถึงอารมณ์อันชื่นมื่นของคู่สามีภรรยาที่เพิ่งแต่งงานกันใหม่ ๆ

2.2 เมื่อโรคาพาเกอร์ทรุกไปพบเทรนเคิล แม้ว่าจะเพิ่งเริ่มเป็น เวลาบ่าย บรรยายภาพก็สลัวขึ้นเขา ทองฟ้าเต็มไปด้วยเมฆหนาทึบ ขณะที่สายลมพัด ก่อให้เกิดเสียงหวีดหวิวน่าเศร้าใจ

ทำให้ทราบถึงอารมณ์ของโรคาขณะนั้นว่ามีแต่ความอึดอัดใจ และเศร้าหมอง เพราะถ้าเทรนเคิล บอกกับเกอร์ทรุกว่าเธอเป็นสาเหตุของ ความผิดปกติของเกอร์ทรุก เธอก็จะเสียเพื่อนที่ดีอย่างเกอร์ทรุกไป และทุกคนก็จะพา การกล่าวหาว่า เธอเป็นปีศาจในร่างของมนุษย์

### 3. ทำให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ทางอารมณ์

จากเวลา และฉากของเรื่องช่วยให้ทราบถึงสภาพสังคมความเป็นอยู่ ของชาวอังกฤษในชนบทในศตวรรษที่สิบเก้า มีอาชีพทางเกษตรกรรม สังคมของ ผู้คนเป็นสังคมแคบ ๆ เรื่องของคนหนึ่งจะเป็นที่รับรู้ของคนใกล้เคียงด้วยการเล่าต่อ ๆ กันไป การคมนาคม และการสื่อสารยังไม่เจริญนัก แม้ว่าเริ่มเกิดรถไฟแล้ว ผู้คนส่วนใหญ่ก็ยังคงเดินทางด้วยรถม้าหรือม้า นอกจากนี้ยังมีความเชื่อดีในเรื่อง เวทมนตร์คาถา พ่อมด หมอผี อีกด้วย

### กลวิธีในการดำเนินเรื่อง

#### 1. ทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่สับสน

ผู้ประพันธ์เสนอเรื่องอย่างผู้รอบรู้ทุกอย่าง (Omniscient Author) จึงทำให้ทราบเรื่องราวทุกอย่าง แม้กระทั่งความในใจของตัวละครแต่ละตัว นอกจากนี้ ผู้ประพันธ์ยังเสนอเรื่องตามลำดับเวลาและลำดับเหตุการณ์ ตั้งแต่ปีแรก จนถึงอีกหกปีถัดมาจึงทำให้สามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่ยากนัก

## 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัดเจน

การที่ผู้ประพันธ์เล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมาตามลำดับของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละครเอกอย่างไรก็ตาม และความรู้สึกนึกคิดของโรคาคือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ทราบได้ว่า แท้จริงแล้วโรคาคือเป็นคนประเภทใด มีปฏิกิริยากับเหตุการณ์ในลักษณะใด เมื่อเรื่องดำเนินต่อไป และมีเหตุการณ์ร้าย ๆ เกิดขึ้นกับโรคาคือ ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคาก็จะช่วยให้ผู้อ่านพิจารณาว่า การเกิดสิ่งเหล่านั้นขึ้นเป็นการยุติธรรมแก่เธอหรือไม่ ซึ่งการพิจารณาตัวเองจะช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัดเจน

## 4. มีกลวิธีดำเนินเรื่องได้เป็นอย่างดี (ทำให้เรื่องน่าสนใจ ชวนติดตาม น่าประทับใจ)

การที่ผู้ประพันธ์เล่าเรื่องโดยวิธีของผู้รอบรู้ทุกอย่าง Omniscient Aauthor และเล่าเหตุการณ์ตามลำดับเวลา ทำให้มีโอกาสรอบถึงความรู้สึกนึกคิดจริง ๆ ของตัวละครอย่างไรก็ตาม และยังช่วยให้ทราบถึงความเป็นไปในชีวิตของตัวละครอื่น ๆ ที่น่าสนใจ และชวนให้ติดตาม เช่น เกอร์ทรูดสามารถจะรักษาแขนให้หายได้หรือไม่ ถ้าปฏิบัติตามคำแนะนำของเทรนเคิล หรือโรคากับบุตรชายหลบหนีไปอยู่ที่ใด นอกจากนี้การที่รู้จักตัวละครที่คือตัวใดตัวหนึ่งตั้งแต่ต้น ก็จะทำให้ผู้อ่านรู้สึกสงสารและเศร้าใจได้อย่างมาก ถ้าผู้ประพันธ์ประสมปะการกรรมที่เล่าร้าย เช่น กรณีเด็กชายในเรื่อง ซึ่งต้องได้รับความลำบากตั้งแต่อายุน้อยๆ ได้รับความเมตตาจากผู้เป็นพ่อที่ทำงานหนักในโรงงาน แต่เด็กชายก็ยังเป็นเด็กที่เชื่อฟังและช่วยเหลือโรคาคือสิ่งที่สังเกตนั่นเด็กชายก็ยังถูกโชคร้ายทดลองโทษ ให้ได้รับโทษถูกฉกรรจ์ถึงขั้นแขวนคอ โดยที่บังเอิญอยู่ในที่เกิดเหตุขณะไฟไหม้กองข้าวเพียงเล็กน้อย และสาเหตุของการลงโทษเพื่อเน้นตัวอย่างเนื่องจากการวางเพลิงบ่อยครั้งในระบอบนั้น หรือตัวละครอย่างเกอร์ทรูดซึ่งต้องพิการ โดยไม่สามารถแก้ไขด้วยการรักษาธรรมดา ต้องจบชีวิต

อย่างอนาถในการที่พยายามจะรักษาเขาให้หาย เพื่อที่จะช่วยให้สามีกลับมารักดังเดิม เป็นคน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านเกิดความเห็นใจสงสาร และความรู้สึกเห็นใจ หรือ สงสาร เหล่านั้นเอง ก็กลายเป็นความประทับใจในที่สุด

### แกนเรื่อง

#### 1. ทำให้เข้าใจชีวิต หรือความจริงบางประการ

จากแกนเรื่อง The Withered Arm ทำให้ผู้อ่านทราบความจริง บางประการว่า บางครั้งคนเราต้องเผชิญกับความยุ่งยากอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แม้ ผู้นั้นมีใจกระทำความผิดทุกอย่าง ก็ถึงเช่นกรณีของโรคา บุรุษ ซึ่งต้องได้รับ เคราะห์กรรม ต้องหลบหนีไปพร้อมกับบุตรชาย และต้องสูญเสียบุตรชายคนเดียวไป อย่างอนาถใจ โดยที่โรคาเองก็มีเคยทำความผิดต่อเกอร์ทรูด แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเกอร์ทรูดเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ว่า จริง ๆ แล้วมันคืออะไร และเกิดขึ้นได้อย่างไร ในเมื่อทุกคนมีความเชื่อว่าโรคาเป็นแม่บด และเทรนเคิลก็แสดงให้เห็นว่าโรคาเป็นคนทำให้เกอร์ทรูดพิการ โรคาจึงจำต้อง รับผิดชอบต่อความพิการของเกอร์ทรูด ทั้ง ๆ ที่เธอเองก็ไม่เคยทราบว่ามีความผิดอะไร ทั้งกล่าวอยู่ในตัวเองจริงหรือไม่ หรือกรณีของเกอร์ทรูดผู้พยายามกระทำแต่ความดี แต่เธอก็ต้องเสียแขนข้างหนึ่งไปโดยมิทราบสาเหตุ ซึ่งการที่แขนของเธอพิการ ได้สร้างความทุกข์ทรมาน อย่างมากทั้งต่อตัวเธอเองและชีวิตสมรสของเธอ ซึ่งต้องจบชีวิต อย่างน่าเห็นใจ

วิเคราะห์องค์ประกอบของ The Breakout

โครงเรื่อง

1. มีการสร้างความสนใจใคร่รู้

1.1 บอกใบ้

มีการบอกใบ้ถึงความรู้สึกของทอม สปอนเซอร์ว่า แม้เขาจะประสบความสำเร็จทั้งในหน้าที่การงานและครอบครัว แต่มีบางครั้งที่ทอมคิดว่าเขาทำงานหนัก แต่ได้ผลตอบแทนน้อยมาก

(P. 223) All the time, for some time Tom had been aware that he was working very hard for very little.

มีการบอกใบ้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างทอมและครอบครัวโดยทอมมีความรู้สึกว้าวยิบที่ยึดเหนี่ยวตนเองกับครอบครัวได้จากสะพานลงราวกับไฟฟ้าลัดวงจร

( p. 234) The conveyor belt on which his life had been caught up had stopped as if at a short circuit, a break in a switch.

## 2.2 มีการยั่วยู่ให้ผอานอยากรื้อยากเห็น

มีการยั่วยู่ให้ผอานเกิดความอยากรื้อยากเห็นว่าเกิดความเปลี่ยนแปลงอะไรกับทอม จึงทำให้เกิดความคิดและการกระทำที่แตกต่างจากที่เคยปฏิบัติ ดังที่เมื่อทอมได้พูดคุยกับนายซิมส์แล้วเกิดความโกรธเคืองเพราะเขาพูดและแสดงความคิดเห็นเช่นเดียวกับที่ทอมเคยคิด และเคยคล้อยตาม เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาทราบว่าได้อ่านจากหนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกัน และนายซิมส์เป็นกระเจงเงาะสะท้อนให้เห็นถึงความเหลวไหลไร้สาระของตัวทอมในอดีต

(P. 235) A week before, he (Tom) had been saying just the same things as Mr. Sims; probably they had come out of the same papers.

(P. 236) What especially angered him in Mr. Sims was that Mr. Sims's nonsense was his own nonsense of a week before

## 2. มีข้อขัดแย้งที่ชวนให้ผู้อื่นสนใจ

### 2.1 ความขัดแย้งในใจตนเอง

ทอมมีความฉกฉวยใจในค่านิยมเนื่องจากความเคร่งเครียดจากการทำงานทำให้คิดว่าตนเองเป็นส่วนเกินของครอบครัว และตนได้ทำงานหนัก โดยได้รับสิ่งตอบแทนน้อยมาก จึงได้หาสิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างไปจากที่เคยปฏิบัติ

## 3. มีความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ และ/หรือระหว่างบุคคลในเรื่อง

เหตุการณ์ต่าง ๆ ล้วนเป็นการกระทำของทอม เมื่อเกิดความฉกฉวยใจ เช่น ไม่ไปทำงานแต่กลับหนีไปยังสถานที่ตากอากาศ และกระทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่ง

แปลกไปจากเดิม เช่น แสดงความคิดขัดแย้งความคิดต่าง ๆ ที่ตนเองเคยมีความเห็น คล้อยตาม คืบคลานมาลงลึกเพื่อเติมข้อความในจดหมายที่จะเขียนถึงภรรยา โดยใช้สำนวนจากหนังสืออาชญากรรมที่เพิ่งอ่านพบก่อนนอน ทนคมกลิ่นอาหารที่ตนเคย หลีกหนี ฯลฯ ซึ่งทำให้สามารถทราบว่าทอมเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจริง ๆ นอกจากนี้ บุคคลที่พบก็เป็นบุคคลในครอบครัวคือ ลุย ภรรยาของทอม บ๊อบ - บุตรชาย และ เอพริล บุตรสาว ซึ่งสร้างความตกใจแก่ทอมว่าเขาเป็นส่วนเกินของครอบครัว และมี พวกพนักงานบริษัท ตลอดจนแพทย์ของครอบครัวที่ตามมาพบทอมด้วยความเป็นห่วง

#### 4. มีกลวิธีลำดับเรื่องที่ช่วยให้เรื่องกระจ่าง

มีการเริ่มเรื่องซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นของทอมว่าเขาทำงาน เพื่อครอบครัว แต่ก็ไม่มีใครเห็นความดีของเขา เพราะทุกคนต่างเห็นว่าเขาเป็นส่วนเกินของครอบครัว ไม่มีใครต้องการ ซึ่งทำให้ผู้อ่านเกิดความเห็นอกเห็นใจ และ ตีความว่า แล้วเขาจะแก้ปัญหาอย่างไร แต่การเสนอเรื่องค่อย ๆ มาจะค่อย ๆ เปิดเผย ถึงความแปลกประหลาดของพฤติกรรมของเขา ซึ่งช่วยให้ทราบได้ว่าทอมเองที่เป็น ฝ่ายผิดปกติ

#### 5. เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแก่นเรื่อง

##### 5.2 เหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้แก่นเรื่องค่อย ๆ เค้นขุด

ตอนแรกของเรื่องจะแสดงให้เห็นทอมในสภาพของคนปกติที่มีความรู้สึกไม่พอใจ สภาพครอบครัว แต่เหตุการณ์ต่าง ๆ จะค่อย ๆ เผยให้เห็นถึง ความคิดและการกระทำของทอมซึ่งผิดไปจากคนธรรมดา และเหตุการณ์ในท้ายเรื่อง จะสรุปให้ทราบว่าทอมมีสภาพจิตที่ผิดปกติ เนื่องจากความเจ็บปวดที่ได้รับจากครอบครัว และความเคร่งเครียดจากการทำงาน

ท้าวละคร3. มีบทสนทนาที่สมจริง สอดคล้องกับลักษณะนิสัยของท้าวละครในเรื่อง

ทอมเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ และมีกิจการเป็นของตนเอง  
 ดังนั้นแม้จะอยู่ในสภาพจิตใจที่ไม่ปกติ ก็ยังคงไว้ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเองและวาง  
 อำนาจ แต่เมื่อ ทอมพบกับเอฟริด บุตรสาวคนเดียวของเขา คำพูดก็จะเต็มไปด้วย  
 ความอ่อนโยนเห็นอกเห็นใจ

6. มีบทสนทนาที่ช่วยให้เรื่องน่าอ่าน น่าสนใจ มีชีวิตชีวา

(หน้า 235) บทสนทนาระหว่างทอมและซิมส์ให้ข้อคิดเกี่ยวกับ  
 การปกครองแบบเผด็จการ และเกี่ยวกับพระเจ้าซาร์ของรัสเซียที่น่าสนใจ โดยซิมส์  
 กล่าวว่าพวกเผด็จการมักชวนเชื่อด้วยการใช้สื่อทางวิทยุ และโทรทัศน์ แต่คำพูดที่  
 โฆษณาชวนเชื่อก็ไม่สามารถทำให้ประชาชนอื่นได้ ดังนั้นช้าหรือเร็วประชาชนก็จะต้อง  
 พบความจริง แต่ทอมก็แย้งโดยยกตัวอย่างจากอดีตแล้วว่า แม้ประชาชนจะทราบ  
 ความจริงก็คงจะทำอะไรไม่ได้ เพราะฝ่ายชวนเชื่อมีคำรวบรัดที่แข็งแกร่งอยู่ด้วย

(P. 235) 'You can put over anything with the  
 wireless and the telly - that the way these dictators  
 do it. but you can't fed people on words. They'll  
 swallow all the lies you like, but they can't  
 live on hot air. Sooner or later most of these  
 chaps have to face facts.

"Yes," said Tom. 'A lot later - generally too late. Look at what Hitler did with his little yarn. and called it the big lie all the time. Look at all the people eating lies now and getting poison all the time. What can they do, poor devils? So long as the big noise have a really tough police."

- เมื่อฉันสังเกตว่าถ้าเราจะไม่ยอมช่วยพระเจ้าซาร์ ทอมก็กล่าวกันว่า การที่พระเจ้าซาร์ถูกชิงพระราชบัลลังก์ก็เพราะพระองค์ทรงคุยโอ้อวด พระองค์เข้าใจว่าประชาชนรักพระองค์ จึงส่งพวกองครักษ์ไปแนวหน้า แต่พวกบอลเชวิคบอกประชาชนว่าพวกเขาจะสร้างชาติให้เป็นยุคทองโดยเร็ว ซึ่งช่วยให้เป็นฝ่ายชนะ พวกบอลเชวิคเป็นพวกโปปคมแต่ใจมากกว่า พระเจ้าซาร์ ผู้นำสงสารนั้นเพียงหลอกหลวงตนเอง ในขณะที่พวกบอลเชวิคหลอกหลวงทุก ๆ คน

(P. 235) "No," Tom said. "What knocked him out was a superior brand of cant. He thought the people loved him, and sent his Guards to the front. But the Bolshies told the people they'd bring in the golden age right off. And they won. They have a bigger lie" and they were smarter swindlers. The poor old Tsar only cheated himself; they cheated everybody."

นอกจากนี้คำพูดของทอมกับจิตแพทย์ ที่มีการเล่นคำว่า 'nonsense' ทำให้เกิดความขบขัน แต่ก็ได้ความหมายก็

(P. 249) 'Get away from the nonsense,' Tom said.

"But it comes after you all the time. And it won't even listen when you tell it it's nonsense. It won't even believe it's nonsense. It's so absolutely soaked in its own nonsense that it can't take in anything else. like fish."

#### ๘. ตัวละคร หรือ (ภูมิหลังตัวละคร) เชื้อศการดำเนินเรื่องไปยังแก่นเรื่อง

ตัวละครทอม เป็นนักธุรกิจ ซึ่งทำงานเคร่งเครียด ตลอดเวลาจนกระทั่งมีความผิดปกติทางจิต ความคิด คำนึงจึงมีการกระทำซึ่งถูกแปลผลไปจากธรรมชาติ ซึ่งเป็นแก่นของเรื่อง

#### ฉากและบรรยากาศ

##### 1. สอดคล้องกับเนื้อเรื่องและช่วยสร้างบรรยากาศ

ฉากเรื่อง Westford ซึ่งเป็นเมืองชายทะเลในฤดูฝน และโรงแรมทางพากันปิดตัวกันหมดทำให้เกิดความรู้สึกเหงาไม่น่ารื่นรมย์ และการตั้งชื่อร้านเหล้าว่า The Case Is Altered ช่วยสร้างบรรยากาศว่าเรื่องที่เกิดขึ้นคงเป็นเรื่องที่ดีไปจากธรรมชาติ และยังทำให้เกิดความรู้สึกขบขันอีกด้วย

นอกจากนี้ฉากที่ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนในครอบครัวของทอมเอง หรือเจ้าหน้าที่ในบริษัทของทอมต่างมาล้อมรอบตัวทอมด้วยสีหน้าวิตกกังวล ช่วยทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัดและทำให้เกิดความรู้สึกว่าคงมีสิ่งผิดปกติในตัวทอมแน่ ๆ

## กลวิธีดำเนินเรื่อง

### 1. ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ไม่ลืบลืม

การที่ผู้ประพันธ์เริ่มเรื่องโดยการบรรยายถึงความรู้สึกนึกคิดที่ทอมได้รับจากครอบครัว ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นผู้หาเลี้ยง ทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุที่ทำให้ทอมเบื่อหน่ายงานและคิดที่จะหย่าร้างกับอุยกรรยา แต่จากคำพูดและพฤติกรรมต่อ ๆ มาทั้งของทอมเองและของผู้เกี่ยวข้องช่วยแสดงให้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงของทอมทั้งทางด้านการพฤติกรรมและความคิดจนในท้ายสุดของเรื่องจึงทราบได้ว่าทอมเองที่เป็นฝ่ายมีอาการผิดปกติ

การที่ผู้ประพันธ์ค่อย ๆ เสนอถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามลำดับทำให้สามารถเข้าใจเรื่องได้ไม่ลืบลืม

### 2. มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัด

ผู้ประพันธ์เริ่มเรื่องโดยสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้อ่านว่าทอมเป็นบุคคลปกติที่ไม่พอใจครอบครัวของตัวเอง แล้วจึงแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ผิดปกติของทอมอย่างช้า ๆ ซึ่งช่วยให้ทราบว่าทอมมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และการเปลี่ยนแปลงนี้ก็เนื่องจากความผิดปกติทางจิตใจ อันมีผลมาจากการทำงานหนัก และมีการเก็บกดจากครอบครัวของตนเองเป็นสาเหตุรวมด้วย

### 4. มีกลวิธีดำเนินเรื่องได้เป็นอย่างดี (ทำให้เรื่องน่าสนใจ ชวนติดตามน่าประทับใจ)

การที่ผู้ประพันธ์หันเหความสนใจของผู้อ่านโดยสร้างความเข้าใจว่าทอมไม่ได้รับความสำคัญจากครอบครัวทั้ง ๆ ที่เป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว ทำให้ผู้อ่าน

เกิดความเห็นอกเห็นใจ และคิดว่าแล้วทอมจะทำสิ่งใดบ้างเพื่อเป็นการตอบแทน แต่จากการกระทำของทอมทั้งการพูดโต้ตอบกับซิมส์ การออกไปเดินเล่นชายหาด ทามกลางสายฝน การย้าคิด ย้าทำในการเขียนจดหมายถึงดุษฎีแล้วไม่ได้ส่ง ทำให้เกิดความสงสัยว่าทำไมทอมจึงทำในสิ่งที่คนปกติไม่ค่อยกระทำกัน จนในตอนท้ายของ เรื่องก็ยังพบสิ่งที่น่าแปลกใจอีกว่า การที่ทอมที่เป็นผู้ใหญ่ผู้ออกจากบ้านมา จะต้องมีคน มาติดตามมากมายทั้งสมาชิกในครอบครัว พนักงานของบริษัท ตลอดจนแพทย์และ จิตแพทย์ประจำครอบครัว ซึ่งก็สามารถสรุปในตอนจบได้ว่า จริง ๆ แล้วทอมมี อาการผิดปกติไปนั่นเอง

### แกนเรื่อง

#### 1. ทำให้เข้าใจวิถีชีวิตหรือความจริงบางประการ

สภาพที่เกิดขึ้นกับทอมเป็นสภาวะที่สามารถพบได้ในคนทั่ว ๆ ไป นั่นคือ เป็นสภาวะที่มีความขัดแย้งระหว่างสภาพภายนอกและจิตใจส่วนนี้ ซึ่งอาจเป็น ลักษณะที่ว่าคนนั้นแสดงให้เห็นว่าไม่ต้องการความรักความสนใจใด ๆ จากคนรอบข้าง แต่ที่จริงแล้ว เขาอาจต้องการสิ่งดังกล่าวอยู่ภายในจิตใจส่วนนี้ ความต้องการ ดังกล่าวอาจปรากฏให้เห็นได้เมื่อได้เก็บกักเป็นเวลานาน หรือเมื่อมีความเครียด จากการทำงานหรือจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจมีอาการในลักษณะที่มีอาการผิดปกติ ทางจิตใจ และเมื่อผู้นั้นได้รับการรักษาหรือพักผ่อนจนมีสภาพปกติเขาก็จะกลับไปใช้ชีวิตในสภาพเดิม และเก็บความต้องการต่าง ๆ ไว้ในใจอีกครั้ง

ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนที่มีต่อ  
องค์ประกอบเรื่องต้นและองค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน  
และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องต้น

1. ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ประสานมิตร และของผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่องต้นในรายวิชาอังกฤษ 342

ตาราง 9 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนและผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

Mr. Know All

| ความคิดเห็น<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|--------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                    | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน           | มาก(3.58)                         | มาก(3.68) | ปานกลาง<br>(3.37)  | มาก(3.84)              | มาก(3.95)  | มาก(3.84)        |
| ผู้สอน             | มาก                               | มาก       | มาก                | มาก                    | มาก        | มาก              |
| ผู้วิจัย           | มาก(4.5)                          | มาก(3.75) | น้อย(2.14)         | มาก(4.29)              | มาก(4)     |                  |

จากตาราง 9 ผู้เรียนมีความเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง  
และแก่นเรื่องน่าสนใจมาก ส่วนฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และชอบ  
เรื่องต้นนี้มาก

ผู้สอน มีความเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจมาก และ  
ชอบเรื่องต้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความเห็นว่าโครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี  
ดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องน่าสนใจมาก ส่วนฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

ตาราง 10 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง  
The Tell - Tale Heart

| ความคิด<br>เห็นต่อ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |            |                    |                        |                | ระดับ<br>ความชอบ |
|--------------------|-----------------------------------|------------|--------------------|------------------------|----------------|------------------|
|                    | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร    | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง     |                  |
| ผู้เรียน           | มาก(4.05)                         | มาก(3.59)  | มาก(3.68)          | มาก(4)                 | มาก(3.63)      | มาก(3.79)        |
| ผู้สอน             | มาก                               | มาก        | มาก                | มาก                    | มาก            | มาก              |
| ผู้วิจัย           | มาก(4.40)                         | น้อย(2.50) | น้อย(2.14)         | มาก(4.29)              | ปานกลาง<br>(3) | -                |

จากตาราง 10 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจมาก  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจมาก  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง  
น่าสนใจมาก แก่นเรื่องน่าสนใจปานกลางตัวละคร ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

ตาราง 11 ความนึกเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

Going Home

| ความนึกเห็น<br>เห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                   |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|-------------------------------|-----------------------------------|-------------------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                               | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร           | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน                      | มาก(3.68)                         | ปานกลาง<br>(3.47) | ปานกลาง<br>(3.42)  | มาก(3.79)              | มาก(3.74)  | มาก(3.58)        |
| ผู้สอน                        | มาก                               | มาก               | มาก                | มาก                    | มาก        | มาก              |
| ผู้วิจัย                      | ปานกลาง                           | น้อย(2.5)         | ปานกลาง<br>(2.86)  | มาก(4.29)              | น้อย(2)    | -                |

จากตาราง 11 ผู้เรียนมีความนึกเห็นว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง  
แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ตัวละคร ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และ  
ชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความนึกเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจมาก  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความนึกเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก  
โครงเรื่อง ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และตัวละคร แก่นเรื่อง  
น่าสนใจน้อย

ตาราง 12 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

The Escape

| ความคิดเห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|-----------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                       | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน              | มาก(3.95)                         | มาก(3.84) | ปานกลาง<br>(3.05)  | ปานกลาง<br>(3.37)      | มาก(3.79)  | มาก(3.58)        |
| ผู้สอน                | มาก                               | มาก       | ปานกลาง            | ปานกลาง                | ปานกลาง    | มาก              |
| ผู้วิจัย              | ปานกลาง<br>(3.33)                 | มาก(3.75) | น้อย(2.14)         | มาก(3.57)              | น้อย(2)    | -                |

จากตาราง 12 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร และ แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศ และกลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้มาก.

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละครน่าสนใจมาก ส่วนฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง และ ชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง น่าสนใจมาก โครงเรื่องน่าสนใจปานกลาง ส่วนฉากและบรรยากาศ และแก่นเรื่อง น่าสนใจน้อย

ตาราง 13 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

Elias

| ความคิดเห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |            |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|-----------------------|-----------------------------------|------------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                       | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร    | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน              | มาก(4.11)                         | มาก(3.68)  | ปานกลาง<br>(3.26)  | มาก(3.84)              | มาก(3.58)  | มาก(3.68)        |
| ผู้สอน                | ปานกลาง                           | มาก        | ปานกลาง            | มากที่สุด              | มาก        | มาก              |
| ผู้วิจัย              | ปานกลาง<br>(2.78)                 | มาก (4.38) | น้อยมาก<br>(0.71)  | มาก(4.29)              | มาก(4)     | -                |

จากตาราง 13 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี  
ดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด  
ตัวละคร แก่นเรื่องน่าสนใจมาก โครงเรื่อง ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่าตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่อง  
น่าสนใจมาก โครงเรื่องน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อยมาก

ตาราง 14 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยต่อองค์ประกอบเรื่อง

God Sees the Truth But Waits

| ความคิด<br>เห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|---------------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                           | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน                  | มาก(3.79)                         | มาก(3.68) | มาก(4.0)           | มาก(4.0)               | มาก(4.16)  | มาก(4.0)         |
| ผู้สอน                    | มากที่สุด                         | มากที่สุด | มากที่สุด          | มากที่สุด              | มากที่สุด  | มากที่สุด        |
| ผู้วิจัย                  | มาก(4.44)                         | มาก(3.89) | น้อย(2.14)         | มาก(4.29)              | มาก(4)     | -                |

จากตาราง 14 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจมาก และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจมากที่สุด และชอบเรื่องสั้นนี้มากที่สุด

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี ดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องน่าสนใจมาก แต่ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

ตาราง 15 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

The Ransom of Red Chief

| ความถูกต้อง<br>เห็นชอบ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                   |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|-------------------------------|-----------------------------------|-------------------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                               | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร           | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน                      | มาก(3.63)                         | มาก(4)            | มาก(3.53)          | มาก(3.89)              | มาก(3.84)  | มาก(3.89)        |
| ผู้สอน                        | ปานกลาง                           | ปานกลาง           | ปานกลาง            | ปานกลาง                | ปานกลาง    | ปานกลาง          |
| ผู้วิจัย                      | มาก(4.40)                         | ปานกลาง<br>(3.13) | น้อย(2.14)         | มากที่สุด<br>(5)       | น้อย(2)    | -                |

จากตาราง 15 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจมาก และชอบเรื่องสั้นนั้นมาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจ ปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด โครงเรื่องน่าสนใจมาก ตัวละครน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศ แก่นเรื่อง - น่าสนใจน้อย

ตาราง 16 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยต่อองค์ประกอบเรื่อง

A Piece of Pie

| ความคิด<br>เห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                   |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|---------------------------|-----------------------------------|-------------------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                           | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร           | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน                  | มาก(4.0)                          | มาก(3.89)         | ปานกลาง<br>(3.16)  | มาก(4.47)              | มาก(3.68)  | มาก(3.79)        |
| ผู้สอน                    | ปานกลาง                           | ปานกลาง           | ปานกลาง            | ปานกลาง                | ปานกลาง    | ปานกลาง          |
| ผู้วิจัย                  | ปานกลาง<br>(2.78)                 | ปานกลาง<br>(3.13) | น้อย(2.14)         | มาก(4.29)              | น้อย(2)    | -                |

จากตาราง 16 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี  
ดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ส่วนฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจ  
ปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก  
โครงเรื่อง ตัวละครน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศ และแก่นเรื่อง  
น่าสนใจน้อย

ตาราง 17 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยต่อกองค์ประกอบเรื่อง

Tha Ant and the Grasshopper

| ความคิดเห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |                   | ระดับ<br>ความชอบ |
|-----------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|-------------------|------------------|
|                       | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง        |                  |
| ผู้เรียน              | มาก(4.0)                          | มาก(3.58) | ปานกลาง<br>(2.89)  | มาก(3.79)              | มาก(3.95)         | มาก(3.63)        |
| ผู้สอน                | ปานกลาง                           | ปานกลาง   | ปานกลาง            | ปานกลาง                | ปานกลาง           | ปานกลาง          |
| ผู้วิจัย              | มาก(3.75)                         | น้อย(2.5) | น้อย(2.14)         | ปานกลาง<br>(2.86)      | ปานกลาง<br>(2.86) | -                |

จากตาราง 17 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ส่วนฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจ ปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่องน่าสนใจมาก กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ น่าสนใจน้อย

ตาราง 18 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง  
The Luncheon

| ความคิด<br>เห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                   |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|---------------------------|-----------------------------------|-------------------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                           | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร           | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน                  | มาก(3.53)                         | มาก(3.95)         | ปานกลาง<br>(3.37)  | มาก(3.79)              | มาก(3.53)  | มาก(3.79)        |
| ผู้สอน                    | มากที่สุด                         | มากที่สุด         | มากที่สุด          | มากที่สุด              | มาก        | มาก              |
| ผู้วิจัย                  | ปานกลาง<br>(2.78)                 | ปานกลาง<br>(3.13) | น้อย(2.14)         | มาก(3.57)              | น้อย(2)    | -                |

จากตาราง 18 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร  
กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก  
และบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด แก่นเรื่องน่าสนใจมาก และ  
ชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก  
โครงเรื่อง ตัวละครน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศ แก่นเรื่อง น่ายสนใจน้อย

ตาราง 19 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

The Story Teller

| ความคิดเห็น<br>เห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                   |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ  |
|-------------------------------|-----------------------------------|-------------------|--------------------|------------------------|------------|-------------------|
|                               | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร           | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                   |
| ผู้เรียน                      | ปานกลาง<br>(3.47)                 | ปานกลาง<br>(3.32) | ปานกลาง<br>(3.11)  | มาก(3.58)              | มาก(3.58)  | ปานกลาง<br>(3.26) |
| ผู้สอน                        | ปานกลาง                           | ปานกลาง           | ปานกลาง            | ปานกลาง                | ปานกลาง    | ปานกลาง           |
| ผู้วิจัย                      | มาก(3.89)                         | น้อย(2.14)        | น้อย(2.14)         | มาก(4.24)              | น้อย(2)    | -                 |

จากตาราง 19 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่อง  
น่าสนใจมาก ส่วนโครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
และชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจ  
ปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง  
น่าสนใจมาก ส่วนตัวละคร ฉากและบรรยากาศ และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

2. ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ปทุมวัน และของผู้วิจัยที่ติดตามเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342

ตาราง 20 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่ติดตามองค์ประกอบเรื่อง  
God Sees the Truth But Waits

| ความคิดเห็น<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                  |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|--------------------|-----------------------------------|------------------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                    | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร          | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน           | มาก(3.93)                         | ปานกลาง<br>(3.3) | ปานกลาง<br>(3.13)  | มาก(3.88)              | มาก(4.05)  | มาก(3.70)        |
| ผู้สอน             | มาก                               | มาก              | ปานกลาง            | มาก                    | มาก        | มาก              |
| ผู้วิจัย           | มาก(4.44)                         | มาก(3.89)        | น้อย(2.14)         | มาก(4.29)              | มาก(4)     | -                |

จากตาราง 20 ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่อง  
น่าสนใจมาก ตัวละคร ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี  
ดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี  
ดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

ตาราง 21 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

The Lady or the Tiger?

| ความคิดเห็น<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |                  | ระดับ     |
|--------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|------------------|-----------|
|                    | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง       | ความชอบ   |
| ผู้เรียน           | มาก(4.0)                          | มาก(4.14) | มาก(3.52)          | มาก(3.98)              | มาก(4.11)        | มาก(3.89) |
| ผู้สอน             | มาก                               | มาก       | ปานกลาง            | มากที่สุด              | มาก              | มาก       |
| ผู้วิจัย           | มาก(4.4)                          | มาก(3.75) | น้อย(2.14)         | มาก(3.57)              | มากที่สุด<br>(5) | -         |

จากตาราง 21 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจมาก และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า แก่นเรื่องน่าสนใจมากที่สุด โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง น่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศ น่าสนใจน้อย

ตาราง 22 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

Charles

| ความคิดเห็น<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |                | ระดับ<br>ความชอบ |
|--------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|----------------|------------------|
|                    | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง     |                  |
| ผู้เรียน           | มาก(3.93)                         | มาก(4.05) | ปานกลาง<br>(2.95)  | มาก(3.86)              | มาก(4.09)      | มาก(3.80)        |
| ผู้สอน             | มาก                               | มากที่สุด | ปานกลาง            | มาก                    | มาก            | มาก              |
| ผู้วิจัย           | ปานกลาง<br>(2.50)                 | มาก(3.75) | น้อย(2.14)         | มาก(3.57)              | ปานกลาง<br>(3) | -                |

จากตาราง 22 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้นมาก

ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า ตัวละครน่าสนใจมากที่สุด โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้นมาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง น่าสนใจมาก โครงเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง ส่วนฉากและบรรยากาศ น่าสนใจน้อย

3. ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
บางเขน และของผู้วิจัย ที่มีต่อองค์ประกอบเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342

ตาราง 23 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

The Force of Circumstance

| ความคิดเห็น<br>เห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |                | ระดับ<br>ความชอบ |
|-------------------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|----------------|------------------|
|                               | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง     |                  |
| ผู้เรียน                      | มาก(3.51)                         | มาก(4.06) | ปานกลาง<br>(3)     | ปานกลาง<br>(3.27)      | มาก(3.52)      | มาก(3.55)        |
| ผู้สอน 1                      | มากที่สุด                         | มาก       | ปานกลาง            | มาก                    | มาก            | มากที่สุด        |
| ผู้สอน 2                      | มาก                               | มาก       | มากที่สุด          | มากที่สุด              | มาก            | มาก              |
| ผู้วิจัย                      | มากที่สุด<br>(5)                  | มาก(4.38) | มาก(3.57)          | มากที่สุด(5)           | ปานกลาง<br>(3) | -                |

จากตาราง 24 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นเรื่อง  
น่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้น  
นี้มาก

ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่องน่าสนใจมากที่สุด  
ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจ  
ปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้มากที่สุด

ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่า ฉากและบรรยากาศ กลวิธี  
ดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นเรื่องน่าสนใจมาก และ  
ชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง  
น่าสนใจมากที่สุด ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ น่าสนใจมาก แก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง

ตาราง 24 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

The Withered Arm

| ความคิดเห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |            | ระดับ<br>ความชอบ |
|-----------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|------------|------------------|
|                       | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง |                  |
| ผู้เรียน              | มาก(3.73)                         | มาก(3.76) | ปานกลาง<br>(3.48)  | มาก(3.78)              | มาก(3.73)  | มาก(3.85)        |
| ผู้สอน 1              | มากที่สุด                         | มาก       | ปานกลาง            | มาก                    | มากที่สุด  | มากที่สุด        |
| ผู้สอน 2              | มาก                               | ปานกลาง   | ปานกลาง            | มากที่สุด              | มาก        | มาก              |
| ผู้วิจัย              | มากที่สุด(5)                      | มาก(4.38) | มาก(3.57)          | มาก(4.29)              | น้อย (2)   | -                |

จากตาราง 23 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี  
ดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่อง  
สั้นนี้มาก

ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจ  
มากที่สุด ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจ  
ปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้มากที่สุด

ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด  
โครงเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ตัวละคร ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่องน่าสนใจมากที่สุด ตัวละคร  
ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก ส่วนแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

ตาราง 25 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

Fanny and Annie

| ความคิดเห็นต่อ<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                   |                    |                        |                   | ระดับ<br>ความชอบ  |
|-----------------------|-----------------------------------|-------------------|--------------------|------------------------|-------------------|-------------------|
|                       | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร           | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง        |                   |
| ผู้เรียน              | ปานกลาง<br>(3.36)                 | มาก(3.52)         | ปานกลาง<br>(3.03)  | ปานกลาง<br>(3.06)      | ปานกลาง<br>(3.18) | ปานกลาง<br>(3.24) |
| ผู้สอน 1              | มาก                               | มาก               | น้อย               | ปานกลาง                | มาก               | มาก               |
| ผู้สอน 2              | มากที่สุด                         | มาก               | มาก                | มากที่สุด              | มาก               | มาก               |
| ผู้วิจัย              | มาก (4)                           | ปานกลาง<br>(3.13) | น้อย(2.14)         | มาก(4.29)              | น้อย (2)          | -                 |

จากตาราง 25 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า ตัวละครน่าสนใจมาก โครงเรื่อง ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง

ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นเรื่อง น่าสนใจมาก กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง น่าสนใจมากที่สุด ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ แก่นเรื่องน่าสนใจมาก และชอบเรื่องสั้นนี้มาก

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง น่าสนใจมาก ตัวละครน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศ แก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

ตาราง 26 ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

The Voyage

| ความคิดเห็น<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                   |                    |                        |                  | ระดับ<br>ความชอบ |
|--------------------|-----------------------------------|-------------------|--------------------|------------------------|------------------|------------------|
|                    | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร           | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง       |                  |
| ผู้เรียน           | ปานกลาง<br>(2.85)                 | ปานกลาง<br>(3.21) | ปานกลาง<br>(3.27)  | ปานกลาง<br>(2.54)      | ปานกลาง<br>(2.9) | น้อย(2.48)       |
| ผู้สอน 1           | ปานกลาง                           | ปานกลาง           | น้อย               | ปานกลาง                | มาก              | ปานกลาง          |
| ผู้สอน 2           | -                                 | มากที่สุด         | มากที่สุด          | มากที่สุด              | มาก              | มากที่สุด        |
| ผู้วิจัย           | น้อยมาก(1)                        | น้อยมาก(2)        | น้อย(2.4)          | ปานกลาง<br>(2.86)      | น้อย(2)          | -                |

จากตาราง 26 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า องค์ประกอบทุกด้านน่าสนใจ  
ปานกลาง และชอบเรื่องสั้นน้อย

ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่า แก่นเรื่องน่าสนใจมาก  
โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจปานกลาง ตัวฉากและบรรยากาศ  
น่าสนใจน้อย และชอบเรื่องสั้นปานกลาง

ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่า ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ  
กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด แก่นเรื่องน่าสนใจมาก และชอบเรื่องสั้นมากที่สุด

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจปานกลาง  
ฉากและบรรยากาศ แก่นเรื่องน่าสนใจน้อย โครงเรื่อง ตัวละครน่าสนใจน้อยมาก

ตาราง 27 แสดงความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยต่อกองค์ประกอบเรื่อง

The Breakout

| ความคิดเห็น<br>เห็น<br>ของ | ระดับความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |           |                    |                        |                   | ระดับ<br>ความชอบ  |
|----------------------------|-----------------------------------|-----------|--------------------|------------------------|-------------------|-------------------|
|                            | โครงเรื่อง                        | ตัวละคร   | ฉากและ<br>บรรยากาศ | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง        |                   |
| ผู้เรียน                   | มาก(3.67)                         | มาก(3.64) | ปานกลาง<br>(3.18)  | มาก(3.55)              | ปานกลาง<br>(3.36) | ปานกลาง<br>(3.30) |
| ผู้สอน 1                   | ปานกลาง                           | ปานกลาง   | น้อย               | ปานกลาง                | มาก               | ปานกลาง           |
| ผู้สอน 2                   | มาก                               | มาก       | น้อย               | มากที่สุด              | มาก               | น้อย              |
| ผู้วิจัย                   | มาก(4.4)                          | น้อย(2.5) | น้อย(2.14)         | มาก(4.29)              | น้อย(2)           | -                 |

จากตาราง 27 ผู้เรียน มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศ แก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง และชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง

ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่า แก่นเรื่องน่าสนใจมาก โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศ น่าสนใจน้อย และชอบเรื่องสั้นนี้น้อย

ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศ น่าสนใจน้อย และชอบเรื่องสั้นนี้น้อย

ผู้วิจัย มีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง น่าสนใจมาก ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

4. ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีต่อการประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

ตาราง 28 แสดงความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนที่มีต่อการประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น (คิดเป็นร้อยละ)

| ความคิดเห็น<br>ของ | องค์ประกอบการเรียนการสอนด้าน |                         |                        |                                             |                                               | ประโยชน์ที่ได้รับ<br>จากการเรียน<br>การสอน |
|--------------------|------------------------------|-------------------------|------------------------|---------------------------------------------|-----------------------------------------------|--------------------------------------------|
|                    | บุคลิกภาพ<br>ของผู้สอน       | ความสนใจของ<br>ผู้เรียน | วิธีการสอน-<br>กิจกรรม | การทดสอบ<br>ประเมินผล<br>การเรียน<br>การสอน | ช่วงเวลาและ<br>บรรยากาศ<br>การเรียน<br>การสอน |                                            |
| ผู้เรียน           | 61.40                        | -                       | 51.75                  | 69.30                                       | 42.98                                         | 86.84                                      |
| ผู้สอน             | -                            | 50                      | 50                     | 50                                          | 50                                            | 83.33                                      |

มีความเชื่อมั่น .710

จากตาราง 28 ผู้เรียน มีความพอใจในบุคลิกภาพของผู้สอน ไม่มีความคิดเห็นในด้านการเรียนการสอน มีความพอใจในด้านการทดสอบประเมินผล ไม่พอใจใน ช่วงเวลาและบรรยากาศการเรียนการสอน และมีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้น

สำหรับผู้สอน ไม่มีความคิดเห็นในด้านการสนใจของผู้เรียน วิธีการสอนและกิจกรรม การทดสอบประเมินผลการเรียนการสอน ช่วงเวลาและบรรยากาศการเรียนการสอน แต่มีความพอใจเป็นอย่างยิ่งกับประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้น

5. ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

ตาราง 29 แสดงความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น (คิดเป็นร้อยละ)

| ความคิดเห็น<br>ของ | องค์ประกอบการเรียนการสอนด้าน |                         |                       |                                             |                                               | ประโยชน์ที่ได้รับ<br>จากการเรียน<br>การสอน |
|--------------------|------------------------------|-------------------------|-----------------------|---------------------------------------------|-----------------------------------------------|--------------------------------------------|
|                    | บุคลิกภาพ<br>ของผู้สอน       | ความสนใจ<br>ของผู้เรียน | วิธีการสอน<br>กิจกรรม | การทดสอบ<br>ประเมินผล<br>การเรียน<br>การสอน | ช่วงเวลาและ<br>บรรยากาศ<br>การเรียน<br>การสอน |                                            |
| ผู้เรียน           | 76.52                        | -                       | 58.71                 | 71.97                                       | 65.91                                         | 74.62                                      |
| ผู้สอน             | -                            | 83.33                   | 83.33                 | 100                                         | 100                                           | 100                                        |

ค่าความเชื่อมั่น .726

จากตาราง 29 ผู้เรียน มีความพอใจในบุคลิกภาพของผู้สอน ไม่มีความ  
 คิดเห็นในวิธีการสอนและกิจกรรม มีความพอใจในการทดสอบประเมินผลการเรียนการสอน  
 มีความพอใจในช่วงเวลาและบรรยากาศการเรียนการสอน มีความพอใจในประโยชน์ที่ได้รับ  
 ผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในองค์ประกอบการเรียนการสอนทุกด้าน  
 รวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้น

6. ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
บางเขน ที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียน-การสอน และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน  
เรื่องสั้น

ตาราง 30 แสดงความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน  
และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น (คิดเป็นร้อยละ)

| ของ      | ความคิดเห็น<br>ต่อ | องค์ประกอบ การเรียนการสอนด้าน |                         |                    |                                               |                                                   |
|----------|--------------------|-------------------------------|-------------------------|--------------------|-----------------------------------------------|---------------------------------------------------|
|          |                    | บุคลิกภาพ<br>ของผู้สอน        | ความสนใจ<br>ของผู้เรียน | วิธีสอน<br>กิจกรรม | การทดสอบ<br>ประเมินผล<br>ผลการเรียน<br>การสอน | ช่วงเวลา<br>และ<br>บรรยากาศ<br>การเรียน<br>การสอน |
| ผู้เรียน |                    | 75.76                         | -                       | 52.52              | 64.64                                         | 63.63                                             |
| ผู้สอน   |                    | -                             | 91.67                   | 91.67              | 91.67                                         | 66.67                                             |

ค่าความเชื่อมั่น .734

ตาราง 30 ผู้เรียน มีความพอใจในบุคลิกภาพของผู้สอน ไม่มีความคิดเห็นใน  
ด้านวิธีสอน กิจกรรมมีความพอใจในการทดสอบประเมินผลการเรียนการสอน และไม่มี  
ความคิดเห็นในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน

สำหรับผู้สอน มีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในความสนใจของผู้เรียน  
มีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในวิธีการสอนและกิจกรรม มีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในการทดสอบ  
ประเมินผลทางการเรียนการสอน มีความพอใจในช่วงเวลาและบรรยากาศการเรียนการสอน  
และมีความพอใจในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน

### สรุปผลจากการศึกษา

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และผู้วิจัยที่ตอบเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342

#### 1. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่ตอบองค์ประกอบ เรื่อง

Mr. Know All

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มาก และความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเรื่องสั้นระหว่างผู้เรียนและผู้สอนตรงกับในเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่อง ว่ามีความน่าสนใจมาก แต่ในด้านฉากและบรรยากาศ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่ามันน่าสนใจมาก

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนตรงกับกับผู้วิจัย ในด้านโครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่องและแก่นเรื่อง ว่าองค์ประกอบเหล่านี้น่าสนใจมาก แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นในฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

#### 2. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่ตอบองค์ประกอบ เรื่อง

The Jail-Jale Heart

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มาก และความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเรื่องสั้นระหว่างผู้เรียนและผู้สอนตรงกับทุกด้าน คือ มีโครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องที่น่าสนใจมาก

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนตรงกับกับผู้วิจัยในด้านโครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่อง ว่าองค์ประกอบเหล่านี้น่าสนใจมาก แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ตัวละคร ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

#### 3. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่ตอบองค์ประกอบ เรื่อง

Going Home

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มากและมีความคิดเห็นตรงกันว่า  
โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่อง น่าสนใจมาก แต่ผู้เรียนมีความคิดเห็น  
ว่าตัวละคร ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่  
ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบเหล่านี้ น่าสนใจมาก

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ตรงกับผู้วิจัยว่ากลวิธีดำเนินเรื่อง  
น่าสนใจมาก และผู้เรียนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยว่า ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ  
น่าสนใจปานกลาง แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า โครงเรื่องน่าสนใจปานกลาง และ  
แก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

#### 4. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่อง

##### The Escape

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มาก และมีความคิดเห็นตรงกันว่า  
โครงเรื่อง ตัวละครน่าสนใจมาก ส่วนฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
แต่ผู้เรียนมีความเห็นว่าแก่นเรื่องน่าสนใจมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า  
น่าสนใจปานกลาง

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนตรงกับผู้วิจัยว่า ตัวละครน่าสนใจมาก  
แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก โครงเรื่องน่าสนใจ  
ปานกลาง ฉากและบรรยากาศ และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

#### 5. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

##### Elias

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มาก และมีความเห็นตรงกันว่า  
ตัวละคร แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ส่วนฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง  
แต่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าโครงเรื่องและกลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก แต่  
ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าโครงเรื่องน่าสนใจปานกลาง แก่นเรื่องน่าสนใจมากที่สุด

และแก่นเรื่องว่า ตัวละคร แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ส่วนฉากและบรรยากาศ  
น่าสนใจปานกลาง แต่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า โครงเรื่องและกลวิธีดำเนินเรื่อง  
น่าสนใจมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า โครงเรื่องน่าสนใจปานกลาง  
และกลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนตรงกับผู้วิจัยในค่าน แก่นเรื่อง  
ที่น่าสนใจมาก ผู้เรียนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยในเรื่องกลวิธีดำเนินเรื่องว่า  
น่าสนใจมาก และผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยในเรื่องโครงเรื่องที่น่าสนใจ  
ปานกลาง แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ตัวละครน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศ  
น่าสนใจน้อยมาก

6. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อกองค์ประกอบ เรื่อง  
God Sees The Truth But Waits

ผู้เรียนชอบเรื่องนี้มาก แต่ผู้สอนชอบเรื่องนี้มากที่สุด นอกจากนี้  
ผู้เรียน-ผู้สอนยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเรื่องสี่ที่แตกต่างกัน โดยผู้เรียน  
มีความเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง  
น่าสนใจมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบทั้งหมดน่าสนใจมากที่สุด  
ความคิดเห็นของผู้เรียนตรงกับผู้วิจัยในค่านโครงเรื่อง ตัวละคร  
กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องว่าองค์ประกอบเหล่านี้ที่น่าสนใจมาก แต่ผู้วิจัย  
มีความคิดเห็นว่า ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

7. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อกองค์ประกอบ เรื่อง  
The Ransom of Red Chief

ผู้เรียนชอบเรื่องนี้มาก แต่ผู้สอนชอบเรื่องนี้ปานกลาง นอกจากนี้  
ผู้เรียน-ผู้สอนยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเรื่องสี่ที่แตกต่างกัน โดยผู้เรียน  
มีความเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง  
และแก่นเรื่องน่าสนใจมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง

ความคิดเห็นของผู้เรียนตรงกับผู้วิจัยในค่านิกรองเรื่องว่าน่าสนใจมาก  
ผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยในเรื่องตัวละครที่น่าสนใจปานกลาง แต่ผู้วิจัย  
มีความคิดเห็นว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด ส่วนฉากและบรรยากาศ  
และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

#### 8. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

##### A Piece of Pie

ผู้เรียนชอบเรื่องนี้มาก แต่ผู้สอนชอบเรื่องนี้ปานกลาง นอกจากนี้  
ผู้เรียน-ผู้สอนยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเรื่องสั้นที่แตกต่างกัน โดยผู้เรียน  
มีความเห็นว่า นิกรองเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง  
และแก่นเรื่องน่าสนใจมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า น่าสนใจปานกลาง

ผู้เรียนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยในค่านิกรองเรื่องว่าน่าสนใจ  
มาก ผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยในเรื่อง นิกรองเรื่อง และตัวละครที่น่าสนใจ  
ปานกลาง แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ฉากและบรรยากาศ และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

#### 9. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

##### The Ant and the Grasshopper

ผู้เรียนชอบเรื่องนี้มาก แต่ผู้สอนชอบเรื่องนี้ปานกลาง นอกจากนี้  
ผู้เรียน-ผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกันว่า ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง แต่  
ผู้เรียนมีความเห็นว่า นิกรองเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่อง  
น่าสนใจมาก แต่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า น่าสนใจปานกลาง

ผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยในค่านิกรองเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง  
และแก่นเรื่องว่าองค์ประกอบเหล่านี้น่าสนใจปานกลาง แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า  
องค์ประกอบด้านตัวละคร ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

#### 10. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

##### The Luncheon

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มาก และยังมีความคิดเห็นตรงกันว่า  
แก่นเรื่องน่าสนใจมาก แต่ผู้เรียนมีความเห็นว่า โครงเรื่อง ตัวละคร กลวิธี  
ดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่  
ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบที่เหลือเหล่านี้ที่น่าสนใจมากที่สุด

ผู้เรียนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยในค่านตัวละคร และกลวิธีดำเนิน  
เรื่องราว องค์ประกอบเหล่านี้ที่น่าสนใจ แต่ผู้สอนมีความคิดว่าองค์ประกอบด้าน  
โครงเรื่องน่าสนใจปานกลาง ฉากและบรรยากาศ และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

11. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

#### The Story - Teller

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้ปานกลาง และมีความคิดเห็นตรงกันว่า  
โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง แต่ผู้เรียนมีความเห็น  
ว่า กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนมีความ  
คิดเห็นที่น่าสนใจมาก

ผู้เรียนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยในค่านกลวิธีดำเนินเรื่องที่น่าสนใจ  
มาก แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า โครงเรื่องน่าสนใจมาก ตัวละคร ฉากและ  
บรรยากาศ และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน  
และผู้วิจัยที่มีต่อเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342

1. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

#### God Sees the Truth But Waits

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มาก และมีความคิดเห็นตรงกันว่า  
โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก ฉากและบรรยากาศ  
น่าสนใจปานกลาง แต่ผู้เรียนมีความเห็นว่า ตัวละครน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่  
ผู้สอนมีความคิดเห็นที่น่าสนใจมาก

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนตรงกับผู้วิจัยในด้านโครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่องว่า องค์ประกอบเหล่านี้น่าสนใจมาก ผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยว่า ตัวละครน่าสนใจมาก แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

## 2. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

The Lady or the Tiger ?

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มาก และมีความคิดเห็นตรงกันว่า โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นเรื่องน่าสนใจมาก แต่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า ฉากและบรรยากาศ และกลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความเห็นว่า ฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง และกลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนตรงกับผู้วิจัยว่า โครงเรื่อง ตัวละคร น่าสนใจมาก ผู้เรียนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก แต่ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แก่นเรื่องน่าสนใจมากที่สุด ฉากและบรรยากาศน่าสนใจน้อย

## 3. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

Charles

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนชอบเรื่องนี้มาก และมีความคิดเห็นตรงกันว่า โครงเรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมาก และฉากและบรรยากาศ น่าสนใจปานกลาง แต่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า ตัวละครน่าสนใจมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า น่าสนใจปานกลาง

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนตรงกับผู้วิจัยในด้านกลวิธีดำเนินเรื่อง ว่าน่าสนใจมาก ผู้เรียนมีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยว่า ตัวละครน่าสนใจมาก แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า โครงเรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง ส่วนฉาก และบรรยากาศน่าสนใจน้อย

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน และของผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342

# 1. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

## The Withered Arm

ผู้เรียนและผู้สอน 2 ชอบเรื่องนี้มาก ในขณะที่ผู้สอน 1 ชอบเรื่องนี้มากที่สุด นอกจากนี้ทั้งผู้เรียน-ผู้สอนยังมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องฉากและบรรยากาศ โดยมีความคิดเห็นว่าฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง แต่ในค่านิกรองเรื่อง ตัวละคร กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่อง ผู้เรียน-ผู้สอนทั้ง 2 มีความคิดบางประการที่เหมือนกันและแตกต่างกันดังนี้ คือ ผู้เรียนมีความเห็นว่าโครงเรื่องน่าสนใจมาก ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้สอน 1 ในขณะที่ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่าโครงเรื่องน่าสนใจมากที่สุด ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าตัวละครน่าสนใจมาก ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้สอน 1 ในขณะที่ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง สำหรับด้านกลวิธีดำเนินเรื่อง ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมาก ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้สอน 1 แต่ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมากที่สุด และด้านแก่นเรื่องผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมาก ซึ่งตรงกันกับความคิดเห็นของผู้สอน 2 ในขณะที่ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจที่สุด

ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน 1 ตรงกับความคิดเห็นของผู้วิจัยในค่านิกรองเรื่อง และกลวิธีดำเนินเรื่องว่าองค์ประกอบเหล่านี้น่าสนใจมาก ความคิดเห็นของผู้สอน 1 ตรงกับผู้วิจัยว่า โครงเรื่องน่าสนใจมากที่สุด แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ฉากและบรรยากาศน่าสนใจมาก และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

# 2. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

## The Force of Circumstance

ผู้เรียนและผู้สอน 2 ชอบเรื่องนี้มาก ในขณะที่ผู้สอนที่ 1 ชอบเรื่องนี้มากที่สุด นอกจากนี้ความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอนทั้งสองสอดคล้องกันในด้านตัวละคร และแก่นเรื่อง โดยผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าตัวละคร และแก่นเรื่อง น่าสนใจมาก และในคำโครงเรื่อง ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง นั้น ผู้เรียนและผู้สอนทั้ง 2 มีความคิดเห็นบางประการที่เหมือนกันและแตกต่างกันดังนี้ ผู้เรียนมีความคิดว่าโครงเรื่องน่าสนใจมาก ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้สอน 2 แต่ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมากที่สุด ในด้านฉากและบรรยากาศ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้สอนที่ 1 ในขณะที่ผู้สอนที่ 2 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมากที่สุด และในด้านการดำเนินเรื่อง ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนที่ 1 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมาก และผู้สอนที่ 2 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมากที่สุด

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนตรงกับผู้วิจัยในด้านตัวละครว่าน่าสนใจมาก ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน 2 ตรงกับผู้วิจัยว่า โครงเรื่องน่าสนใจมาก ความคิดเห็นของผู้สอน 2 ตรงกับผู้วิจัยว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ฉากและบรรยากาศน่าสนใจมาก และแก่นเรื่องน่าสนใจปานกลาง

### 3. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง Fanny and Annie

ผู้เรียนชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนทั้ง 2 ชอบเรื่องนี้มาก ผู้เรียน-ผู้สอนทั้ง 2 มีความคิดเห็นตรงกันในด้านตัวละครว่าน่าสนใจ แต่ในด้านโครงเรื่อง ฉากและบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่อง ทั้งผู้เรียน-ผู้สอนมีความคิดเห็นบางประการที่เหมือนกันและแตกต่างกันดังนี้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า โครงเรื่องน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ผู้สอน 1 ถิ่นว่าน่าสนใจมาก และผู้สอน 2 ถิ่นว่าน่าสนใจมากที่สุด ในด้านฉากและบรรยากาศผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า

น่าสนใจปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้สอน 1 ในขณะที่ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นที่น่าสนใจมากที่สุด และในค่านแก่นเรื่อง ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่น่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนทั้ง 2 มีความคิดเห็นที่น่าสนใจมาก

ความคิดเห็นของผู้สอน 1 ตรงกับผู้วิจัยว่าโครงเรื่องน่าสนใจมาก และบรรยายกาศน่าสนใจน้อย แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการวิพากษ์เรื่องน่าสนใจมาก ตัวละครน่าสนใจปานกลาง แก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

#### 4. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่มีต่อองค์ประกอบ เรื่อง

##### The Voyage

ผู้เรียนชอบเรื่องสั้นนี้มาก ในขณะที่ผู้สอน 1 ชอบเรื่องสั้นนี้ปานกลาง และผู้สอน 2 มีความชอบมาก สำหรับในค่านโครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยายกาศ การวิพากษ์เรื่อง และแก่นเรื่อง ผู้เรียน-ผู้สอน มีความคิดเห็นบางประการที่เหมือนกันและแตกต่างกันดังต่อไปนี้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นโครงเรื่องน่าสนใจปานกลาง ซึ่งตรงกับผู้สอน 1 ในขณะที่ผู้สอน 2 ไม่มีความคิดเห็น และในค่านตัวละครผู้เรียนมีความคิดเห็นที่น่าสนใจปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้สอน 1 แต่ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นที่น่าสนใจที่สุดในค่านฉากและบรรยายกาศ ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่น่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นที่น่าสนใจน้อย และผู้สอน 2 มีความคิดเห็นที่น่าสนใจมากที่สุดในค่านการวิพากษ์เรื่อง ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่น่าสนใจปานกลาง ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้สอน 1 ในขณะที่ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นที่น่าสนใจมากที่สุด และในค่านแก่นเรื่อง ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่น่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนทั้ง 2 มีความคิดเห็นที่น่าสนใจมาก

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน 1 ตรงกับผู้วิจัยในค่านกลวิธีดำเนิน เรื่องว่าน่าสนใจปานกลาง ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยว่า ฉากและ บรรยายกาศน่าสนใจน้อย แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า แก่นเรื่องน่าสนใจน้อย และ โครงเรื่อง ตัวละครน่าสนใจน้อยมาก

#### 5. ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน และผู้วิจัยที่สอดคล้องประกอบ เรื่อง

##### The Breakout

ผู้เรียนและผู้สอน 1 ชอบเรื่องนี้ปานกลาง ในขณะที่ผู้สอน 2 ชอบเรื่องนี้น้อย นอกจากนี้ในองค์ประกอบด้านโครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและ บรรยายกาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่อง ผู้เรียน-ผู้สอนมีความคิดเห็นที่ เหมือนกันและแตกต่างกันดังต่อไปนี้ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าโครงเรื่องน่าสนใจมาก ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้สอน 2 ในขณะที่ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจ ปานกลาง ในด้านตัวละคร ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมาก ซึ่งตรงกับความ คิดเห็นของผู้สอน 2 ในขณะที่ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง ในด้านฉากและบรรยายกาศ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ ผู้สอนทั้ง 2 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจน้อย ในด้านกลวิธีดำเนินเรื่อง ผู้เรียนมี ความคิดเห็นว่าน่าสนใจมาก ในขณะที่ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง และผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมากที่สุด และในด้านแก่นเรื่อง ผู้เรียนมี ความคิดเห็นว่าน่าสนใจปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนทั้ง 2 มีความคิดเห็นว่าน่าสนใจมาก

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน 2 ตรงกับผู้วิจัยในค่านโครงเรื่อง ว่าน่าสนใจมาก ผู้เรียนมีความคิดเห็นกับผู้วิจัยว่า กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก ผู้สอน 1 - ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัยว่า ฉากและบรรยายกาศน่าสนใจน้อย แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ตัวละคร และแก่นเรื่องน่าสนใจน้อย

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร  
ที่มีต่อการประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

1. ในด้านบุคลิกลักษณะของผู้สอนนั้น ผู้เรียนมีความเห็นว่าเป็นที่น่าพอใจ(61.40%)  
เพราะผู้สอนมักให้กำลังใจผู้เรียน ให้โอกาสผู้เรียนในการปรับปรุงตัวเอง และ  
สามารถดำเนินการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี แต่ผู้เรียนจะระมัดระวังตัวในการ  
ตอบคำถามของผู้สอน และผู้สอนไม่มีโอกาสพูดคุยกับผู้เรียนก่อนเรียนเนื่องจากมีเวลา  
จำกัด

ส่วนผู้สอนไม่มีความเห็น (50%) ในเรื่องความสนใจของผู้เรียน  
เพราะนิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นบางครั้ง และมีนิสิตจำนวนน้อยที่ร่วม  
กิจกรรมในแต่ละชั่วโมง แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนก็คิดว่าผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนไม่  
แตกต่างจากนิสิตในภาคเรียนอื่น ๆ

2. ในด้านวิธีการสอนและกิจกรรม ผู้เรียนไม่มีความคิดเห็น (51.75%)  
เพราะผู้เรียนมีความคิดว่าผู้สอนสอนโดยใช้วิธีการสอนซ้ำ ๆ และมีอุปกรณ์การสอนน้อย  
มาก และมีผู้เรียนเป็นส่วนน้อยเท่านั้นที่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน แต่อย่างไร  
ก็ตามผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ และมีความพอใจในวิธีการเรียนการสอน  
นอกจากนี้ยังคิดว่าตนเองได้รับทักษะใหม่ ๆ จากการเรียนวิชานี้ และคิดเห็นว่า  
จำนวนเรื่องสั้นและงานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำนั้นเหมาะสมกับเวลาแล้ว

ส่วนผู้สอนไม่มีความคิดเห็น (50%) ในเรื่องการเรียนการสอน เพราะ  
คิดว่าผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนแบบวิพากษ์วิจารณ์จึงสอนด้วยวิธีดังกล่าวบ้างพอสมควร  
แต่การสอนส่วนใหญ่ยังคงเป็นการถาม-ตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และคิดว่าจะมีการ  
ปรับปรุงการสอนใหม่ในคราวหน้า นอกจากนี้ผู้สอนมีความเห็นว่าการเรียนการสอน  
แต่ละครั้งมีนิสิตร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากพอควร และคิดว่าจำนวนเนื้อเรื่อง  
เหมาะสมกับเวลาแล้ว

3. ในด้านการทดสอบและประเมินผล ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าพอใจ (69.30%) เพราะผู้เรียนคิดว่า จำนวนครั้งที่สอบ จำนวนข้อสอบ รวมทั้งงานที่มอบหมายให้ทำมีความเหมาะสมดีแล้ว นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งและคำถาม และคิดว่าผู้สอนให้คะแนนด้วยความยุติธรรม

สำหรับผู้สอนไม่มีความคิดเห็น (50%) ในด้านการทดสอบและการประเมินผล เพราะคิดว่ายังไม่พอใจกับข้อสอบหรืองานที่มอบหมายให้ให้จัดทำ จำนวนข้อสอบและรายงานยังไม่เป็นที่พอใจ และยังไม่พอใจกับผลการเรียนของผู้เรียน แต่ผู้สอนมีความเห็นว่านิสิตสามารถเข้าใจคำสั่งและคำถามในข้อสอบ ข้อสอบส่วนใหญ่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และคิดว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ภายหลังจากได้เรียนวิชานี้แล้ว

4. ในด้านช่วงเวลาการสอนและบรรยากาศนั้น ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าพอใจ (42.98%) เพราะมีความคิดเห็นว่าจะเปลี่ยนเวลาเรียนเป็นคาบอื่น ผู้สอนควรจัดในเรื่องระเบียบของห้องเรียน การสอนรายวิชานี้ไม่ได้แตกต่างจากวิชาอื่น และทุกคาบเรียนจะมีผู้เรียนขาดเรียน แต่ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตอบคำถามโดยทั่วถึงกัน และไม่แสดงอารมณ์ให้เห็นเมื่อมีความไม่พอใจ

สำหรับผู้สอนไม่มีความคิดเห็น (50%) ในด้านเวลาสอนและบรรยากาศ เพราะคิดว่าควรจะเปลี่ยนชั่วโมงเรียนไปเป็นคาบอื่น นิสิตมีปัญหาในเรื่องแสงสว่างและเสียงรบกวน และมีนิสิตเป็นบางส่วนเท่านั้นที่ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในขณะเรียน แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนมีความเห็นว่านิสิตส่วนใหญ่เข้าใจเรียน และผู้สอนจะสอนต่อไปให้ทราบว่านิสิตไม่ได้อ่านเรื่องต้นที่มอบหมายให้ ตลอดจนจะพยายามแก้ไขถ้านิสิตไม่กระตือรือร้นที่จะเรียน

5. ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนนั้น นิสิตมีความคิดเห็นว่าเป็นที่พอใจเป็นอย่างมากยิ่ง (86.84%) เพราะการเรียนในรายวิชาดังกล่าวช่วยให้ทราบความหมายขององค์ประกอบของเรื่องสั้น อันได้แก่ โครงเรื่อง (plot) ตัวละคร (character) ฉากและบรรยากาศ (Setting) กลวิธีในการดำเนินเรื่อง (Presentation) และแก่นเรื่อง (theme) ทำให้เกิดทักษะใหม่ ๆ เช่น การวิจารณ์ และการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ได้แก่งกิดต่าง ๆ จากการอ่านเรื่องสั้น ทำให้สามารถอ่านและเข้าใจนวนิยายได้ดียิ่งขึ้น และการอ่านเรื่องสั้นในรายวิชานี้ยังทำให้อยากอ่านเรื่องสั้นอื่น ๆ อีกด้วย แต่ผู้เรียนต้องใช้เวลามากพอสมควรในการอ่านเรื่องสั้นให้เข้าใจ

สำหรับผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่พอใจเป็นอย่างมากยิ่ง (83.33%) ในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้น เพราะทำให้ผู้เรียนทางความหมายขององค์ประกอบของเรื่องสั้นทุกองค์ประกอบ ได้รับทักษะใหม่ ๆ จากการเรียนเรื่องสั้น ได้แก่งกิดต่างประการจากการอ่านเรื่องสั้น ได้รับความเพลิดเพลิน และได้มีโอกาสอ่านเรื่องสั้นที่ดี แต่มีความคิดเห็นว่ามีทักษะในการวิพากษ์วิจารณ์และการหาเหตุผลประกอบความคิดเห็นเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนเป็นเวลานาน

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ที่มีต่อองค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

1. ในด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่พอใจ (76.52%) เพราะผู้เรียนคิดว่าผู้สอนให้กำลังใจผู้เรียนและทำการสอนได้เป็นอย่างดี แม้คำตอบของผู้เรียนจะไม่ถูกต้องนักผู้สอนก็จะพยายามชี้แนะจนกระทั่งผู้เรียนสามารถหาคำตอบที่ถูกต้องได้ นอกจากนี้ผู้สอนยังให้โอกาสดูผู้เรียนทำผิดและรู้จักปรับปรุงตัวเอง แก่อย่างใดก็ตามผู้สอนไม่มีโอกาสใดพูดคุยกับผู้เรียนก่อนทำการสอนเพราะมีเวลาจำกัด

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (83.33%) ในความสนใจของผู้เรียน เพราะส่วนใหญ่ผู้เรียนจะมาเรียนครบทุกคน ผู้เรียนจำนวนมากมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนโดยสม่ำเสมอ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเตรียมอ่านเรื่องล่วงหน้า และมีผู้เรียนกว่าครึ่งหนึ่งที่รวมกิจกรรมการเรียนการสอน และมีความคิดเห็นว่าผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนมากกว่าหรือเท่า ๆ กันกับผู้เรียนที่เรียนวิชาอื่นในภาคการศึกษาอื่น แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนจะเลือกเรื่องสั้นเพื่อนำมาสอน โดยให้ความสำคัญกับความถี่ของเรื่องสั้นมากกว่าความสนใจของผู้เรียน

2. ในด้านวิธีการสอนและกิจกรรม ผู้เรียนไม่มีความคิดเห็น (58.7%) เพราะผู้เรียนคิดว่าผู้สอนใช้วิธีการสอนซ้ำ ๆ และมีอุปกรณ์การสอนไม่มาก และมีผู้เรียนเป็นส่วน้อยที่รวมกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนมีความเห็นว่าตนเองมีความพอใจในการเรียนการสอน และถ้าผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามโดยผู้สอนก็จะแนะแนวทางตอบให้ นอกจากนี้ยังมีความคิดว่าจำนวนเรื่องสั้นและงานที่ผู้สอนมอบหมายให้ทำนั้นเหมาะสมกับเวลาดีพอสมควร

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (83.33%) ในวิธีการสอนและกิจกรรม เพราะมีความคิดเห็นว่าผู้เรียนรวมกิจกรรมการเรียนการสอนมากพอสมควร จำนวนเรื่องสั้นเหมาะสมกับเวลา และผู้สอนจะพยายามเปลี่ยนวิธีสอนหรือหาอุปกรณ์การสอนที่จะเร้าใจผู้เรียนมาใช้ รวมทั้งจะพยายามฝึกผู้เรียนให้รู้จักคิดและหาเหตุผลได้ แต่เนื่องจากเวลานี้จำกัดดังนั้นกิจกรรมส่วนใหญ่จึงมักเป็นการถามตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

3. ในด้านการทดสอบและประเมินผล ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าพอใจ (71.97%) เพราะผู้เรียนคิดว่าจำนวนครั้งที่สอบและการให้คะแนนเหมาะสมอยู่แล้ว ขอสอบมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้สอบ ผู้สอนให้คะแนนยุติธรรมและบางครั้งผู้สอนประเมินผลด้วยวิธีอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการสอบด้วย แต่บางครั้งผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับคำสั่งของข้อสอบ

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (100%) ในการทดสอบและประเมินผล เพราะผู้สอนคิดว่าจำนวนข้อสอบและรายงานที่ให้ผู้เรียนทำมีความเหมาะสมที่จะใช้ประเมินผลการเรียนการสอน จำนวนข้อสอบ และปริมาณงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งและคำถามของข้อสอบ ผู้เรียนมีพัฒนาการในชั้นต่าง ๆ ภายหลังจากที่ได้เรียนรายวิชาอังกฤษ 342 และผู้สอนมีความพอใจกับผลการเรียนของผู้เรียน

4. ในด้านช่วงเวลาเรียนและบรรยากาศในการเรียนการสอนนั้น ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าพอใจ (65.91%) เพราะผู้เรียนมีความคิดว่าคาบเวลาที่เรียนเหมาะสมแล้ว ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นโดยเสมอภาค ผู้สอนไม่แสดงอารมณ์เมื่อเกิดความไม่พอใจผู้เรียน และผู้สอนมีความเป็นกันเองกับผู้เรียน แต่ผู้เรียนมีความคิดว่าการเรียนการสอนรายวิชานี้ไม่ได้แตกต่างจากรายวิชาอื่น และจะมีผู้ขาดเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (100%) ในช่วงเวลาเรียนและบรรยากาศในการเรียนการสอน เพราะผู้สอนคิดว่าคาบเวลาที่ผู้สอนมีความเหมาะสมแล้ว ผู้เรียนไม่มีปัญหาในเรื่องแสงสว่างหรือเสียงรบกวนจากภายนอก ส่วนใหญ่ของการเรียนผู้เรียนมาเรียนโดยพร้อมเพรียงกัน ผู้เรียนส่วนใหญ่จะรวมในกิจกรรมการเรียนการสอน และผู้สอนจะพยายามหาสาเหตุและแก้ไขให้ผู้เรียนไม่กระตือรือร้นที่จะเรียน รวมทั้งจะพยายามสอนถึงแม้ว่าผู้เรียนจะไม่ได้อ่านเนื้อเรื่องมาล่วงหน้า

5. ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้น ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าพอใจ (74.62%) เพราะผู้เรียนมีความคิดว่าการอ่านเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342 ทำให้อยากอ่านเรื่องสั้นอื่น ๆ อีก การอ่านเรื่องสั้นช่วยให้สามารถอ่านนวนิยายได้เข้าใจลึกซึ้งมากขึ้น การอ่านเรื่องสั้นทำให้สามารถเข้าใจความหมายขององค์ประกอบเรื่องสั้นอื่นได้แก่ โครงเรื่อง (Plot)

ตัวละคร (character) ฉากและบรรยากาศ (setting) การเสนอเรื่อง (presentation) และแก่นเรื่อง (theme) และช่วยให้ได้แง่คิดเกี่ยวกับความเป็นอยู่ วัฒนธรรมและการใช้สำนวนภาษา นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดความเคยชินที่จะอ่านเรื่องสั้นที่มีหลายอนุเจต รวมทั้งได้รับทักษะใหม่ ๆ อันได้แก่ การวิจารณ์ และการหาเหตุผลมาประกอบคำตอบ

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (100%) ในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเพราะมีความคิดเห็นว่าทำให้ผู้เรียนทราบความหมายขององค์ประกอบเรื่องสั้นทุกองค์ประกอบ มีการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ อันได้แก่ การวิจารณ์ และการแสดงความคิดเห็นประกอบคำตอบ ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและแง่คิดบางประการ ได้รับความเพลิดเพลิน และให้มีโอกาสอ่านเรื่องสั้นที่ดี

ความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

1. ในด้านบุคลิภาพของผู้สอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าพอใจ (75.76%) เพราะผู้สอนมักให้กำลังใจแก่ผู้เรียน และทำการสอนได้เป็นอย่างดี แม้คำตอบของผู้เรียนจะไม่ถูกต้องนักผู้สอนก็จะพยายามชี้แนะจนได้คำตอบที่ถูกต้อง นอกจากนี้ผู้สอนยังให้อภัยถ้าผู้เรียนทำผิด แต่รู้จักปรับปรุงตัวเอง แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนมีความคิดว่าผู้สอนมีความเข้มงวดในการสอน และไม่มีโอกาสได้พูดคุยกับผู้เรียนก่อนทำการสอนเพราะมีเวลาจำกัด

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในความสนใจของผู้เรียน (91.67%) เพราะผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ผู้เรียนชอบเรื่องสั้นที่นำมาสอน โดยส่วนใหญ่ผู้เรียนจะมาเรียนครบทุกคน ผู้เรียนจำนวนมากมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน โดยสม่ำเสมอ มีผู้เรียนส่วนใหญ่อ่านเรื่องสั้นมาล่วงหน้า มีผู้เรียนกว่าครึ่งหนึ่งที่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนมากกว่าหรือเท่ากับผู้เรียนในภาคการศึกษาอื่น ๆ

2. ในด้านการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่มีความคิดเห็น (52.52%) เพราะผู้เรียนมีความคิดว่าจำนวนเรื่องสั้นหรืองานที่ผู้สอนมอบหมายให้ยังไม่เหมาะสมกับเวลา มีผู้เรียนส่วนน้อยที่รวมกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง และผู้สอนสอนโดยใช้อุปกรณ์การสอนน้อยมาก แต่ในขณะที่เดียวกันผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าผู้สอนพยายามอธิบายหรือแนะนำเมื่อผู้เรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ ผู้เรียนได้รับทักษะใหม่ ๆ เช่น การวิพากษ์วิจารณ์ การหาเหตุผลประกอบคำตอบ และการแสดงความคิดเห็น และผู้เรียนมีความพอใจกับวิธีการเรียนการสอนมากพอควร

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอน (91.67%) เพราะผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ผู้เรียนรวมกิจกรรมการเรียนการสอนมากพอสมควร จำนวนเนื้อเรื่องและรายงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนมีความเหมาะสมกับเวลา ผู้สอนจะพยายามเปลี่ยนวิธีสอนหรือหาอุปกรณ์การสอนที่จะเร้าใจผู้เรียนมาใช้ รวมทั้งผู้สอนได้พยายามให้ผู้เรียนได้นึกคิดและหาเหตุผลเป็น ดังนั้นผู้สอนจึงสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนช่วยกันหาคำตอบอภิปรายและสรุป

3. ในด้านการทดสอบและประเมินผล ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าน่าพอใจ (64.64%) เพราะผู้เรียนมีความคิดว่าจำนวนครั้งที่สอบ และการให้คะแนนเหมาะสมแล้ว ทดสอบมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนประเมินผลด้วยหลายวิธีนอกเหนือจากการสอบ คำถามและคำสั่ง เป็นข้อความที่สามารถเข้าใจได้ง่าย แต่ผู้สอนมีความคิดว่าจำนวนข้อสอบหรือรายงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนยังไม่เหมาะสมกับเวลา

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในการทดสอบและประเมินผล (91.67%) เพราะผู้สอนมีความคิดเห็นว่าจำนวนข้อสอบและรายงานที่ให้ผู้เรียนทำมีความเหมาะสมที่จะใช้ประเมินผลการเรียนการสอน จำนวนข้อสอบและปริมาณงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่งและคำถามของข้อสอบ ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ พอควรหลังจากได้เรียนรายวิชาอังกฤษ 342 และผู้สอนมีความพอใจกับผลการเรียนของผู้เรียน

4. ในด้านช่วงเวลาเรียน และบรรยากาศในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าพอใจ (63.63%) เพราะผู้เรียนมีความคิดว่า เวลาที่เรียนเหมาะสมแล้ว ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นโดยเสมอภาคกัน ผู้สอนไม่แสดงอารมณ์เมื่อเกิดความไม่พอใจผู้เรียน และผู้สอนมีความเป็นกันเองกับผู้เรียน แต่ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนการสอนรายวิชานี้ไม่ได้แตกต่างจากรายวิชาอื่น และจะมีผู้ขาดเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน

สำหรับผู้สอนมีความพอใจในด้านการเรียนและบรรยากาศในการเรียนการสอน (58.33%) เพราะผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ส่วนใหญ่ผู้เรียนจะเข้าเรียนโดยพร้อมเพรียงกัน และนิสิตส่วนใหญ่จะรวมกิจกรรมการเรียนการสอน และผู้สอนจะมอบหมายให้ผู้เรียนไม่ได้อ่านเนื้อเรื่องมาล่วงหน้า แต่อย่างไรก็ตาม ผู้สอนต้องการให้มีเวลาสอนมากขึ้น และผู้เรียนมีปัญหาเรื่องแสงสว่างและเสียงรบกวนจากภายนอกมากพอสมควร

5. ในด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น ผู้เรียนไม่มีความคิดเห็น (57.07%) เพราะผู้เรียนคิดว่าสนใจเรื่องสั้นที่นำมาสอนเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น และต้องใช้เวลามากพอสมควรในการอ่านเรื่องสั้นแต่ละเรื่อง แต่อย่างไรก็ตามผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการอ่านเรื่องสั้นสามารถช่วยให้อ่านนวนิยายได้เข้าใจ และลึกซึ้งยิ่งขึ้น ช่วยให้ทราบถึงแง่คิด วัฒนธรรมความเป็นอยู่และสำนวนภาษา ทำให้ทราบถึงความหมายขององค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องสั้น ตลอดจนทำให้สามารถวิจารณ์และหาเหตุผลประกอบคำตอบได้

สำหรับผู้สอนมีความพอใจในประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนเรื่องสั้น (66.67%) เพราะผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ทำให้ผู้เรียนสามารถทราบความหมายขององค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องสั้น มีการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ อันได้แก่ การวิจารณ์ วิจารณ์และการแสดงความคิดเห็นประกอบคำตอบพอสมควร ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและแง่คิดทางประการ แต่ผู้สอนยังมีความไม่พอใจเรื่องสั้นที่นำมาสอน

## สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้น จำนวน 18 เรื่อง ที่ใช้สอน และสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน ที่เรียนและสอนในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (ดง. 342) ในปีการศึกษา 2527

### ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้นที่ใช้สอนในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (ดง. 342) ตั้งแต่แก่น โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ และกลวิธีการดำเนินเรื่องและแก่นเรื่อง และศึกษาว่าองค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อเรื่องสั้นอย่างไร
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนเกี่ยวกับองค์ประกอบของเรื่องสั้นในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (ดง. 342) องค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้นในรายวิชาดังกล่าว

### วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้จะแบ่งออกเป็นสองขั้นตอน คือ

1. วิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้นจำนวน 18 เรื่อง ในด้านโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก กลวิธีดำเนินเรื่อง และแก่นเรื่อง ตลอดจนศึกษาว่า องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้มีผลต่อแก่นเรื่องอย่างไร

2. สำนักรวความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบของเรื่องสั้น องค์ประกอบในด้านการเรียนการสอนเรื่องสั้น และประโยชน์จากการเรียนการสอนเรื่องสั้นในรายวิชาดังกล่าว

### ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

1. ผู้เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน จำนวน 96 คน เป็นผู้เรียนของวิทยาเขตประสานมิตร 19 คน วิทยาเขตปทุมวัน 44 คน และ วิทยาเขตบางเขน 33 คน (ตามตาราง 1 หน้า 10)
2. ผู้สอนรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อิง. 342) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน และบางเขน จำนวน 4 คน เป็นผู้สอนของวิทยาเขตประสานมิตร 1 คน วิทยาเขตปทุมวัน 1 คน และวิทยาเขตบางเขน 2 คน (ตามตาราง 2 หน้า 10)

### เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้น

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้น ได้จากการศึกษา  
เกณฑ์การวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นของ สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (สุทธิวงศ์  
พงศ์ไพบูลย์ 2525 : 47 - 67) รัญจวน อินทรกำแหง (รัญจวน อินทรกำแหง  
สมพันธ์ เจริญพันธ์ และประทีป วาतिकินกร 2524 : 34 - 63) มล. ทุย  
ชุมสาย (มล. ทุย ชุมสาย 2516 : 13) Kenny (Kenny, 1966 : 8 - 88)  
และ Opdaahl (Opdaahl, 1968 : 5)

### เครื่องมือที่ใช้สำรวจความคิดเห็นผู้เรียน-ผู้สอน

1. แบบสัมภาษณ์ผู้สอน
2. แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอน จึงแยกออกเป็นฉบับของ  
ผู้เรียน และฉบับของผู้สอน และแต่ละฉบับยังแยกออกเป็น ส่วนที่ถามความคิดเห็น  
เกี่ยวกับองค์ประกอบของเรื่องสั้น และส่วนที่ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบ  
ด้านการเรียนการสอน รวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น ในรายวิชา  
นวนิยายและเรื่องสั้น (อจ. 342)

### วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. สำรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้
2. ตรวจสอบคะแนนโดยให้คะแนนคำตอบที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นเกี่ยวกับ  
องค์ประกอบของเรื่องสั้นในข้อแสดงความคิดเห็นว่า น่าสนใจมากที่สุด มาก  
ปานกลาง น้อยและน้อยมาก โดยให้คะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ
3. รวมคะแนนของผู้เรียนทุกคนในคำถามแต่ละข้อในข้อ 2 แล้วหาค่าเฉลี่ย  
จากนั้นแล้วจะคะแนนเป็นความคิดเห็นโดยใช้เกณฑ์ของ เบสต์ (Best, 1964 : 189) ว่า

|             |   |            |
|-------------|---|------------|
| 1.00 - 1.50 | - | น้อยที่สุด |
| 1.51 - 2.50 | - | น้อย       |
| 2.51 - 3.50 | - | ปานกลาง    |
| 3.51 - 4.50 | - | มาก        |
| 4.51 - 5.00 | - | มากที่สุด  |

4. ทราบคะแนนในส่วนที่ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น โดยให้คะแนนข้อที่เป็นเชิงตอบรับเป็นหนึ่ง และเชิงปฏิเสธเป็นศูนย์

5. ใช้คะแนนที่ได้ในข้อ 4 ลงในตาราง แล้วรวมคะแนนในแต่ละแถวจะได้คะแนนความคิดเห็นในแต่ละด้านของผู้ตอบแบบสอบถาม

6. รวมคะแนนแถวเดียวกันของผู้เรียนในแต่ละวิชาเขตเข้าด้วยกัน แล้วหาคะแนนเป็นร้อยละ จากนั้นแปลผลที่ได้เป็นความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ที่ต้องการทราบ โดยใช้เกณฑ์ของ เบสต์ (Best. 1964 : 190) ว่า

|               |   |                      |
|---------------|---|----------------------|
| 1.00% - 20%   | - | ไม่พอใจเป็นอย่างยิ่ง |
| 20.01% - 40%  | - | ไม่พอใจ              |
| 40.01% - 60%  | - | ไม่มีความคิดเห็น     |
| 60.01% - 80%  | - | พอใจ                 |
| 80.01% - 100% | - | พอใจเป็นอย่างยิ่ง    |

ตาราง 31 แสดงความคิดเห็นที่ตรงกันระหว่างผู้เรียน, ผู้สอนของ ม.ว. ประสานมิตร  
และผู้วิจัย ที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้น ในรายวิชาอังกฤษ 342

| เรื่อง                 | ระดับ<br>ความ<br>ชอบ | ความคิดเห็นที่ตรงกันของผู้เรียน, ผู้สอน<br>และผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้น |                       |                        |                        |                        |
|------------------------|----------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------|------------------------|------------------------|------------------------|
|                        |                      | โครงเรื่อง                                                                                       | ตัวละคร               | ฉากและ<br>บรรยากาศ     | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง             |
| Mr. Know-All           | มาก                  | ผู้เรียน<br>(3.84)                                                                               | ผู้เรียน<br>(มาก3.58) | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.37) | ผู้เรียน<br>(มาก3.84)  | ผู้เรียน<br>(มาก3.95)  |
|                        | มาก                  | ผู้สอน<br>(มาก)                                                                                  | ผู้สอน<br>(มาก)       | ผู้สอน<br>(มาก)        | ผู้สอน<br>(มาก)        | ผู้สอน<br>(มาก)        |
|                        | -                    | ผู้วิจัย<br>(มาก4)                                                                               | ผู้วิจัย<br>(มาก3.7)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2.14)  | ผู้วิจัย<br>(มาก3.57)  | ผู้วิจัย<br>(มาก4)     |
| The Tell-Tale<br>Heart | มาก                  | ผู้เรียน<br>(3.79)                                                                               | ผู้เรียน<br>(มาก3.59) | ผู้เรียน<br>(มาก3.66)  | ผู้เรียน<br>(มาก4)     | ผู้เรียน<br>(มาก3.63)  |
|                        | มาก                  | ผู้สอน<br>(มาก)                                                                                  | ผู้สอน<br>(มาก)       | ผู้สอน<br>(มาก)        | ผู้สอน<br>(มาก)        | ผู้สอน<br>(มาก)        |
|                        | -                    | ผู้วิจัย<br>(มาก4.4)                                                                             | ผู้วิจัย<br>(นอย2.5)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2.14)  | ผู้วิจัย<br>(มาก4.29)  | ผู้วิจัย<br>(ปก. 3)    |
| Going Home             | มาก                  | ผู้เรียน<br>(3.58)                                                                               | ผู้เรียน<br>(มาก3.68) | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.4)  | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.42) | ผู้เรียน<br>(มาก3.79)  |
|                        | มาก                  | ผู้สอน<br>(มาก)                                                                                  | ผู้สอน<br>(มาก)       | ผู้สอน<br>(มาก)        | ผู้สอน<br>(มาก)        | ผู้สอน<br>(มาก)        |
|                        | -                    | ผู้วิจัย<br>(ปก. 2.7)                                                                            | ผู้วิจัย<br>(ปก. 2.5) | ผู้วิจัย<br>(ปก. 2.86) | ผู้วิจัย<br>(มาก4.29)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2)     |
| The Escape             | มาก                  | ผู้เรียน<br>(3.58)                                                                               | ผู้เรียน<br>(มาก3.9)  | ผู้เรียน<br>(มาก3.7)   | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.35) | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.37) |
|                        | มาก                  | ผู้สอน<br>(มาก)                                                                                  | ผู้สอน<br>(มาก)       | ผู้สอน<br>(ปก.)        | ผู้สอน<br>(ปก.)        | ผู้สอน<br>(ปก.)        |
|                        | -                    | ผู้วิจัย<br>(ปก. 3.3)                                                                            | ผู้วิจัย<br>(มาก3.7)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2.14)  | ผู้วิจัย<br>(มาก3.57)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2)     |

## ตาราง 31 (ต่อ)

| เรื่อง                       | ระดับความชอบ  | ความถี่ที่ตรงกันของผู้เรียน ผู้สอน และผู้วิจัยบทความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                        |                         |                          |                       |
|------------------------------|---------------|------------------------------------------------------------------------------|------------------------|-------------------------|--------------------------|-----------------------|
|                              |               | โครงเรื่อง                                                                   | ตัวละคร                | ฉากและบรรยากาศ          | กลวิธีดำเนินเรื่อง       | แก่นเรื่อง            |
| Elias                        | มาก<br>(3.68) | ผู้เรียน<br>(มาก4.1)                                                         | ผู้เรียน<br>(มาก3.68)  | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.68)  | ผู้เรียน<br>(มาก3.84)    | ผู้เรียน<br>(มาก3.58) |
|                              | มาก           | ผู้สอน<br>(ปก.)                                                              | ผู้สอน<br>(ปก.)        | ผู้สอน<br>(ปก.)         | ผู้สอน<br>(มาก)          | ผู้สอน<br>(มาก)       |
|                              | -             | ผู้วิจัย<br>(ปก. 2.78)                                                       | ผู้วิจัย<br>(มาก4.3)   | ผู้วิจัย<br>(นอยมาก. 7) | ผู้วิจัย<br>(มาก4.29)    | ผู้วิจัย<br>(มาก4)    |
| God Sees the Truth But Waits | มาก<br>(4.0)  | ผู้เรียน<br>(มาก3.79)                                                        | ผู้เรียน<br>(มาก3.6)   | ผู้เรียน<br>(มาก4)      | ผู้เรียน<br>(มาก4)       | ผู้เรียน<br>(มาก4.16) |
|                              | มากที่สุด     | ผู้สอน<br>(มากที่สุด)                                                        | ผู้สอน<br>(มากที่สุด)  | ผู้สอน<br>(มากที่สุด)   | ผู้สอน<br>(มากที่สุด)    | ผู้สอน<br>(มากที่สุด) |
|                              | -             | ผู้วิจัย<br>(มาก4.44)                                                        | ผู้วิจัย<br>(มาก3.89)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2.14)   | ผู้วิจัย<br>(มาก4.29)    | ผู้วิจัย<br>(มาก4)    |
| The Ransom of Red Chief      | มาก<br>(3.89) | ผู้เรียน<br>(มาก3.63)                                                        | ผู้เรียน<br>(มาก4)     | ผู้เรียน<br>(มาก3.53)   | ผู้เรียน<br>(มาก3.89)    | ผู้เรียน<br>(มาก3.84) |
|                              | ปานกลาง       | ผู้สอน<br>(ปก.)                                                              | ผู้สอน<br>(ปก.)        | ผู้สอน<br>(ปก.)         | ผู้สอน<br>(ปก.)          | ผู้สอน<br>(ปก.)       |
|                              | -             | ผู้วิจัย<br>(มาก4)                                                           | ผู้วิจัย<br>(ปก. 3.13) | ผู้วิจัย<br>(นอย2.1)    | ผู้วิจัย<br>(มากที่สุด5) | ผู้วิจัย<br>(นอย2)    |
| A Piece of Pie               | มาก<br>(3.79) | ผู้เรียน<br>(มาก4)                                                           | ผู้เรียน<br>(มาก3.89)  | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.1)   | ผู้เรียน<br>(มาก3.68)    | ผู้เรียน<br>(มาก3.63) |
|                              | ปานกลาง       | ผู้สอน<br>(ปก.)                                                              | ผู้สอน<br>(ปก.)        | ผู้สอน<br>(ปก.)         | ผู้สอน<br>(ปก.)          | ผู้สอน<br>(ปก.)       |
|                              | -             | ผู้วิจัย<br>(ปก. 2.78)                                                       | ผู้วิจัย<br>(ปก. 3.13) | ผู้วิจัย<br>(นอย2.1)    | ผู้วิจัย<br>(มาก4.29)    | ผู้วิจัย<br>(นอย2)    |

ตาราง 31 (ต่อ)

| เรื่อง                      | ระดับ<br>ความ<br>ชอบ | ความคิดเห็นที่ตรงกันของผู้เรียน, ผู้สอน<br>และผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                       |                       |                        |                       |
|-----------------------------|----------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------|-----------------------|------------------------|-----------------------|
|                             |                      | โครงเรื่อง                                                                                 | ตัวละคร               | ฉากและ<br>บรรยากาศ    | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง | แก่นเรื่อง            |
| The Ant and the Grasshopper | ปานกลาง<br>(2.89)    | ผู้เรียน<br>(มาก4)                                                                         | ผู้เรียน<br>(มาก3.5)  | ผู้เรียน<br>(ปก.2.89) | ผู้เรียน<br>(มาก3.79)  | ผู้เรียน<br>(มาก3.95) |
|                             | ปานกลาง              | ผู้สอน<br>(ปก.)                                                                            | ผู้สอน<br>(ปก.)       | ผู้สอน<br>(ปก.)       | ผู้สอน<br>(ปก.)        | ผู้สอน<br>(ปก.)       |
|                             | -                    | ผู้วิจัย<br>(ปก.3.33)                                                                      | ผู้วิจัย<br>(นอย2.5)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2.14) | ผู้วิจัย<br>(ปก.2.86)  | ผู้วิจัย<br>(ปก.3)    |
| The Lucheen                 | มาก<br>(3.79)        | ผู้เรียน<br>(มาก3.53)                                                                      | ผู้เรียน<br>(มาก3.95) | ผู้เรียน<br>(ปก.3.37) | ผู้เรียน<br>(มาก3.53)  | ผู้เรียน<br>(มาก3.53) |
|                             | มาก                  | ผู้สอน<br>(มากที่สุด)                                                                      | ผู้สอน<br>(มากที่สุด) | ผู้สอน<br>(มากที่สุด) | ผู้สอน<br>(มากที่สุด)  | ผู้สอน<br>(มากที่สุด) |
|                             | -                    | ผู้วิจัย<br>(ปก.2.78)                                                                      | ผู้วิจัย<br>(ปก.3.13) | ผู้วิจัย<br>(นอย2.1)  | ผู้วิจัย<br>(มาก3.57)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2)    |
| The Story Teller            | ปานกลาง<br>(3.26)    | ผู้เรียน<br>(ปก.3.4)                                                                       | ผู้เรียน<br>(ปก.3.32) | ผู้เรียน<br>(ปก.3.11) | ผู้เรียน<br>(มาก3.58)  | ผู้เรียน<br>(มาก3.58) |
|                             | ปานกลาง              | ผู้สอน<br>(ปก.)                                                                            | ผู้สอน<br>(ปก.)       | ผู้สอน<br>(ปก.)       | ผู้สอน<br>(ปก.)        | ผู้สอน<br>(ปก.)       |
|                             | -                    | ผู้วิจัย<br>(มาก3.89)                                                                      | ผู้วิจัย<br>(มาก3.79) | ผู้วิจัย<br>(นอย2.1)  | ผู้วิจัย<br>(มาก4.29)  | ผู้วิจัย<br>(นอย2)    |

จากตาราง 31 ผู้เรียน, ผู้สอน และผู้วิจัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าสนใจ  
ขององค์ประกอบตรงกัน 10 รายการ

ผู้เรียน มีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัย 11 รายการ ในขณะที่  
ผู้สอนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน :

ผู้สอน มีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัย 7 รายการ ในขณะที่  
ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน :

ตาราง 32 แสดงความคิดเห็นที่ตรงกันระหว่างผู้เรียน, ผู้สอนของมสว. บัณฑิต และ  
ผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้น ในรายวิชาอังกฤษ 342

| เรื่อง                             | ระดับ<br>ความ<br>ชอบ | ความคิดเห็นที่ตรงกันของผู้เรียน, ผู้สอน<br>และผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                              |                              |                              |                                 |
|------------------------------------|----------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------|------------------------------|------------------------------|---------------------------------|
|                                    |                      | โครงเรื่อง                                                                                 | ตัวละคร                      | ฉากและบรรยากาศ               | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง       | แก่นเรื่อง                      |
| God Sees the<br>Truth But<br>Waits | มาก                  | <u>ผู้เรียน</u><br>(3.7) (มาก3.93)                                                         | <u>ผู้เรียน</u><br>(ปก.3.3)  | <u>ผู้เรียน</u><br>(ปก.3.13) | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก3.88) | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก4.05)    |
|                                    | มาก                  | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)                                                                     | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)       | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)       | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)       | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)          |
|                                    | -                    | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก4.44)                                                               | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก3.8)  | <u>ผู้วิจัย</u><br>(นอย2.14) | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก4.29) | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก4)       |
| The Lady or<br>the Tiger?          | มาก                  | <u>ผู้เรียน</u><br>(3.89) (มาก 4)                                                          | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก4.1)  | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก3.52) | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก3.98) | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก4.11)    |
|                                    | มาก                  | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)                                                                     | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)       | <u>ผู้สอน</u><br>(ปก.)       | <u>ผู้สอน</u><br>(มากที่สุด) | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)          |
|                                    | -                    | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก3.89)                                                               | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก3.7)  | <u>ผู้วิจัย</u><br>(นอย2.14) | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก3.57) | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มากที่สุด5) |
| Charles                            | มาก                  | <u>ผู้เรียน</u><br>(3.8) (มาก3.93)                                                         | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก4.05) | <u>ผู้เรียน</u><br>(ปก.2.95) | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก3.86) | <u>ผู้เรียน</u><br>(มาก4.09)    |
|                                    | มาก                  | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)                                                                     | <u>ผู้สอน</u><br>(มากที่สุด) | <u>ผู้สอน</u><br>(ปก.)       | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)       | <u>ผู้สอน</u><br>(มาก)          |
|                                    | -                    | <u>ผู้วิจัย</u><br>(ปก.2.5)                                                                | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก3.7)  | <u>ผู้วิจัย</u><br>(นอย2.14) | <u>ผู้วิจัย</u><br>(มาก3.57) | <u>ผู้วิจัย</u><br>(ปก.3)       |

จากตาราง 32 ผู้เรียน, ผู้สอน และผู้วิจัย มีความคิดเห็นตรงกัน

6 รายการ

ผู้เรียน มีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัย 2 รายการ

ในขณะที่ผู้สอนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

ผู้สอน มีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัย 1 รายการ

ในขณะที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

ตาราง 33 แสดงความคิดเห็นที่ตรงกันระหว่างผู้เรียน, ผู้สอนของมทว. บางเขน และ  
ผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้น ในรายวิชาอังกฤษ 342

| เรื่อง                       | ระดับ<br>ความ<br>ชอบ | ความคิดเห็นที่ตรงกันระหว่างผู้เรียน-ผู้สอน<br>และผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                        |                         |                          |                         |
|------------------------------|----------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------|-------------------------|--------------------------|-------------------------|
|                              |                      | โครงเรื่อง                                                                                    | ตัวละคร                | ฉากและ<br>บรรยากาศ      | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง   | แก่นเรื่อง              |
| The Withered<br>Arm          | มาก                  | ผู้เรียน<br>(มาก3.73)                                                                         | ผู้เรียน<br>(มาก3.7)   | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.48)  | ผู้เรียน<br>(มาก3.78)    | ผู้เรียน<br>(มาก3.73)   |
|                              | มากที่สุด            | ผู้สอน 1<br>(มากที่สุด)                                                                       | ผู้สอน 1<br>(มาก)      | ผู้สอน 1<br>(ปก.)       | ผู้สอน 1<br>(มาก)        | ผู้สอน 1<br>(มากที่สุด) |
|                              | มาก                  | ผู้สอน 2<br>(มาก)                                                                             | ผู้สอน 2<br>(ปก.)      | ผู้สอน 2<br>(ปก.)       | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด)  | ผู้สอน 2<br>(มาก)       |
|                              | -                    | ผู้วิจัย<br>(มากที่สุด5)                                                                      | ผู้วิจัย<br>(มาก4.3)   | ผู้วิจัย<br>(มาก3.57)   | ผู้วิจัย<br>(มาก4.25)    | ผู้วิจัย<br>(น้อย 2)    |
| The Force of<br>Circumstance | มาก                  | ผู้เรียน<br>(3.55)                                                                            | ผู้เรียน<br>(มาก3.51)  | ผู้เรียน<br>(ปก. 3)     | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.27)   | ผู้เรียน<br>(มาก3.52)   |
|                              | มาก                  | ผู้สอน 1<br>(มากที่สุด)                                                                       | ผู้สอน 1<br>(มาก )     | ผู้สอน 1<br>(ปก.)       | ผู้สอน 1<br>(มาก)        | ผู้สอน 1<br>(มาก)       |
|                              | มาก                  | ผู้สอน 2<br>(มาก)                                                                             | ผู้สอน 2<br>(มาก)      | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด) | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด)  | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด) |
|                              | -                    | ผู้วิจัย<br>(มากที่สุด5)                                                                      | ผู้วิจัย<br>(มาก4.3)   | ผู้วิจัย<br>(มาก3.57)   | ผู้วิจัย<br>(มากที่สุด5) | ผู้วิจัย<br>(ปก. 3)     |
| Fanny & Annie                | ปานกลาง              | ผู้เรียน<br>(3.24)                                                                            | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.36) | ผู้เรียน<br>(มาก3.5)    | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.03)   | ผู้เรียน<br>(ปก. 3.06)  |
|                              | มาก                  | ผู้สอน 1<br>(มาก)                                                                             | ผู้สอน 1<br>(มาก )     | ผู้สอน 1<br>(น้อย)      | ผู้สอน 1<br>(ปก.)        | ผู้สอน 1<br>(มาก)       |
|                              | มาก                  | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด)                                                                       | ผู้สอน 2<br>(มาก)      | ผู้สอน 2<br>(มาก)       | ผู้สอน 2<br>(ปก.)        | ผู้สอน 2<br>(มาก)       |
|                              | -                    | ผู้วิจัย<br>(มาก4.44)                                                                         | ผู้วิจัย<br>(ปก. 3.1)  | ผู้วิจัย<br>(น้อย2.1)   | ผู้วิจัย<br>(มาก3.25)    | ผู้วิจัย<br>(น้อย2)     |

ตาราง 33 (ต่อ)

| เรื่อง       | ระดับ<br>ความ<br>ชอบ | ความคิดเห็นที่ตรงกันระหว่างผู้เรียน-ผู้สอน<br>และผู้วิจัยที่มีต่อความน่าสนใจขององค์ประกอบด้าน |                             |                             |                         |                      |
|--------------|----------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------|-----------------------------|-------------------------|----------------------|
|              |                      | โครงเรื่อง                                                                                    | ตัวละคร                     | ฉากและ<br>บรรยากาศ          | กลวิธี<br>ดำเนินเรื่อง  | แก่นเรื่อง           |
| The Breakout | ปานกลาง<br>(3.3)     | ผู้เรียน<br>(มาก3.6)                                                                          | ผู้เรียน<br>(มาก3.6)        | ผู้เรียน<br>(ปก.3.18)       | ผู้เรียน<br>(มาก3.55)   | ผู้เรียน<br>(ปก.3.3) |
|              | ปานกลาง              | ผู้สอน 1<br>(ปก.)                                                                             | ผู้สอน 1<br>(ปก.)           | ผู้สอน 1<br>(น้อย)          | ผู้สอน 1<br>(ปก.)       | ผู้สอน 1<br>(มาก)    |
|              | น้อย                 | ผู้สอน 2<br>(มาก)                                                                             | ผู้สอน 2<br>(มาก)           | ผู้สอน 2<br>(น้อย)          | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด) | ผู้สอน 2<br>(มาก)    |
|              | -                    | ผู้วิจัย<br>(มาก4.4)                                                                          | ผู้วิจัย<br>(น้อย2.5)       | ผู้วิจัย<br>(น้อย2.14)      | ผู้วิจัย<br>(มาก4.23)   | ผู้วิจัย<br>(น้อย2)  |
| The Voyage   | น้อย<br>(2.48)       | ผู้เรียน<br>(ปก.2.85)                                                                         | ผู้เรียน<br>(ปก.3.2)        | ผู้เรียน<br>(ปก.3.27)       | ผู้เรียน<br>(ปก.2.54)   | ผู้เรียน<br>(ปก.2.9) |
|              | ปานกลาง              | ผู้สอน 1<br>(ปก.)                                                                             | ผู้สอน 1<br>(ปก.)           | ผู้สอน 1<br>(น้อย)          | ผู้สอน 1<br>(ปก.)       | ผู้สอน 1<br>(มาก)    |
|              | มาก                  | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด)                                                                       | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด)     | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด)     | ผู้สอน 2<br>(มากที่สุด) | ผู้สอน 2<br>(มาก)    |
|              | -                    | ผู้วิจัย<br>(น้อยมากที่สุด)                                                                   | ผู้วิจัย<br>(น้อยมากที่สุด) | ผู้วิจัย<br>(น้อยมากที่สุด) | ผู้วิจัย<br>(ปก.2.86)   | ผู้วิจัย<br>(น้อย 2) |

จากตาราง 33 ผู้เรียน, ผู้สอน และผู้วิจัยมีความคิดเห็นตรงกัน

#### 4. รายการ

ผู้เรียน มีความคิดเห็นตรงกับผู้วิจัย 5 รายการ  
 ในขณะที่ผู้สอน 1, ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน  
 ผู้สอน 1 มีความคิดเห็นตรงกันผู้วิจัย 9 รายการ  
 ในขณะที่ผู้เรียน และผู้สอน 2 มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน  
 ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นตรงกันผู้วิจัย 3 รายการ  
 ในขณะที่ผู้เรียน, ผู้สอน มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน

### สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. เรื่องสั้น จำนวน 18 เรื่องที่ผู้สอนในรายวิชาอังกฤษ 342 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้ง 3 วิทยาเขต จะมีลักษณะเด่นในองค์ประกอบด้านกลวิธีดำเนินเรื่อง โครงเรื่องและตัวละคร เพราะมีเรื่องสั้นที่มีกลวิธีดำเนินเรื่อง น่าสนใจมาก 16 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 2 เรื่อง เรื่องสั้นที่มีโครงเรื่องน่าสนใจมากที่สุด 2 เรื่อง น่าสนใจมาก 8 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 7 เรื่อง น่าสนใจน้อยมาก 1 เรื่อง เรื่องสั้นที่มีตัวละครน่าสนใจมาก 10 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 4 เรื่อง น่าสนใจน้อย 3 เรื่อง น่าสนใจน้อยที่สุด 1 เรื่อง

สำหรับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ฉากและบรรยากาศ แต่จะไม่เน้นมากนัก ดังจะเห็นได้ว่า มีเรื่องสั้นที่มีฉากและบรรยากาศน่าสนใจมากเพียง 2 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 1 เรื่อง น่าสนใจน้อย 15 เรื่อง และเรื่องสั้นที่มีแก่นเรื่องน่าสนใจมากที่สุด 1 เรื่อง น่าสนใจมาก 3 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 4 เรื่อง น่าสนใจน้อย 10 เรื่อง (ตามตาราง หน้า 30 - 36)

2. ในค่านองค์ประกอบเรื่องสั้นทั้ง 11 เรื่อง ที่ผู้สอนในรายวิชาอังกฤษ 342 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่ามีโครงเรื่องน่าสนใจมาก 10 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 1 เรื่อง มีตัวละครน่าสนใจมาก 9 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 2 เรื่อง มีฉากและบรรยากาศน่าสนใจมาก 3 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 8 เรื่อง มีกลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก 10 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 1 เรื่อง มีแก่นเรื่องน่าสนใจมากทั้ง 11 เรื่อง มีความชอบเรื่องสั้นในระดับมาก 10 เรื่อง ระดับปานกลาง 1 เรื่อง

ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเรื่องสั้นมีโครงเรื่องน่าสนใจมากที่สุด 2 เรื่อง น่าสนใจมาก 4 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 5 เรื่อง มีตัวละครน่าสนใจมากที่สุด 2 เรื่อง น่าสนใจมาก 5 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 4 เรื่อง มีฉากและบรรยากาศน่าสนใจมากที่สุด 2 เรื่อง น่าสนใจมาก 3 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 6 เรื่อง มีกลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมากที่สุด 3 เรื่อง น่าสนใจมาก 3 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 5 เรื่อง มีแก่นเรื่องน่าสนใจมากที่สุด 1 เรื่อง น่าสนใจมาก 5 เรื่อง

น่าสนใจปานกลาง 5 เรื่อง (ตามตาราง หน้า 170 - 180)

จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนจะประเมินค่าเรื่องสั้นสูงกว่าผู้สอนเป็นส่วนใหญ่ และความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้นของผู้วิจัยจะตรงกับความคิดเห็นของผู้เรียนมากกว่าผู้สอน

ในด้านการเรียนการสอนเรื่องสั้น ผู้เรียนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (86.84%) ในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น มีความพอใจ (61.40%) ในบุคลิกภาพของผู้สอน และมีความพอใจ (69.30%) ในเรื่องการสอนและประเมินผลการเรียนการสอน ไม่มีความคิดเห็น (51.75%) ในเรื่องวิธีสอนและกิจกรรม และไม่พอใจ (42.98%) ในช่วงเวลาบรรยายการเรียนการสอน

สำหรับผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (83.33%) ในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น แต่ไม่มีความคิดเห็น (50%) ในเรื่องความสนใจของผู้เรียน ไม่มีความคิดเห็น (50%) ในเรื่องการสอนและประเมินผลการเรียนการสอนและไม่มีความคิดเห็น (50%) ในเรื่องช่วงเวลาการเรียนการสอน

3. ในด้านองค์ประกอบเรื่องสั้นทั้ง 3 เรื่อง ที่ใช้สอนในรายวิชาอังกฤษ 342 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่ามีโครงเรื่องที่ น่าสนใจมากทั้ง 3 เรื่อง มีตัวละครที่น่าสนใจมาก 1 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 2 เรื่อง มีฉากและบรรยากาศที่น่าสนใจมาก 1 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 2 เรื่อง มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่น่าสนใจมากทั้ง 3 เรื่อง มีแก่นเรื่องที่น่าสนใจมากทั้ง 3 เรื่อง และมีความชอบเรื่องสั้นในระดับมากทั้ง 3 เรื่อง

ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าเรื่องสั้นมีโครงเรื่องที่น่าสนใจมากทั้ง 3 เรื่อง มีตัวละครที่น่าสนใจมากที่สุด 1 เรื่อง น่าสนใจมาก 2 เรื่อง มีฉากและบรรยากาศ น่าสนใจปานกลางทั้ง 3 เรื่อง มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่น่าสนใจมากที่สุด 1 เรื่อง น่าสนใจมาก 2 เรื่อง และมีแก่นเรื่องที่น่าสนใจมากทั้ง 3 เรื่อง (ตามตาราง หน้า 181 - 183)

จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนจะประเมินค่าเรื่องสั้นสอดคล้องกับผู้อื่น และความ  
 คิดเห็นเกี่ยวกับความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้นของผู้วิจัยจะตรงกับผู้เรียน  
 และตรงกับผู้อื่น ในระดับใกล้เคียงกัน

ในด้านการเรียนการสอนเรื่องสั้น ผู้เรียนมีความพอใจ (76.52%)  
 ในด้านบุคลิกภาพของผู้อื่น มีความพอใจ (71.97%) การทดสอบ-ประเมินผล  
 มีความพอใจ (65.91%) ช่วงเวลา-บรรยากาศการเรียนการสอน และมีความพอใจ  
 (74.62%) ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น แต่ไม่มีความคิดเห็น (58.71%)  
 ในเรื่องวิธีสอนและกิจกรรม

สำหรับผู้อื่นมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (83.33%) ในความสนใจของ  
 ผู้เรียน มีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (83.33%) ในวิธีสอนและกิจกรรม มีความพอใจ  
 อย่างยิ่ง (100%) ในการทดสอบ-ประเมินผลการเรียนการสอน มีความพอใจ  
 อย่างยิ่ง (100%) ในช่วงเวลาเรียน-บรรยากาศการเรียนการสอน และมีความ  
 พิจารณาอย่างยิ่ง (100%) ในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

4. ในด้านองค์ประกอบเรื่องสั้น 5 เรื่อง ที่ใช้สอนในรายวิชาอังกฤษ 342  
 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่ามีโครงเรื่อง  
 น่าสนใจมาก 3 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 2 เรื่อง มีตัวละครที่น่าสนใจมาก 4 เรื่อง  
 น่าสนใจปานกลาง 1 เรื่อง มีฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลางทั้ง 5 เรื่อง  
 มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่น่าสนใจมาก 2 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 3 เรื่อง มีแก่นเรื่อง  
 น่าสนใจมาก 2 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 3 เรื่อง และมีความชอบเรื่องสั้นใน  
 ระดับมาก 2 เรื่อง ระดับปานกลาง 2 เรื่อง ระดับน้อย 1 เรื่อง

ผู้อื่น 1 มีความคิดเห็นว่า เรื่องสั้นมีโครงเรื่องที่น่าสนใจมากที่สุด 2 เรื่อง  
 น่าสนใจมาก 1 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 2 เรื่อง มีตัวละครที่น่าสนใจมาก 3 เรื่อง  
 น่าสนใจปานกลาง 2 เรื่อง มีฉากและบรรยากาศน่าสนใจปานกลาง 2 เรื่อง  
 น่าสนใจน้อย 3 เรื่อง มีกลวิธีดำเนินเรื่องที่ที่น่าสนใจมาก 2 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง  
 3 เรื่อง มีแก่นเรื่องที่น่าสนใจมากที่สุด 1 เรื่อง น่าสนใจมาก 4 เรื่อง มีความชอบ  
 เรื่องสั้นในระดับมากที่สุด 1 เรื่อง ระดับมาก 2 เรื่อง ระดับปานกลาง 2 เรื่อง

ผู้สอน 2 มีความคิดเห็นว่า เรื่องสั้นมีโครงเรื่องน่าสนใจมากที่สุด 2 เรื่อง  
 น่าสนใจมาก 2 เรื่อง มีตัวละครน่าสนใจมากที่สุด 1 เรื่อง น่าสนใจมาก 3 เรื่อง  
 น่าสนใจปานกลาง 1 เรื่อง มีฉากและบรรยากาศน่าสนใจมากที่สุด 2 เรื่อง น่าสนใจ  
 มาก 1 เรื่อง น่าสนใจปานกลาง 1 เรื่อง น่าสนใจน้อย 1 เรื่อง มีกลวิธีดำเนิน  
 เรื่องน่าสนใจมากที่สุดทั้ง 5 เรื่อง มีแก่นเรื่องน่าสนใจทั้ง 5 เรื่อง มีความชอบ  
 เรื่องสั้นในระดับมากที่สุด 1 เรื่อง ระดับมาก 3 เรื่อง ระดับน้อย 1 เรื่อง  
 (ตามตาราง หน้า 181 - 188)

จะเห็นได้ว่า ผู้สอนประเมินค่าเรื่องสั้นสูงกว่าผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ และความคิด  
 เห็นเกี่ยวกับความน่าสนใจขององค์ประกอบเรื่องสั้นของผู้วิจัยจะตรงกับผู้สอน 1  
 มากกว่าผู้เรียน และผู้สอน 2

ในด้านการเรียนการสอนเรื่องสั้น ผู้เรียนมีความพอใจ (75.76%)  
 ในบุคลิกภาพของผู้สอน มีความพอใจ (64.64%) การทดสอบ-ประเมินผลการเรียน  
 การสอน มีความพอใจ (63.33%) ช่วงเวลา-บรรยากาศการเรียนการสอน  
 แต่ไม่มีความคิดเห็น (52.52%) ในวิธีสอน-กิจกรรม และไม่มีความคิดเห็น  
 (57.07%) ในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

สำหรับผู้สอน มีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (91.67%) ในด้านความสนใจ  
 ของผู้เรียน มีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง (91.67%) ในวิธีสอน-กิจกรรม มีความพอใจ  
 อย่างยิ่ง (91.67%) ในการทดสอบ-ประเมินผลการเรียนการสอน และมีความ  
 พพอใจ (66.67%) ในช่วงเวลา-บรรยากาศการเรียนการสอน และมีความพอใจ  
 (66.67%) ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

### อภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นทั้ง 18 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่า  
 เรื่องสั้นที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (ธง. 342)  
 จะมีลักษณะเด่นในองค์ประกอบด้านโครงเรื่อง ตัวละคร และกลวิธีดำเนินเรื่อง

แต่จะไม่เน้นในด้านฉากและบรรยากาศ และแก่นเรื่องซึ่งผลการวิเคราะห์สอดคล้อง  
 กับความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเรื่องที่ผู้เรียน-ผู้สอนชอบมาก  
 (หรือมากที่สุด) มักจะมีโครงเรื่อง ตัวละคร และกลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก  
 (หรือมากที่สุด) ด้วย

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความน่าสนใจของโครงเรื่อง ตัวละคร และกลวิธี  
 ดำเนินเรื่องเป็นองค์ประกอบสำคัญในการที่จะทำให้ผู้เรียนชอบเรื่องสั้นที่นำมาใช้สอน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าสนใจของเรื่องสั้นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน  
 มีความแตกต่างกันในบางองค์ประกอบ โดยเรื่องสั้นที่ผู้สอนมีความคิดเห็นที่น่าสนใจมาก  
 ผู้เรียนอาจมีความคิดเห็นที่น่าสนใจน้อย หรือเรื่องสั้นที่ผู้สอนคิดว่าน่าสนใจปานกลาง  
 หรือน้อย ผู้เรียนอาจมีความคิดเห็นในลักษณะตรงข้ามก็ได้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก  
 ความแตกต่างระหว่างวัยและประสบการณ์ของผู้เรียนกับผู้สอนนั่นเอง

3. ประโยชน์จากการเรียนเรื่องสั้น จะมีความสัมพันธ์กับความน่าสนใจ  
 และระดับความชอบเรื่องสั้นมากกว่าองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนอื่น ๆ อันได้แก่  
 บุคลิกภาพของผู้สอน วิธีสอนและกิจกรรม การทดสอบและประเมินผล และช่วงเวลา-  
 บรรยากาศในการเรียนการสอน เพราะถึงแม้ว่าผู้เรียนจะมีความพอใจในองค์ประกอบ  
 ด้านการเรียนการสอน แต่มีความคิดเห็นว่าเรื่องสั้นที่นำมาสอนไม่น่าสนใจ หรือชอบ  
 เรื่องที่นำมาสอนน้อย ก็จะทำให้มีความรู้สึกว่าได้รับประโยชน์จากการเรียนเรื่องสั้น  
 น้อยไปด้วย

4. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเรื่องสั้นระหว่าง  
 ผู้สอนและผู้วิจัย แสดงให้เห็นว่า ผู้สอนมีความเข้าใจในองค์ประกอบเรื่องสั้น และ  
 เรื่องสั้นที่นำมาสอนได้ผ่านการประเมินโดยผู้สอนแล้วว่ามีองค์ประกอบส่วนใหญ่น่าสนใจมาก  
 นอกจากนี้จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้วิจัย  
 พบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจในองค์ประกอบเรื่องสั้น และสามารถเข้าใจเรื่องสั้น  
 ในฐานะ "วรรณคดี" อย่างหนึ่ง

### ข้อเสนอแนะ

#### สำหรับผู้สอน

1. ผู้สอนควรเลือกเรื่องสั้นให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน เพราะจะช่วยทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์จากการเรียนเรื่องสั้น ขณะเดียวกันก็ควรคำนึงถึงวัยของผู้เรียนด้วย
2. ผู้สอนอาจนำผลการวิจัยในครั้งนี้มาเป็นแนวทางในการเลือกเรื่องสั้นให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วางไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเลือกเรื่องสั้นที่มีอารมณ์ขันบ้าง เพราะผู้เรียนมักชอบเรื่องสั้นที่แทรกอารมณ์ขัน

#### สำหรับผู้ทำวิจัย

1. ควรจะมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนน และความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าสนใจของเรื่องสั้นว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร
2. ควรจะมีการประเมินหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับชั้นเรียนอื่น ๆ บ้าง

บรรณานุกรม

## บรรณานุกรม

สุทธิชัย นาฏ งานประพันธ์ประเภทเรื่องสั้นของอังกฤษและอเมริกัน พิมพ์ครั้งที่ 4

โรงพิมพ์อักษรไทย 2524, 464 หน้า

ทองมณ จิตจำนง "วิจารณ์เรื่องสั้นร่วมสมัย" ภาษาและหนังสือ 16 : 1 เมษายน -

กันยายน 2526

ศุภ ชุมสาย, ม.ล. วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา ไทยวัฒนาพานิช 2516, 163 หน้า

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. แนะแนวทางอ่านนวนิยาย มหาวิทยาลัยศิลปากร 2518, 61 หน้า

พรทิพย์ ภักธนาวิก "เรื่องสั้น" วารสารวิทย์ศึกษา 5 : 41 - 42 สิงหาคม -

กันยายน 2517

รัฐจวน อินทรกำแหง สมพันธ์ เลขาพันธ์ และประทีป วาทิกทินกร การอ่านและ  
การพิจารณาหนังสือ พิมพ์ครั้งที่ 5 อักษรเจริญทัศน์ 2521, 208 หน้า

วิภา กงกะนันท์ วรรณคดีศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2 นครปฐม ภาควิชาภาษาไทย

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ 2522,

191 หน้า

วิไลลักษณ์ เล็กศิริรัตน์ วิเคราะห์เรื่องสั้นของแพรวเปื้อน ปริญญาพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 221 หน้า อักส้านา

สมบัติ เพ็ญเลิศ อวัจนสารในนวนิยายของเฮมมิงเวย์เรื่อง The Old Man and

the Sea ปริญญาพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2521, 122 หน้า อักส้านา

สุตาควง กำเนิดเพชร "อ่านวรรณคดีอังกฤษให้สนุก" วารสารมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 5 9 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ วรรณคดีวิเคราะห์ ไทยวัฒนาพานิช 2525, 120 หน้า

- Belden Elizabeth Boloto. "The Process of Deciding to Read a Book," Dissertation Abstracts International. 43 : 4 April 1982, p. 1067-A.
- Best, John W. Research in Education. 8th ed., New Jersey, Prentice Hall Inc., 1964, 320 p.
- Brown, Susan Hunter. "Dimension and Genre: Towards a Theory of the Short Story," Dissertation Abstracts International. 42 : 11 May 1982, p. 4814-A.
- Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing. 3rd ed., New York, Harper & Row, 1970. 752 p.
- Dickason, David H. Introduction to Literature in English for Thai Students, The Police Printing Press, 1958. 377 p.
- Down, Graham A. and Edwin J. Dellet. "Use the Classic to Teach Moral Values," The American School Board Journal. March 1981. p. 25, 38.
- Duke, Charles R. "Teaching the Short Story," English Journal. 63 : 62 - 7, September 1974.
- Elliot, Thomas J. "Teaching Fiction in the Culture Optimism," College English. 42 : 2, October 1982.
- Farahmandpur, Amir. "Selection Criteria for Intermediate Level," Dissertation Abstracts International. 39 : 11 May 1979. p. 6595-A.
- Fillion, Bryant. "Reading as Inquiry: An Approach to Literature Learning," English Journal. 70 : 39 - 45, January 1981.
- Hillocks, George, Jr. "Toward a Hierarchy of Skills in the Comprehension of Literature," English Journal. 69 : 54 - 9, March 1981.
- Kenney, William. How to analyze Fiction. New York, Monarch, 1966. 111 p.
- Kimball, Rodney A. The Short Story Reader. 2nd ed., New York, The Odyssey Press, 1961. 360 p.
- Lent, John D. "Teaching the Cycle of the Short Stories," English Journal. 70 : 55 - 7, January 1981.

- Marchwardt, Albert H. The Place of Literature in the Teaching of English as a Second or Foreign Language. California, Thomson Shor, Inc., 1978. 280 p.
- Opdahl, Richard D. Illusion and Reality: An Introduction to the Short Story. California, Dickenson Publishing Company, Inc., 1968. 161 p.
- Purves, Alan. "The State of Research in Teaching Literature," English Journal. 70 : 32 - 4, March 1981.
- Reddin, William J. "Management Style Diagnosis Test," The 3-D Theory n.d. unpagcd.
- Shuman, Braid R. "Values and the Teaching of Literature," The Clearing House. 48 : 232 - 8, December 1973.
- Sublette, Jack R. "Back to Basics in Literature: Where and Why?" English Journal. 81 : 32 - 5, October 1982.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน—ผู้สอนเกี่ยวกับองค์ประกอบ  
เรื่องสั้นในรายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อ้ง. 342)

แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของเรื่องสั้น

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความตามความคิดเห็น  
ที่เป็นจริงของท่าน ข้อความหลังเครื่องหมายเท่านั้น โปรดตอบ  
ให้ครบทุกข้อ

Mr. Know All

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

The Tell - Tale Heart

| ท่านมีความเห็นว่า เรื่องนี้มี                   | มาก<br>ที่สุด | มาก | ปาน<br>กลาง | น้อย | น้อย<br>ที่สุด |
|-------------------------------------------------|---------------|-----|-------------|------|----------------|
| 1. โครงเรื่อง ( Plot ) ที่น่าสนใจ               |               |     |             |      |                |
| 2. ตัวละคร ( Character ) ที่น่าสนใจ             |               |     |             |      |                |
| 3. ฉาก ( Setting ) ที่น่าสนใจ                   |               |     |             |      |                |
| 4. การเสนอเรื่อง ( Presentation )<br>ที่น่าสนใจ |               |     |             |      |                |
| 5. แก่นเรื่อง ( Theme ) ที่น่าสนใจ              |               |     |             |      |                |
| 6. โดยสรุปท่านชอบเรื่องนี้                      |               |     |             |      |                |

Going Home

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี                    | มาก<br>ที่สุด | มาก | ปาน<br>กลาง | น้อย | น้อย<br>ที่สุด |
|-------------------------------------------------|---------------|-----|-------------|------|----------------|
| 1. โครงเรื่อง ( Plot ) ที่น่าสนใจ               |               |     |             |      |                |
| 2. ตัวละคร ( Character ) ที่น่าสนใจ             |               |     |             |      |                |
| 3. ฉาก ( Setting ) ที่น่าสนใจ                   |               |     |             |      |                |
| 4. การเสนอเรื่อง ( Presentation )<br>ที่น่าสนใจ |               |     |             |      |                |
| 5. แก่นเรื่อง ( Theme ) ที่น่าสนใจ              |               |     |             |      |                |
| 6. โดยสรุปแล้วท่านชอบเรื่องนี้                  |               |     |             |      |                |

The Escape

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

Elias

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

God Sees the Truth But Waits

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

The Ransom of Red Chief

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

A Piece of Pie

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี                 | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|----------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง ( Plot ) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร ( Character ) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก ( Setting ) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง ( Presentation ) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง ( Theme ) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                  |           |     |         |      |            |

The Ant and the Grasshopper

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี                 | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|----------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง ( Plot ) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร ( Character ) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก ( Setting ) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง ( Presentation ) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง ( Theme ) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                  |           |     |         |      |            |

The Luncheon

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

The Story Teller

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

God Sees the Truth But Waits

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มาก<br>ที่สุด | มาก | ปาน<br>กลาง | น้อย | น้อย<br>ที่สุด |
|--------------------------------------------|---------------|-----|-------------|------|----------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |               |     |             |      |                |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |               |     |             |      |                |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |               |     |             |      |                |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |               |     |             |      |                |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |               |     |             |      |                |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |               |     |             |      |                |

The Lady or the Tiger?

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มาก<br>ที่สุด | มาก | ปาน<br>กลาง | น้อย | น้อย<br>ที่สุด |
|--------------------------------------------|---------------|-----|-------------|------|----------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |               |     |             |      |                |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |               |     |             |      |                |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |               |     |             |      |                |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |               |     |             |      |                |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |               |     |             |      |                |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |               |     |             |      |                |

Charles

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

The Withered Arm

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

The Force of Circumstance

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้              | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|-----------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้             |           |     |         |      |            |

Fanny and Annie

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้              | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|-----------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุปท่านชอบเรื่องนี้              |           |     |         |      |            |

The Voyage

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุป ท่านชอบเรื่องนี้                |           |     |         |      |            |

The Breakout

| ท่านมีความเห็นว่าเรื่องนี้มี               | มากที่สุด | มาก | ปานกลาง | น้อย | น้อยที่สุด |
|--------------------------------------------|-----------|-----|---------|------|------------|
| 1. โครงเรื่อง (Plot) ที่น่าสนใจ            |           |     |         |      |            |
| 2. ตัวละคร (Character) ที่น่าสนใจ          |           |     |         |      |            |
| 3. ฉาก (Setting) ที่น่าสนใจ                |           |     |         |      |            |
| 4. การเสนอเรื่อง (Presentation) ที่น่าสนใจ |           |     |         |      |            |
| 5. แก่นเรื่อง (Theme) ที่น่าสนใจ           |           |     |         |      |            |
| 6. โดยสรุปท่านชอบเรื่องนี้                 |           |     |         |      |            |

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนและ  
ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้นของผู้เรียนและผู้สอนใน  
รายวิชานวนิยายและเรื่องสั้น (อ้ง. 342)

## แบบสอบถามฉบับของผู้เรียน

### คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมี 2 ตอน ตอนที่ 2.1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของท่าน และตอนที่ 2.2 – 2.6 เป็นแบบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเรื่องสั้น องค์ประกอบในคันการ เรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการ เรียนการสอนเรื่องสั้น

2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 30 ข้อ แต่ละข้อจะมีข้อย่อยให้เลือกตอบ 2 ข้อ ในสถานการณ์ที่ต่างกัน ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อใดตรงกับข้อเท็จจริงหรือกับความคิดของท่านในปัจจุบันมากกว่ากัน ให้ท่านเลือกตอบแต่เพียงข้อเดียว

3. ในกรณีที่ข้อความในแบบสอบถามไม่ตรงกับข้อเท็จจริง หรือความคิดของท่าน ขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ท่านคิดว่าจะเลือกปฏิบัติมากกว่ากัน และโปรดตอบทุกข้อ

4. ขอย่อยแต่ละข้ออาจซ้ำกัน ในการตอบขอให้ท่านอย่าได้คำนึงถึงข้อที่ผ่าน ๆ มา ให้พิจารณาเลือกตอบเฉพาะข้อที่ท่านกำลังจะตอบเท่านั้น

5. ถ้าท่านเลือกข้อใด โปรดทำเครื่องหมาย ○ รอบข้อนั้น

ตอนที่ 2.1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ ต่ำกว่า 18 ☐ 18-20 ☐ 21-22 ☐ 23 ปีขึ้นไป
3. วุฒิที่จะได้รับเมื่อจบการศึกษา ☐ ศศ.บ. ☐ ศศ.บ. ☐ อื่น ๆ
4. เกรคภาษาอังกฤษ อัง.341 (prose and poetry) ถ้าไม่ได้ลงให้ใส่  
 เกรคของวิชาที่ลงเรียนล่าสุด ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
5. ท่านชอบภาษาอังกฤษ ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย

ตอนที่ 2.2

1. ก. อาจารย์มักนำผลการเรียนของเพื่อนท่านไปเปรียบเทียบกับผู้เรียนในภาคเรียนอื่น ๆ ที่มีผลการเรียนดีกว่า  
 ข. ถ้าเพื่อนท่านมีปัญหาในการเรียนเรื่องสั้น อาจารย์จะให้กำลังใจหรือให้ไปปรึกษานอกเวลาได้
2. ก. แม้คำตอบของท่านจะไม่ถูกต้องนัก อาจารย์ก็จะรับฟัง แล้วหาทางชี้นำไปสู่คำตอบที่ถูกต้อง  
 ข. ท่านทราบว่าอาจารย์ต้องการคำตอบที่ถูกต้อง ดังนั้นท่านจะเลือกตอบคำถามที่ท่านมั่นใจว่าถูกต้องเท่านั้น
3. ก. ถ้าเพื่อนท่านมีไต่ทำงานที่อาจารย์มอบหมาย ท่านคิดว่าอาจารย์จะตำหนิและจะไม่พอใจเขา  
 ข. อาจารย์จะไม่พอใจถ้าไม่ได้อ่านนิสิตไม่ไต่ทำงานที่มอบหมายให้ แต่ก็จะไม่อภัย ถ้าเพื่อนพยายามปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น
4. ก. อาจารย์สามารถอธิบายปัญหาในการเรียนเรื่องสั้นได้ชัดเจนดี และยังเปิดโอกาสให้นิสิตเสนอความคิดเห็นต่าง ๆ ได้ด้วย  
 ข. อาจารย์มักเสนอความคิดในทัศนะของตนเอง และใช้ความคิดดังกล่าวเป็นเกณฑ์ตัดสินคำตอบของนิสิต
5. ก. ถ้าอาจารย์ท่านเดียวกันนี้ไปสอนในรายวิชาอื่นที่ท่านเลือกเรียนได้ ท่านจะเลือกเรียนด้วยอีก  
 ข. ถ้าท่านต้องเรียนวิชาอื่นที่สอนโดยอาจารย์ท่านเดียวกันนี้ ท่านจะต้องระมัดระวังตัว หรือตั้งใจเรียนมากขึ้น
6. ก. อาจารย์จะพูดคุย หรือถามทุกข้อแม้บางเล็กน้อยก่อนเรียน  
 ข. เนื่องจากมีเวลาจำกัด อาจารย์จะลงมือสอนทันทีเมื่อนิสิตพร้อมที่จะเรียน

### ตอนที่ 2.3

1. ก. ถ้าเปิดโอกาสให้วิจารณ์การสอนในรายวิชานี้ ท่านคิดว่าเพื่อนของท่านคงวิจารณ์ข้อบกพร่องใดคนละหลายข้อ  
 ข. ท่านมีความพอใจกับวิธีการสอนการเรียนใน อัง 342 มากพอควร
2. ก. ท่านได้รับทักษะใหม่ ๆ เช่น การวิพากษ์วิจารณ์ การหาเหตุ-ผลประกอบคำตอบ และการแสดงความคิดเห็นมากพอควรจากการเรียนวิชานี้  
 ข. การเรียนในรายวิชานี้คล้ายคลึงกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) ในชั้นอื่น ๆ ที่ผ่านมา เพียงแค่มาก และมีงานมากขึ้น
3. ก. ถ้าท่านหรือเพื่อนไม่สามารถตอบคำถามได้ อาจารย์จะพยายามอธิบายหรือแนะแนวทางตอบให้  
 ข. อาจารย์มักไม่พอใจในคำตอบที่ได้ แต่ก็จะเสนอแนะแนวการตอบเป็นครั้งคราวเท่านั้น
4. ก. อาจารย์มีวิธีการสอนและอุปกรณ์การสอนหลายชนิดที่สามารถดึงดูดความสนใจของนิสิต  
 ข. อาจารย์สอนเรื่องสั้นควยวิเศษ ๆ และมีอุปกรณ์การสอนน้อยมาก แต่นิสิตก็สามารถเข้าใจเรื่องได้พอควร
5. ก. มีเพื่อนเป็นส่วนน้อยที่พยายามตอบคำถาม หรือแสดงความคิดเห็นในแต่ละครั้ง  
 ข. ท่านและเพื่อนเป็นส่วนใหญ่ที่ช่วยกันตอบ หรืออธิบายข้อความที่อาจารย์ถามหรือต้องการ
6. ก. ท่านคิดว่าจำนวนเรื่องสั้น หรืองานที่อาจารย์มอบหมายให้มีจำนวนมากหรือน้อยเกินไป  
 ข. จำนวนเรื่องสั้นและงานที่อาจารย์มอบหมายให้นั้นเหมาะสมกับเวลาดีแล้ว

### ตอนที่ 2.4

1. ก. ข้อสอบในแต่ละครั้งมีความเหมาะสมกับความสามารถของนิสิต  
ข. อาจารย์มักออกข้อสอบที่ยากหรือง่ายเกินไป
2. ก. อาจารย์ทดสอบบ่อยครั้งจนนิสิตเกิดความวิตกกังวล  
ข. ท่านคิดว่าจำนวนครั้งที่สอบและการให้คะแนนนั้นเหมาะสมแล้ว
3. ก. ท่านสามารถทำข้อสอบหรือรายงานได้ทันตามกำหนด แม้บางครั้งอาจต้องรีบเร่งบ้างก็ตาม  
ข. ท่านและเพื่อนต่างเห็นพ้องกันว่าจำนวนข้อสอบ และ/หรือรายงานที่อาจารย์กำหนดให้ทำ มีจำนวนมากหรือน้อยเกินไป
4. ก. บางครั้งอาจารย์ประเมินผลด้วยวิธีอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนด้วยข้อสอบ  
ข. อาจารย์ประเมินผลการเรียนด้วยการสอบอย่างเดียวเท่านั้น
5. ก. ท่านคิดว่าอาจารย์ให้คะแนนด้วยความยุติธรรม และถ้ามีข้อสงสัยใด ๆ ก็สามารถสอบถามอาจารย์ได้  
ข. เพื่อนท่านมักกล่าวว่าผู้สอนให้คะแนนมากหรือน้อยเกินไป
6. ก. คำสั่งและคำถามในข้อสอบเป็นข้อความที่เข้าใจได้ง่าย  
ข. บางครั้งที่ท่านหรือเพื่อนท่านเกิดปัญหาเพราะไม่เข้าใจคำสั่งหรือคำถามของข้อสอบ

### ตอนที่ 2.5

1. ก. ถ้าสามารถเปลี่ยนเวลาเรียนไปเป็นช่วงอื่น ท่านจะพอใจมากกว่า  
ข. เวลาเรียนนี้เหมาะสมอยู่แล้ว
2. ก. อาจารย์ให้ความเป็นกันเองกับนิสิต และนิสิตมีปัญหาที่สามารถถามได้  
ข. อาจารย์ชอบให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีระเบียบ ท่านหรือเพื่อนจึงต้องตั้งใจเรียนมากกว่าปกติเล็กน้อย
3. ก. เพื่อนท่านมักกล่าวว่าอาจารย์เป็นคนเข้มงวด หรือเจ้าอารมณ์ ดังนั้นจึงต้องตั้งใจเรียนตลอดจนกระทั่งมีกระวิ้งคำพูดและคำตอบต่าง ๆ ควบ  
ข. แม้อาจารย์ไม่พอใจต่อเหตุการณ์บางประการในห้องเรียน ก็จะไม่แสดงมากนัก เพียงแต่จะชี้ให้นิสิตเห็นความไม่เหมาะสมและให้ปรับปรุงตัว
4. ก. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นโดยทั่วไปถึงกันและให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นนั้นพอควร  
ข. ท่านสังเกตเห็นว่าถ้าเพื่อนบางคนแสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถาม อาจารย์จะรับฟังอย่างพอเป็นพิธี หรือบางทีไม่เปิดโอกาสให้เพื่อนนั้น ๆ ตอบหรือแสดงความคิดเห็นเลย
5. ก. ท่านและเพื่อนรู้สึกว่าเขาเรียนในรายวิชานี้หมดไปอย่างรวดเร็ว เพราะเนื้อหาและวิธีสอนน่าสนใจ  
ข. ท่านคิดว่าการเรียนการสอนในรายวิชานี้ไม่ได้แตกต่างจากวิชาอื่นเท่าใดนัก
6. ก. ส่วนใหญ่เพื่อนของท่านมาเรียนวิชานี้ครบทุกคน  
ข. แทบทุกครั้งที่มีการสอน จะมีเพื่อนท่านขาดเรียนหนึ่งหรือสองคน

## ตอนที่ 2.6

1. ก. เมื่ออ่านเรื่องสั้นในรายวิชานี้แล้ว ท่านอย่างอ่านเรื่องสั้นอื่น ๆ อีก  
 ข. ท่านคิดว่า การอ่านเรื่องสั้นที่กำหนดในรายวิชาเป็นการเพียงพอแล้ว
2. ก. ท่านทราบความหมายของคำเหล่านี้ได้ถูกต้องทุกคำ : plot, character, setting  
 presentation (point of view), theme  
 ข. ท่านยังไม่แน่ใจความหมายของคำบางคำในข้อ ก.
3. ก. ปัจจุบันนี้ ท่านสามารถวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ตลอดจนหาเหตุผล มาสนับสนุนคำตอบได้พอสมควร  
 ข. ท่านไม่คาดหวังเกรดที่ดีจากรายวิชานี้ ถ้าท่านผ่านก็พอใจแล้ว
4. ก. ท่านมักจะมุ่งแต่อ่านเรื่องสั้นที่จะเรียนต่อไป โดยไม่ได้คิดถึงเรื่องที่ผ่านมาเท่าใดนัก  
 ข. ท่านได้แง่คิดเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรม และการใช้สำนวนภาษาจากเรื่องสั้น ที่เรียนมาพอสมควร
5. ก. การอ่านเรื่องสั้นนั้น นอกจากท่านจะได้รับความเพลิดเพลินแล้ว ท่านยังเกิดความเคยชินที่จะอ่านเรื่องที่มีหลายอนุเฉต (paragraph) อื่น ๆ ด้วย  
 ข. ท่านใช้เวลาพอสมควรในการอ่านเรื่องสั้นแต่ละเรื่อง และเรื่องสั้นที่นำมาให้อ่านนี้มีบางเรื่องที่น่าสนใจ
6. ก. ท่านคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านเรื่องสั้นไปช่วยให้อ่านนวนิยายได้เข้าใจ และเกิดความซาบซึ้งมากยิ่งขึ้น  
 ข. ท่านไม่สนใจการอ่านเท่าใดนัก และคิดว่า การอ่านเรื่องสั้นในรายวิชานี้เป็นการเพียงพอแล้ว.

.....

## แบบสอบถามฉบับของผู้สอบ

### คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมี 2 ตอน ตอนที่ 2.1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของท่าน และตอนที่ 2.2 – 2.6 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบเรื่องสั้น องค์ประกอบในด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเรื่องสั้น

2. แบบสอบถามทั้งหมดมี 30 ข้อ แต่ละข้อจะมีข้อย่อยให้เลือกตอบ 2 ข้อ ในสถานการณ์ที่ต่างกัน ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อใดตรงกับข้อเท็จจริงหรือกับความคิดของท่านในปัจจุบันมากกว่ากัน ให้ท่านเลือกตอบแต่เพียงข้อเดียว

3. ในกรณีที่ข้อความในแบบสอบถามไม่ตรงกับข้อเท็จจริง หรือความคิดของท่าน ขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งที่ท่านคิดว่าท่านจะเลือกปฏิบัติมากกว่ากัน และโปรดตอบทุกข้อ

4. ขอย่อยแต่ละข้ออาจซ้ำกัน ในการตอบขอให้ท่านอย่าได้คำนึงถึงข้อที่ผ่าน ๆ มา ให้พิจารณาเลือกตอบเฉพาะข้อที่ท่านกำลังจะตอบเท่านั้น

5. ถ้าท่านเลือกข้อใด โปรดทำเครื่องหมาย ☐ รอบข้อนั้น

ตอนที่ 2.1 โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริง

|                        | ชาย                                   | หญิง                                 |                                             |
|------------------------|---------------------------------------|--------------------------------------|---------------------------------------------|
| 1. เพศ                 | <input type="checkbox"/>              | <input type="checkbox"/>             |                                             |
| 2. อายุ                | <input type="checkbox"/>              | <input type="checkbox"/>             | <input type="checkbox"/>                    |
| 3. วุฒิตั้งสูงสุด      | 25 ปีลงมา<br><input type="checkbox"/> | 25 – 30<br><input type="checkbox"/>  | 31 ปีขึ้นไป<br><input type="checkbox"/>     |
| 4. จำนวนภาคเรียนที่สอน | ปริญญาตรี<br><input type="checkbox"/> | ปริญญาโท<br><input type="checkbox"/> | สูงกว่าปริญญาโท<br><input type="checkbox"/> |
| รายวิชา อัง.342        | 1 – 2<br><input type="checkbox"/>     | 3 – 4<br><input type="checkbox"/>    | 5 ขึ้นไป<br><input type="checkbox"/>        |

## ตอนที่ 2.2

1. ก. ท่านคิดว่าถ้าท่านมีวัยขนาดเดียวกับนิสิต ท่านจะชอบเรื่องที่น่ามาสอน  
นี้เช่นกัน
- ข. ท่านบอความดีของเรื่องสั้นเป็นเกณฑ์สำคัญในการเลือกเรื่องเพื่อนำมา  
ใช้สอน ดังนั้นจึงต้องลดความสำคัญของปัจจัยอื่น ๆ เช่นความสนใจของ  
นิสิตลงไปบ้าง
2. ก. ท่านมีความเห็นว่านิสิตส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนโดยสม่ำเสมอ  
ทุกชั่วโมง
- ข. นิสิตกระตือรือร้นที่จะเรียนเป็นบางครั้ง แต่ก็เข้าใจเรื่องที่เรียนดีพอควร
3. ก. โดยส่วนใหญ่ นิสิตจะมาเรียนครบทุกคน จะมีนิสิตขาดเรียนบ้างแต่น้อยมาก
- ข. นิสิตขาดเรียนบ่อย แต่ท่านได้ตกเตือนถึงผลเสียของการขาดเรียนให้  
นิสิตทราบอยู่เสมอ
4. ก. โดยเฉลี่ยแล้วจะมีนิสิตกว่าครึ่งหนึ่งที่พยายามตอบคำถามหรือร่วมกิจกรรม  
ในการสอนแต่ละครั้ง
- ข. มีนิสิตจำนวนน้อยและมักเป็นคน ๆ ที่ตอบคำถามหรือร่วมกิจกรรมในแต่ละ  
ชั่วโมง ซึ่งท่านคิดว่านิสิตเหล่านี้มีพื้นฐานทางภาษาดีกว่านิสิตอื่น ๆ
5. ก. ท่านคิดว่านิสิตในภาคการศึกษานี้มีความตั้งใจเรียนมากกว่าหรือเท่า ๆ  
กับนิสิตในภาคการศึกษาอื่นที่ลงเรียนวิชาเดียวกันนี้
- ข. ท่านยังไม่พอใจกับการตั้งใจเรียนของนิสิต และจะพยายามหาวิธีจูงใจ  
อื่น ๆ มาใช้

6. ก. ในการสั่งให้นิสิตอ่านเรื่องสั้นมาล่วงหน้า นิสิตจำนวนน้อยทำตาม  
ที่สั่ง
- ข. เมื่อท่านสั่งให้นิสิตอ่านเรื่องสั้นล่วงหน้า นิสิตส่วนใหญ่จะอ่านเนื้อเรื่อง  
ตามที่สั่ง

### ตอนที่ 2.3

1. ก. ท่านพอใจกับการสอนรายวิชานี้ แต่ยังคงต้องมีการเปลี่ยนแปลงบ้างในคราวต่อไป  
 ข. ท่านไม่พอใจกับการสอนรายวิชานี้ และจะได้ทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในคราวหน้า
2. ก. การเรียนโดยการวิพากษ์วิจารณ์นั้นจะสร้างปัญหาแก่นิสิต เพราะนักเรียนไทยยังไม่มีทักษะดังกล่าวมากพอ  
 ข. ท่านไม่คำนึงถึงผลการเรียนของนิสิตเท่าใดนัก เพราะท่านต้องการให้นิสิตได้ฝึกคิด และหาเหตุผลเป็นมากกว่า
3. ก. ท่านจะเปิดโอกาสให้นิสิตช่วยกันหาคำตอบ อภิปราย แล้วจึงสรุปคำตอบ  
 ข. เนื่องจากมีเวลาจำกัด กิจกรรมส่วนใหญ่จึงเป็นการถาม – ตอบเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และท่านจะเสริมความคิดบางประการถ้ามีเวลาพอ
4. ก. ท่านจะพยายามเปลี่ยนวิธีสอนหรือหาอุปกรณ์การสอนที่คิดว่าจะทำให้ผู้เรียนอยากเรียนมาใช้บ้าง  
 ข. การเรียนในระดับอุดมศึกษา นิสิตเป็นผู้ใหญ่แล้วจึงไม่ต้องคำนึงถึงวิธีสอนหรืออุปกรณ์การสอนเท่าใดนัก
5. ก. ในการเรียนแต่ละครั้ง นิสิตมีพฤติกรรมตอบสนองกับบทเรียนและการสอนพอควร  
 ข. ท่านยังไม่พอใจพฤติกรรมตอบสนองของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนและวิธีสอน
6. ก. ท่านคิดว่าจำนวนเนื้อเรื่องกับเวลาที่ใช้สอนมีความเหมาะสมอยู่แล้ว  
 ข. ท่านคิดว่าเนื้อเรื่องมีจำนวนมากหรือน้อยเกินไป ไม่พอดีกับเวลา

ตอนที่ 2.4

1. ก. ท่านคิดว่าข้อสอบและรายงานที่ให้นิสิตท่านนั้นมีความเหมาะสมที่จะใช้ประเมินผลการเรียนของนิสิตแล้ว  
 ข. ท่านยังไม่พอใจข้อสอบ และงานที่มอบหมายแก่นิสิตเท่าใดนัก และท่านมีความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงบางประการในคราวหน้า
2. ก. ท่านคิดว่าจำนวนข้อสอบและปริมาณงานที่ให้นิสิตทำเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดให้ในแต่ละครั้งแล้ว  
 ข. จำนวนข้อสอบและรายงานที่ให้นิสิตทำยังมากหรือน้อยเกินไป
3. ก. ท่านคิดว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในค่านต่าง ๆ พอควรภายหลังที่ได้เรียนวิชานี้  
 ข. ผู้เรียนมีพัฒนาการในค่านต่าง ๆ บางแต่ยังไม่เป็นที่พอใจของท่าน
4. ก. ข้อสอบส่วนใหญ่เป็นข้อสอบที่ให้นิสิตแสดงความคิดเห็น หรือหาเหตุผลมาสนับสนุนความคิดต่าง ๆ  
 ข. ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ถนัดในการทำข้อสอบที่ให้วิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็น ท่านจึงเลี่ยงไปใช้ข้อสอบที่ผู้เรียนคุ้นเคยแทน
5. ก. ท่านมีความพอใจกับผลการเรียนของนิสิตพอควร  
 ข. ท่านยังไม่พอใจกับผลการเรียนของนิสิตนัก และท่านจะพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นในคราวหน้า
6. ก. มีนิสิตที่ทำข้อสอบหรือรายงานผิดคำสั่งเสมอ ๆ  
 ข. ในข้อสอบนั้นท่านได้ใช้คำสั่งหรือคำถามที่นิสิตเข้าใจได้เป็นอย่างดี

### ตอนที่ 2.5

1. ก. ท่านคิดว่าเวลาที่ให้สอนนี้เหมาะสมแล้ว  
ข. ท่านคิดว่าน่าจะเปลี่ยนชั่วโมงเรียนไปไว้ในเวลาอื่นจะเหมาะสมกว่า
2. ก. ท่านจะไม่เก็บใจสอน ถ้านิสิตไม่ได้อ่านเนื้อเรื่องมาล่วงหน้าและคิดว่า  
เป็นความบกพร่องมาก  
ข. ท่านไม่พอใจถ้านิสิตไม่ได้อ่านเนื้อเรื่องล่วงหน้า แต่ท่านจะพยายามสอน  
ไปพลาง ๆ มากกว่างคสอน
3. ก. บ่อยครั้งที่นิสิตไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร และท่านจะตำหนิหรือตักเตือน  
ทันที เพื่อไม่ให้นิสิตเป็นเช่นนี้อีก  
ข. ถ้านิสิตไม่กระตือรือร้นที่จะเรียน ท่านจะหาข้อบกพร่องและแก้ไข
4. ก. เมื่อท่านถามคำถามหรือให้แสดงความคิดเห็น นิสิตส่วนใหญ่จะพยายาม  
ตอบ  
ข. มีนิสิตบางส่วนเท่านั้นที่ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น ซึ่งท่านคิดว่า  
มีผลมาจากพื้นฐานทางภาษาที่ไม่เท่ากันของนิสิตแต่ละคน
5. ก. ท่านคิดว่านิสิตไม่มีปัญหาในเรื่องแสงสว่าง หรือเสียงรบกวนจากภายนอก  
ข. นิสิตมีปัญหาในเรื่องแสงสว่างหรือเสียงรบกวนจากภายนอกบ้างเล็กน้อย
6. ก. ส่วนใหญ่แล้ว นิสิตจะมาเรียนโดยพร้อมเพรียงกัน  
ข. นิสิตขาดเรียนบ่อย ๆ ซึ่งท่านได้ตักเตือนอยู่เสมอ

ตอนที่ 2.6

1. ก. ท่านคิดว่าใครน่าจะตัวอย่างเรื่องสั้นที่ดีให้แก่มลิตในรายวิชานี้  
 ข. เพราะข้อจำกัดบางประการ ท่านจึงยังไม่พอใจเรื่องสั้นที่นำมาสอน  
 เท่าใดนัก
2. ก. ท่านคิดว่านิสิตทราบความหมายของคำเหล่านี้ได้อย่างถูกต้องทุกคำ:  
 plot character setting presentation (point of  
 view) theme  
 ข. นิสิตทราบความหมายของคำในข้อ ก. บางแต่ไม่ทุกคำ
3. ก. ท่านคิดว่าทักษะในการวิจารณ์ การแสดงความคิดเห็น หรือหาเหตุผล  
 ต่าง ๆ เป็นทักษะที่ต้องฝึกนาน ดังนั้นจึงมีนิสิตน้อยคนที่มีความทักษะดังกล่าว  
 ข. นิสิตในรายวิชานี้ มีความสามารถในการวิจารณ์ แสดงความคิดเห็น  
 หรือหาเหตุผลต่าง ๆ เป็นที่น่าพอใจ
4. ก. เมื่อนิสิตอ่านเรื่องสั้นในวิชานี้จะได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี  
 หรือแง่คิดในการดำรงชีวิตมากพอควร  
 ข. นิสิตจะได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณี หรือได้แง่คิดบางประการ  
 การรู้จักคิด หรือมีพื้นฐานภาษาดีพอ
5. ก. ท่านคิดว่านิสิตได้รับความประทับใจ และความเพลิดเพลินจากการอ่าน  
 เรื่องสั้น  
 ข. นิสิตส่วนใหญ่จะมุงอ่านเรื่องสั้นที่จะเรียนต่อไป โดยมิได้คำนึงถึงเรื่อง  
 สั้นที่อ่านผ่านมาเท่าใดนัก
6. ก. การเรียนเรื่องสั้นช่วยให้นิสิตได้พัฒนาทักษะต่าง ๆ มากพอควร  
 ข. ท่านยังไม่พอใจผลการเรียน - การสอนรายวิชานี้เท่าใดนัก

การประเมินเรื่องสั้นในรายวิชาอังกฤษ 342

บทคัดย่อ

ของ

สมใจ ชีรศิริ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2529

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องสั้นที่ใช้สอนในรายวิชานวนิยาย และเรื่องสั้น (อัง. 342) ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 3 วิทยาเขตในกรุงเทพฯ คือ วิทยาเขตประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พร้อมทั้งสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน-ผู้สอนที่มีต่อองค์ประกอบเรื่องสั้นในด้านโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก และบรรยากาศ กลวิธีดำเนินเรื่อง แก่นเรื่อง และความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนจำนวน 96 คน และผู้สอนจำนวน 4 คน ที่เรียน - สอนรายวิชานวนิยาย และเรื่องสั้น (อัง. 342) ในปีการศึกษา 2527 โดยใช้แบบสอบถามแบบดีเคอร์ท ตรวจสอบความคิดเห็นในด้านองค์ประกอบเรื่องสั้น และใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบเร็คคิน ตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

ผลการวิจัยพบว่า เรื่องสั้นที่แต่ละวิทยาเขตนำมาใช้ในการเรียนการสอนรวมทั้งสิ้น 18 เรื่อง มีเพียง 1 เรื่อง ที่ใช้สอนใน 2 วิทยาเขตซึ่งในจำนวนนี้มีโครงเรื่องน่าสนใจมากที่สุด 2 เรื่อง น่าสนใจมาก 8 เรื่อง ตัวละครน่าสนใจมาก 10 เรื่อง ฉาก และบรรยากาศน่าสนใจมาก 2 เรื่อง กลวิธีดำเนินเรื่องน่าสนใจมาก 16 เรื่อง แก่นเรื่องน่าสนใจมากที่สุด 1 เรื่อง น่าสนใจมาก 3 เรื่อง และยังพบว่าองค์ประกอบด้านโครงเรื่อง ตัวละคร และกลวิธีดำเนินเรื่อง จะมีอิทธิพลต่อความชอบเรื่องสั้นของผู้เรียน-ผู้สอน ซึ่งความชอบเรื่องสั้นนี้มีผลให้ผู้เรียน-ผู้สอนเห็นประโยชน์จากการเรียนเรื่องสั้นด้วย

นอกจากนี้ ผู้เรียนของวิทยาเขตประสานมิตร มีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น มีความพอใจในบุคลิกภาพของผู้สอน และการทดสอบประเมินผลการเรียนการสอน ในขณะที่ผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง

ในประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้นเท่านั้น ผู้เรียนของวิทยาเขตปทุมวัน มีความพอใจในบุคลิกภาพผู้สอน การทดสอบ-ประเมินผลการเรียนการสอน และ ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น ในขณะที่ผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง ในองค์ประกอบการเรียนการสอนทุกด้าน รวมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน เรื่องสั้น และผู้เรียนของวิทยาเขตบางเขน มีความพอใจในบุคลิกภาพผู้สอน การทดสอบ-ประเมินผลการเรียนการสอน และช่วงเวลา-บรรยากาศการเรียน การสอน ในขณะที่ผู้สอนมีความพอใจเป็นอย่างยิ่งในความสนใจของผู้เรียน วิธีสอน และกิจกรรม การทดสอบ-ประเมินผลการเรียนการสอน และมีความพอใจในช่วง เวลา-บรรยากาศ การเรียนการสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเรื่องสั้น

AN ASSESSMENT OF THE SHORT STORIES IN ENGLISH 342

AN ABSTRACT

BY

SOMJAI THEERATITH

Presented in partial fulfillment of the requirements  
for the Master of Education degree  
at Srinakharinwirot University  
February 1986

The purposes of this study were to analyze the 18 short stories taught in the Novel and Short Story Course (Eng. 342) at 3 campuses of Srinakharinwirot University : Prasarnmit, Pratumwan and Bangkhen, and to investigate the attitudes of the learners and teachers toward the short story components - plot, character, setting, presentation and theme - the learning - teaching factors, and the benefits of learning short stories in this course.

The subjects were 96 learners who took the course in 1984 academic year and the 4 teachers concerned. Two questionnaires were constructed for the learners and the teachers, each consisting of two parts : one in the Likert Scale form, the other in an applied Reddin's form. The former part was employed to analyze the attitudes toward the short components, whereas the latter toward the learning - teaching factors and the benefits of learning short stories.

The result of the study revealed that, of the 18 stories in the 3 different sets, each taught at a given campus, two short stories contained extremely interesting plots, eight stories contained interesting plots, ten stories had interesting characters, only two stories had interesting setting, sixteen stories had interesting presentation, one story contained extremely interesting theme, and three stories had interesting theme. Moreover, it was discovered that three components, i.e. plot, character, and

presentation, influenced the preference of short stories on the parts of both the learners and the teachers. Furthermore, this preference led to the ~~perception~~ of the benefits in learning the short stories.

In addition, the learners of Prasanmit Campus were extremely satisfied with the benefits of learning short stories, satisfied with the teacher's personality and the learning evaluation, while the teacher was extremely satisfied in only the benefits of learning short stories. The learners of Pratumwan Campus, however, were satisfied with the teacher's personality, the learning evaluation and the benefits of learning short stories, whereas the teacher was extremely satisfied with all of the learning - teaching factors and the benefits in learning short stories. By contrast, the learners of Bangkhen were satisfied with the teachers' personality, the learning evaluation, the learning periods and atmosphere, while the teachers were extremely satisfied with the learners' enthusiasm, teaching methodology and classroom activities, teaching evaluation, satisfied with the learning periods and atmosphere and the benefits in learning short stories.